

බුද්ධිජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 2 (2)

විනය පිටකයෙහි

02 වන ග්‍රන්ථය

(ඒනිය හාගය)

පාවිනිය පාලී

ලබ්‍යා බොධි මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්
ශ්‍රී ලබ්‍යා රාමනුජන්කායේ මහානායකධුර්වර
විද්‍යාවිඤ්චා, රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාවායම්
ඉදුරුවේ උනකරානන්ද, හිමි
මහාසචර්යත්වහන්සේ විසින් කරන ලද
සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සම්පාදක මණ්ඩලය විසින්
සංශෝධිත වූ

ශ්‍රී බු. ව. 2549
රාජ්‍ය ව. 2005

Buddha Jayanti Tripitaka Series- Volume 2 (ii)

The Second Book in the
Vinaya-Pitaka

2

PĀCITTIYAPĀLI (II)

With the Sinhala translation by

Venerable Vidyāvisārada Pandita

Induruwe Uttarānanda

Mahānāyaka Thera of
Sri Lanka Ramañña Nikāya

Revised and edited by

The Editorial Board of

The Thripitaka Translation Committee

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පටිභතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුකා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”**

අප භාග්‍යවත් අර්භත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සෑම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිදිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සඵඤ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිධ චිත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවණයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළුවා !
බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !
ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දඳෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මමනුසාසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය
මෝහ නිමිඵ්‍ර විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සවිඥා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද
පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,
සමීන්ද රණසිංහ.
2009.06.28

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:28 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

විනයපිටකෙ
පාවිතනියපාලී
හි කච්ඡනී විභජෙනා

විනයපිටකසෙහි
පාවිතනියපාලී
හි කච්ඡනී විභජිතස

**“කථාගතපසුවේදීතො හික්කවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, කථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධම්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අඬුණාරතිකාය, තිකතිපාත - හරණ්ඩවග්ග, 9 සුත්තය)

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii-xiv
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xv
ප්‍රසතාවනා	xvii-xxxii
සංවිකෘත නිරූපණය	xxxiii
පාළි මහාසූත්‍රය	xxxv
පාචිකය පාළි - සිංහලනිවේදනය විසය සූචිය	xxxvii-xxxx
මෙල හා පරිච්ඡේදනය	2-383
ගාරාදිපාද - අනුකතමණිකා	—
සංඥානාම - අනුකතමණිකා	385
විමසසපදනු කතමණිකා	387-392
ඉඤ්ඤාදි නිරූපණය	393

සංස්කාරක නිවේදනය

ක්‍රිපිටක පයඝාජනියට ඇතුළත් විනයපිටකයෙහි ග්‍රන්ථ පඤ්ඤාකයෙන් දෙවැනි පොත වූයේ පාවිත්තියපාළි යයි. එය බුද්ධජයන්ති ක්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි දී දෙවැනි ග්‍රන්ථය ලෙස මුද්‍රණය කරවීමට සම්මත වූ තිබිණ. එහෙත් මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි පසු නිසි තැන ඡේද වෙන් කොට සිංහල අනුවාදය සමග මුද්‍රණය කිරීමේ දී පරිහරණයට පහසු නො වන සේ ග්‍රන්ථය මහත් වූ යන බව පෙනුණු හෙයින් කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවිය. එහි භික්ෂුවිභවය අවසාන කොට ඇති ග්‍රන්ථප්‍රදේශය ප්‍රථමභාගය කොට මුද්‍රණය වී ඇත. මේ ද්විතීය භාගයෙහි 'භික්ෂුවිභවය' බැගහෙන සිවියේ ය.

මේ ග්‍රන්ථයෙහි දී ශෝධනයට පැමිණි තැන් පාඨානාරාත්‍යසාරයෙන් දහහැකි වෙයි. එහෙත් විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළයුතු තැන් කිහිපයක් ඇත: 62 වැනි පිට - "බුද්ධං පච්චකාමී" යනාදියෙහි මුද්‍රිත සිංහලාක්ෂර ග්‍රන්ථයන්හි ද, ජට්ඨසංගීති ශෝධනයෙහි ද "පච්චාච්චකාමී" යි පෙළෙහි යොදන ලද වෙයි. අප විසින් එය බැහැර කොට මහාවිභවයෙහි ආ ලෙසින් හැම තන්හි "පච්චකාමී" යන රූපය යොදන ලද්දේ යැ. 270 පිට - "නිමසතිනෙ නිමසතිකසඤ්ඤා" යනාදි වාක්‍යප්‍රදේශය සිංහල මුද්‍රිත පොත්වල දක්නට නැත. එහෙත් ශිෂ්‍යාපදනාරයන් හා ගැළැපෙන හෙයින් ද, ජට්ඨසංගීති ග්‍රන්ථයෙහි ඇති හෙයින් ද පාඨානාර වශයෙන් යොදා ගුම්භ. 284 පිට - ගඛිතිවුට්ඨාපන ශික්ෂාපදයෙහි: "තෙන ධො පන සමයෙන භික්ෂුවිභවො ගඛිතිං වුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති" යනාදි පාඨයෙහි සිංහල පොත්වල "තා පිණ්ඩාය වරති" යි බහුවචන නිර්දේශය ඇත. එ ද යුක්ති සලකා "සා පිණ්ඩාය වරති" යි එකවචන නිර්දේශයෙන් පාඨශෝධනය කරන ලද්දේ ය. මෙබඳු ශෝධිතස්ථාන සලකන්නේ මැනවි.

ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤානිකායේ මහානායකපදප්‍රාජ්ඣ විද්‍යාවිශාරද රාජකීය පණ්ඩිත ක්‍රිපිටකවාග්ගිවරාවාර්ය ඉදුරුවේ උත්තරානන්දභික්ෂු මහාසථවීරයන් වහන්සේ විසින් සිංහල භාෂායෙන් පරිවර්තන කරන ලද පාවිත්තියපාළි භික්ෂුවිභවය ද වර්තමාන ක්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි බහුශ්‍රැත මහතෙරවරුන් විසින් සංස්කරණය කරන ලදු වූ ආවශ්‍යක ගබ්බෙසුචි ආදිය ද සම්පාදනය කොට අප ගේ ද පරිශ්‍රමයෙන් පාඨශෝධනාදිය කොට මේ පාවිත්තියපාළි ද්විතීය භාගය ද පළ කරවන්නට හැකි වූ බව පවසමහ.

මේ අධිකාරයෙහි ලා අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මෑතිතුමාණන් ද කෘතවේදී වූ සඳහන් කරමිහ. මෙහි ලා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් දක්වන ලද උදෙසාගය කෘතඥතා පූර්වක වූ සිහිපත් කළයුතු වේ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සුධීන් හා ත්‍රිපිටක සම්පාදන මණ්ඩලයට රැඳහවලූ වෙහෙස නො බලා පහසුකම් සලසා දෙන මහානායක වාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඊ. ආර්. සමරසිංහ මහතා ද, තිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් හා තත් සේවක මණ්ඩලය ද මෙහි ලා සිහිපත් කරමිහ. පයඝාප්තිශාසනප්‍රවීණ වූ කුශල හේතුයෙන් හැම දෙන සුබභාගී වෙන්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේවගට, ශාසනාදයකාරී,
ලබුගම ලඬිකානන්ද
මහානායකස්ථවිර

1981 අගෝස්තුමස 22 දින
ත්‍රිපිටක කායඝාලයේ දී යෑ.
115, විජයාරාම මාවත,
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඟමහාපණ්ඩිත, බළන්ගොඩ ආනන්දමෙමන්ත්‍රිය මහානායක මහාසථිවරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්දපරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චරාචාර්ය, කෝදගොඩ ශ්‍රී භද්‍රාලෝක දක්ෂිණලක්ඛායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සථිවරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චනෝදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, ලබ්බම ශ්‍රී ලක්ඛානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍ය සභායෙහි මහානායක සථිවරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රභාලෝක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සථිවරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී අනුනායක සථිවරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ—මාකඩවරවිහාරාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරභමපිටිගොඩ සුමනසාර සථිවරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්ඛාර නායක සථිවරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියායෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචාර්ය, ශාස්ත්‍රාචාර්ය, රාජකීය පණ්ඩිත, උඩුවේ ජනානන්ද සථිවරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍ය නායක සථිවරයන් වහන්සේ.

කරුණු මෙසේ හෙයින් ආභියමාවාරික වූත් ආදිමුඛවරියක වූත් ශීලය අධිශීලය නමින් විනයයෙහි පැවසෙන බව දතයුතු යි. මෙසේ සලකන කල්හි පරිච්ඡි - පවිත්‍රී දෙගන්හි ඇතුළත් සිකපදත් මහවග - සුඵවග දෙගන්හි ඇතුළත් සිකපදත් අධිශීලයට අයත්බව මැනැවින් හෙළි වෙයි. මේ සිකපදයන් අතුරෙන් කොටසක් වාරිසා විසින් ද කොටසක් වාරිසා විසින් ද පිරියයුතු කු යි සකල විනය පිටකය ම මූලින් කී පරිදි ලෝකික ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලයට අයත් වෙයි. ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලය ද වාරිසා - වාරිසා විසින් දෙපරිදි කොට දක්වන ලදී. මෙහි වාරිසා නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කළයුතු යැ යි පනවා වදළ දය කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. "වාරිසානනි වරිණා පරිපුරෙකබ්බ සිලං" යනු කී හෙයින් කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය බව හෙළි වෙයි. වාරිසා නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො කළ යුතු යැ යි පනවා වදළ දය නොකිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. "වාරිසානනි වරිණා අකරණෙන පරිපුරෙකබ්බ සිලං" යනු ප්‍රකාශිත හෙයින් වෙන්වීමෙන් වරද නො කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. විනයයෙහි වදළ සියලු සිකපදයන් මේ දෙකට ඇතුළත් වන බැවින් සකල විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලය යි පවසන ලද බව සැලකිය යුතු යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මේ ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලය අධිසිල නමින් බැවහර කරන ලද බව මෙහි ආදියෙහි ම සඳහන් කරන ලදී. "සද්ධාපසධානං පාතිමෝක්‍ෂසංචරසිලං" යනු කී හෙයින් ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලයත් "සතිපසධානං ඉන්ද්‍රියසංචරසිලං" යනු කී හෙයින් සිතිය ප්‍රධාන කොට ඇති ඉන්ද්‍රිය සංචර ශීලයත් "වීරියසධානං ආර්ථපාරිසුද්ධිසිලං" යනු කී හෙයින් වීර්ය ප්‍රධාන කොට ඇති ආර්ථ පාරිසුද්ධිශීලයත් "පඤ්ඤාපසධානං පච්චයසනතියසිකසිලං" යනු කී හෙයින් ප්‍රඥාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රත්‍යයසනතියුග්‍රිහශීලයත් යන සිවු පිරිසුදු සිල් රැකීම සහර අපාය දුකින් හා ආත්මානුවැදී කීතියෙන් මුදලන බැවින් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලය ම බව ධර්මවිනයෙන් මැනවින් හෙළිපෙහෙළි වෙයි.

විනයපිටකයට ඇතුළත් භික්‍ෂු විභවයන් භික්‍ෂුණි සුත්තවිභවය විභවයන් යන උභයොවිභවය ම සුත්තවිභවය නාම යෙනුදු හඳුන්වනු ලැබේ. මෙහි සුත්ත නම් බුද්ධප්‍රඥප්ත ශික්‍ෂාපදය යි. විභවය නම් පදභාජනිය යි. සුත්‍ර සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාපදයන් විභවය සංඛ්‍යාත ඒ ඒ සිකපදයන්ගේ පදභාජනියන් දෙක ම සුත්තවිභවය යැ යි දත යුතු යි. ඒ මේ සුත්තවිභවය පාරාජික පාළි - පාවිතනිය පාළි යනු විසින් ග්‍රන්ථ දෙකෙකින් පරිමිත යි. එහෙයින් පාරාජික පාළියෙහි පාරාජිකාදී ඒ ඒ සිකපදයන් හා ඒ සිකපදයන් පද පිළිවෙළින් බෙද අර්ථ විචරණය කරනලදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ම තබන ලද පදභාජනියන් ප්‍රමුඛත්වයෙන් ගෙන සුත්තවිභවය නාමය පාරාජික පාළියට හා පාවිතනිය පාළියට ආරෝපිත යි. එහි පාරාජික පාළියෙහි පාරාජික - සධ්‍යාදිසෙය - අනියත - නියසග්ගිය විසින් සිකපදයෝ නවසාලිස් කෙනෙක් වෙති. ඒ සිකපද නවසාලිසෙහි පදභාජනිය ද එහි ඇත. මේ සියල්ල ම භික්‍ෂු විභවයට පමණක් ඇතුළත් වෙයි. එසේ ම භික්‍ෂු විභවයට ඇතුළත් පාවිතනිය - පාවිදෙසනිය - සෙවිය - අධිකරණසමථ විසින් සිකපදයෝ එක්සිය අටසැත්තෑ කෙනෙක් ද, භික්‍ෂුණි විභවයට

ඇතුළත් පාරාජික - සඩ්ධාදිසෙස - නිසසංඝිය - පාවිත්තිය - පාවිදෙසනීය - සෙවිය - අධිකරණසමර විසින් සිකපදයෝ තෙසියසතර කෙනෙක් ද වෙති. මේ සියල්ලමත් සුභතච්ඡෙදයට අයත් වෙයි. භ්‍රන්ථ විසින් පාවිත්තියපාළියට ඇතුළත් වෙයි. මේ නයින් විචසන විට සුභතච්ඡෙදය උභතො විභව්‍ය නම් වෙයි. "සුභතච්ඡෙදනී පදභාජනීයෙ" යනු විකාශනවචන බැවින් පදභාජනීයට පමණක් ද සුභතච්ඡෙදය යනු බැව්හර වෙයි. සිකපදයක් පාසා පදබෙදීම කොට ඇති බැවින් පදභාජනීයට ඒ නාමය ද ගැලපෙන බව පෙනෙයි. උභතො විභව්‍ය පරියාපනන සිකපද සියල්ල ම මුද්ධප්‍රඥරත හෙයින් සෙකඛ පණ්ණසති නම්නුදු හඳුන්වත්. මෙහි භික්ෂිය යුතු බැවින් සිකයම සෙකඛ නම්. ඒ සෙකඛ සංඛ්‍යාත ශික්ෂාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද බැවින් සෙකඛ පණ්ණසති නමු. "සබ්බාපි උභතො විභව්‍යපරියාපනනා සිකඛාපද පණ්ණසති සෙකඛපණ්ණසතීති වුත්තාති ගහෙකඛබ්බා" යනු එහෙයින් කියන ලදී;

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සුභතච්ඡෙදයෙහි ලා පනවා සප්තාසතී වදළ ආපක්‍ය සතෙක් වෙයි. එනම් පාරාජික යැ සඩ්ධාදිසෙස යැ පුලලව්ව ය යැ පාවිත්තිය යැ පාවිදෙසනීය යැ දුක්කට යැ දුබ්බාසිත යි. මෙහි පාරාජිකාපක්‍යය පළමුවැන්නයි. මේ ආපත්ති සතෙහි පාරාජික නම් පරාජිත වීම යි. පරාජයට පැමිණීම යි. "පාරාජිකොති පරාජිකො පරාජයං ආපනෙනා" යනු අවිකරාගත වචන හෙයින්. මෙහි පරාජිකො යන පදය ම පාරාජිකො යනු විසින් සිදු යි. පරා උපසර්ගයෙහි ප කාරයට අකාරයට වෘද්ධිය ද, ඉ කාරාගමය ද කම්මාදියෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයට ක කාරය ද කොට සිදු කිරීම ශබ්දකයනට අභිමත යි. මේ වනාහි පුද්ගලවාචක පාරාජික ශබ්දය බැවින්. ශික්ෂාපදවාචක වූ ද ආපත්තිවාචක වූ ද පාරාජික ශබ්දය කතීකාරකයෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයෙන් සිදුවන බව ද සැලකිය යුතු යි. කරුණු මෙසේ හෙයින් පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපක්‍ය - පුද්ගලයන් කෙරෙහි පවත්නා බව ද පෙනෙයි. "අට්ඨානමෙතං ආනන්ද අනවකායො යං තථාගතො වජ්ජිතං වා වජ්ජිපුත්තකානං වා කාරණා සාවකානං පාරාජිකං සිකඛාපදං පඤ්ඤතං සමුභතොයා" යන තන්හි මෙන් පාරාජික ශබ්දය සිකපදයෙහි පවතී. "ආපක්‍යං භිංචු ආපනෙනා පාරාජිකං" යන තන්හි මෙන් ආපක්‍යයෙහි පවතී. "න මයං පාරාජිකා, යො අවහට්ඨො සො පාරාජිකො" යන තන්හි මෙන් පුද්ගලයා කෙරෙහි පවතී. මෙසේ පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපක්‍ය - පුද්ගල යන තුන් තන්හි පවතී යැ යි දත යුතු යි. සිකපදය පාරාජික නාමය ලබන සැටි "යො තං අතික්කමති තං පරාජෙති තඤ්චා පාරාජිකනති වුච්චති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. යමෙක් ඒ සිකපදය ඉක්ම යේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කාරණයෙන් සිකපදය පාරාජික නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. ආපක්‍යය පාරාජිකනාමය ලබන සැටි "යො තං අස්සාපස්සති තං පරාජෙති, කුසමා පාරාජිකනති වුච්චති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි, යමෙක් ඒ ඇවතට පැමිණේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කරුණෙන් ආපක්‍යය පාරාජිකා නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. පුද්ගලයා පාරාජික නාමය ලබන සැටි "සුගලො

1. විමේච්චනොදනීවකා 482 ඊදුව
 2. විමේච්චනොදනීවකා 372 ඊදුව
 3. ඡෛත්‍යපාසාදකා 185 ඊදුව

යැමා පරාජිතො පරාජයමාපනො, තස්මා පාරාජිතොති වුච්ඡති''
 යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. පුද්ගලයා යම් කරුණකින් පරදවනලද්දේ
 පරාජයට පැමිණියේ නම් ඒ කරුණෙන් පුද්ගලයා පාරාජිකයෙකු යි
 කියනු ලැබේ. මේ අර්ථය ම සඳහා පරිවාර පාළියෙහි දු:

''පාරාජිකනති යං වුතතං තං සුණොති යරාතරං
 වුතො පරදොධා හටො ව සඤ්චමා හි නිරිකතො
 සංචායො ව තති. නඤ්චි තෙනතං ඉති වුච්ඡති''

යනු වදනුහ. ආපක්‍යය පාරාජිකා යැයි යමක් කියන ලද නම් තතු
 පරිදි එය අසව. සිකපදය ඉක්ම වූ ඇවතට ද පැමිණි පුද්ගලයා
 යම් කරුණකින් පරාජිත වේ ද වුත වේ ද ත්‍රිවිධ සඤ්චයෙන්
 ඉෂට වුයේත් වේ ද පොහෝපවාරණදී සඛ්‍යකම්යෙන් දුරු කෙළේත්
 වේ ද ඔහු හා එකකමාදිසංචායය නැතිවේත් වෙයි. ඒ කාරණයෙන්
 මේ ආපක්‍යය පාරාජිකා නමැයි කියනු ලැබේ. මේ සිකපදය පාරාජික
 නමැයි කියනු ලැබේ. මේ පුද්ගලයා පාරාජික යැයි කියනු ලැබේ යනු
 මෙහි අදහස යි.

සඛ්‍යාදියෙසාපක්‍යය දෙවැන්න යි. ආපක්‍යයෙන් නැගීසිටීම සඳහා
 මුල මැද අග යන තුන්තන්හි ම සඛ්‍යයා කැමති විය යුතු නු යි
 සඛ්‍යාදියෙස නම් වෙයි. ''සඛ්‍යො ආදිගිහි වෙව සෙසෙව ඉච්ඡිතඛෙඛො
 අසාති සඛ්‍යාදියෙසො'' යනු අටුවාහි එහෙයින් කියන ලදී. මේ
 අදහස වැඩිදුරටත් මෙසේ පැහැදිලි කරන අටිකරාව ''ඉමං ආපක්‍යං
 ආපක්‍යිනා වුට්ඨාතු කාමසසයනං ආපක්‍යිවුට්ඨානං, තස්‍ය ආදිමි
 වෙව පරිවාසදනාභ්‍යාය ආදිතො සෙසෙ මජ්ඣේ මානතඤ්ඤාය
 මූලාය පටිකසානොන වා සහමානකදනාභ්‍යාය, අවසානෙ අබ්‍යානාභ්‍යාය ව
 සඛ්‍යො ඉච්ඡිතඛෙඛො'' යනාදිය දක්වයි. මේ ඇවතට පැමිණ නැගීසිටුනා
 විසියහුට යම් ඒ ඇවතන් නැගීසිටීමක් වේ ද, ඒ නැගීසිටුටම
 මුල දී ම පිරිවෙස් දීම පිණිස ද මුලින් ගෞ වූ මධ්‍යයෙහි මානත
 දීම පිණිස ද මුලට ඇදීමකින් හෝ එය හා මානත දීම පිණිස ද,
 අවසන්හි අබ්‍යානාය පිණිස ද සඛ්‍යයා කැමැති විය යුත්තේ යි.
 මෙහි ලා එක ද කම්යක් සඟුන්නෙන් වෙන් වූ කළ නො හැකි නු යි
 ආදියෙහි දු ගෞ යැයි කියූ මැදහි ද අවසන්හි ද මේ ඇවතන් නැගී-
 සිටුටම සඛ්‍යයා කැමැති වියයුතු මැ යි. එහෙයින් ම ''සඛ්‍යාව තස්‍යා
 ආපක්‍යියා පරිවාසං දෙති, මූලාය පටිකසාති, මානතං දෙති, අබ්‍යෙති,
 න සමිඤ්ඤා න එකපුගගලො, තෙන වුච්ඡති සඛ්‍යාදියෙසොති'' යනු
 කීහ. සඛ්‍යතෙම ම ඒ ඇවතට පිරිවෙස් දෙයි. මුලට ඇදීයි.
 මානත දෙයි. අබ්‍යානාය කරයි. දෙතුන් නමක්වත් එක් නමක්වත්
 නො කරයි. එහෙයින් මේ ඇවතට සඛ්‍යාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

පරිවාරයෙහි දු:

''සඛ්‍යාදියෙසොති යං වුතතං තං සුණොති යරාතරං
 සඛ්‍යාව දෙති පරිවාසං මූලාය පටිකසාති
 මානතං දෙති අබ්‍යෙති තෙනතං ඉති වුච්ඡති''

යනු වදනුහ, සඛ්‍යාදියෙස යැ යි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි
 එය අසව. සඛ්‍යයා ම පිරිවෙස් ද මුලට ඇදීම ද මානත දීම ද
 අබ්‍යානාය ද දෙන බැවින් මේ ඇවතට සඛ්‍යාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ
 යනු මෙහි අදහස යි.

1. සමනල සාහායිකා, 370-71 ඔටු
 2. සමන්තපාසාදිකා - 371 ඔටු

දුල්ලවිධාපනතිය නෙවැන්නයි. දුල්ලවිධා නම් දේසනාගාමීනී ආපසින් අතුරෙන් මහත්ම වරදයි. "දුල්ලා ව සො අවටයො වෙති දුල්ලවටයො" යනු කම්ධාරය සමාසවාකා බැඳින් දුල්ල වූයේත් හේ මනුසි අවටය වූයේත් හේ මනුසි දුල්ලවටය නම් වෙයි. ලකාර ද්විරූප වීමෙන් හා සුර්ව ඵකාරසඬ උභාරය හුඬ වීමෙන් දුල්ලවටය යනු සිදු විය. මේ ආපනතිය උභයවිභවයෙහි ගරුකාපනතීන්ගේ සුර්වභාග යෙහි ද බන්ධයන්හි ද ඇතුළත් ව ඇති බව පෙනේ.

"දුල්ලවටයනති යං වුතතං තං සුභොති යථාතථං ඵකසා මුලෙ යො දෙසෙති යො ච තං පතිගණනති අවටයො තෙන සමො නතී තෙනෙතං ඉති වුචචති"

යන පරිවාරපාළිගාථාවෙන් පවසන අදහස ද මෙහි ලා සැලකියයුතු යි. දුල්ලවටය යැයි යමක් කියන ලද නම් තතුපරිදි එය අසව. යමෙක් එක් මහණක්හුගේ සම්පයෙහි දෙසා ද යමෙක් එය පිළිගනී ද එය හා සම වූ දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙක් නැති ද එහෙයින් මේ ඇවැත දුල්ලවටය නමැයි කියනු ලැබේ යනු අදහස යි.

පාවිතියාපනතිය සතරවැන්නයි. මෙහි පාවිතිය යන්නෙන් නිසඟිපවිතී හා ඉඬුපවිතී අදහස්කරනු ලැබේ. නිසඟි වූ වස්තුව පළමු-කොට නිසඳා පසු වැ දෙසියයුතු පවිතී ඇවැත් නිසඟිපවිතී නම්. එසේ නිසැදීමක් නැති වැ දෙසිය යුතු පවිතී ඇවැත් ඉඬුපවිතී නම්. මේ දෙකොටස ම පවිතී ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන බැවින් පාවිතියාපනතියට ඇතුළත් වෙති. පාවිතිය යන වචනයෙහි "කුසලං ධම්මං පාතෙතීති පාවිතියං" යන නිරුක්ති වන බැවින් කුසල ධර්මය හෙළා නු යි පාවිතිය නම් වේ. මෙහි අදහස පරිවාරපාළියෙහි දු:

"පාවිතියනති යං වුතතං තං සුභොති යථාතථං පාතෙතී කුසලං ධම්මං අරියමග්ගමපරස්සධිති විතතයමෙමාහතට්ඨානං තෙනෙතං ඉති වුචචති"

යන්නෙන් වදළහ. පාවිතියැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. කුසලධර්මය හෙළා නු යි ආර්යමාර්ගය වරදවා නු යි යින මුළාකරන කරුණක් නු යි මේ ඇවැත පාවිතිය නමැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උභය විභවයෙහි නිසඟි පවිතී තිසක් ද, භික්ෂුවිභවයෙහි ඉඬුපවිතී අනුදෙකක් ද, භික්ෂුණිවිභවයෙහි ඉඬුපවිතී එක්සිය හැටහයක් ද ඇතුළත් වෙයි. මේ සියල්ල ම පාවිතියා-පනතිය නමින් සප්තාපනත්තයෙහි ලා සැලකියයුතු යි.

පාවිදෙසනීයාපනතිය පස්වැන්නයි. මෙහි පාවිදෙසනීය නම් "පවිදෙසෙතඛං පාවිදෙසනීයං" යනු කී හෙයින් ප්‍රතිදෙශනායට යුතු ඇවැතෙකි. "භාරයාං ආවුසො ධම්මං ආපසීං අසප්පායං පාවිදෙසනීයං තං පවිදෙසෙමී" යි සිකපදයෙහි ම ප්‍රතිදෙශනාකාරය දක්වන ලද බැවින් මේ භාරයාපනතිය පාවිදෙසනීය නමින් ම වදළහ. මේ ආපනතිය පරිවාරපාළියෙහි පැහැදිලි කොට ඇති සැටියෙන් ඇවැතට විෂය වූ කරුණු සියල්ල ම ඇරැපෑමෙන් විවරණය කළයුතු බව පෙනේ. හේ මෙසේ ය.

නොනෑ මෙහෙණක වීසින් දුකසේ ලත් බොහුතක් තමා මැ සියකින් පිළිගෙන වළඳන මහණහට ගැරතිය යුතු වෙයි. නිමැතුමක් ලත් ගෙවල්හි වළඳන මහණුන්ගෙන් එක් නමක්වත් එහි දන්

බෙදීමට විධාන කරන මෙහෙණක වුවහොත් ඇය ඉවත් නොකොට දන් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මද සම්පත් ඇති සැදහැති දිළිඳු සෙම සම්මුතිය ලත් කුලයකට ගොස් නොගිලන් වැදන්වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. සැක බිය සහිත වන සෙනසුනෙක්හි වසමින් කලින් නො දන්වා ලත් බොහුනක් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මෙසේ හිඤ්ඤන් උදෙසා පනවන ලද භාරයොපහති සතරෙක් වෙයි. තව ද හිඤ්ඤන් අරභයා පනවා වදල භාරයොපහත් අටෙකි. නො නෑ වූ ම මෙහෙණක් මෙරමා තමාසතු යැ යි මමායනය කළ ගිනෙල් හෝ තෙල් හෝ මී හෝ උක්පැණි හෝ දියමස් හෝ ගොඩමස් හෝ කිරි හෝ දී හෝ වළඳන මෙහෙණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. ගැරහිය යුතු මේ සියල්ල ම පාවිදෙයනීයාපහති නමින් වදලහ. මේ ආපහක්ය ද දෙයනාගාමීනී ඇවැත් ගණයට ඇතුළත් වෙයි.

දුක්ඛාපහක්ය සවැන්න යි. මෙහි දුක්ඛය නම් “දුට්ඨ කතං දුක්ඛං” යනු කී හෙයින් නපුරු කොට කරනලද්ද යි. බුදුන් වදල ක්‍රමයට නො කොට වරදවා කරන ලද්ද යි. මෙමැ කීහ. පරිවාරපාළියෙහි:

“දුක්ඛංනති යං වුක්ඛං තං පුණොහි යරාතරං
 අපරදධං විරුද්ධං ඛලිතං යඤ්ච දුක්ඛං
 යං මනුසෙසා කරෙ පාපං ආචී වා යදීවා රහො
 දුක්ඛංනති පවෙදෙනති තෙනෙතං ඉති වුච්චති.”

දුක්ඛය යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතුපරිදි අසව. බුදුන් වදල පරිද්දෙන් නො කොට වරදවා පැකිළ කළ මිනිසක්හු එළියෙහි හෝ රහස්හි හෝ යම් පවක් කරන සේ යම් ද නපුරක් කරන ලද නම් මෙය දුක්ඛය යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. ඒ මේ දුක්ඛය පුබ්බපයොග යැ සහපයොග යැ අනාමාස යැ දුරුපචිණ්ණ යැ විනය යැ ඤාන යැ ඤානි යැ පච්ඤාව යැ යි අවචාරුම වෙයි.¹ මෙහි පුබ්බපයොග දුක්ඛය නම් සොරසින් ඇති වැ දෙවැන්නකු සොයන විට උදලු ආදිය සොයන විට සොරකම කරන තැනට යන විට සිදුවන දුකුළාව යි. සහපයොග දුක්ඛය නම් අවහාරය සමග යෙදී පවතින දුකුළාව යි. මෙහි පවිති වස්තුවන් දුකුළා වස්තුවන් දෙකම දුකුළාවෙහි ම පිහිටයි. අනාමාස දුක්ඛය නම් නො පැහැසිය යුතු නො ඇල්ලිය යුතු වස්තුවන් ස්පර්ශ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. දහවිධ රත්නාදිය වැනි දෑ අනාමාසවස්තු නම් වෙයි. දුරුපචිණ්ණ දුක්ඛය නම් බුදුන් විසින් නො කළ යුතු යැ යි වළක්වන ලද දෑ කිරීම නපුරු පුරුද්දක් බැවින් එවැනි දෑ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. කෙසෙල් පොල් ආදීන්හි හටගත් ගෙඩි අතපත ගැම වැනි නොමනා පුරුදු පැවැත්වීම මෙයට අයත් වෙයි. විනය දුක්ඛය නම් විනයෙහි පනවන ලද දුකුළාව යි.

පිටු පිණිස හැසිරෙන මහණක්හුගේ පාත්‍රයෙහි දුහුච්චි වැටුණු කල්හි පාත්‍රය යළිත් නො පිළිගෙන හෝ නොයෝද හෝ ඒ පාත්‍රයෙහි අහර ගන්නාහට වන දුකුළාව විනයදුක්ඛය නමැයි කියනු ලැබේ. ඤාතදුක්ඛය නම් සමාග්ග්‍යෙහි පිණිස තැත් කරනු අසා එය වැළැක්වීමට ඔහුට තමා දත් කරුණු කියා අවවාද නො කරන

1. මනාසංඝාදිකා 225 පිටුව, භාසදීපනී 501 පිටුව

මහණහට වන දුකුළාව යි. ඥාතිදුකකට නම් භික්ෂුන්හට නියමිත පඤ්චමනුභාෂණකම්යන්හින් භික්ෂුණින්හට නියමිත මට සමනුභාෂණකම්යන්හින් (එතොළොස් වැදෑරුම් සමනුභාෂණ කම්යන්හි) ඥාතිය භූමිමෙන් පසු වරද කළාහට සිදුවන දුකුළාව යි. භික්ෂුන්හට යාවතනියක සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද අර්ධ සිකපදයෙහි ද, භික්ෂුණින්හට යාවතනියක පාරාජික සිකපදයෙහි ද සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද වණ්ඛකාළී සිකපදයෙහි ද සමනුභාෂණකම්ය නියමිත බව අර්ථකරා විකාදියෙහින් දක්වෙයි. පටිසංවදුකකට නම් වස්චිසීම් ආදියට ප්‍රතිඥා දී එය පැහැර හැරීමෙන් ප්‍රතිඥාව නිමිති කොට වන දුකුළාව යි. සියලු ම දුකකටයන් මේ අටෙහි සංග්‍රහ කළයුතු බැවින් සෙසු සත් දුකුළාවන්ට අයත් නො වූ යම් කරුණෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල විනය දුකකටයෙහි ම ඇතුළත් වියයුතු යැ යි කියති.

දුඛොසිතාපකම්ය සත්වැන්න යි. මෙහි දුඛොසිත නම් ආක්‍රොශ කරන අදහසින් තොර වූ කෙළිසිතා පිණිස කියන කිලිචි වචන යි. ඕමසවාද පච්චි සිකපදයෙන් විවරණය කරන මේ දුඛොසිතය ආක්‍රොශාදියෙන් තොරවූ උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ කෙළි සිතා පිණිස පවසන නො මනා වචන යි. තවද පරිවාරපාළියෙහි:

“දුඛොසිතනි යං වුත්තං තං සුඤ්ඤාති යථාතථං
 දුඛොසිතං දුරාහටං සධිකිලිට්ඨඤ්ච යං පදං
 යඤ්ච විඤ්ඤා ගරහනති තෙනෙනං ඉති වුච්චති”

යන කී හෙයින් දුඛොසිත යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතු පරිදි අසව. නපුරු කොට කියන ලද කිලිචි බවට පත් යම් පදයෙක් වේ නම් යම් ද බසකට නැණැතිගේ ගරහත් නම් තෙල වචනය දුඛොසිත යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ නො හමුවෙහි කෙළි සිතා පිණිස කියන කල්හි දු දුඛොසිත ම වේ යැ යි ආචාර්යවරයෝ කියති.

මෙසේ භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් විනය පිටකයෙහි පනවා වදළ සියලු සිකපදයන් සංකලනය කොට විමසන කල්හි ආපකම් විශ්‍යයන් සකස් පනවා වදළ බව දහයුතු යි. ඒ මේ ඇවැත් සත සප්තාපකම් මායෙන් මෙහි ලා විවරණය කරන ලදී. මේ ඇවැත්ධස සප්තාපකම්කෘතව විශයෙන් හදුන්වනු ලැබේ. තුලාසි - දුබ්බි ඇවැත් දෙක මාතිකායෙහි නො ආබැවින් සෙසුපස පඤ්චාපකම්කෘතව විශයෙන් හදුන්වනු ලැබේ. මාතිකා නම් පාතිමොකඛපාළිය යි. යම්කිසි උපසපන් භික්ෂුනමක් පරිච්ඡි ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම මුළුමණින් නැති වන බැවින් සියලු ම පරිච්ඡි ඇවැත් ඡේදාශාම් විසින් ද, සහවෙසෙස් ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම නැති නොවතුදු ඡීලය විපතට වැටෙන්නට ඉන් ඉඩකඩ ලැබියහැකි බැවින් ඉන් නැහී සිටීමට වත්මානත් පුරා ඉඬාත්තයෙහි පිහිටිය හැකිය. එහෙයින් සහවෙසෙස් ඇවැත් ව්‍යුඤ්ඤාශාම් විසින් ද, සෙසු තුලාසි - පච්චි - පිළිදෙස්නී - දුකුළා - දුබ්බි යැ යි කියන ලද ඇවැත් පස ආචාර විපකම්යට වැටීමෙන් පුද්ගලයාගේ අතිවිශිෂ්ට සමාවාරය නැති විය හැකි බැවින් දෙසීමෙන් පිරිසිදු විය යුතු ය. එහෙයින් ඒ ඇවැත් පස දේශනාශාම් විසින් ද විනයෙහි සදහන් වෙයි. මෙසේ සප්තාපකම්න් පිළිබඳ දැනීම භික්ෂු ජීවිතය රැකීමටත් බැබළීමටත් ඉවහල්වන බව සැලකිය යුතු යි.

පාමොක් උදෙසීම දෙකක් සුගත විනයයෙහි පැනෙයි. පාතිමොක්ඛයෝ: ඔව්දපාතිමොක්ඛද්දෙස යැ ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙස යැ යනු ඒ දෙක යි. ඔව්දපාතිමොක්ඛද්දෙසය සර්වඥ බුදුවරයෝ ම උදෙසති. ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙසය භික්ෂු - භික්ෂුණී උභතොසඛකයාට පනවා වදරන ලද්දකි. මෙහි පාතිමොක්ඛයෝ යන්නෙන් ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙසය ම ගනු ලැබේ. ආඥාප්‍රාතිමොක්ඛය වනාහි භික්ෂුප්‍රාතිමොක්ඛය යැ භික්ෂුණීප්‍රාතිමොක්ඛය යැ යි දෙපරිදි වෙයි. භික්ෂුප්‍රාතිමොක්ඛය නිදනුද්දෙස යැ පාරාචීකුද්දෙස යැ සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙස යැ අනියකුද්දෙස යැ විකාරුද්දෙස යැ යි පස්වැදෑරුම් වෙයි. භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්ඛය වනාහි නිදනුද්දෙස යැ පාරාචීකුද්දෙස යැ සඛ්‍යාදි-සෙසුද්දෙස යැ විකාරුද්දෙස යැ යි සතරවැදෑරුම් වෙයි. භික්ෂුණීන්හට අනියතාපක්‍යයක් නැති බැවින් අනියකුද්දෙසය නැති. පූර්වොක්ත උද්දෙස පක්‍යකය එකක් පාසා මෙහි ලා හඳුන්වනු ලැබේ.

1. නිදනුදෙස නම: නිදනය උදෙසීම යි. "සුණාකු මෙ හතොත සඛ්‍යා ... ආවිකතාතීය ඵාසුභොති. තස්සායසමතොත පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා දුතියංසි පුච්ඡාමී... තසමා කුණභි ඵවමෙතං ධාරයාමී" යැ යි කියා උද්දියං මො ආයස්මන්තො නිදනං" යනාදී ක්‍රමයෙන් අවශෙෂය සුභ (ශ්‍රැතියෙන්) ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි උදෙසන ලද්දේ වෙයි. නිදනය උදෙසා නො නිමි කල්හි සුභ ශබ්දයෙන් ඇස්විය යුත්තක් නම් නැති. "නිදනං උද්දියං අවසෙසං සුතොත සාවෙතබ්බං, අයං පඨමො පාතිමොක්ඛද්දෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ පුර්ව ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙසය යි. "සුණාකු මෙ අයො" යනු ආදී කොට ඇති ලෙසින් භික්ෂුණීප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි නිදනුද්දෙසය දතයුතු යි.

2. පාරාචීකුදෙස නම: භික්ෂුවිභවයෙහි වදළ පරිච්ඡි සිකපද සතර උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිච්ඡි උදෙසා අවශෙෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි පාරාචීකුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දියං වතතාරි පාරාචීකානි උද්දියං අවසෙසං සුතොත සාවෙතබ්බං. අයං දුතියො පාතිමොක්ඛ-ද්දෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ ද්විතීය ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙසය යි. භික්ෂුණී සඛකයාට පනවන ලද පරිච්ඡි අට ඇතුළත් කොට භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි පාරාචීකුද්දෙසය දත යුතු යි.

3. සඛ්‍යාදිසෙසුදෙස නම: භික්ෂුවිභවයෙහි වදළ සභවෙසෙස් සිකපද තෙළෙස උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිච්ඡි උදෙසා තෙළෙස් සභවෙසෙසුන් උදෙසා අවශෙෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දියං වතතාරි පාරාචීකානි උද්දියං තෙරස සඛ්‍යාදිසෙසෙ උද්දියං අවසෙසං සුතොත සාවෙතබ්බං. අයං තතියො පාතිමොක්ඛද්දෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ තෘතීය ප්‍රාතිමොක්ඛො-ද්දෙසය යි. මෙහෙණන්හට පනවා වදළ සභවෙසෙස් සතළොස ඇතුළත් කොට භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙසය දතයුතු යි.

4. අනියකුදෙස නම: භික්ෂුවිභවයෙහි වදළ දෙඅනියක සික-පදයන් උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා

සතර පරිච්ඡි උදෙසා තෙළෙස් සභවෙසෙසුන් උදෙසා දෙ අනියතයන් උදෙසා අවශෙෂය සුභ ඉබ්දයෙන් ඇස්වූ කල්හි අනියතද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිඛා වතතාරි පාරාචිකානි උද්දිසිඛා තෙරස සධ්‍යාදිසෙසෙ උද්දිසිඛා දෙව අනියතෙ උද්දිසිඛා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං චතුසො පාති-මොක්ඛොදොසො” යනු වදළ බැවින් මේ චතුරී ප්‍රාතිමොක්ඛාද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි මේ අනියතොද්දෙසය නැති. අනියත නම:

“අනියතොති යං චුතතං තං සුභොති යථාතථං
 අනියතො න නියතො අනෙකංසිකතං පදං
 තිණ්ණමඤ්ඤතරං ධානං අනියතොති පවුච්චති”

යනු පරිවාරපාළියෙහි වදළ බැවින් පරිච්ඡි-සභවෙසෙස්-පච්චි යන ඇවැත් තුනෙන් එකකින් සිදුවන ඇවත එකැතින් නියම නො කළ බැවින් නියත කොට නො කීම යි.

5. විචාරුදොස නම: විස්තර වශයෙන් පාමොක් උදෙසීම යි. භික්ෂුසංඝයාට අයන් නිදනයන් සතර පරිච්ඡි තෙළෙස් සභවෙසෙසුන් දෙඅනියතයන් නිස් නිසභිපච්චිත් දෙඅනු ඉඤ්ච පච්චිත් සතර පිළිදෙස්නිත් සෙඛියාන් සජ්ඣාධිකරණ සමරයන් උදෙසීමෙන් ප්‍රාති-මොක්ඛය විස්තර වශයෙන් උදෙසන ලද්දේ නම වෙයි. “විචාරෙත්ථ පඤ්චමො” යනු වදළ බැවින් මේ පඤ්චම ප්‍රාතිමොක්ඛොදොසය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි අනියතය හැර සෙස්ස විස්තර වශයෙන් උදෙසීම විචාරුදොසය යි.

මේ විචාරුදොසයට ඇතුළත් නිසසභිය-සෙඛිය-අධිකරණයමථ යන වචන පිළිබඳ චිවරණයක් මෙහි ලා කළ යුතු ය. මෙහි නිසසභිය නම සඛ්‍යායාහට හෝ ගණයාහට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ නිසසජනය කළ යුතු බව යි. නිසසභිය යනු පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමීයට නමෙකි. “අථවා නිසසජනං නිසසභියං, පුබ්බභාගෙ කතතබ්බසස විනයකමමසෙසතං නාමං”¹ යනු අච්චාරා-ගතවචන යි. නිසභි වූ සිවුරු ආදිය පළමු කොට සඛ්‍යායාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ පවරාදීමෙන් තමා කෙරෙන් බැහැර කිරීම නිසසජනය යි. මෙය පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමීය යි. “නිසසභියමසස අඤ්චි නිසසභියමිච්චිවච කීර ආ-පාචිකම්” යනු ද එහි ම සඳහන් වන බැවින් නිසසජනය මේ ආපකණයට ඇත් නු යි නිසසභිය නම වේ. ඒ කුමක් ද? පච්චි ඇවත යි. මෙසේ බලන විට නිසසභිය යනු නිසැදීමේ විනය-කමීයටත් ඉන් නැඟුණු පච්චි ඇවතටත් නම වෙයි. වස්තුව නිසැදීමෙන් පසු පච්චි ඇවත දෙසිය යුතු යි. පරිවාර පාළියෙහි:

“නිසසභියනති යං චුතතං තං සුභොති යථාතථං
 සධ්‍යමපේකම් ගණමපේකම් එකකසෙසව එකතො
 නිසසජච්චාන දෙසෙති තෙනෙනං ඉති වුච්චති”

යනු වදළ බැවින් යට කී අදහස මෙහිනුදු පැවසෙයි.

සේවිය නම් සෘජු මාර්ගයට අනුවැ හැසිරෙන සුලු ක්‍රියාකාරී-
 යෙහි හික්මෙන - ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයාහට මේ සේවිය ධර්මය
 මුල ද වෙයි. පාදය ද වෙයි. දෙරටුව ද වෙයි. සංයමය ද වෙයි.
 සංවරය ද වෙයි. එහෙයින් මෙවැනි අත් සිකපදයෙන් නැත් මැ යි.
 මේ අදහස ම පරිවාරපාළියෙහි දු:

“සේවියනති යං වුත්තං තං සුඤ්ඤානි යථාකං.
 සෙධයා සිකඛමානසය උජුමග්ගානුසාරිනො
 ආදිපෙතං වරණංඤ්ඤා මුඛං සංයම සංවරො
 සිකඛා එතාදිසි නස්සි තෙනෙතං ඉති වුච්චති.”

යනු වදාළහ. මේ සිකපද රැකීම ශෛක්‍ෂභාවයට ඉවහල්වන බැවින්
 ද පැවිදි ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන්ගේ උපරිමාර්ගාධිගමයට පහසු වන
 බැවින් ද මෙය හා සමාන අත් සිකපෙක් නැතැ යි කියනු ලැබේ.
 සෙධකභූමියට ධ්‍යානභූමිය ද සංග්‍රහ වන බැවින් ධ්‍යානලාභීන්ගේ
 සමාවාරයට ද මේ සේවියධර්මයේ අතිශයින් උපකාර වෙත් මැ යි.
 භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ වීසින් මේ සේවියධර්මයන් පැනවීමෙහි දී
 අනුගමනය කරන ලද්දේ අවුතු ම ක්‍රමයෙකි. වහ්‍යකාන්තකයෙහි
 වදාළ වත් ද හික්මිය යුතු බැවින් සේවිය මැ යි. එහෙයින් පාරා-
 ජිකාදීන්හි මෙන් මෙහි පාළියෙහි පරිච්ඡේදයක් නො කරන ලදී.
 වාරිත්‍රනය දක්වනු පිණිස ද “යො සන හික්ඛු ඔලමෙධනො
 නිවාසෙයා දුක්ඛං” යි නො වදා “සිකඛාකරණියා” යනු වීසින්
 පාළිය ආරෝපිත යි. පදභාජනියෙහි වනාහි “ආසනති දුක්ඛංසා”
 යනු වදාළ බැවින් හැම තන්හි අනාදරිය කරණයෙහි දුක්ඛං යැ යි
 දායුතු යි.¹

අධිකරණසමට නම් මහණ-මෙහෙණ දෙසඟුන්හට අවිශේෂයෙන්
 සතරවැදෑරුම් අධිකරණයන් සන්තිදුර්විම පිණිස පනවා වදාළ සත්දෙන යි.
 “වතුබ්බිධං අධිකරණං සමෙතනි වුපසමෙතනිති අධිකරණසමටං”
 යන අටුවා බසින් හේ පැහැදිලි වෙයි. සතරවැදෑරුම් විවාදදී
 අධිකරණයන් ඔවුන්ගේ කෙරෙත් නු යි ව්‍යුපමෙතනය කෙරෙත් නු යි
 අධිකරණ සමටයේ නම් වෙත්. සම්මුඛාවිනය යැ සතිවිනය යැ
 අමුඛාවිනය යැ පටිඤ්ඤාතකරණය යැ යෙභුයාසිකා යැ තසසපා-
 පියාසිකා යැ තිණ්ටසාරක යැ යන මේ සත්දෙන යි. මෙහි
 සම්මුඛාවිනය නම් සඛ්‍යසම්මුඛතාදී හමුවීම සතරෙකින් ඔවුන්ගේ
 කිරීම යි. සතිවිනය නම් අමුලික ශීලවිපක්කයෙකින් වේදනා කරනු
 ලබන රහත් මහණ නමකට යැදීමක් ඇති කල්හි ඥප්ති වතුරට
 කම්මෙන් සතිවිනය දීමෙන් ඔවුන්ගේ කිරීම යි. අමුඛාවිනය නම්
 උමතු කම්මක් යුතු මහණක්හු ඉන් මීදී සැපවත් වූ විට උමතු කල්හි
 තමා කළ නො මහණකම් ගැන වේදනා නො කරනු පිණිස
 යැදීමක් කළ කල්හි ඥප්තිවතුරකම්මෙන් අමුඛාවිනය දීමෙන්
 ඔවුන්ගේ කිරීම යි. පටිඤ්ඤාතකරණ නම් හික්ඛුනමක් ඇවුත් දෙසීමෙන්
 පිරිපුදුවීම පිණිසත් සහඥවෙසස් ඇවුනකින් නැගිසිටීමට පිරිවෙස්
 වත් මාතත් පිරිම පිණිසත් පිළිණ කිරීමෙන් සිදුවන සමටය යි.
 යෙභුයාසිකා නම් බහුල වූ ධර්මවාදී හික්ඛුන්ගේ චචනය පරිදි
 සිදුකරන ඔවුන්ගේ යි. තසසපාපියාසිකා නම් පාපයෙන් උත්සන්න වූ
 මෙහෙණන්හට ඥප්තිවතුරකම්මෙන් සිදුකළ යුතු ඔවුන්ගේ යි.

1. සාරසදීපනී 879-880 ඉටු විමසිවිනොදනී 339 ඉටුව
 2. පටිකපාසාදිකා 869 ඉටුව

සිංහලයාට නම් කලහකාරක භික්ෂුන් විසින් පැමිණි ඇවැත් අතුරෙන් පරිච්ඡිද්ධ සහවෙසෙස් ඇවැත් හා ගෘහිණිසංඝක්ක ඇවැත් හැර තණපත් ආදියකින් අගුළු වසාලන්නාක් මෙන් සෙසු හැම ඇවැත් ම සඟුන් මැද ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසුදුවීම පිණිස ඥාති ද්විතිය කර්මයෙන් සිදුකළ යුතු ශමරය යි. මෙසේ සජ්ඣාධිකරණශමරය සැකෙවින් දත යුතු යි.

බුද්ධශාසනයෙහි ආයුෂ්‍ය නම් විනය යි. විනය පවත්නා කල්හි බුදුසසුන පවත්නේ වෙයි. “විනයානිසංස” අධිශීල සංඛ්‍යාත ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලය රකින උපසපන් පැවිදි මහණුන්ගේ බහුලවීම ශාසන විරස්ථිතියට අත්‍යන්තයෙන් උපකාර වෙයි. එහෙයින් භික්ෂුන්ගේ ආයුෂ්‍ය වූ ශීලය මැනවින් රැකගැනීම බුදුසසුන්හි පැවිදි වූ කුලපුත්‍රයන්ගේ පරම යුතුකම යි. භික්ෂුචීවිතය විනය ප්‍රඥප්ති සිද්ධියෙන් සාධ්‍ය වන බැවින් භික්ෂුන් විසින් විනය ප්‍රඥප්තිය මැනවින් දකයුතු ය. උභතොච්ඡිකරණයත් ඛෙකච්චිතයත් සොළස පරිවාරයත් මැනවින් ග්‍රහණධරණය විනයඥානය යි. විනයඥානය ආත්මරක්ෂණයටත් පරරක්ෂණයටත් අතිශයින් පිහිට වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශිත පහත දක්වෙන යුත්‍ර-පායයෙන් විනය දැනීමෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනය බලනු මැනවි. “විනයො සංවරත්ථාය සංවරො අවිපට්ඨසාරත්ථාය අවිසට්ඨසාරො පාමුඤ්ජත්ථාය පාමුඤ්. පිත්තත්ථාය පිති පසාදධත්ථාය පසාදධි සුඛත්ථාය සුඛං සමාධත්ථාය සමාධි යථාභුතඤාණදසසනත්ථාය යථාභුතඤාණ-දසසනං නිබ්බිදත්ථාය නිබ්බිද විරාගත්ථාය විරාගො විමුක්ඛත්ථාය විමුක්ඛි විමුක්ඛිඤාණදසසනත්ථාය විමුක්ඛිඤාණදසසනං අනුපාද පරිනි-බ්බානත්ථාය, එතදත්ථා කරා එතදත්ථා මනනනා එතදත්ථා උපනිසා එතදත්ථං සොකාවධානං යදිදං අනුපාද විතතස්ස විමොක්ඛානි”

සියලු ම විනයප්‍රඥප්තිය කායවාග්ධාරයන්ගේ සංවරය පිණිස ආර්ථ විසුද්ධිය අවසන් කොට ඇති ශීලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සංවරය පව පින් කළ නො කළ වශයෙන් සිත්හි පහළ වන පසුතැවිල්ල නැති කිරීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. අවිප්‍රතිසාරය (පසුතැවිලි නැති බව) දුබල තරුණ ප්‍රීති යැ යි කියන ලද ප්‍රමෝදයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රමෝදය බලවත් ප්‍රීතියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. බලවත් ප්‍රීතිය ප්‍රශ්‍රබ්ධිසංඛ්‍යාත කාය වික්ඛ දර්ශනන්ගේ සන්තිදීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රශ්‍රබ්ධිය කායික ජෛවක සුඛයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සුඛය සමාධියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විදේහනකාග්‍රතා සංඛ්‍යාත සමාධිය තරුණ විදර්ශනා සංඛ්‍යාත යථාභුතඤානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. යථාභුතඤානදර්ශනය නිබ්බිද සංඛ්‍යාත බලවත් විදර්ශනාවට ප්‍රත්‍යය වෙයි. නිබ්බිදව විරාගසංඛ්‍යාත ආර්ය මාර්ගයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විරාගය විමුක්ඛි සංඛ්‍යාත අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්ඛිය ප්‍රත්‍යයවෙන්නාඥාන සංඛ්‍යාත විමුක්ඛිඤානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්ඛිඤානදර්ශනය අනුපාදපරිනිදර්ශණ සංඛ්‍යාත අප්‍රත්‍යපරිනිදර්ශණයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. මේ විනයකරාව මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. විනයමත්ත්‍රණය මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. “විනයොසංවරත්ථාය” යනාදී පරමපර ප්‍රත්‍යභාව සංඛ්‍යාත උපනිශ්‍රයය ශ්‍රොතාවධාන සංඛ්‍යාත ඇසීමෙන් උපන් නුවණ ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. සතර උපාදනයන්

1. පරිවාරපාළි-වූළඬොම

නො ගෙන සිත්හි පහළ වූ අර්භත්ඵලසංඛ්‍යාත විමෝක්‍ෂය ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. අප්‍රත්‍යය පරිනිර්වාණය පිණිස ම වෙයි යන අදහස යි. මෙසේ පූර්වෝක්ත සුත්‍රපාඨයෙන් චිත්‍යඥා-කයෙහි ප්‍රයෝජනය දත හැකි යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් චිත්‍ය පිළිබඳ දැනීම අනුපිළිවෙළින් තමාට ම රැකවරණය ලබාදීමෙන් ආත්මරක්‍ෂණය වෙයි. තමාගේ චිත්‍යඥානයෙන් අල්පග්‍රැන භික්ෂුන්ගේ මහණුවම් රැක ගැනීමට උපදෙස් දියහැකි බැවින් පරරක්‍ෂණය ද වෙයි. මෙපමණෙක් ද නො වෙයි. මේ චිත්‍යානිසංසකරාව නුවණින් විමසන විට චිත්‍ය-ධර්මය මැනවින් පිළිපදනා මහණ ක්‍රමයෙන් අර්භත්ඵලවිමුක්තියට පැමිණ අනුපාදපරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවෙන බව හෙළි වෙයි. චිත්‍යෙහි සුප්‍රතිපත්තා මහණහු තමාගේ ශීලසම්පත්තිය නිසා පූර්වනිවාසානුස්මාතිඥානාදී ක්‍රිවිද්‍යාවන්ට පැමිණෙන බව ද ඒ ක්‍රිවිද්‍යාවන් පිළිබඳ ප්‍රභේදකරා චිත්‍යපිටකයෙහි දක්නට ලැබෙන බව ද චිත්‍යාච්ඡාරායෙන් ම පැහැදිලි වෙයි.

මේ වනාහි චිත්‍යපිටකයෙහි දෙවැනි ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළිය පළමු ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළි-
සාවිත්තියපාළි යෙහි වේරඤ්ඤ කණ්ඩයැ පාරාජික කණ්ඩයැ සංඛ්‍යාදියෙස කණ්ඩයැ අනියත කණ්ඩයැ

නිසසණිය කණ්ඩයැ යි කාණ්ඩ පසෙක් වෙයි. ඒ ප්‍රථම චිත්‍ය ග්‍රන්ථය ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී පණ්ඩිත වේරගොඩ අමරමොලී යථවීරයන් වහන්සේ විසින් කරන ලද සිංහල පරිවර්තනයෙන් පුස්තක යි. මේ සාවිත්තියපාළිය වනාහි බුද්ධක යැ පාවිදෙසනිය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථය යැ යි භික්ෂු-විභවයෙන් අවිශිෂ්ට වූ කාණ්ඩ සතරකින් ද භික්ෂුනීවිභවයට අයත් පාරාජික යැ සත්තරසක (සංඛ්‍යාදියෙස) යැ නිසසණිය යැ බුද්ධක යැ පාවිදෙසනිය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථ යැ යි කාණ්ඩ සතෙකින් ද පරිමිත යි. මෙසේ උග්‍රසවිභවයට අයත් කාණ්ඩ ඵකොළොසකින් පරිමිත මේ සාවිත්තිය පාළියෙහි මුලට ම භික්ෂුන්හට පනවා වදළ ශුඛ පවිනී සිකපද දෙඅනුවෙක් අතුළත් වෙයි. මෙය බුද්ධක නම් කාණ්ඩයට ඇතුළත් කොට ඇත. ඉක්බිති පිළිදෙස්නී සිකපද සතරක් ද, සෙවිය ධර්ම පත්සැත්තැවක් ද, අධිකරණසමථ සතක් ද ඇතුළත් වෙයි. භික්ෂුනීවිභවයෙහි සරුපයෙන් වෙහෙණන්හට ම පැන වූ පරිජී සිකපද සතරක් ද සභවෙසෙස් සිකපද දෙයක් ද නිසභී සිකපද දෙළොසක් ද ශුඛ පවිනී සිකපද සයානුවක් ද ස්වරූපයන් පනවා වදළ පිළිදෙස්නී සිකපද සභිත පෙය්‍යාලමුඛ-යෙන් වදළ සිකපද සත දුයි පිළිදෙස්නී සිකපද අවක් ද සෙවිය ධර්මයන්ගෙන් නිදන සභිත දෙකක් ද සභිත අධිකරණ සමථයෝ ද ඇතුළත් වෙති. භික්ෂුන්හට පනවා වදළ පරිජී සිකපද සතර ද සභවෙසෙස් සිකපද සතක් ද, නිසභී සිකපද අවලොසක් ද ශුඛ-පවිනී සිකපද සැත්තැවක් ද, සෙවිය ධර්මයන් පත්සැත්තැව ද ඇතුළත් වීමෙන් භික්ෂුණී විභවය සම්පූර්ණ වෙයි. මෙසේ සාවිත්තිය පාළිය කාණ්ඩ ඵකොළොසකින් පරිමිත කොට සඛ්‍යායනා කළ බව පැහැනයි. මෙහි ලා කිය යුතු කරුණු බොහෝ ඇතත් මෙයින් නවකිමි.

1. සමන්තපාසාදිකාං ඛාණ්ඩන, 14 පිටුව.

සිරිබුදුවසින් දෙදහස් පන්සිය වැනි අවුරුද්ද
ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය බුදුධර්මයන්හි වර්ණිත නමින් බොහෝ අතර
 බැව්හරයට පත්විය. මේ බැව්හරය රජය ද
 පිළිගත් බැවින් බුදුධර්මයන්හි නමින් පෙන් කටයුතු රැසක් සිදුකිරීමට
 එවකට පැවති රජය විසින් **ලබ්ධා බොද්ධමණ්ඩලය** නමින් ප්‍රබල
 ගිනි පැවිදි ආයතනයක් පනතක් මගින් පිහිටුවන ලදී. එහි ත්‍රිපිටක
 පරිවර්තනය පිළිබඳ කාරක සභාවට අයත් සාමාජිකයන්ට ත්‍රිපිටක
 ධර්මය සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීම පිණිස පිටකත්‍රයට ඇතුළත්
 පාළි ග්‍රන්ථයන් එවකට අශ්‍රාමාන්තයට දැරූ ශ්‍රීමත් ජෝන් කොකලාවල
 මන්ත්‍රීශ්‍රීවරයාණන් විසින් රජය වෙනුවෙන් පිළිගත් වන ලද බව
 සඳහන් කළ යුතු වෙයි. ඒ පාළි ග්‍රන්ථයන් පාඨශෝධනය කරමින්
 සිංහලයට පරිවර්තනය කරවීමට හා මුද්‍රණයෙන් ප්‍රකාශනයට පත්කරවීමට
 සංස්කාරක මණ්ඩලයක් ද පත්විය.

ඒ මේ ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය අතිශයින් කාර්යයෙකි. බසකින්
 බසකට නගාලීම පරිවර්තනයයි, මේ පරිවර්තනය පදනුගත යැ
 අර්ථනුගත යැ භාවානුගත යැ යි තුන් පරිද්දකින් කළ හැකි ය.
 පද සම්බන්ධයට අනු වැ නගාලීම පදනුගත පරිවර්තනය යි.
 ශබ්දාර්ථයට අනු වැ නගාලීම අර්ථනුගත පරිවර්තනය යි, අදහසට
 අනු ව නගාලීම භාවානුගත පරිවර්තනය යි. මෙය ම අභිප්‍රායාර්ථ
 පරිවර්තන නමුදු වෙයි. මේ තුන් ක්‍රමයෙන් මේ පරිවර්තනය
 පදනුගත පරිවර්තනයෙන් හා අර්ථනුගත පරිවර්තනයෙන් සිදු කළ
 යුතු වෙයි. පාළියට සරිලන පදය සියබසට ගැළපේ ද යි විමසමින් ද
 පාළිවචනයෙහි ශබ්දාර්ථය අර්ථකාරාවිකාරවනට ගැළපේ ද යි විමසමින් ද
 සමහර පදයන්හි ශබ්ද ලක්ෂණය ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථානුසාරයෙන්
 විමසමින් ද කළ යුතු බැවිනි. මෙහි භාවානුගත පරිවර්තනයක්
 නො ලැබෙයි. එක් පිටුවකින් සිංහලානුවාදයන් ඒ දෙක මුණ
 ගැසෙන සේ තැබිය යුතු බැවින් මේ පරිවර්තනයට අභිප්‍රායාර්ථය
 යොදවීම කළ නො හැක්කෙකි. එහෙත් යම් යම් තත්ව වරහන්
 තුළ අදහස පැහැදිලි කිරීම පිණිස අභිප්‍රායාර්ථය ද සැකෙවින්
 මෙහි ද දන්වන ලද බව පැවතෙයි. මෙහි අභිප්‍රාය නම් අදහස යි.
 මේ අදහස අභිධා - ලක්ෂණ දෙකින් දෙන එක් එක් පදයෙහි
 අර්ථවිච්ඡේදයට වඩා පැතිරී ගිය තාත්පර්යාශක්තිය යි. හේ ත්‍රිපිටක-
 ධර්මවිච්ඡේදයෙහි නම් බුදුගාමිකාර්ථය යි. එය පාළි පදයක් දුටු පමණින්
 තීරණය කළ නො හැකි නම් තාත්පර්යාශක්තිය විමසිය යුතු යි.
 බුදුන් වදන ධර්මයෙහි අභිප්‍රායාර්ථය දැනීමට අර්ථකාරාවිකාරය පැරණි
 මහතෙරුන් ඇසිරි කරන ලද්දේ එහෙයිනි. අර්ථකාරාවිකාරයෙන්
 අභිප්‍රායාර්ථය විස්තර වශයෙන් මේ පරිවර්තනයෙහි ඇතුළත් කිරීමෙන්
 මේ කායභය සපුරාලිය නො හෙන බව දත යුතු යි. එහෙයින්
 ආගම ධර්මය දත් නො දත් සියල්ලන්ගේ ම සිත් පිනවීමට මේ
 පරිවර්තනය කා විසින් නමුදු නො කළ හැකි බව ග්‍රහණධාරණ
 ශක්තිමතුන් විසින් පිළිගත යුතු යි. යම් කෙනෙකුන්ට පරිවර්තන-
 යෙහි අභිප්‍රායාර්ථය නො වැටහේ නම් අර්ථකාරාවිකාර පරිශීලනයෙන්
 තදවිච්ඡිදාදනයෙහි යෙදිය යුතු යි.

ලසකාභිසමානි මේ පාච්ඤාය පාළි පරිවර්තනයෙහි ලා ආවශ්‍යක
 ග්‍රන්ථයන් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි
 පුස්තකාලයෙන් ද, බමබලපිටියේ වජිරාරාම
 පුස්තකාලයෙන් ද, ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන්හි පුස්තකාලයෙන් ද,
 ඉදුරුවේ යාලේගම ජයසුමනාරාමයෙහි පුස්තකාලයෙන් ද ලබා

භක්ෂිත. එවකට සංස්කෘතික කායසීමාගේ සහකාර සම්පාදක
 ඇම්. ඇන්. පිරිස් මුදලිතුමා විසින් සපයන ලද පාචිකයපාළි පුස්තකාල
 පොත ද මෙහි ලා උපකාර වූ බව සඳහන් කරමිහ. මෙසේ
 ආවශ්‍ය ග්‍රන්ථයන් සපයා ගෙන පාචිකයාගේ ද කරමින් මේ
 ග්‍රන්ථය සියබසට නැගීමෙහි යෙදුණු මා හට මේ කායසීමා
 ආරම්භයෙහි ම උපකාර කළ දෙනමක් ගැන මෙහි ලා සඳහන්
 කළ යුතු වෙයි, ඉන් එක නමක් නම් මාතර සිරිමංගල පරිවේ-
 ණාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත බඩුවිට නානුරාමාභිධාන මහා සථවිර
 පාදයන් වහන්සේ යි, අනෙක් නම නම් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී
 ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය උගත් රාජකීය පණ්ඩිත
 බලංගොඩ පඤ්ඤාවංස සථවිරනම යි, මේ නම පේරාදෙණි විශ්ව
 විද්‍යාලයෙහි උපාධි අපේක්ෂකයකු වූ ගීය පසු ශ්‍රී ධර්මොදය
 පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය ඉගෙනීමෙහි යෙදී සිටි ලද්දුව වැඩිම
 සථවිර නම උපකාරයට පැමිණියේ ය, සියබසට නැඟු මේ ග්‍රන්ථයෙහි
 පිටපත් මැනවින් ලියා දීමෙන් මහත් උපකාරයක් කළ ඒ වැඩිම
 සථවිර නම අද ජීවතුන් අතර නැතත් මෙයින් ලත් ධර්මදානය
 කුලයට හිමි වනු නිසැක යි, මෙයට අවුරුදු විස්සකට පෙර
 පරිවේණිය කොට අවසන් වූ මේ ග්‍රන්ථය එවකට පරිවේණියභාරය
 දැරූ සහකාර සම්පාදක මුදලිතුන්පත් පිරිස් මහතාණන්හට පුස්තකාල
 පොත සමග බාර කළමිහ.

ත්‍රිපිටක පරිවේණිය කායසීමාගේ දෙමටගොඩ පටිපාටිකර චිහාරසභානා-
 යට ගෙන ගිය පසු ත්‍රිපිටක පරිවේණිය කාරක සභාවෙහි ප්‍රධාන
 සම්පාදක දර්ශනවිශාරද ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාවාසී පරවාහුර සිරිවිජි-
 ඤාණාභිධාන නායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේගේ පරිපාලනය
 යටතේ ත්‍රිපිටක සංස්කාර මණ්ඩලය ක්‍රියාත්මක විය. උන්වහන්සේ
 විසින් මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කොට මුද්‍රණයට යොමු කරනු පිණිස
 මා ඇතුළු තවත් පඩිවරු දෙනමක් පත් කරන ලදහ. එවකට
 අමරපුර නිකායේ අනුනායක ධුරන්ධර වූ ද අම්බලම්ගොඩ ශාස්ත්‍රා-
 දය පරිවේණියධිපති වූ ද රාජකීය පණ්ඩිත බමමකුසලාභිධාන මහා
 සථවිරපාදයන් වහන්සේ හා ප්‍රධාන පිරිවෙන් පරික්ෂක රාජකීය
 පණ්ඩිත ශාස්ත්‍රපති අකුරුවිගේ අමරවංසාභිධාන නායක සථවිර පාදයන්
 වහන්සේ මේ ශෝධක මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූහ. අපි තෙන්නම
 මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කරමින් මුද්‍රණයට සුදුසු පරිදි සකස් කළමිහ.

මෙසේ සකස් කළ මේ ග්‍රන්ථය ප්‍රධාන සම්පාදක පරවාහුර
 නායක සවාච්ඡිත්තයන් වහන්සේ විසින් හැකි තරම් ඉක්මනින්
 මුද්‍රණය කරනු පිණිස මුද්‍රණාලයකට පවරන ලදීන් මුල් පිටු අට
 පමණක් මුද්‍රිත විය. මුද්‍රණ කායසීමා නතරවීමත් සමග ම පොත්හි
 සමහර පිටපත් සොයා ගැනීම ද අපහසු විය. කලෙක් ගතවිය.
 මේ අතර ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ ආදිම සභාපති-සම්පාදක
 නාහිමිවරු දෙනම ද අපවත් වූහ. ත්‍රිපිටක පරිවේණිය කාර්යාලය
 දෙමටගොඩින් කොළඹ විජේරාම මාවතේ පිහිටි මහානායක චාරිකා-
 රාමයට ගෙන යන ලදුව එහි ස්ථාපිත විය. පැරණි ත්‍රිපිටක
 සංස්කාරක මණ්ඩලය ද අභාවයට යාමෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක
 මණ්ඩලයක් බිහි විය. මේ මණ්ඩලයේ ව්‍යක්ත විශාරද සභාපති-
 සම්පාදක නාහිමි වරුන්ගේ අප්‍රතිහත ප්‍රයත්නයෙන් හා සංස්කෘතික
 අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන
 මහතුන්ගේ ස්වානෝචිත බුද්ධියෙන් මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය සඳහා
 යොමුකරන ලද බව දකුමිහ.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ ලෙඛකාධිකාරීවූයේ දරන පණ්ඩිත දෙරණවුවේ සිරි ධම්මපාල නායක සචරියන් වහන්සේ විසින් දන්වා එවන ලද පරිදි නැතිවූණු පිටපත් යළිත් සියබසට නඟා ලියා යැවීම ද මේ අතරෙහි ම සිදු විය. මේ කාර්යයෙහි ලා වරින්වර ලියන්නට සිදු වූ පිටපත් ලියා දීමෙන් හා වෙනත් පහසුකම් සලසා දීමෙන් හා උපකාර කළ අපගේ ශිෂ්‍යයන් වන ශාස්ත්‍රවේදී දෙපානම් සුගතබන්ධු සචරි නමත් ත්‍රිපිටකවේදී ඉදුරුවේ අධ්‍යක්ෂකී සචරි නමත් ත්‍රිපිටකවේදී එශොධිදුවේ ජිනානන්ද හික්කුනමත් සඳහන් කළ යුතු මැ යි. තවද මේ ග්‍රන්ථය යළිත් මුද්‍රණයට යොමු කළ තැන් පටන් ශෝධ්‍යපත්‍රාදිය බැලීමෙන් ද උනපුරණාදිය කිරීමෙන් ද සංඥානාම පදනුකුමාදිය සකස් කිරීමෙන් ද මහත් ප්‍රයත්නයක් දැරූ ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ දක්ෂ විවික්ෂණ මහාසචරිපාදයන් වහන්සේලාටත් මෙහි නම් සඳහන් නොයෙක් අයුරෙන් උපකාර කළ ජීවතුන් අතර සිටුනා හැම ගිහි-පැවිදි හවතුන් හටත් පින් පුරවමින් දිශාසිරි පනමහ.

ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ සහායකී-සම්පාදක නාහිමීවරුන් ඇතුළු අපවත් වී වදළ හැම මහතෙරනමකටත් මේ කාර්යයෙහි ලා මට උපකාර කරමින් සිට ඉකුත් වූ ගිහි-පැවිදි පින්වතුනටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන හා ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන පිහිටුවා මා පැවිදි කොට සසුන් පිළිවෙන හෙළිකර දුන් අපවත් වී වදළ පුජ්‍යාචාර්ය ඉදුරුවේ සිරිවිමලනිසස මාහිමී කුමාටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පරිවෙණාධිපති වූ වූඩවසමින් ධර්ම විනය සහිත භාෂා ශාස්ත්‍රාදිය උගන්වා මා නිසි මඟු යෙද වූ පණ්ඩිතාචාර්ය ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාචාර්ය රස්නකවෑවේ සිරිසඳුබමමවංස මාහිමීකුමාටත් කොල්ලුපිටියේ ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමාධිපති වූ වූඩසිටිමින් මා හට නොයෙක් අයුරෙන් උදවු උපකාර කළ මාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාසනික සහෝදර හඤ්චාපොළ සිරිවිමලවංස අනුනායක හිමිකුමාටත් මා හද වඩා පෝෂණය කළ දෙමාපියනටත් මෙයින් මා උපයා සපයා ගත් ධර්මදුනමය කුශලය පහන් සිතින් අනුමොදනා කරවමහ.

මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කරවීමට ආවශ්‍ය ක ධනය පරිත්‍යාග කරමින් අනුබලප්‍රදාය කළ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ සංස්කෘතික අමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ සංස්කෘතික කායභාගයේ අධිකාරී-නටත් ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති උතුමා ප්‍රධාන කොට ඇති අගමැතිකුමා සහිත මැති ඇමතිවරුනටත් මුද්‍රණකායභාග සිත් අලවන සේ මැනවින් සිදු කොට දුන් දෙහිවල දුටුගැමුණු වීදියේ කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීනටත් සේවක පිරිසටත් මෙයින් ජනිත ධර්ම-දුනමය කුශල ඔක්තියෙන් උතුම් නිවන් සැප ලැබේවා යි ඉත සිතින් පනමහ.

මේවගට,
 ශාසනසචිකිකාමී,
 ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද
 ශ්‍රීලංකාරාමඤ්ඤනිකායේ මහානායක සචරි

ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමය,
 පොල්වත්ත, කොළඹ 3.

2525
 1981 ජූලි 31.

සංඝකත නිරූපණය

සී: සිංහලාඝාර, පුස්තකාල පොත්

සීඉ. 1, 1910 මුද්‍රණය. බෞද්ධ භාවනා සංස්කරණය

සීඉ. 2, වූ: 2472 මුද්‍රණය. බෞද්ධ මධ්‍යම මහාසංඝයා සංස්කරණය

මඡසං: බුදුමරච ඡන්දසංගීතී සංස්කරණය

සා: කාශ්‍යාඝාර මුද්‍රිත පාචිකතිය පාළි

පාච්චාරියපාලි

විසය සූචි

භික්ෂුනීවිභවෙය

1 පාරාජිකකණ්ඩා 2-29

1-1.	පදම පාරාජිකං	1 - 13
1-2.	දුතියපාරාජිකං	14 - 19
1-3.	තෘතියපාරාජිකං	18 - 25
1-4.	චතුස්සපාරාජිකං	.	.	24 - 29

2. සත්තරසකං (සඨසාදිපෙස) 30-91

2- 1.	පදමසඨසාදිපෙසො	30 - 35
2- 2.	දුතිය	34 - 41
2- 3.	තෘතිය	40 - 49
2- 4.	චතුස්ස	48 - 53
2- 5.	අඤ්චම	54 - 57
2- 6.	ඡන්ද	58 - 63
2- 7.	අනුකම	62 - 69
2- 8.	ආචන්දම	70 - 75
2- 9.	නවම	76 - 81
2-10.	දසම	82 - 91

3. නිසසග්ගියා 92-133

3- 1.	පදමනිසසාපදං			92 - 97
3- 2.	දුතිය	..		96 - 99
3- 3.	තෘතිය	..		100 - 103
3- 4.	චතුස්ස	..		104 - 107
3- 5.	අඤ්චම	..		106 - 109
3- 6.	ඡන්ද	..		110 - 113
3- 7.	අනුකම	..		112 - 115
3- 8.	ආචන්දම	..		116 - 119
3- 9.	නවම	..		118 - 121
3-10.	දසම	..		122 - 125
3-11.	එකාදසම	..		124 - 129
3-12.	ද්විතියාදසම	.		128 - 131

විසය සූචි

4. පාච්ඡනීයකමෙකධා 134-371

4-1 උසුනාවග්ගො 134-157

1. පටමසිකධාපදං	134 - 137
2. දුතීය	136 - 139
3. තතීය	138 - 141
4. චතුසු	140 - 141
5. පඤ්චම	142 - 145
6. ඡට්ඨ	144 - 147
7. සත්තම	146 - 149
8. අට්ඨම	150 - 153
9. නවම	152 - 155
10. දසම	154 - 157

4-2 අනධකාරවග්ගො 158-183

1. පටමසිකධාපදං	158 - 161
2. දුතීය	160 - 163
3. තතීය	162 - 165
4. චතුසු	166 - 169
5. පඤ්චම	168 - 171
6. ඡට්ඨ	172 - 175
7. සත්තම	174 - 177
8. අට්ඨම	178 - 179
9. නවම	180 - 183
10. දසම	182 - 183

4-3 නාගවග්ගො 184-207

1. පටමසිකධාපදං	184 - 185
2. දුතීය	184 - 187
3. තතීය	188 - 191
4. චතුසු	192 - 193
5. පඤ්චම	194 - 195
6. ඡට්ඨ	196 - 197
7. සත්තම	198 - 199
8. අට්ඨම	200 - 201
9. නවම	202 - 206
10. දසම	204 - 207

විසය සූචි

4-4 කුට්ඨවග්ගො 208-233

1.- පටමසීකඛපදං	208 - 209
2.- දුතිය	208 - 211
3.- තතිය	212 - 215
4.- චතුසු	214 - 217
5.- පඤ්චම	216 - 221
6.- ඡට්ඨ	220 - 225
7.- සත්තම	224 - 227
8.- අට්ඨම	226 - 229
9.- නවම	228 - 231
10. දසම	230 - 233

4-5. වික්ඛාගාරවග්ගො 234-255

1. පටමසීකඛපදං	234 - 237
2. දුතිය	236 - 239
3. තතිය	238 - 239
4. චතුසු	240 - 241
5. පඤ්චම	240 - 245
6. ඡට්ඨ	244 - 247
7. සත්තම	246 - 249
8. අට්ඨම	248 - 251
9. නවම	250 - 253
10. දසම	252 - 255

4-6. ආරාමවග්ගො 256-281

1. පටමසීකඛපදං	256 - 259
2. දුතිය	260 - 263
3. තතිය	262 - 265
4. චතුසු	266 - 269
5. පඤ්චම	268 - 271
6. ඡට්ඨ	270 - 271
7. සත්තම	272 - 273
8. අට්ඨම	274 - 275
9. නවම	276 - 277
10. දසම	276 - 281

විසය සූචි

4-7. තට්ඨච්චිප්පයා 282-313

1. පටමසිකඛාපදං	282 - 285
2. දුතිය	284 - 287
3. තතිය	288 - 291
4. චතුසු	290 - 295
5. පඤ්චම	294 - 297
6. ඡට්ඨ	296 - 301
7. සක්කම	302 - 307
8. අට්ඨම	306 - 309
9. නවම	308 311
10. දසම	310 313

4-8. සුමාරිභුතවග්ගො 314-349

1. පටමසිකඛාපදං	314 317
2. දුතිය	316 321
3. තතිය	320 325
4. චතුසු	326 - 327
5. පඤ්චම	328 - 333
6. ඡට්ඨ	332 - 335
7. සක්කම	334 337
8. අට්ඨම	336 339
9. නවම	340 - 341
10. දසම	342 - 343
11. එතාදසම	344 - 345
12. අභ්‍යාදසම	346 - 347
13. ඡතරසම	348 - 349

4-9. ජනතුපාහනවග්ගො 350-371

1. පටමසිකඛාපද	350 - 353
2. දුතිය	352 - 355
3. තතිය	354 - 357
4. චතුසු	356 - "
5. පඤ්චම	358 - 359
6. ඡට්ඨ	" - 361
7. සක්කම	360 - 363
8-9-10. අට්ඨම-නවම-දසම සිකඛාපදනි	362 - 365
11. ඡතාදසමසිකඛාපදං	364 - 365
12. අභ්‍යාදසම	366 - 367
13. ඡතරසම	368 - 369

5. පාවිදෙසනීයා 372-378

1 පටම පාවිදෙසනීයා	372 - 375
2 අතීය අට්ඨම පාවිදෙසනීයා	374 - 379
6. සෙතියා	378 - 383
7. අධිකරණසම	382 - 383

විනයපිටකෙ
පාවිතනියපාලී
හි කවු නි විහ දෙගා

විනයපිටකෙ

පාචිනනියපාලි

භික්ෂුනීවිභවෙගා

පාරාජිකකණ්ඩො

නමො තසස භගවතො අරහතො සමමා සමුද්ධසස

1. 1

පදමපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාලෙහා මීගාරනතතා භික්ෂුනීසඤ්ඤාසස විහාරං කතතුකාමො භොති. අථ ඛො සාලෙහා මීගාරනතතා භික්ෂුනීයො උපසඤ්ඤාමිතො එතදවොච : ඉච්චාමභං අයො භික්ෂුනීසඤ්ඤාසස විහාරං කාතුං, දෙථ මෙ නවකමමිකං භික්ෂුනීනති. තෙන ඛො පන සමයෙන වතසෙසා භගිනීයො භික්ෂුනීසු පඤ්ඤා භොනති නඤ්ඤා නඤ්ඤාසස සුඤ්ඤාසස පුලලනඤ්ඤා. තාසු සුඤ්ඤාසස භික්ෂුනී තරුණපඤ්ඤා භොති,¹ අභිරුපා දසසනීයා පාසාදිකා පඤ්ඤා වාතො මෙධාවතී දසඤ්ඤා අනලසා තත්පාසාය වීමංසාය සමනාගතා අලං කාතුං අලං සංවිධාතුං. අථ ඛො භික්ෂුනීසඤ්ඤා සුඤ්ඤාසස භික්ෂුනී සමඤ්ඤාසස සාලෙහා මීගාරනතතො නවකමමිකං අදසී. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්ඤාසස භික්ෂුනී සාලෙහා මීගාරනතතො නිවෙසනං අභිකඤ්ඤා ගව්ඡති. වාසිං දෙථ එරසුං² දෙථ කුයාරිං දෙථ කුදදලං,³ දෙථ නිවාදනං දෙථාති. සාලෙහා මීගාරනතතා භික්ෂුනී-පසසං අභිකඤ්ඤා ගව්ඡති කතාකතං ජානීතුං. තෙ අභිකඤ්ඤාසසතෙන පට්ඨෙධවිතතා අහෙසුං. අථ ඛො සාලෙහා මීගාරනතතා සුඤ්ඤාසස භික්ෂුනී දුසෙතුං ඔකාසං අලභමානො එතදෙවජ්ඣාය භික්ෂුනීසඤ්ඤාසස භතො අකාසී. අථ ඛො සාලෙහා මීගාරනතතා භතතෙගෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙතො එතතිකා භික්ෂුනීයො අයාය සුඤ්ඤාසස බුධ්ධතරාති එකමතනං ආසනං පඤ්ඤාපෙසී, එතතිකා නවකතරාති එකමතනං ආසනං පඤ්ඤාපෙසී, පට්ඨෙනෙත ඔකාසෙ නිකුටෙ සුඤ්ඤාසස භික්ෂුනීයා ආසනං පඤ්ඤාපෙසී. යථා ථෙරා භික්ෂුනීයො ජාතෙයසුං නවකානං භික්ෂුනීනං සනාතිකෙ නිසිතනාති, නවකාපි භික්ෂුනීයො ජාතෙයසුං ථෙරානං භික්ෂුනීනං සනාතිකෙ නිසිතනාති.

1. තරුණපඤ්ඤා අභිරුපා භොති - මජ්ඣං
 2. එරසුං - මජ්ඣං
 3. කුදදලං - මජ්ඣං

විනයපිටකයෙහි

පාවිතනියපාලී

හික්ෂුණීවිගඩ්භය

සාරාජිකකාණ්ඩය

ඒ භාග්‍යවත් අභික් සමාස් සමුද්ධයන් වහන්සේට
නමසකාර වේවා

1. 1

පළමුවන පරිච්ඡය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් තුවා අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩැවසන සේකැ. එසමයෙහි සාළ්භ මිඟාරනප්පතා තෙමේ හික්ෂුණීසධ්‍යායාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තේ වෙයි. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනප්පතා තෙමේ මෙහෙණන් වෙතැ එළැඹූ තෙල කී යැ 'ආර්යාවෙනි, මම හික්ෂුණී සධ්‍යායාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තෙමි, මාහට නවකම් විදහන මෙහෙණක දෙනුමැනැවැ' යි. එසමයෙහි වනාහි නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරීනන්ද යැ චුල්ලනන්ද යැ යි සතර බුහුන කෙනෙක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වුවාහු වෙති. ඔවුනතුරෙන් සුන්දරීනන්ද හික්ෂුණී තොමෝ තුරුණුවියෙහි පැවිදිවුවා වෙයි. විශිෂ්ට රු ඇත්තී දකුමකලු වුවා පැහැදුම් එළවන්නී පණ්ඩිත වුවා වාක්ක වුවා තුවණැති වුවා දක්ෂ වුවා අනාලස් වුවා වෙයි. ඒ ඒ කම්චීඝයෙහි උපාය වූ කළයුතු කම්හි විමසුම් තුවණින් යුතු වුවා ඒ ඒ කම් කරන්නට ද සංවිධාන කරන්නට ද සමර්ථ වුවා වෙයි. ඉක්බිති හික්ෂුණීසධ්‍යා තෙමේ සුන්දරීනන්ද හික්ෂුණීය සමමත කොට සාළ්භ මිඟාරනප්පතා හට නවකැමියක කොට දුන්නේ යැ. එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චිනන්ද හික්ෂුණී තොමෝ සාළ්භ මිඟාරනප්පතාහුගේ නිවෙසට නිතර නිතර යයි, 'වෑයක් දෙව, පොරොවක් දෙව, කෙටේරියක් දෙව, උදල්ලක් දෙව, නියනක් දෙව' යි, සාළ්භ මිඟාරනප්පතා තෙමේත් කළ දය නොකළ දය දනගන්නට මෙහෙණවරට නිතර නිතර යයි. ඔහු දෙදෙන නිතර නිතර දක්මෙන් පිළිබඳ සිත් ඇතියෝ වූහ. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනප්පතා තෙමේ සුන්දරීනන්ද හික්ෂුණීය දුෂණය කරන්නට අවසරයක් නොලබන්නේ තෙල කරුණ මැ සඳහා හික්ෂුණීසධ්‍යායාට බතක් (පිළියෙළ) කෙළේ යැ. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනප්පතාතෙමේ භක්තාග්‍රයෙහි අසුන් පනවන්නේ මෙතෙක් හික්ෂුණීහු ආර්යා සුන්දරීනන්දවට වැඩිමහලු හයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවීයැ, මෙතෙක් දෙනා නවක තරහයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනැවී යැ. සචිර හික්ෂුණීහු (ඕතොමෝ) නවක හික්ෂුණීන්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් නවක හික්ෂුණී හුදු (ඕතොමෝ) සචිර හික්ෂුණීන්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් එසේ සුඤ්චිනන්ද මෙහෙණහට පිළිසත් අගුකොන් පෙදෙසෙකැ අසුනක් පැනවී යැ.

සාද්ධකයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අර්ථ මො සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඛාසස කාලං ආරොචාපෙසි, කාලො අයො නිධිතං හඤ්ඤානි. සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනී සලලුඤ්ඤානා න ඛුඤ්ඤානා සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඛාසස හඤ්ඤා අකාසි. මං සො දුසෙඤ්ඤාමො, සවාහං ගමිසොමි වීසාරො මෙ භවිසසනීති අනෙතවාසිනි¹ භික්ෂුනීං ආණාපෙසි, ඥානං මෙ පිණ්ඩපාතං නීහරං, යො ව² මං පුට්ඨනි ගීලානානි පටිච්චෙදෙහීති. එවං අයොති මො සා භික්ෂුනී සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා පට්ටසෙසාසි.

3. තෙන මො පන සමයෙන සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා ඛේදාදාරංකොට්ඨකෙ ධීතො හොති සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනීං පටිපුට්ඨනෙතා “කභං අයො අයා සුඤ්චනඤ්ඤා”ති. කභං අයො අයා සුඤ්චනඤ්ඤා”ති එවං වුඤ්ඤා සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා අනෙතවාසිනී භික්ෂුනී සාලහං මිඟාරනඤ්ඤාරං එතදචොච ගීලානා ආවුසො පිණ්ඩපාතං නීහරිසොමිති. අර්ථ මො සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා යමවාහං අඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඛාසස හඤ්ඤා අකාසි, අයොස සුඤ්චනඤ්ඤා කාරණාති. මනුසෙස ආණාපෙඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඛාසස හඤ්ඤානා පට්ටිසරාති වඤ්ඤා යෙන භික්ෂුනුපසසයො තෙනුපසසිති.

4. තෙන මො පන සමයෙන සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනී ඛහාරාමංකොට්ඨකෙ ධීතා හොති සාලහං මිඟාරනඤ්ඤාරං පනිමානෙතා, අඤ්ඤා මො සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනී සාලහං මිඟාරනඤ්ඤාරං දුරතොච ආගච්ඡන්තං දිඤ්ඤාන උපසසයං පටිසිඤ්ඤා සසිසං පාරුපිඤ්ඤා මඤ්ඤානෙ නිපජ්ජී. අර්ථ මො සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා යෙන සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනී තෙනුපසසිති, උපසසිතිඤ්ඤා සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනීං එතදචොච: කිතෙන අයො අචාසු කිසස නිපනනාසිති. එවංඤ්ඤා ආවුසො හොති යා අනිච්ඡන්තං³ ඉච්ඡති. කාහං තං අයො න ඉච්ඡසාමි. අපිවාහං ඔකාසං න ලභාමි තං දුසෙඤ්ඤානි. අවසෙඤ්ඤා අවසෙඤ්ඤා සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා කාසසංසඤ්ඤා සමාපජ්ජී.

5. තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ෂුනී ජරාදුඤ්ඤා වරණගීලානා සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා අච්ඤ්ඤා නිසිනනා⁴ හොති. අඤ්ඤා මො සා භික්ෂුනී සාලහං මිඟාරනඤ්ඤාරං අවසෙඤ්ඤා අවසෙඤ්ඤා සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා කාසසංසඤ්ඤා සමාපජ්ජන්තං, දිඤ්ඤාන උච්ඤ්ඤාසකි වීසනී වීපාචෙති: “කරං භි නාම අයා සුඤ්චනඤ්ඤා අවසෙඤ්ඤා අවසෙඤ්ඤානං පුට්ඨසුඤ්ඤානං කාසසංසඤ්ඤා සාදිසිසනීති.

1. අනෙතවාසි, පිඤ්ඤා, ඛි,
 2. යෙච්ච - මජ්ඣංකං,
 3. අනිච්ඡන්තං - පිඤ්ඤා,
 4. නිපනනා - මජ්ඣංකං.

2. ඉක්බිති සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ “ආර්යාවෙනි, ඔහ (පිළියෙළ කොට) නිමවන ලදී, (එයට) සුදුසු කලා’යි භික්ෂුණී සඛ්ඛයාහට කල් දන්වීයා. සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ (නුවණින්) සලකා “සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ කළ බුහුමන් ඇතියේ භික්ෂුණී සඛ්ඛයාහට ඔහ පිළියෙළ නො කෙළේ යැ. හේ මා දුෂණය කරනු කැමැත්තේ වෙයි, ඉදින් මම යන්නෙමි නම් මාගේ විප්‍රකාර ශබ්දය වන්නේ”යි අතැවැසි මෙහෙණකට ඇණවූයා: යා, මා හට පිණ්ඩපාතය ගෙනා එව, යමෙකුත් මා ගැන පිළිවිසි නම් හීලනැයි (හිඹුට) දන්වෑලව යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි යි ඒ මෙහෙණ සුදුරිනඤා මෙහෙණට පිළිවදන් දුන්නා යැ.

3. එසමයෙහි සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ බිඹිදෙර කොටු-යෙහි සුදුරිනඤා මෙහෙණ පිළිවිසිමින් සිටියේ වෙයි: “ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි ද? ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි”දැයි. මෙසේ කී කල්හි සුදුරිනඤා මෙහෙණගේ අතැවැසි මෙහෙණ තොමෝ සාල්හ මිඟරනප්තෘහට තෙල කිවූ යා: “ඇවැත්, හීලන් යැ පිණ්ඩපාතය ගෙන යන්නෙමි’යි. එකල්හි සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ යමක සඳහා මම මෙහෙණසහනට ඔහ (පිළියෙළ) කෙළෙමි ද (ඒ) සුදුරිනඤා ආර්යාව සඳහා යි මිනිසුන් අණවා ඔබින් මෙහෙණසහන වළඳවවු’යි කියා මෙහෙණවර වෙතැ එළැඹී-යේ යැ.

4. එසමයෙහි සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ සාල්හ මිඟරනප්තෘහු බලාපොරොත්තු වන්නී අරමැ පවුරෙන් පිටතැ සිටියා වෙයි. සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ සාල්හ මිඟරනප්තෘහු එන්නහු දුර දී මැ දකැ මෙහෙණවරට පිරිස හිස සහිත වැ පෙරෙවැ ඇදෙහි හොත්තා යැ. එකල්හි සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ සුදුරිනඤා මෙහෙණ වෙතැ එළඹීයේ යැ. එළැඹි සුදුරිනඤා මෙහෙණට තෙල කී යා: “ආර්යාවෙනි, ඔබට අපහසු කීමැ, කුමට ගො වී”දැයි. ඇවැත්නි, තෙල නො රිසියකු කැමැති වන්නකුට සේ යැයි, ආර්යාවෙනි, කීම මම නොප නො කැමැතියෙමි ද? වැළිදු මම දුෂණයට අවකාශ නො ලබමි යි කා සසභරායෙන් තෙත්වූයේ කා සසභරා-යෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට පැමිණියේ යි.

5. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ජරායෙන් දුබලවූවා හීලන්පා ඇතියා සුදුරිනඤා මෙහෙණට නුදුරුතන්හි උන්නා වෙයි. ඒ මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ සාල්හ මිඟරනප්තෘහු රාගයෙන් තෙත් වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට සම්වදනහු දුටුවා යැ. දකැ ලවු කොට සිතයි, නුඟුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි “කෙසේ නම් රාගයෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා ආයතා තොමෝ රාග-යෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු”දැයි.

හා විකෘතිය පාළු හිතවුන් විභවය

6. අප් මො සා හිතවුන් හිතවුන්. එතමන්. ආරොග්වෙයි : යා හා හිතවුන්ගේ අප්විතා සහග්වයා ලජ්ජිගේ කුකුළුවීකා සිකාකාමා හා උජ්ජායනති වියනි, විපාවෙනි. “කපං හි නාම අය්‍යා සුඤ්චනඤා අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලසස කායසංසග්ගං සාද්ධිසසනී” ති අප් මො හා හිතවුන්ගේ හිතවුන්. එතමන්. ආරොග්වෙයි. ගෙ ගෙ හිතවු අප්විතා සහග්වයා ලජ්ජිගේ කුකුළුවීකා සිකාකාමා ගෙ උජ්ජායනති වියනි විපාවෙනි: “කපං හි නාම සුඤ්චනඤා හිතවුන් අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලසස. කායසංසග්ගං සාද්ධිසසනී” ති. අප් මො ගෙ හිතවු හග්විගො එතමන්. ආරොග්වෙයි.

7. අප් මො හග්වි එතමන්. නිදනෙ එතමන්. පකරගෙ හිතවු. සඛං සඤ්චාතාපෙනා හිතවු පච්චුච්චි: සච්චං කිර හිතවුටෙව් සුඤ්චනඤා හිතවුන් අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලසස කායසංසග්ගං සාද්ධිනී. සච්චං හග්වි. විග්චි බුද්ධා හග්වි අනානුච්චියං. හිතවුටෙව් සුඤ්චනඤා හිතවුන්ගේ අනානුලොමිකං අප්චරුපං අසසාමිකං අකප්පියං අකරුභියං. “කපං හි නාම හිතවුටෙව් සුඤ්චනඤා හිතවුන් අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලසස කායසංසග්ගං සාද්ධිසසනීනි ගෙනං හිතවුටෙව් අප්පසඤ්චානං වා පසාදය පසනනානං වා හීගෙයාභාවාය, අප්චෙවිතං හිතවුටෙව් අප්පසනනානං වෙව් අප්පසාදය පසනනානං අඤ්ඤාප්පායානි. අප් මො හග්වි සුඤ්චනඤා හිතවුන්. අනෙකප්පියාගෙන විග්චිනි දුභරතාය දුප්පාසතාය මහිව්තාය අසඤ්චායා සඛනිතාය ගොසච්චස අවිඤ්චං භාසිනි අනෙකප්පියාගෙන දුභරතාය දුප්පාසතාය අප්ච්චසස සනකුට්ඨසස සලෙච්චසස ධුතසස පාසාදිකසස අප්වසස විරියාරම්භසස වඤ්ඤං භාසිනි හිතවුන්. තදනුච්චිකං තදනුලොමිකං ධම්මං කපං කනි හිතවු ආමනෙකයි.

8. ගෙන හි හිතවුටෙව් හිතවුන්. සිකාපදං පඤ්ඤාපසසාමී දස අප්වගෙ පච්චි: සඛංසුච්චතාය සඛංචාසුතාය දුම්ච්චිකානං හිතවුන්. නිග්ගහාය පෙසලානං හිතවුන්. එසුච්චතාය දිට්ඨමමිකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරාධිකානං ආසවානං පච්චානං අප්පසනනානං පසාදය පසනනානං හීගෙයාභාවාය සඤ්චම්චිනියා විනායානුග්ගහාය. එවඤ්ච පන හිතවුටෙව් හිතවුන්ගේ ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු.

1. සුඤ්චනඤා හිතවුන්. අනෙකප්පියාගෙන විග්චිනි - මජ්ඣං ඉත දිසෙතෙ.
2. සාද්ධිනී - සනා
3. අනානුච්චිකං - මජ්ඣං
4. අසඤ්චායා - මජ්ඣං
5. අප්විතාය - මජ්ඣං
6. අප්පසනනානං වා සිඤ්ච 2.

6. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ සතොස් ගුණැති යෝ ලස්සිනියෝ හටගත් කුකුස් ඇතියෝ ශික්ෂාකාමිනියෝ වෙද්ද ඔහු තුමු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා ආයඨා තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දැයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්හට තෙල කරුණ දන්වූහ. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අපිස්වුවෝ සතොස් ගුණැතියෝ ලස්සා ඇතියෝ හටගත් කුකුස් ඇත්තෝ ශික්ෂාකාමීහු වෙද්ද, ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා භික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දැයි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ.

7. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂු සඤ්චා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවුසු සේකැ සැබැද මහණෙකි: සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. මහණෙකි සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ වීසින් කරන ලද්ද නො සුදුසු යැ, නො අනුලොමී යැ, නො නිසි යැ, නො මහණකමී යැ, නො කැප යැ, නො කළයුතු යැ. "කෙසේ නම් මහණෙකි රාගයෙන් තෙත් වූ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දැයි. මහණෙකි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ ප්‍රසන්නයන්ගේ අතිරේක ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වේ මැයි. මහණෙකි හුදෙක් මේ වනාහි අප්‍රසන්නයන්ගේ අප්‍රසාදය පිණිස ද ප්‍රසන්නයන් කෙරෙහුද ඇහැමි කෙනෙකුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද (කරුණු) වේ මැයි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි දුපුස්නා බැවිහි මහත් ශ්‍රීබැවිහි නො සතුටුබැවිහි මුළුබැඳගැනුමිහි අලසබැවිහි නුගුණ වදරා නොයෙක් කරුණෙන් දුබරබැවිහි දුපුස්නා බැවිහි අපිස්බැවිහි සතුටු බැවිහි සලේපැවැතුමිහි කෙලෙස් කැපුමිහි පැහැදුම් එළවීමෙහි නිවනෙහි වැර ඇඳුමිහි ගුණ වදරා මහණුන්හට එයට සරිලන එයට අනුලොමීවන දැරැමි කරා කොට මහණුන් ඇමතුසේකැ:

8. එහෙයින් මහණෙකි, මෙහෙණන්හට දසකරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඟුන්ගේ මනා පිළිගැනුම, සඟුන්ගේ පහසු බව, සුසිල්සුභලනට නිගැන්ම, සුසිල් මහණුන්ගේ පහසු වීසුම, මෙලෝ ගැහැට වළකාලීම, පරලෝ ගැහැට වැනැසීම, නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම, සසුන් පැවැත්ම, විනයට රුකුල්දීම පිණිස යැ. මහණෙකි, මෙසේක් මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා:

පාචිකාර්යසාදි භික්ෂුනීචිහදෙබා

යා පන භික්ෂුනී අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස අධිකඛකං
උබ්භජාඡුමිඤ්චලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගභණං වා ඡුපනං වා
ඡතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා, අයමිපි පාරාචිකා ගොති අසංවාසා, උබ්භ-
ජාඡුමිඤ්චිකාති.

9. යා පනාති: යා යදියා යථාසුතතා යථාචච්චා යථානාමා
යථාගොතතා යථාසීලා යථාචිකාරීනී යථාගොචරා චෙරා වා
නවා වා මජ්ඣම්මා වා, එසා වුච්චති යා පනාති.

භික්ෂුනීනී: භික්ෂකානී! භික්ෂුනී, භික්ඛාවරියං අජඤ්චපගතානී භික්ෂුනී
භින්නපට්ඨරානී භික්ෂුනී සමඤ්ඤය භික්ෂුනී පටිඤ්ඤය භික්ෂුනී
එච්භික්ෂුනීනී භික්ෂුනී තීභි සරණගමනෙහි උපසම්පන්නානී භික්ෂුනී
භද්‍රා භික්ෂුනී සාරා භික්ෂුනී සෙඛා භික්ෂුනී අපෙඛා භික්ෂුනී සමගෙහන
උභතොසඛෙහන ඤ්ඤානීචතුසෙඛන කමමන අකුපෙහන ධානාරභෙන
උපසම්පනතානී භික්ෂුනී, නත්‍ර යායං භික්ෂුනී සමගෙහන උභතො-
සඛෙහන ඤ්ඤානීචතුසෙඛන කමමන අකුපෙහන ධානාරභෙන උපසම්පන්නා
අයං ඉමසීං අපෙඛ අධිපෙහතා භික්ෂුනීනී.

අවසසුතා නාම: සාරතතා අපෙසබ්චනී පටිබ්ඛච්චිතතා.

අවසසුතො නාම: සාරතතො අපෙසබ්චා පටිබ්ඛච්චිතතො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මත්‍රුභ්‍යපුරිසො, න යකෙඛා න පෙපො
ක තීරච්චනගෙතො චිඤ්ඤ පටිබ්චලො කායසංසග්ගං සමාපජ්ජිතුං.

අධිකඛකනී: ගෙට්ඨසබ්ඛං.

උබ්භජාඡුමිඤ්චලනී: උපරිජාඡුමණ්චලං.

ආමසනං නාම: ආමට්ඨමිතං.

පරාමසනං නාම: ඉතොචිතො ව සංඝචාපනං.

ගභණං නාම: ගභිතමිතං.

ඡුපනං නාම: ඡුට්ඨමිතං.

ඡතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යානී: අඛතං ගභෙචා ති ඡීළනං සාදියති.

1. භික්ෂිකානී - මජ්ඣං
2. අපෙසබ්චා - ඕෂි ඕච්චි

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් කෙස්වුවා රාගයෙන් කෙස් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුටෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශමාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසා නම් මෝ තොමෝත් පරිච්ඡිද්වා සහවාසයට නො නිසි වුවා වෙයි, උඛිහජාණුමණ්ඩලිකා යැ.

9. යා පන: යම් යම්බදු, යම්බදු යෙදීම ඇති යම්බදු ජාති ඇති යම්බදු නම් ඇති යම්බදු ගෝත්‍ර ඇති යම්බදු සැහැටි ඇති යම්බදු විහරණ ඇති යම්බදු පැවැතුම් ඇති සාර්වි රුවක් හෝ නවක වුවක් හෝ මධ්‍යම වුවක් හෝ වෙයි නම්, මෝ තොමෝ යා පන යැයි කියනු ලැබේ.

භික්ෂුවා: සිභානුසි භික්ෂුනී යැ, පිචු සිභා පැමිණියා නුසි භික්ෂුනී යැ, බුන් පිළි දරානුසි භික්ෂුනී යැ, බැවහරයෙන් භික්ෂුනීයැ, පිළින කිරීමෙන් භික්ෂුනී යැ, එව මෙහෙණැයි භික්ෂුනී යැ, තුන් සරණ ගමනින් උපසපත්වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) හද වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) සාරවුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, භික්ෂෙතුසි භික්ෂුනී යැ, (මත්තෙහි භික්ෂිය යුත්තක් නැතිවන බැවින්) අගෙණ්ණ වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, සමඟ වූ දෙ සඟන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්භ වූ ඥප්තිවතුර්ථ කම්මයෙන් උපසපත් කරන ලද නුසි භික්ෂුනී යැ, එහි යම් මේ මෙහෙණක් සමඟ වූ දෙසඟන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්භ වූ ඥප්ති වතුර්ථකම්මයෙන් උපසපත් කරන ලද නම් මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවස්සුකා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රන්වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ.

අවස්සුක නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රන්වූ (මාගමකකෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුභ්‍රාල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රේත යෙක් නො වෙයි, කිරිසන්ඟියෙක් නො වෙයි, කායසංසර්ගරාගයට පැමිණෙන්නට දැනුවැනි ප්‍රතිබලයෙකි.

- අධක්ඛකං: අකුඟුටයෙන් යටු.
- උඛිහජාණුමණ්ඩලං: දණමඩලෙන් මත්තෙහි.
- ආමසන නම්: පිරිමැදීම පමණ යැ.
- පරාමසන නම්: බබ මොබ පිරිමැදීම යැ.
- ගහණ නම් ගැනීම පමණ යැ.
- සුපන නම්: පැහැයීම පමණ යැ.
- පතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා: අවයවයක් ගෙනෑ දැඩිවැ පෙළීම

ඉවසයි.

සාචිකය පාළු හිනකුනිවිභවෙයා

අයමපිති පුරිමායො උපාදය පුටවති.

පාරාජිකා භොතීති: සෙයාරාපි නාම පුරිසො සිසව්ච්චෙතො අභවෙබ්බා තෙන සරිරබන්ධනෙන ජීවිතං, එවමෙව හිනකුනි අවසනුතා අවසනුතස්ස පුරිසපුග්ගලසං අධිකඛකං උබ්බරාණුමණ්ඩලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගභණං වා සුපනං වා පතිපිලනං වා සාදියභානි අසසමණි භොති අසකාරධිතා. තෙන වුච්චති පාරාජිකා භොතීති.

අයංවාසානී: සංවාසො නාම එකකමිමං. එකුදෙදුසො සමං සිසකිතා එසො සංවාසො නාමි. සො නාය සද්ධිං නප්ථී, තෙන වුච්චති අයංවාසානී.

උභතො අවසනුතෙ අධිකඛකං උබ්බරාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති පාරාජිකස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති පුලලවියස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති පුලලවියස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන නිසස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. උබ්බරාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති පුලලවියස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන නිසස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස.

එකතො අවසනුතෙ අධිකඛකං උබ්බරාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති පුලලවියස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන නිසස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. උබ්බරාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන නිසස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡිද්‍ර වෙහෙණන් ගෙනා කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොඹි: යම්සේ හිය සුන් පුරුෂයෙක් ඒ සිරිබැලීමෙන් දිව්වටත්තට අභව්‍ය වේද, එසේම රාගයෙන් තෙත් වූ වෙහෙණන් රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුවෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශ-මාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉට්සන්ති නම් නො වෙහෙණක් වුවා නො සැහැසුටක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොඹි යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක්වූ විනයකම් කිරීම යැ, එක්වූ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් (ඔ) අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

(වෙහෙණකගේ හා පිරිමිනියක්හුගේ) දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුවෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් පරිච්ඡිද්‍ර ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අකුඟුවෙන් මතු දණමඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හුගේ (වෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුවෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. අකුඟුවෙන් මතු දණමඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තිය පාළු හිස බුනිවිභවෙනා

උභතො අවසුතෙ යසබ්බස වා පෙනසස වා පණ්ඩකස වා
 තීරච්ඡානගමනුසසවිගගහසස වා අධකබ්බං උබ්බජාණුමණ්ඩලං කායෙන
 කායං ආමසති ආපතති දුටුලලවිසසස, කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති
 ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති
 දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස.
 නිසසංඝියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසංඝියෙන
 කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසංඝියෙන නිසසංඝියං
 ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. උබ්බකබ්බං අධොජාණුමණ්ඩලං
 කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායෙන කායපච්චිද්ධං
 ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති
 ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති
 දුක්ඛටසස. නිසසංඝියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස.
 නිසසංඝියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසංඝි-
 යෙන නිසසංඝියං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස.

එකතො අවසුතෙ අධකබ්බං උබ්බජාණුමණ්ඩලං කායෙන
 කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස, කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති
 ආපතති දුක්ඛටසස, කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස.
 කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස.
 නිසසංඝියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසංඝියෙන
 කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසංඝියෙන නිසසංඝියං
 ආමසති, ආපතති දුක්ඛටසස. උබ්බකබ්බං අධොජාණුමණ්ඩලං කායෙන
 කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති,
 ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස.
 කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසංඝි-
 යෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසංඝියෙන කායපච්චිද්ධං
 ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසංඝියෙන නිසසංඝියං ආමසති
 ආපතති දුක්ඛටසස.

අනාපතති: අස ඤජිවච, අස තියා, අජානාත්තියා, අසාදියනතියා,
 උමමතතිකාය, චිත්තචිත්තාය, වෙදනච්චාය, ආදිකමමකායාති.

පයමපාරාජිකං නිට්ඨිතං¹

1. සමකං - මඡය.

දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රේතයකුගේ හෝ සත්වයකුගේ හෝ නිරිසන්භිය මිනිස් සිරුර දැරුවකුගේ හෝ අකුආටෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් කුලාසි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකුආටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුආටෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකු ආටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උමමත්තියාවට ක්ෂේපතවිතියාවට වේදනාර්තාවට ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

දුතිය පාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකජීයං විභරතී ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඔබා පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනී සාලෙහන මිඟාරනනතුනා ගබ්භිනී හොති. යාව ගබ්භො තරුණො අහොසි තාවච්ඡාදෙසි. පරිපකෙක ගබ්භො විබහමිඤ්ඤා විජායී. භික්ඛුනියො ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී. එතදචොවුං. සුඤ්චිනඤ්ඤා ඔබා අයො අවිරවිබහනනා විජානා. කච්චී නො සා භික්ඛුනියෙව සමානා ගබ්භිනීති. එවං අයොනී. කිස්ස පන ඤං අයො ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිඤ්ඤා පටිචොදෙසි, න ගණස්ස ආරොචෙසිති. යො එතිස්සා අවිඤ්ඤා මයොසො අවිඤ්ඤා, යා එතිස්සා අකිඤ්ඤා, මයෙහසා අකිඤ්ඤා, යො එතිස්සා අයසො මයොහසො අයසො, යො එතිස්සා අලාහො මයෙහසො අලාහො, කායං අයො අඤ්ඤානො අවිඤ්ඤා අඤ්ඤානො අකිඤ්ඤා අඤ්ඤානො අයසං අඤ්ඤානො අලාහං පරෙසං ආරොචෙසසාමිති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වීයනතී විපා වෙනතී “කථං හි නාම අයා ජුලලනඤ්ඤා ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිඤ්ඤා පටිචොදෙසසති න ගණස්ස ආරොචෙසසති” තී -පෙ- සච්චං කීර හිකඛවෙ ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිඤ්ඤා පටිචොදෙසි. න ගණස්ස ආරොචෙසිති. සච්චං භගවා. විභරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම හිකඛවෙ ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිඤ්ඤා පටිචොදෙසසති. න ගණස්ස ආරොචෙසසති. තෙනං හිකඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවංච පන හිකඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිඤ්ඤා පටිචොදෙසා න ගණස්ස ආරොචෙසා, යද ව සා ධීතා වා අසා චුතා වා නාසිතා වා අවසවා වා සා පට්ඨා එවං චදෙසා: පුබ්බිචාහං අයො අඤ්ඤාසිං එතං භික්ඛුනී. එවරුපා ව එවරුපා ව සා හගිනීති නො ව ඔබා අඤ්ඤානො පටිචොදෙසං න ගණස්ස ආරොචෙසසනතී. අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපට්ඨා දිකාති.

ද්විතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චනඤ භික්ෂුණී තොමෝ සාළා මිභාරනජනාහු කරණ කොටගෙන ගැබිනි වූවා වෙයි. යම්තාක් ගැබ කුරුණු වී ද, ඒ තාක් සැඟවූ යැ. ගැබ මුහුකුරා ගිය කල්හි සිවුරු හැරපියා වැදු යැ. භික්ෂුණිහු ධුලෙනාඤ මෙහෙණට මෙය කීහු. “ආයතීවෙනි, සුඤ්චනඤ තොමෝ සිවුරු හැරැදු තොබෝ කල් ඇත්තී වැදු යැ. කිම ඕ තොමෝ මෙහෙණක වූවා මැ ගැබිනි වූවා තො වේ ද? එසේ යැ ආයතීවෙනි, කුමකට වනාහි ආයතීවෙනි, තෙපි පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ තොමැ වෝදනා කරහු ද? ගණයාට නො දන්වුහු”දැයි. මැයට යම් අඟුණයෙක් වේ නම් ඒ අඟුණය මාහට යැ, මැයට යම් නිඤයෙක් වේ නම් ඒ නිඤව මා හට යැ, මැයට යම් පරිවාරවිපත්තියෙක් වේ නම් ඒ පරිවාර විපත්තිය මාහට යැ, මැයට යම් අලාභයෙක් වේ නම් ඒ අලාභය මාහට යැ, කිම ආයතීවෙනි, මම තමාගේ අඟුණය තමාගේ නිඤව තමාගේ පරිවාරවිපත්තිය තමාගේ අලාභය මෙරමා හට දන්වන්නෙමි දැයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනි, නුඟුණ පවසනි, දෙස් පකුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයතී ධුලෙනාඤ තොමෝ පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ තොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන් වූ දැ”යි ... සැබැ ද මහණෙනි, ධුලෙනාඤ තොමෝ පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ තොමැ වෝදනා කෙරේ ද? ගණයාට නො දන්වා දැයි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලෙනාඤ මෙහෙණ පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ තොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන්වූ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසත්වා :

යම් මෙහෙණක් පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණකට තමා දනැ දනැ නො මැ වෝදනා කෙරේ නම් ගණයාට නො ඇරොජා නම්, යම් කලෙකුදු ඕ තොමෝ සිටිය හෝ කලුරිය කළා හෝ නැසුණා හෝ (නිර්ථායකභයකට) ගියා හෝ වන්නි ද, පසුවැ ඕ තොමෝ “ආයතීවෙනි, පෙර මැ මම ඒ බුහුන මෙබදු ද මෙබදු ද වූයයි තෙල මෙහෙණ දනිමි. වැළිදු තොමෝ නො මැ වෝදනා කෙරෙමි මැ යැ ගණයාට නො ඇරොජමිමැ” යැයි මෙසේ කියා නම් මෝ තොමෝත් පරිපී වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි. වජ්ජපට්ටිපාදිකා යැ.

පාචිතත්වය පාළු හිතවුන් වීමට වෙහෙර

3. යා පනාති: යා යාදිසා-පෙ- හිතවුන්හි: -පෙ- අයං ඉමෙසමි අපෙඤ්ඤා භිතවුන්හි.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති, අඤ්ඤා වා තස්සා ආරොවෙහත්, සා වා ආරොවෙති.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනානි: අධ්වනනං පාරාජිකානං අඤ්ඤානරං පාරාජිකං අජ්ඣාපනනං.

නෙවනනා පටිච්චොදෙය්‍යානි: න සයං වොදෙය්‍ය.

න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යානි: න අඤ්ඤාසං හිතවුන්හි ආරොවෙය්‍ය.

යද ව සා ධීතා වා අස්ස වුතා වානි: ධීතා නාම සලිච්චෙ ධීතා වුච්චති, වුතා නාම: කාලකතා¹ වුච්චති, නාසිතා නාම: සයං වා විධහනතා හොති අඤ්ඤාහි වා නාසිතා, අවසවා නාම: කීත්ථායතනං සඛ්ඤානතා වුච්චති.

සා පච්ඡා ඵවං වදෙය්‍ය: පුච්චෙවංහං අයෙඤ්ඤා අඤ්ඤාසං ඵතං හිතවුන්හි ඵච්චරුපා ව ඵච්චරුපා ව සා හගීතීති.

නො ව ඛො අතනනා පටිච්චොදෙය්‍යානි: න සයං වා වොදෙය්‍යං.

න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යානි: න අඤ්ඤාසං හිතවුන්හි ආරොවෙය්‍යං.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පාරාජිකා හොතීති: ජෙය්‍යරාජි නාම පඤ්ඤාපලායො ඛන්ධනා පවුඤ්ඤා² අභවෙඛා හරිතත්ථාය ඵවමෙව හිතවුන්හි ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං හිතවුන්හි නෙවනනා පටිච්චොදෙය්‍යාමි න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යාමිති වුරං තිත්ථිත්ථානමනෙ අස්සමණි හොති අසකායධීතා තෙන වුච්චති පාරාජිකා හොතීති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: ඵකකංමච්ච ඵකුදෙදසො සමධිසඛිතා ඵසො සංවාසො නාම. සො තාය සඤ්ඤා නන්චී තෙන වුච්චති අසංවාසානි.

1. කාලකතා-ඉජ්ජං
2. පච්චෙතො ඔච්චි ඔච්චි

3. යා පනා: යම් යම්බද්ද... භික්ෂුනී: ... මෝකොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුනී ය යි.

ජානානී නම් තොමෝ හෝ දනී, අන්හු හෝ ඇයට දන්වත්, ඒ තොමෝ හෝ දන්වයි.

පාරාජිකං ධම්මං අස්සාසනනං; අටච්චාදාරුම් පරිථි අතුරෙන් එක්තරා පාරාජිකයකට අවනක:

නෙවසනනා පටිචොදෙයා: තොමෝ වෝදනා නො කරන්නී යැ.

න ගණයා ආරොචෙයා: අන් මෙහෙණන් හට නො දන්වන්නී යැ.

'යද ව සා ධීතා වා අසස චුතාවා' යනාදී භන්ති ධීතා නම්: සච්චිකමයෙහි (ශ්‍රමණවෙශයෙහි) සිටියා කියනු ලැබෙයි. චුතා නම්: කල්ලිය කළා කියනු ලැබෙයි. නාසිතා නම්: තොමෝ හෝ සිවුරු හැඳවූවා වෙයි, අනුන් වීසින් හෝ සිවුරු හරවාන ලද්දී වෙයි, අවසරා නම්, කීරියනනයකට සංක්‍රාන්ත වූවා කියනු ලැබේ.

සා පච්චා ඵචං වදෙයා: ආයතීවෙනි පෙඳ මැ මම ඒ බුහුන මෙබද්ද ද මෙබද්ද ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දනීම්.

නො ව බො අකනනා පටිචොදෙසසනනී: (මම) තොමෝ හෝ වෝදනා නො කරන්නෙමි.

න ගණයා ආරොචෙයා: අන් මෙහෙණන්හට නො දන්වන්නෙමි

අයමි: පළමු පරිථි වූ මෙහෙණන් ගෙනෑ කියනු ලැබෙයි.

සාඨාජිකා හොති: යම් සේ තුවටුයෙන් ගිලිහුණු පවුටන් කොළයක් නිල්වන් බවට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණක් පරිථි ඇවැතකට පැදිණි මෙහෙණක තමා දනෑ දනෑ නොම වෝදනා කරන්නෙමි, ගණයාට නො දන්වන්නෙමැයි ධුරය බහා නැවු මතුයෙහි නො මෙහෙණක් වූවා නො සැඟෑ දුටක් වූවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ වීනයකම් කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ. සමසික ඇතිබව වී, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති. එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාපනති: සඛ්ඤාසා හණ්ඨනං වා කලුභො වා විභ්භො වා වීවාදෙ වා හවීසසනීති නාරොවෙති, සඛ්ඤාසො වා සඛ්ඤාසී වා හවීසසනීති නාරොවෙති, අයං කඤ්ඤා ඵරුසා ජීවිතනතරායං වා බුභව්වරියනතරායං වා කරිසසනීති නාරොවෙති, අඤ්ඤ පතිරුපා භික්ෂුනියො අපසසනති නාරොවෙති, නච්ඤාදෙතුකාමා නාරොවෙති, පඤ්ඤාසිසසනි සකෙන කච්චනාති නාරොවෙති, උච්චනාකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියපාරාජිකං තිට්ඨිතං.

1. 3

තතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා යාවතියං වීහරති ජෙතවනෙ අනාපනිඤ්ඤාසා ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ජුලලනන්ද භික්ෂුනී සමග්ගන සචේතන උක්ඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාසිසුඛං අනුචක්ඛති. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ටියනති විපාවෙතති. "කථං හි නාම අයතා ජුලලනන්දා සමග්ගන සචේතන උක්ඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාසිසුඛං අනුචක්ඛසසති" ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ජුලලනන්දා භික්ෂුනී සමග්ගන සචේතන උක්ඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාසිසුඛං අනුචක්ඛති. සච්චං හගවා, වීහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනන්දා භික්ෂුනී සමග්ගන සචේතන උක්ඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාසිසුඛං අනුචක්ඛසසති. තෙනං භික්ඛවෙ අපස- සනනුතං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උඤ්ඤන්තු.

යා පන භික්ෂුනී සමග්ගන සචේතන උක්ඛිතං භික්ෂු- ධිවෙමන වීතයෙන සතථුසාසනෙන අනාදරො අපපතිකාරො අකතසභායං කම්මනුච්චෙතසායා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීති ඵවමයා වචනියා: ඵසො චෝ අයො, භික්ෂු සමග්ගන සචේතන උක්ඛිතෙතො ධවෙමන වීතයෙන සතථුසාසනෙන, අනාදරො අපපතිකාරො අකතසභායො මායො ඵතං භික්ෂුං අනුචක්ඛති. ඵවඤ්ච යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීති වුච්චමානා තච්ච පගගඤ්ඤායා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීති යාවතියං සමනුභාසිතඛා තසස පටිනියසග්ගාය. යාවතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනියසචේජයා, ඉච්චතං ඤ්ඤාපදං, තො චෙ පටිනියසචේජයා, අයච්චි පාරාජිකං භොති අපංචානං. උක්ඛිතසානුචක්ඛිතාති.

1. ඉච්චනාකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සෑහැරියාගේ හඬවිඳිනගෙයක් හෝ කලහගෙයක් හෝ විග්‍රහගෙයක් හෝ විරුද්ධවාදගෙයක් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, සධ්‍යාගෙය හෝ සධ්‍යාරාජීය හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, මෝ කොමෝ කැකුළු යැ. පරුෂ යැ දිවියට අනතුරු හෝ බබ්බරට අනතුරු හෝ කරන්නී යැයි නො ඇරොජා නම්, අත් සුදුසු මෙහෙණක් නො දක්නී නො ඇරොජා නම්, නො වසනු කැමැත්තී නො ඇරොජා නම්, සිය කැමිත් පළට වන්නී යැයි නො ඇරොජා නම් උම්මත්තීකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

ච්චිකීය පාරාජිකය නිමි.

1. 3

තෘතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී කොමෝ සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නීකම් කළ ගිජුපැව්කුලෙහි උපන් අරියං මහණහු අනුව වැටෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිසවුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතනි, නුඟුණ පවසනි, දොස් පතුරුවන්, කෙසේ නම් ආයතී ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී කොමෝ සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නීකම් කළ ගිජුපැව්කුලෙහි උපන් අරියං මහණහු අනුව වැටුනි දැයි... සැබෑද මහණෙනි! ජුලලනඤ්ඤා මෙහෙණ සමඟ සහභු වීසින් කළ උබෙව්නීකම් ඇති ගිජුපැව්කුලෙහි උපන් අරියං මහණහු අනුව වැටෙ දැයි. සැබෑව භාගාවකුත් වහන්ස. හගවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුලලනඤ්ඤා මෙහෙණ සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නීකම් කළ ගිජුපැව්කුලෙහි උපන් අරියං මහණහු අනුව වැටුණි ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණේ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් ධම්මයෙන් චිතයෙන් ආස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නීකම් කළ අනාදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සහායබව ඇති එ මහණහු අනුව වැටෙ නම් මෙහෙණන් වීසින් එ මෙහෙණ කොමෝ මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ. "ආයතීවෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධම්මයෙන් චිතයෙන් ආස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නීකම් කරන ලද්දෙක, අනාදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සහායබව ඇතියෙකි. ආයතීවෙති තෙල මහණහු අනුව නහමක් වැටෙව්"යි. මෙසේත් මෙහෙණන් වීසින් කියනු ලබන ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දඩි වැ වැයම් කරන්නී නම් මෙහෙණන් වීසින් එ මෙහෙණ එදිටු දුරුලනු පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කළ පුත්තී යැ. එදිටු දුරුලනු පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කරනු ලබන්නී එය දුරුලන්නී නම් තෙල දුරුලීම මැනවි. ඉදින් නො දුරුලන්නී නම් මෝ කොමෝත් පරිපිටුවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි... උක්ඛිතතානුච්චිකා යැ.

පාඨකයාටුඵ භික්ඛුනීඵභවෙඛයා

2. යා ඝනාති : යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති අයං ඉමඤ්ඤිං අපෙඨ අධිපෙඨනා භික්ඛුනීති.

සමඤ්ඤා නාම : සඨෙඛා සමානසංචාසකො සමානසීමායං ධීතො.

උක්ඛිතො නාම : ආපඤ්ඤා අදාසනෙ චා අපඨකමෙම චා දිට්ඨියා අපඨනීඤ්ඤෙඤ චා උක්ඛිතො.

ධමමන චිතයෙනාති ; යෙන ධමමන යෙන චිතයෙන.

සපුඤ්ඤාසනෙනාති : ජිතසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාදරො නාම : සඛං චා ගඤ්ඤං චා පුඤ්ඤං චා කමිං චා නාදියති.

අසනිකාරො නාම : උක්ඛිතො අනොසාරිතො.

අකතසභායො නාම : සමානසංචාසකා භික්ඛු වුච්චන්ති සභායා පෙඨ තෙභි සද්ධිං නඤ්ඤි තෙන වුච්චති අකතසභායොති.

තමනුවතෙතයාති : යංදිට්ඨිකො පෙඨ පභාති යංචභාතිකො යංරුචිකො සාපි තංදිට්ඨිකා පභාති තං චන්තිකා තං රුචිකා.

සා භික්ඛුනීති : යා සා උක්ඛිතොනුවතීති භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනීතීති : අඤ්ඤාභි භික්ඛුනීති යා පඤ්ඤානී යා සුඤ්ඤානී තාභි වඤ්ඤා, එපෙඨ පෙඨ අයෙඤ්ඤා භික්ඛු සමඤ්ඤන සඤ්ඤන උක්ඛිතො ධමමන චිතයෙන සපුඤ්ඤාසනෙන අනාදරො අසනිකාරො අකතසභායො මායෙඤ්ඤා එතං භික්ඛු අනුවතීති. දුතියමි වඤ්ඤා -පෙ- තනියමි වඤ්ඤා -පෙ- සථෙ පඨනීඤ්ඤාඤ්ඤා ඉච්චතං කුසලං නො ථෙ පඨනීඤ්ඤාඤ්ඤා ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨං. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨං. යා භික්ඛුනී සඛාච්ඤ්ඤා ආකඤ්ඤා වඤ්ඤා, එපෙඨ පෙඨ අයෙඤ්ඤා භික්ඛු සමඤ්ඤන සඤ්ඤන උක්ඛිතො ධමමන චිතයෙන සපුඤ්ඤාසනෙන අනාදරො අසනිකාරො අකතසභායො මායෙඤ්ඤා එතං භික්ඛු අනුවතීති දුතියමි වඤ්ඤා - තනියමි වඤ්ඤා - සථෙ පඨනීඤ්ඤාඤ්ඤා, ඉච්චතං කුසලං නො ථෙ පඨනීඤ්ඤාඤ්ඤා, ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨං. යා භික්ඛුනී සමනුභාසිතමි.

2. යා පතා: යම් යම්බඳු ... භික්ඛුනී ... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ඛුණිය යයි.

සමග්ග නම: සමාන සංවාසක සඛ්ඤ තෙමේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ වෙයි.

උකඛිත නම: ඇවැත නො දක්මෙහි හෝ පිළියම් නො කිරීමෙහි හෝ (ලමුදිට්ඨ) නො දුරැලීමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දේ යි.

ධමෙමන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයෙකින්,

සපුද්ධාසනෙන: ජිනසාසනයෙන්, බුද්ධසාසනයෙන්.

අනාදර නම: සඛ්ඤා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයා හෝ කර්මය හෝ නො ගනී.

අපසතිකාර නම: උකෙවනීකම් කරන ලද්දේ සඛ්ඤාට ඇතුළත් නො කරන ලද්දේ යි.

අකතසභාය නම: සමාන සංවාසක භික්ඛු සභායෝ යැයි කියනු ලැබෙයි. හේ ඔවුන් සමග නැති, එහෙයින් අකතසභාය යැයි කියනු ලැබේ.

තමනුවතෙකයා: ඒ උකෙවනීකම් කළ මහණ තෙමේ යම්බඳු දෘෂ්ටි ඇතියෙක් යම්බඳු ඉවසීම් ඇතියෙක් යම්බඳු රූපී ඇතියෙක් වේ නම් ඒ මෙහෙණ කොමෝත් එබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තී එබඳු ඉවසීම් ඇත්තී එබඳු රූපී ඇත්තී වෙයි.

සා භික්ඛුනී: යම් මෙහෙණක් උකෙවනීකම් කළ මහණහු අනුවැ වැටෙව නම් ඒ මෙහෙණ යි.

භික්ඛුනීහි: අත් මෙහෙණන් විසින්; යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකින් නම් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් "ආයඨාවෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු විසින් උකෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනාදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ. නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඨාවෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටෙව"යි. කිය යුත්තී ය. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටදු කියයුත්තී යැ... ඉදින් (එය) දුරැලන්නී නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සඟ මැදට ඇදපියා කිය යුත්තී යැ. "ආයඨාවෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු විසින් උකෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනාදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඨාවෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටෙව"යි. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—ඉදින් දුරැලන්නී නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ.

සාර්වත්‍රීය චිත්තවේදී භික්ෂුන් වර්ගයෝ

එවැනි පන භික්ෂුවේ සමනුභාසිතබෝ. ව්‍යාකෘත භික්ෂුත්වයා පටිඛලාය සමඛ්‍යා ඤාපෙතබෝ.

සුඤ්ඤා මෙ අපොය සමඛ්‍යා අයං ඉක්කමා භික්ෂුන් සමගොගන සමඛ්‍යන උක්ඛිතං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨසාසනෙන අනාදරං අසුඛිකාරං අකතසභායං තමනුවනති, සා තං වහුං නසට්ඨිතිසසජ්ජති. යදි සඛ්‍යස පනතලං, සමඛ්‍යා ඉක්කමං භික්ෂුන් සමනුභාසෙයා තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිසසභායා එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤා මෙ අපොය සමඛ්‍යා අයං ඉක්කමා භික්ෂුන් සමගොගන සමඛ්‍යන උක්ඛිතං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨසාසනෙන අනාදරං අසුඛිකාරං අකතසභායං තමනුවනති. සා තං වහුං නසට්ඨිතිසසජ්ජති සමඛ්‍යා ඉක්කමං භික්ෂුන් සමනුභාසති තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිසසභායා, යස්සා අයාය ඛමති ඉක්කමාය භික්ෂුන්යා සමනුභාසනා තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිසසභායා. සා තුණ්හස්ස යස්ස නසඛමති සා භාසෙයා පුත්ථිසෙඨි එතමසං වදුමි-පෙ- තතියස්ස එතමසං වදුමි-පෙ- සමනුභවතී සමඛ්‍යන ඉක්කමා භික්ෂුන් තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිසසභායා ඛමති සභාසස්ස තස්මා තුණ්හි, එවමෙන ධාරයාමිති.

ඤාතියා පුක්කටං ආභි කමමවාචාමි ඉච්චෙච්චා කමමවාචා පටිඛලායානෙ ආපසති පාරාජිකස්ස.

අයච්චිති: පුට්ඨමායො උපාදය වුචන්ති.

පාරාජිකා ගොතීති: සෙයාචාපි නාම පුට්ඨිලා දෙච්චා භික්ෂා අසට්ඨසනිකා ගොති එවමෙව භික්ෂුන් යාවතතියං සමනුභාසනාය නසට්ඨිතිසසජ්ජනති, අස්සමභි ගොති අසකායධිතා තෙන වුචන්ති පාරාජිකා ගොතීති.

අසංචාසාති: සංචාසො නාම: එකකමං එකදෙදසො සමසිසඛනා, එසො සංචාසො නාම. සො නාය සඤ්ඤා නස්සී, තෙන වුචන්ති අසංචාසාති.

5. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක වීසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයාඨාවෙනි සබ්බ තෙමේ මාවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහභූ වීසින් උබෙච්ඡිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි, ඕ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සභා තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥජනිය යි.

ආයාඨාවෙනි සබ්බ තෙමේ මා වදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහභූ වීසින් උබෙච්ඡිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභායබව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඕ තොමෝ වස්තුව නො දුරැයි. සබ්බ තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කිරීම යම් ආයාඨාවකහට රුස්තේ නම් ඕ තොමෝ නිහඩ වේවා. යමක හට නො රුස්තේ නම් ඕ තොමෝ කියාවා. දෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... සබ්බයා වීසින් මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුව දුරැම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සබ්බයාහට රුස්තේ යැ, එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය දරමි යි.

6. ඥජනියෙන් දුකුළා යැ. දෙ කම්වදනින් කුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ පරිච්ඡි ඇවැත් වේ.

7. අයමපි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් භගන කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොඬි: යම්සේ දෙකට බිඳුණු මහත් ගලක් යළි නො ගැලපිය හැකි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ තොමෝ තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කිරීමෙන් නො දුරැලන්නී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැදුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් "පාරාජිකා හොඬි" යි කියනු ලැබේ.

8. අසංවාසා සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සම්පික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය තෙමේ ඇය සමභ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

සාහිත්‍යය පාළු හිතවුන් විභවය

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙමසඤ්ඤ නැඟවීනිසසජනි ආපහන් පාරාජි-
කසස. ධම්මකමෙම වෙමනිකා නපට්නිසසජනි ආපහන් පාරාජිකසස.
ධම්මකමෙම අධම්මකමෙමසඤ්ඤ නැඟවීනිසසජනි ආපහන් පාරාජිකසස.
අධම්මකමෙම ධම්මකමෙමසඤ්ඤ ආපහන් දුක්ඛසස. අධම්මකමෙම
වෙමනිකා ආපහන් දුක්ඛසස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙමසඤ්ඤ ආපහන්
දුක්ඛසස.

අනාපනති: අසමනුභාසනන්යා පටිනිසසජනන්යා උමච්ඤ්ඤකාය
-පප- ආදිකමෙකායානි.

තභියපාරාජික: නිට්ඨිතං.

1. 4

වතුපට්පාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ
අනාපට්ඨිකසා දාරාමෙ. තෙන වො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
භික්ඛුනිඤ්ඤා අවසුභා අවසුභස පුරිසපුඤ්ඤාසස භසුගභණ්ඩෙ
සාදියනති සඛ්ඛාටිකණ්ණගභණ්ඩෙ සාදියනති. සන්තට්ඨනතිපි. සලලපනතිපි
සමෙකතමෙ ගච්ඡනති. පුරිසසසපි අඛ්ඛාගමනං සාදියනති. ජනනමෙ
අනුපට්ඨසනති. කායමෙ තදඤ්ඤා උපසංභරනති, එතසස අසද්ධම්මසස
පතිසෙවනඤ්ඤාය.

2. යා තා භික්ඛුනිඤ්ඤා අපට්ඨනං-පප- තා උරුකියනති වියනති
විපාවෙනති, “කටං භි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනිඤ්ඤා අවසුභා
අවසුභසස පුරිසපුඤ්ඤාසස භසුගභණ්ඩෙ සාදියනති. සඛ්ඛාටිකණ්ණ-
ගභණ්ඩෙ සාදියනති. සනතිට්ඨසසනති. සලලපිසසනතිපි. සමෙකතමෙ
ගච්ඡසසනති. පුරිසසසපි අඛ්ඛාගමනං සාදියනති. ජනනමෙ
අනුපට්ඨසසනති. කායමෙ තදඤ්ඤා උපසංභරනති, එතසස අසද්ධම්මසස
පතිසෙවනඤ්ඤායානි-පප- සවටං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනිඤ්ඤා
අවසුභා අවසුභසස පුරිසපුඤ්ඤාසස භසුගභණ්ඩෙ සාදියනති.
සඛ්ඛාටිකණ්ණගභණ්ඩෙ සාදියනති. සනතිට්ඨනති. සලලපනතිපි
සමෙකතමෙ ගච්ඡනති. පුරිසසසපි අඛ්ඛාගමනං සාදියනති. ජනනමෙ
අනුපට්ඨසසනති. කායමෙ තදඤ්ඤා උපසංභරනති, එතසස අසද්ධම්මසස
පතිසෙවනඤ්ඤායානි. සවටං භගවා. විගරභි බුද්ධො භගවා -පප-

1. අනුපට්ඨසනති - භික්ඛු |

9. දහැමිකමහි දහැමිකම සන් ඇතියා නො දුරැලා නම පරිපි ඇවැන් වෙයි. දහැමිකමහි විමති ඇතියා නො දුරැලා නම පරිපි ඇවැන් වෙයි. දහැමිකමහි නො දහැමිකමසන් ඇතියා නො දුරැලා නම පරිපි ඇවැන් වෙයි. නො දහැමිකමහි දහැමිකමසන් ඇතියා නම දුකුළා ඇවැන් වෙයි. නො දහැමිකමහි විමති ඇතියා නම දුකුළා ඇවැන් වෙයි. නො දහැමිකමහි නො දහැමිකමසන් ඇතියා නම දුකුළා ඇවැන් වෙයි.

10. සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට දුරැලන්නියට උමමන්ති-කාවට... ආදිකමමිකාවට ඇවැන් නැති.

තෘතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 4

චතුරී පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ පේකවන නම අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙහි. එකල්හි වනාහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්ම ද ඉවසනි. සහළකොන් ගැන්ම ද ඉවසනි, වැළකට පැමිණ ද සිටීනි. සල්ලාප ද කෙරෙහි, සලකුණු කළ තැනට ද යෙහි, තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ද ඉවසනි, පිළියන් තැනට ද පිවිසෙහි, තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිය ඔහු සඳහා (තමන්ගේ) ශරීරය ද එළවත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනි, කුභුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? සහළ කොන් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කොළෝ ද? සල්ලාපත් කොළෝ ද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝ ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසු ද? පිළියන් තැනටත් පිවිසියෝ ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිය ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුනු දයි. ... සැබෑ ද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසන් ද? සහළකොන් ගැන්මත් ඉවසන් ද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කෙරෙහි ද? සල්ලාපත් කෙරෙහි ද? සලකුණු කළ තැනටත් යෙහි ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසන් ද? පිළියන් තැනටත් පිවිසෙහි ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිය ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවත් දයි. සැබෑවැ භාගාවකුන් වහන්ස. භාගාවත්-බුදුහු ගැරුහු ...

සාවිතරියසාළි භික්ෂුනීවිභවෙතියා

කරං. භී නාම භික්ෂුවෙ ඡබ්බකේයා භික්ෂුනීයො අවසුතා අවසුතස්ස පුරීසපුඤ්ඤාය භස්සභග්ගොති සාද්ධිසසතති සබ්බාචිකණ්ණගහණොති සාද්ධිසසතති සභංගිකසතති සපුට්ඨසසතති සලෙඛනායෙ ගච්ඡන්තන්ති. පුරීසසසපි අබ්බාගමනං සාද්ධිසසතන්ති. ඡන්තොති අනුපච්චිසසතන්ති, කායමිති තදන්තාය උපසංභරිසසතති එතස්ස අසද්ධිමිසස පතිසෙවනන්තාය. නොතං භික්ෂුවෙ අපසසන්තානං වා පසාදය -ඉප- එවිඤ්ඤි පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිසංඛපදං උද්දීසන්තු.

යා පන භික්ෂුනී අවසුතා අවසුතස්ස පුරීසපුඤ්ඤාය භස්සභග්ගො වා සාද්ධියො සංසාවිකණ්ණගහණං වා සාද්ධියො සන්තීට්ඨො වා සලලපෙයො වා සංකෙතං වා භවෙත්තො පුරීසසස වා අබ්බාගමනං සාද්ධියො ඡන්තං වා අනුපච්චිසසස කායං වා තදන්තාය උපසංභරෙයො එතස්ස අසද්ධිමිසස පතිසෙවනන්තාය අයමිති පාරාජිකා හොති අසංවාසා අට්ඨව්වසුතන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -ඉප- භික්ෂුනීති: -ඉප- අයං ඉමසමී- අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

අවසුතා නාම, සාරස්සා අපෙසබ්වතී පච්චිද්ධිවිඤ්ඤා.

අවසුතො නාම: සාරත්තො අපෙසබ්වො පච්චිද්ධිවිඤ්ඤා.

පුරීසපුඤ්ඤා නාම: මනුස්සපුරීසො, න යථෙඛො න ඉපෙතො න කීර්තිනාගතො, චිඤ්ඤි පච්චිද්ධො කායසංසයාං සමාපජජීතු.

භස්සභග්ගො වා සාද්ධියොයාති: භවන්තා නාම; කපදුරං උපාදය යාව අඤ්ඤානො, එතස්ස අසද්ධිමිසස පතිසෙවනන්තාය උච්චසබ්බං අධොපාඤ්ඤමණ්ඩලගහණං¹ සාදියති ආපනති පුටුටුච්චියස්ස.

සබ්බාචිකණ්ණගහණං වා සාද්ධියොයාති: එතස්ස අසද්ධිමිසස පතිසෙවනන්තාය නිවන්තං වා පාරුතං වා ගහණං සාදියති ආපනති පුටුටුච්චියස්ස.

1. අධොපාඤ්ඤමණ්ඩල ගහණං ඔ| මරණං, උච්චසබ්බං අධොපාඤ්ඤ මණ්ඩලගහණං අධිකරං.

කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්ඛණයේ අත් ගැන්මක් ඉවසුනුද? සහලකොන් ගැන්මක් ඉවසුනුද? වැළකට පැමිණ සිටීමක් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගිවය්ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්ඛණයේ පැමිණීමක් ඉවසුනුද? පිළිසන් තැනටත් පිටිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයන් එළවුනුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්ඛණයේ අත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් සහලකොන් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් වැළකට පැමිණ සිටින්නී නම් හෝ සල්ලාප හෝ කරන්නී නම් සලකුණු කළ තැනට හෝ යන්නී නම් තමා වෙතට පිරිමිනියක්ඛණයේ පැමිණීම හෝ ඉවසන්නී නම් පිළිසන් තැනට හෝ පිටිසෙන්නී නම් තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරය හෝ එළවන්නී නම් මෝ කොමෝ පරිච්ඡි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි—අධ්‍යවනුකා යැ.

3. යා පතා: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අවසුක්කා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (පිරිමිනියක්ඛණ කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තියැ,

අවසුක්ක නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරියපුගගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්භියෙක් නො වේ. කායසංසර්ගයට සම්වදින්නට දකුමැනි ප්‍රතිබලයෙකි.

භක්ඛණං වා සාදියෙයා: භක්ඛ නම් වැළමිට පටන් නිය අග තෙක් යැ. තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස අකුආටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටැ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සධසාවිකණ්ණභණං වා සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස හැදිවත හෝ පොරෝනාව හෝ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතො

සනතිවෙදයා වානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනාත්තාය පුරියස්ස හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපනති ථුලලව්වසස්ස.

සලලපෙයා වානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනාත්තාය පුරියස්ස හත්ථපාසෙ ධීතා සලලපති ආපනති ථුලලව්වසස්ස.

සංකෙතං වා ගවෙස්සානානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනාත්තාය පුරියපෙන ඉත්ථකාමං ඔකාසං ආගච්ඡාති චූත්තා ගච්ඡති පදෙ පදෙ ආපනති දුක්ඛටස්ස. පුරියස්ස හත්ථපාසං ඔක්කන්තමනෙන ආපනති ථුලලව්වසස්ස.

පුරියස්ස වා අබ්බාගමනං සාදියෙයානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනාත්තාය පුරියස්ස අබ්බාගමනං¹ සාදියති ආපනති දුක්ඛටස්ස. හත්ථපාසං ඔක්කන්තමනෙන ආපනති ථුලලව්වසස්ස.

ත්තනං වා අනුපටියෙයානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනාත්තාය යෙන තෙනවි පටිච්ඡන්තං ඔකාසං පටිට්ඨමනෙන ආපනති ථුලලව්වසස්ස.

කායං වා භද්දත්තාය උපසංහරෙයානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනාත්තාය පුරියස්ස හත්ථපාසෙ ධීතා කායං උපසංහරති ආපනති ථුලලව්වසස්ස.

අයමජීති: පුරිමායො උපාදය වුවච්ඡි.

පාරාජිකා භොතිති: සෙයාරාපි නාම තාලො මත්ඤ්ඤිනොතා අභබ්බො පුන විරුළියා එවිමෙව භික්ෂුනී අට්ඨමං වත්ථුං පරිසුරෙත්ති අක්ඝමඤ්ඤි භොති අයකායධීතා, තෙන වුච්ඡති පාරාජිකා භොතිති.

අසංවාසානී: සංවාසො නාම: එකකමමිං එකුද්දෙයො සමසීඤ්ඤානා එයො සංවාසො නාම යො තාය සඤ්ඤිං නඤ්ඤි, තෙන වුවච්ඡති අසංවාසානී.

අනාපනතී: අසඤ්චිව්ව අසතියා අජානාන්තියා අභාදීසන්තියා උමමත්තකාය චිත්තචිත්තාය වෙදනට්ඨාය ආදිකමේකායාති.

වතුත්ථපාරාජිකං නිට්ඨෙතං.

4. උද්දිට්ඨා මො අයතායො අට්ඨපාරාජිකා ධම්මා. යෙසං භික්ෂුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ඣිත්වා න ලභති භික්ෂුනීහි යද්ධි-සංවාසං යරා පුරෙ තරා පච්ඡා පාරාජිකා භොති අසංවාසා. තත්ථයතායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා දුතියමජි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. තතියමජි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙත්ථයතායො² තභවා තුඤ්ඤි, එවමෙතං ධාරයාමීති.

පාරාජිකකමෙධා නිට්ඨෙතො.

1 ආගමනං ඩි | ඩිචුච්චි
2 පරිසුද්ධෙත්ථයතායො - මජ්ඣමනිකායෙ

සනතිටෙයියා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක් හුගේ වැළතෙහි සිටී නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළතෙහි සිටියා කතාබහ කෙරේ නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සංකෙතං වා ගච්ඡයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හු විසින් 'මෙ නම් ඇති පෙදෙයට එව'යි කියන ලද්දී යා නම් පියෙහි පියෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිමිනියාගේ අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

පුරිසයා වා අබ්භාගමනං සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ඉවසා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

ඡන්තං වා අනුපවිසෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස යම් කිසිවකිතුදු පිළිසන් පියෙසකට පිරිසි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

කායං වා තදන්ධාය උපසංහරෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළැතෙහි සිටියා ශරීරය එළවා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡි මෙහෙණන් ගෙනෑ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම් සේ මුදුන්සුන් තල්රුකෙක් යළි වැඩුමට නො තිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ අටවැනි වස්තුව පුරවන්නී නො මෙහෙණක් වුවා නො සැහැ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ. එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාස ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උම්මත්තිකාවට ක්ෂිප්තචිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

වතුර පාරාජිකය නිමි.

4. ආයතීවෙති අට පරිච්ඡි ඇවැත්හු උදෙසන ලදහු මැ යි. මෙහෙණක් නොමෝ යම් පරිච්ඡි කෙනකුන් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැත්කට පැමිණ මෙහෙණන් සමඟ සංවාසය නො ලබාදී, පෙර යම් සේ නම් පසු වැ එසේ සංවාසය නැත්තී පරිච්ඡි වුවා වෙයි. එහි ලා ආයතීවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද? මෙහි ලා ආයතීවෝ පිරිසුදුහ. එහෙයින් නිහඬ වෙති. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාරාජික කාණ්ඩය නිමියේ යි.

පටමසධ්‍යාදියෙසො

ඉමෙ ඛො පනායායො සතරස සධ්‍යාදියෙසා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවතීයං විහරති ඡෙත්වනො අනාරාමිණීකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො උපාසකො භික්ඛුනීසඛ්‍යස්ස උදෙසිතං¹ දුට්ඨා කාලකතො භොති. ඔස්ස දො ඉතො භොග්ඤ්ඤා, එතො අස්සද්ධො අපසසෙතො එතො සද්ධො පසසෙතො, තෙ පෙතතිකං සාපතෙය්‍යං විහරීංසු. අථ ඛො සො අස්සද්ධො අපසසෙනො සද්ධං පසන්තං එතදවොච, අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. එවං වුතෙත සො සද්ධො පසසෙනො තං අස්සද්ධං අපසසන්තං එතදවොච. "මායෙය්‍යා එවං අචච අමුතාකං පිතුතා භික්ඛුනීසඛ්‍යස්ස දිනෙතා"ති. දුතියමි ඛො සො අස්සද්ධො අපසසෙතො තං සද්ධං පසන්තං එතදවොච: අමුතාකං උදෙසිතො තං භාජෙමා"ති. දුතියමි සො සද්ධො පසසෙනො තං අස්සද්ධං අපසසන්තං එතදවොච: "මායෙය්‍යා එවං අචච අමහාකං පිතුතා භික්ඛුනීසඛ්‍යස්ස දිනෙතා"ති, තතියමි ඛො සො අස්සද්ධො අපසසෙතො තං සද්ධං පසන්තං එතදවොච: "අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. අථ ඛො සො සද්ධො පසසෙතො සචෙ මඤ්ඤං හවීසස්ති අහමි භික්ඛුනීසඛ්‍යස්ස දස්සාමීති තං අස්සද්ධං අපසසන්තං එතදවොච භාජෙමාති.

2. අථ ඛො සො උදෙසිතො තෙහි භාජියමානො තස්ස අස්සද්ධස්ස අපසසන්තස්ස පාසුඤ්ඤි² අථ ඛො සො අස්සද්ධො අපසසෙතො භික්ඛුනීයො උපසච්ඡාමිඤ්ඤා එතදවොච: "නික්ඛමථයො අමුතාකං උදෙසිතො"ති. එවං වුතෙත ඉච්චනාදා භික්ඛුනී තං පුරිසං එතදවොච: "මායෙය්‍යා එවං අචච, කුමහාකං පිතුතා භික්ඛුනීසඛ්‍යස්ස දිනෙතාති, දිනෙතා න දිනෙතාති වොභාරිකෙ මහාමනෙත පුරිඤ්ඤංසු. මහාමනො එවමාහංසු: කො අයො ජාතාති භික්ඛුනීසඛ්‍යස්ස දිනෙතාති එවං වුතෙත ඉච්චනාදා භික්ඛුනී තෙ මහාමනෙත එතදවොච. අපිනාය්‍යා³ කුමෙහි දිට්ඨං වා සුතං වා සකං ධර්මං වා දනං දියමානතාති. අථ ඛො තෙ මහාමනො සචං ඛො අයා ආහාති තං උදෙසිතං භික්ඛුනී සඛ්‍යස්ස අකංසු.

1. උදෙසිතං මඡ්ඤං
2. පාසුඤ්ඤා—පිඤ්ඤා, මඡ්ඤං.
3. අපිනාය්‍යා, මඡ්ඤං, අපිනාය්‍යා, පිඤ්ඤා අපිනාය්‍යා, සො,

ප්‍රථම සධ්‍යාදිශෙෂය

ආයතීවෙනි, මෙ සතළොස් සධ්‍යාදිශෙෂධම්මයෝ උදෙසිමට පැමිණෙත්.

1. එයමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේ-
පිඬු පිඬුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙයෙහි. එකල්හි එක්තරා උපාසක
යෙක් මෙහෙණසහනට බඩුහලක් දී කලුරිය කෙළේ වෙයි. ඔහුට
දෙසුක් කෙතෙක් වෙති. එකෙක් (බුදුසසුන්හි) සැදුහෑ නැතිගේ
නො පහන් යෑ. එකෙක් සැදුහෑ ඇතිගේ පහන් යෑ. ඔහු පිය සතුටනය
බෙදුහු. එකල්හි ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්පුත් ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්පුත්-
හට මෙය කීයෑ: "අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු" යෑයි. මෙසේ කී
කල්හි ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය
කීයෑ: "ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින්
මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ" යෑයි. දෙවනවටදු ඒ සැදුහෑ නැති
නො පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කීයෑ:
"අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු" යෑයි. දෙවනවටදු ඒ
සැදුහෑ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය
කීයෑ: "ආයතීතෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින්
මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ" යෑයි. තෙවනවටදු ඒ සැදුහෑ
නැති නොපහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කීයෑ.
"අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු" යෑයි. එකල්හි ඒ සැදුහෑ
ඇති පහන්වූයේ "ඉදින් මාහට වත්තේ නම් මමද මෙහෙණ සහනට
දෙන්නෙමි"යි ඒ සැදුහෑ නැති නොපහන්වූවහුට 'බෙදමහ'යි කීයෑ.

2. ඉක්බිති ඔවුන් විසින් බෙදනු ලබන ඒ බඩුහල ඒ
සැදුහෑ නැති නොපහන්වූවහුට පැමිණියේයෑ, එකල්හි ඒ සැදුහෑ නැති
නොපහන්වූයේ මෙහෙණන් වෙත එළැඹෑ තෙල කීයෑ: "ආයතීවෙනි
නික්මෙවු, බඩුහල අපගේ යෑ"යි. මෙසේ කී කල්හි පුලලනන්ද
භික්ෂුණි තොමෝ ඒ පුරුෂයහට තෙල කීවූ යෑ: ආයතී තෙමේ මෙසේ
නහමක් කියාවා, තොපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සහනට දෙන
ලද්දේ "යෑයි. දෙන ලද ද නො දෙන ලද දෑයි අධිකරණ මහා
මාත්‍රයන් පිළිවිසියහ. මහාමාත්‍රයෝ මෙසේ කීහු: "ආයතීවෙනි
මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දී කවරෙක් දනී"දයි. මෙසේ කී
කල්හි පුලලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ මහාමාත්‍රයන්හට මෙය
කීවූ යෑ: "ආයතීයෙනි තොප විසින් සාක්ෂ්‍ය තබාගෙන දෙනු ලබන
දූතයෙක් දක්නා ලද්දේ හෝ අසන ලද්දේ හෝ වේ"දයි.
එකල්හි ඒ මහාමාත්‍රයෝ 'ආයතීව සැබෑවක් කියා'යෑයි ඒ බඩුහල
මෙහෙණ සහන සතු කළහ.

සාචිකතියපාළි හිකවුනිච්භවෙකා

3. අර මො පො පුරිපො පරාචිනො උජ්ඣායනි වීයනි චිපාවෙනි: “අසසමච්චියො ඉමා මුණ්ඛා වන්ධකිනියො. කරං හි නාම අභිසාකං උදෙදාසිතං අච්චිකාපෙතනි” ති. චුලලනඤා හිකවුනි මහාමහනානං එතමඤං ආරොචෙසි, මහාමහනා තං පුරිසං දණ්ඩාපෙසුං. අර මො පො පුරිපො දණ්ඩනො හිකවුනුපසසයසස අච්චිකෙර ආච්චිකපෙසයං කාරාපෙතා ආච්චිකෙ උපෙයාපෙසි. එතා¹ හිකවුනියො අච්චාවදදානි. චුලලනඤා හිකවුනි මහාමහනානං එතමඤං ආරොචෙසි. මහාමහනා තං පුරිසං බන්ධාපෙසුං. මනුසසා උජ්ඣායනනි වීයනනි චිපාවෙනනි “පඨමං හිකවුනියො උදෙදසිතං අච්චිකාපෙසුං, දුතියං² දණ්ඩාපෙසුං තතියං³ බන්ධාපෙසුං, ඉදති සාකාපෙසසතනි” ති. අපෙසසසුං මො හිකවුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනනානං වීයනනානං චිපාවෙනනානං.

4. යා ඤා හිකවුනියො අච්චිකා -පෙ- තා උජ්ඣායනනි වීයනනි චිපාවෙනනි “කරං හි නාම අයා චුලලනඤා උසසයවාදිකා චිහරිසසනි” ති -පෙ- සච්චං කිර හිකබ්බෙ චුලලනඤා හිකවුනි උසසයවාදිකා චිහරනිති. සච්චං හගවා. චිහරහි චුලලනං හගවා -පෙ- කරං හි නාම හිකබ්බෙ චුලලනඤා හිකවුනි උසසයවාදිකා චිහරිසසනි, නෙතං හිකබ්බෙ අප්පසනනානං පසාදය -පෙ- එච්චිකා පන හිකබ්බෙ හිකවුනියො ඉමං සිකබ්බපදං උද්දියසඤා.

යා පන හිකවුනි උසසයවාදිකා චිහරෙයා ගහපඤ්ඤා වා ගහපඤ්ඤාපසන වා දපෙසන වා කම්මකරෙත⁴ වා අනාතමපො සම්මනෙවිබ්බාජනෙතාපි, අයං හිකවුනි පඨමාපඤ්ඤං ධම්මං. ආපනනා නිසසාරභීයං සධ්මාදිපෙසනති.

5. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිකවුනිති: -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙස අධිපෙසතා හිකවුනිති.

1. පර, සිලු²
 2. දුතියමපි, ධා සිලු³
 3. තතියමපි, ධා සිලු⁴
 4. කම්මකාරෙත, මඤ්ඤං

3. ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ පැරැදුණේ ලමු කොට සිතයි. නුඟුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මේ මුඩු වද නො මෙහෙණේ අපගේ බඩුහල අසිදගත්තුද”යි. ධුලනාඤා භික්ෂුණි තොමෝ මහාමාත්‍රයනට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයනට දඩ ගැස්සූහ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ දඩ ගසන ලද්දේ මෙහෙණවරට නුදුරු තන්හි ආච්චක සෙනස්තක් කරවා ‘තෙල මෙහෙණන්හට ආත්‍රොශ කරවු’යැයි ආච්චකයන් නභා යැවී යැ. ධුලනාඤා භික්ෂුණි තොමෝ තෙල කරුණ මහාමාත්‍රයන්හට දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයා දඟහෙහි ලැඩුහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණහු පළමු කොට බඩුහල අසිදගත්ත, දෙවනුවැ දඩගැස්සූහ, තෙවනුවැ දඟහෙහි ලැඩුහ. දන් මරවන්නාහ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුඟුණ පවසන දෙස් පතුරුවන එ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ආසුහු.

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඹ ධුලනාඤා තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු”දයි... සැබෑ ද මහණෙනි ධුලනාඤා භික්ෂුණි තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ දයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි ධුලනාඤා භික්ෂුණි තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු ද, මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි... වෙසේ මහණෙනි මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්ව්‍ය:

යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු හෝ ගැහැවිසුකකු හෝ දසකු හෝ කම්කරුවකු හෝ යටත්පිරිසෙයින් මහණ පිරිවැජියකු සමඟ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ නම් මේ මෙහෙණ පළමු (විකුම්බකෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) තෙරනට හෙකුඩු හඟවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

5. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝතොමෝ මේ අච්චයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

උසායවාදිකා නාම: අට්ටකාරිකා වුච්චති,
 ගහපතී නාම; යො කොච්චි අගාරං අඤ්ඤාවසතී.
 ගහපතීපුතො නාම: යො කොච්චි පුත්තභාතරො.
 දුසො නාම: අනොතා ... ජානො ධනානිතො කරමරානීතො.
 කම්මකරො නාම: භතකො ආභතකො.

සමණපරිබ්බාජකො නාම: භික්ෂුණ්ඤ භික්ෂුනීණ්ඤ සිඤ්ඤාමානණ්ඤ සාමණෙරණ්ඤ සාමණෙරීණ්ඤ යපෙඤ්ඤා යො කොච්චි පරිබ්බාජකසමාපකො.

අට්ටං කරිසසාමීති දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා ආපනතී දුක්ඛටසං ඵකසං ආරොචෙති ආපනතී දුක්ඛටසං. දුතියස්ස ආරොචෙති ආපනතී පුට්ඨාචයස්ස. අට්ටපරියොසානෙ ආපනතී සඤ්ඤාදියෙසස්ස.

පයමාපනතීකතාති: සභව්ඤ්ඤාචාරාඤ්ඤා ආපජ්ඡති අසමනුභාසනාය.
 නිසාරණියතාති: සඤ්ඤාමාන නිසාරීයති.

සඤ්ඤාදියෙසොති: සඤ්ඤාව නස්සා ආපනතීයා මානානං දෙති පුට්ඨාය පටිකසසති අබොහති, න සම්මහුලා, න ඵකා භික්ෂුනී, තෙන වුච්චති සඤ්ඤාදියෙසොතිඤ්ඤා නස්ස වෙච්ච ආපනතීනිකායස්ස නාමකම්මං අධිවචනං තෙනපි වුච්චති සඤ්ඤාදියෙසොති.

අනාපනතී: මනුසොහි ආකඩ්ඪියමානා ගච්ඡති, රසංඤ්ඤා යාවති අනොදිස්ස ආච්ඤාති උමමන්තාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පයමසඤ්ඤාදියෙසො*

2. 2

දුතිය සඤ්ඤාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාර්ථිණධිකස්ස ආරාමෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලියං අඤ්ඤාතරස්ස ලිච්චවිස්ස පජාපතී අතිවාරිනීඤ්ඤා හොති. අථ ඛො යො ලිච්චවි කං ඉඤ්ඤා ඵකදවොච: "සාධු විරමාහි අනුඤ්ඤා ඛො තෙ කරිතසාමී"ති. ඵච්චෙ වුච්චමානා නාදිසි. තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලියා' ලිච්චවිගණො සනතිපතීතො හොති කෙනච්චදෙව කරණියෙන. අථ ඛො යො ලිච්චවි තෙ ලිච්චවි ඵකදවොච: "ඵකං මෙ අයොනා ඉඤ්ඤා අනුජානාරා"ති- කා නාම සාති. මඤ්ඤා පජාපතී අතිවරති, තං සාතෙසසාමීති. පජානාහීති.⁹

- 1. යො කොච්චි - මජ්ඣ.
- 2. සභව්ඤ්ඤාචාරා - මජ්ඣ.
- 3. සඤ්ඤාදියෙසොති - මජ්ඣ.
- 4. ආරාමං - මජ්ඣ. සා.
- 5. පයමසඤ්ඤාදියෙස සිඤ්ඤාමානං - මජ්ඣ.
- 6. අතිවරති - සී.
- 7. වෙසාලියං - මජ්ඣ.
- 8. ලිච්චවිතො, සිඤ්ඤා ලිච්චවියො, මජ්ඣ.
- 9. ජානාහීති, - මජ්ඣ.

* සඤ්ඤාදියෙසං පොඤ්ඤාපු.

උසායවාදිකා නම: අට්ටකාරිකා කියනු ලැබෙයි.

ගහපති නම: යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද (හේ යැ.)

ගහපතිපුත්ත නම: යම්කිසි දරුවන් හා බැයන් ඇත්තෙකි.

දස නම: අනෙකාරාභාත යැ ධනක්කීත යැ කරමරානීත යි.

කමෙකර නම: හතක යැ ආහතක යි.

සමණපරිබ්බාජක නම: මහණ ද මෙහෙණ ද සික්මනුව ද හෙරණ ද හෙරණිය ද තබා යම් කිසි පිරිවැජ්චිට පැමිණියෙකි.

අධිකරණයක් කරන්නෙ මැ යි දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එකක්හට ඇරොභා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවැන්නකුට ඇරොභා නම් ධුලැයි ඇවැත් වෙයි. අධිකරණය අවසන්ති සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

සයමාපක්තිකං: වස්තුවානිත්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-
භාණකර්මයෙන් නො වේ.

නිසසාරණියං: සහභු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සධිසාදිසෙසො: සධ්‍ය තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙයි, මූලාය පටිකසසන කම් කෙරෙයි, අබ්භාන කම් කෙරෙයි, කැදව්යි, සම්බහුලයෝ නො වෙති. එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි. එහෙයින් සධිසාදිසෙස යැයි කියනු ලැබෙයි. ඒ ආපත්ති සමුහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයිනුදු සධිසාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

මිනිසුන් විසින් අදනා ලබන්නී යා නම්, රැකවරණය යදී නම් නො උදෙසා කියා නම් ඇවැත් නො වේ, උම්මත්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහටඇවැත් නැති.

ප්‍රථම සධිසාදිශෙස යි.

2. 2

විකීය සධිසාදිශෙස

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ අනේපිඬු සිටුහුගේ ජෙකචන නම් අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර එක්තරා ලිවිජ්චියකුගේ භායභීා නොමෝ ඉක්මවා හැසිරෙන්නී වෙයි, එකල්හි ඒ ලිවිජ්චි තෙමේ ඒ ස්ත්‍රියට මෙය කීයැ: “මැතැවි විරමණය වච, නාහට නපුරක් කරන්නෙමැ”යි, මෙසේත් කියනු ලබන්නී නො පිළිගනු. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර ලිවිජ්චි ගණයා කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන රැස්වුයේ වෙයි. එකල්හි ඒ ලිවිජ්චි තෙමේ ඒ ලිවිජ්චිනට මෙය කීයැ: “ආයභී-
යෙනි, එක් ස්ත්‍රියක මාහට අනුදනුව”යි. හෝ නම් කවර යැ? මාගේ භායභීාව ඉක්මවා හැසිරෙයි. අයු නසා ලන්නෙමැයි, දනුව යි (කීයැ.)

සාමාන්‍යයපාළු හිතවුන්විභවයෝ

2. අසොකායි වෝ සා ඉපේ "සාමිනො කිර මං සාතෙකුකාමො" තී, වරහණඛං ආදය සාවතී ගතනා කිපීයෙ උපසඩකම්භා පබ්බජ්ඣං යාචී, කිපීයා න ඉච්ඡංසු පබ්බාජෙත්තුං. හිතවුන්යො උපසඩකම්භා පබ්බජ්ඣං යාචී; හිතවුන්යො පි න ඉච්ඡංසු පබ්බාජෙත්තුං. ජුලලනඤා හිතවුන්. උපසඩකම්භා හණඛකං දසොසනා පබ්බජ්ඣං යාචී, ජුලලනඤා හිතවුන් හණඛකං ගහෙතා පබ්බාජෙසී.

3. අථ වෝ සො ලිච්චි තං ඉපේ පරියෙසනො¹ සාවතී ගතනා හිතවුන්සු පබ්බජිතං දිඤ්චාන යෙන රාජා පසෙනදී කොසලො තෙත්තපසඩකම්, උපසඩකම්භා රාජානං පසෙනදී කොසලං චතද්ධොච: "පජාපතී මෙ දෙව වරහණඛං ආදය සාවතී අනුපසන්නා තං දෙවො අනුජානාතු" තී. තෙන හි හණ වීචිනිභා ආචිකම්භි දිට්ඨා දෙව හිතවුන්සු පබ්බජිතානි. සචෙ හණ හිතවුන්සු පබ්බජිතා න සා ලබ්භා කිඤ්ච කාතුං, ස්වාකම්භො ධම්මො² වරතු බ්‍රහ්මචරීයං සම්මාදුකම්භං අනතකිරීයායානි.

4. අථ වෝ සො ලිච්චි උජ්ඣායනී වියනී විපාවෙති: "කථං හි නා ම හිතවුන්යො වොරී පබ්බජෙසසනි" තී. අසොකාසු වෝ හිතවුන්යො තස්ස ලිච්චිස්ස උජ්ඣායනත්ස්ස වියනත්ස්ස විපාවෙත්තස්ස.

5. යා තා හිතවුන්යො අපිච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනනී වියනනී විපාවෙතී: "කථං හි නාම අය්‍යා ජුලලනඤා වොරී පබ්බාජෙසසනි" තී -පෙ- සච්චං කිර හිකම්භෙ ජුලලනඤා හිතවුන් වොරී. පබ්බාජෙසිති? සච්චං හගවා විගරහී බුද්ධො හගවා -පෙ- "කථං හි නාම හිකම්භෙ ජුලලනඤා හිතවුන් වොරී. පබ්බාජෙසසනි. තෙනං හිකම්භෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන හිකම්භෙ හිතවුන්යො ඉමං සිකම්පදං උද්දිසනතු.

යා පන හිතවුන් ජානං වොරී. වජ්ඣං වීදිතං අනපලොකෙතො රාජානං වා සඩ්ඨං වා ගණං වා පුභං වා පෙණිං වා අඤ්ඤත්‍ර කසා වුට්ඨාපෙය්‍ය අයමි හිතවුන් පඨමාපසනිකං ධම්මං ආපන්නා නියාරණියං සඩ්ඨාදිසෙසනානි.

1. ගච්චන්තො, මජ්ඣං
2. ස්වාකම්භො හගව්‍යා ධම්මො, මජ්ඣං

2. ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ 'සැමියා මා නසාලනු කැමැත්තේ ලැ'යි ඇසූයැ, වරබඩු රඟෙන සැවැතට ගොස් තොටුවත් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැ යැ, තොටුවේ පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ. මෙහෙණන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැ යැ, මෙහෙණේත් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ, ජූලනාදා භික්ෂුණිය වෙත එළඹ බඩුපොදිය දක්වා පැවිද්ද යැ යැ, ජූලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ බඩුපොදිය ගෙන පැවිදි කරවූ යැ.

3. ඉක්බිති ඒ ලිවිඡවී තෙමේ ඒ ස්ත්‍රිය සොයන්නේ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවහු දක පසෙනදි කොසොල් රජු වෙත එළඹියේ යැ, එළඹ පසෙනදි කොසොල් රජුහට මෙය කියැ: "දෙවයෙනි, භායනීව වරබඩු රඟෙන සැවැතට පැමිණියා යැ, දෙවතෙමේ ඇය අනුදනීව"යි, එසේ නම් කොළෙති, සොයා කියවයි. දෙවයෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවා දක්නා ලද්දී යැ. ඉදින් කොළෙති, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූ නම් ඕනෙතොමෝ කිසිවක් කරන්නට නො ලබන්නී යැ, ධම්ය ස්වාධ්‍යාත යැ; මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බඹසර කෙරේව යි.

4. එකල්හි ඒ ලිවිඡවී තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ සෙරක පැවිදි කරවුණද"යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ලිවිඡවීහුගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

5. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයනී ජූලනාදා තොමෝ සෙරක පැවිදිකරවූ"දයි ... සැබෑද මහණෙනි, ජූලනාදා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූදයි. සැබෑවැ භාග්‍යාවකුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැර ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජූලනාදා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ දනෑ දනෑ වධයට සුදුසු වූ (එසේ) දන්නා ලද්ද වූ සෙරක රජහු හෝ සහහු හෝ ගණයා හෝ මුළුව හෝ ශ්‍රේණිය හෝ නො පිළිවිසෑ පෙර පැවිදි වූවක කබා උපසපත් කරවා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) තොරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

පාච්ඤානියාලියෙහි භික්ෂුනීවිභවෙහි

6. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉච්ඡමිං අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති,

ජානාති නාම: යාමං වා ජානාති අනෙකං වා තසසා ආරොචෙත්ති, යා වා ආරොචෙති.

වොරි නාම: යා පඤ්චමාසකං වා අනිරොකපඤ්චමාසකං වා අගසනකං අදින්නං ථෙය්‍යසමිතං ආදියති, එසා වොරි නාම.

වජ්ඣා නාම: යං කමමං¹ කඤ්චා වජ්ඣාපඤ්ඤා ගොති,

චිදිතා නාම: අනෙකං චිත්තං චිත්තං ඤාතා ගොති වජ්ඣා එසාති.

අතපලොකෙත්තාති: අනාපුච්ඡා.

රාජා නාම: යස් රාජා අනුසාසති, රාජා අපලොකෙතමෙධා.

සමෙසා නාම: භික්ෂුනීසමෙසා චුච්චති, භික්ෂුනීසමෙසා අපලොකෙතමෙධා.

ගණො නාම: යස් ගණො අනුසාසති, ගණො අපලොකෙතමෙධා,

සුගො නාම: යස් සුගො අනුසාසති, සුගො අපලොකෙතමෙධා.

සෙණි නාම: යස් සෙණි අනුසාසති, සෙණි අපලොකෙතමෙධා.

අඤ්ඤානු කප්පාති: ධර්මපඤ්ඤා, කප්පං නාම; ජො කප්පාති, තිස්සංසොසු වා පඤ්ඤාතා ගොති අඤ්ඤානු වා භික්ෂුනීසු පඤ්ඤාතා අඤ්ඤානු කප්පා චුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරිති. වා පතං වා චිචිරං වා පරිගෙසති සීමං වා සමමනනි. ආපතති දුක්ඛංසං. ඤාතියා දුක්ඛං, දච්චි කමමවාචාති චුට්ඨවිධියා, කමමවාචා පරිගෙසානො උපජ්ඣායාය ආපතති සමාදිසෙසසං. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපතති දුක්ඛංසං.

1. කමමංසං පදං මඡසං' න දිශමෙස.

6. යා පතා: යම් යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

ජානානී නම: තොමෝ හෝ දනී, අන්ත්‍ර හෝ ඇයට ඇරොජත්, ඩිතොමෝ හෝ ඇරොජයි.

වොරී නම: යමක් පස්මස්සක් හෝ අධිරා පස්මස්සක් හෝ අගනා නුදුන් දෑයක් සොරසිතින් ගනී නම් මෝ තොමෝ සෙර නමු.

වජ්ඣා නම: යම් කමියක් නොව වධයට සුදුසු වුවා වෙයි.

විදිතා නම: සෙසු මිනිසුන් විසින් 'මෝ තොමෝ වධයට සුදුසු වුවා' යැයි දන්නා ලද්දී වෙයි.

අතපලොකෙචා: නො පිළිවියැ,

රාජ නම: යම් තැනෙක රජෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් රජතෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

යධිස නම: භික්ෂුණිසධිසයා කියනු ලැබෙයි. භික්ෂුණියච්ඡ තෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

ගණ නම: යම් තැනෙක (මලගණාදී) ගණයෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ගණයා පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සුභ නම: යම් තැනෙක පුණ්ණ කාරකාදී මුළුවෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් මුළුව පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සෙණි නම: යම් තැනෙක ගන්ධිකාදී ශ්‍රෙණියෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ශ්‍රෙණිය පිළිවිසිය යුත්තේ යි.

අක්කු කප්පා: කැප බවට ගියක තබා කප්ප නම: දෙ කැපයෙකි නොවුවත් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, අන් මෙහෙණන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවන්නොමැයි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාවක් හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ:

පාඨකත්වය සාළි හි කවුනි විභවෙහා

අයමපිති; දුර්මං¹ උපාදය වුච්චති.

පශ්චාත්තනිකතනි: සභවත්ථ්ඤාචාරා ආපජනි අසමනුභාසනාය.
නිසසාරණියතනි: සඛකමභා නිසසාරියති.

සධ්‍යාදිසෙසොති: සධෙතාව තසසා ආපතනියා මානතං දෙති
මුලාය පටිකසසති අබෙහති න සමඛනුලා න එකා හිකවුනි තෙන
වුච්චති සධ්‍යාදිසෙසොති. තසස වෙව ආපතනිනිකායසස නාමකමම.
අධිවචනං, තෙනපි වුච්චති සධ්‍යාදිසෙසොති.

වොරියා වොරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙනි ආපතනි
සධ්‍යාදිසෙසසස. වොරියා වෙමතිකා අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙනි අපතනි
දුකකටසස.² වොරියා අවොරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙනි,
අනාපතනි. අවොරියා වොරියඤ්ඤ ආපතනිදුකකටසස. අවොරියා
වෙමතිකා ආපතනි දුකකටසස, අවොරියා අවොරියඤ්ඤ අනාපතනි.

අනාපතනි: අජානනනි වුට්ඨාපෙනි, අපලොකෙත්වා වුට්ඨාපෙනි,
කපකතං³ වුට්ඨාපෙනි, උමමන්තිය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසධ්‍යාදිසෙසො

2. 3

තනියසධ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා යාවජීයං විහරති
ජෙතවතෙන අනාපටිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන
භද්දය කාපිලානියා අනෙතවාසිකා⁴ හිකවුනි හිකවුනිහි සද්ධි-
භණ්ඩිතා ගාමකං⁵ ඤාතිකුලං අගමාසි. භද්ද කාපිලානී තං හිකවුනිං
අපසානනනි හිකවුනියො පුච්ඡි, "කභං ඉත්තනාමා න දිසසති"⁶ති.
හිකවුනිහි සද්ධිං අයො භණ්ඩිතා න දිසසතිති. අමවා අමුකසමී-
ගාමකෙ⁵ එතිසස ඤාතිකුලං, තත්ථ ගඤ්ඤා විවිනාතාති. හිකවුනියො
තත්ථ ගඤ්ඤා තං හිකවුනිං පසසිතවා එතදවොචු: "තිසස තිං අයො
එතිකා ආගතා, කච්චිසි අපට්ඨංසිතා"⁶ති, අපට්ඨංසිතමි⁶ අයොති.

1. දුර්මංයො, සිමු| සිමු||
2. සධ්‍යාදිසෙසසස, සිමු||
3. කපකතං, සිමු||
4. අනෙතවාසි, හි| අනෙතවාසිති, මජ්ඣ-
5. ගාමිකෙ, සසා,
6. අපට්ඨංසිතමි, මජ්ඣ-

අයමයි: පළමු සහවෙසෙස් අවනත ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පටමාපත්තිකා: වස්තුවන්තික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණ කම්යෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියා: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සංසාදිග්‍රහණය: සංසාදිග්‍රහණය නෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙයි, මුලාය පටිකසානනය කෙරෙයි, අධ්‍යාන කම් කෙරෙයි. සම්බන්ධලයෝ නො වෙති, එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි, එහෙයින් සංසාදිග්‍රහණය යැයි කියනු ලැබෙයි, ඒ ආපත්ති සමුහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිච්චන යි. එයිනුදු සංසාදිග්‍රහණය යැයි කියනු ලැබේ.

සෙරක කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි විමකි ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති, නො සෙර කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි විමකි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නො දන්තී උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම්, කැපබවට ගියක උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උමමත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය සංසාදිග්‍රහණය යි.

තාක්ෂණ සංසාදිග්‍රහණය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ සේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැවැයි මෙහෙණක් මෙහෙණන් සමඟ ඩබර කොට ගම්බද නැකුල-යකට ගියා යැ. හදා කාපිලානී තොමෝ එ මෙහෙණ නො දක්නී මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. “මෙනම් ඇත්තී කොහිදැයි නො දක්නා ලැබේ.” යැයි. ආයතීවෙති, මෙහෙණන් සමඟ ඩබර කොට නො දක්නා ලැබේ යැයි. මැණිවරැනි, අසුවල් ගමෙහි මැයගේ නැ කුලයෙක් වෙයි. එහි ගොස් සොයා බලව යි කිවු යැ. මෙහෙණෝ එහි ගොස් එ මෙහෙණ දක මෙය කිහු. “ආයතීවෙති, තෝ කුමකට හුදෙකලා වැ අවු ද? කිම නො නසනලදු දැයි, ආයතීවෙති, නො නසන-ලදුයෙමි වෙමැයි (කිවුයැ.)

පාචික්ඛයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ටජා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී "කථං හි නාම භික්ඛුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡිසසතී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡතීති, සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡිසසතී. නෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

යා පන භික්ඛුනී ඵකා ගාමනතරං ගවෙජයා අයමි භික්ඛුනී පයමාපත්තිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්දිසසනතී.

ඵවඤ්ඤං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානං භොති

3. තෙන ඛො පන සමයෙන දෙව භික්ඛුනියො යාකෙතා යාවඤ්ඤා¹ අද්ධානාමඤ්ඤාපට්ටපඤ්ඤා භොනතී, අනතරාමඤ්ඤා නදී නරිතඛඛා භොති, අථ ඛො තා භික්ඛුනියො නාවතෙ. උපසධ්දාමීඤ්ඤා ඵතදවොචුං, "සාචු නො ආචුසො තාරෙථා"ති. නායෙය සකකා උභො ඵකතො යකීං තාරෙතුනති ඵකො ඵකං උභතාරෙසී, උභතීඤ්ඤා උභතීඤ්ඤා ඤුසෙසී, අනුභතීඤ්ඤා අනුභතීඤ්ඤා ඤුසෙසී, තා පච්ඡා සමාගනඤ්ඤා පුච්ඡිංසු. කච්චිසී අයො අඤ්ඤාසිතාති, පධංසිතච්චි අයො තං පන අයො අඤ්ඤාසිතාති, පධංසිතච්චි අයොති.

4. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො යාවඤ්ඤා ගනඤ්ඤා භික්ඛුනීනං ඵතමකං ආරොවෙසුං: යා තා භික්ඛුනියො අපට්ටජා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡිසසතී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡතීති, සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡිසසතීති නෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

1. සාවඤ්ඤා - Bii

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලඹු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට ගියා”දැයි... ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත් ගමකට යා දැයි, සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු “කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත් ගමකට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළඹු (විකුම් කෙණෙහි මා) පෑමිණිය යුතු ඇවෑත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවෑතට පෑමිණියා වෙ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් යාකෙතයෙන් සැවෑතට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපන්නාහු වෙති, අතරමහෙහි නදියක් තරණය කළ යුතු වෙයි, එකල්හි ඒ මෙහෙණේ නැවියන් වෙත එළැඹි මෙය කීහු, “ඇවෑත්නි, අප එතර කරවන්නාහු නම් මැනැවැ”යි, ආයතාවෙහි, දෙදෙන එක්වෑ වරකට එතර කරවන්නට නො හැක්කැයි. එකෙක් එකක එතර කැරවීයෑ. එතර වූයේ එතර වූවහු දුෂණය කෙළේ යෑ, එතර නො වූයේ එතර නො වූවහු දුෂණය කෙළේ යි, ඔහු පසුවෑ එකතු වෑ පිළිවූහු. කීම, ආයතාවෙහි, නො නසන ලද දැයි, ආයතාවෙහි, නසන ලද්දෙම වෙමි, ආයතාවෙහි, තෙපි නො නසන ලද්දවූ දැයි, ආයතාවෙහි, නසන ලද්දෙම වෙමි යි කීවූ යෑ.

4. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණේ සැවෑතට ගොස් මෙහෙණන්හට කෙල කරුණ යැලකළහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වුවෝ ... ඔහු ලඹු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා (ගහෙකින් එතෙරට) ගියා”දැයි, ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා දැයි, සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

සාවිතකියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගවේජයා, එකා වා නදීපාරං ගවේජයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතීකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤ්ඤිදං භගවතා භික්ෂුනීනං සිකධාපදං පඤ්ඤන්තං භොති.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්මහුලා භික්ෂුනියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවතපීං ගවේජනනා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං උපගවතීංසු, තත් අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අභිරුපා භොති දසසනීයා පාසාදිකා, අඤ්ඤතරො පුරියො තසසා භික්ෂුනියා සහදසසනෙන පට්ඨද්ධවීතො අභොසි.¹ අථ ඛො සො පුරියො තාසං භික්ෂුනීනං සෙයාං පඤ්ඤාපෙනතො තසසා භික්ෂුනියා සෙයාං එකමනතං පඤ්ඤාපෙසි. අථ ඛො යා භික්ෂුනී සලලකෙඤ්ඤා පරිපුට්ඨිතො අයං පුරියො සචේ රතතීං ආගච්ඡිතං විසසරො මෙ භවිසසනීති භික්ෂුනියො අනාපුච්ඡා අඤ්ඤතරං කුලං ගතවා සෙයාං කපෙසි. අථ ඛො සො පුරියො රතතීං ආගතවා තං භික්ෂුනීං ගවේසනෙනා භික්ෂුනියො සචේට්ඨි. භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනීං අපසසනායො එවමාහංසු, ත්‍රිසසංසයං ඛො යා භික්ෂුනී පුරියෙන සද්ධිං නිකඛනතාති. අථ ඛො යා භික්ෂුනී තසසා රතතීයා අච්චියෙන යෙන තා භික්ෂුනියො තෙනුපසඬකම් භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනීං එතදචෝචුං කිසස නිං අයො පුරියෙන සද්ධිං ත්‍රිකඛනතාති. නාහං අයො පුරියෙන සද්ධිං නිකඛනතාති. භික්ෂුනීනං එතමත්ථං ආරොචෙසි.

6. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උපකායනතී ඛියනතී විපාචෙනතී: "කථං හි නාම භික්ෂුනී එකා රතතීං විපච්චසිසතී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී එකා රතතීං විපච්චසීති සච්චං භගවා විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී එකා රතතීං විපච්චසිසතී නෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසනත්ථං

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගවේජයා එකා වා නදීපාරං ගවේජයා එකා වා රතතීං විපච්චසෙයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතීකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤ්ඤිදං භගවතා භික්ෂුනීනං සිකධාපදං පඤ්ඤන්තං භොති.

1. භොති - ඔඡසං.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්මට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

5. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව්වෙහි සිට සැවැත්මට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට එළඹියහ. ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දැකුම්කලු වූවා පැහැදුම් දනවන්නී වෙයි, එක්තරා පුරුෂයෙක් එ මෙහෙණ දක්නා හා මැ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ විය. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණන්හට සෙනසුන් පනවන්නේ ඒ මෙහෙණ හට සෙනසුනක් එකත්පසෙකැ පැනවීයැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ 'මේ පුරුෂ (රාග) පර්වපුස්ථිත යැ, ඉදින් රැයෙහි එන්නේ නම් මාහට වියරුහඬෙක් වන්නේ යැයි සලකා මෙහෙණන් නො පිළිවිසැ එක්තරා කුලයකට ගොස් ගයනය කලා යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ රැයෙහි අවුත් එ මෙහෙණ සොයන්නේ මෙහෙණන් ගටාලී යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණ නො දක්නාහු මෙසේ කීහු, "නිසැකයෙන් මැ ඒ මෙහෙණ තොමෝ පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු" යැයි, ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ එරැය ඇවැමෙන් ඒ මෙහෙණන් ඉවත එළැඹියා යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීහු, ආයඨාවෙනි, තෝ කුමකට පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු දැයි, ආයඨාවෙනි, මම පිරිමිනියක්හු සමඟ නො නික්මගතිමි යි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකලා යැ.

6. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලබු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වූ වුසු"දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වූ වුසු දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වූ වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වූ වසා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්මට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාර්ක්කියපාළි භික්ඛුනීවිගඛො

7. නෙන ඛො පන සමයෙන සඛෙසුලා භික්ඛුනීයො කොසලෙසු ජනපදෙසු යාවතපීං අදධානමග්ගපට්ඨකා භොතනී. තස් අද්දෙතරා භික්ඛුනී වචෙන පිළිතා¹ එක්කා ඔභීධිතො² පච්ඡා අගමාසි මනුසො තං භික්ඛුනීං පසයිතො දුසෙසුං. අථ ඛො යා භික්ඛුනී යෙන තා භික්ඛුනීයො තෙනුපසඛංසමි, භික්ඛුනීයො තං භික්ඛුනීං එතදවොචුං: “කිසස තං අයො එක්කා ඔභිතා³ කචචීසි අපපධංසිතානි. පධංසිතලභි අයොති.

8. යා තා භික්ඛුනීයො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනභී වීයනභී විපචෙනනී, “කථං හි නාම භික්ඛුනී එකා ගණලිතා ඔභීධිසකනී”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එකා ගණලිතා ඔභීධිති සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එකා ගණලිතා ඔභීධිසකනී. නෙනං භික්ඛවෙ අපපසනකානං වා පසාදය -පෙ- එවණ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උදදීසනතු.

යා පන භික්ඛුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්චයා එකා වා නදීපාරං ගච්චයා එකා වා රතනීං විපචචසෙයා එකා වා ගණලිතා ඔභීයෙයා අයමපි භික්ඛුනී පඨමාපකනිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්දාදීසෙසනභී.

9. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසමී අතෙ ආධිපෙපතා භික්ඛුනීනී.

එකා වා ගාමනතරං ගච්චයානි: පරීක්ඛිතකසස ගාමසස පරිඤ්ඤාපං පඨමං පාදං අනිකකාමෙතනියා ආපනති ජුලලච්චසස. දුතියං පාදං අනිකකාමෙතනියා ආපනති සධ්දාදීසෙසස. අපරීක්ඛිතකසස ගාමසස උපචාරං පඨමං පාදං අනිකකාමෙතනියා ආපනති ජුලලච්චසස. දුතියං පාදං අනිකකාමෙතනියා ආපනති සධ්දාදීසෙසස.

1. වචපිළිකා, ඩි පිළිමා, ඩුච්චා
2. ඔභීතො, ඔභිතං
3. ඔභි, ඩි ඩුච්චා

7. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ කොසොල් දනව-
වෙහි සිට සැවැනට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපත්නාහු වෙති,
ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝ මහවටනින් පෙරළි
හුදෙකලා වූවා (ගණයා කෙරෙන්) වෙන්වූ පසු වූ ගීයා යෑ,
මිනිස්සු එ මෙහෙණ දැන දුෂණය කළහ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ
නොමෝ ඒ මෙහෙණක් වෙත එළඹියා යෑ, මෙහෙණේ ඒ මෙහෙ-
ණහට මෙය කීහු, “ආයතාවෙහි, කුමකට තෝ හුදෙකලා වූවා
පසුවූවා ද? කීම! නො නසන ලද්දැයි, ආයතාවෙහි, නසන ලද්දෙම
වෙමැයි (කීවූයා).

8. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු
යොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම්
මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූද’
යි ... සැබෑ ද මහණෙහි, මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා
වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ දැයි, සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස,
භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි, මෙහෙණක්
නොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ ද? මහණෙහි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ
වනාහි මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට යා
නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහකින් එකෙරට යා නම් හෝ
හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වූ වසා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා
ගණයා කෙරෙන් වෙන් වේ නම් හෝ මේ මෙහෙණ නොමෝත්
පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු
කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ට පැමිණියා
වේ යැයි.

9. යා පත: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝනොමෝ මේ අභියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්බුතිය යි.

එකා වා ගාමන්තරං ගවිජේයා: පරික්ෂිප්ත ශ්‍රාමියාගේ
පරික්ෂෙපය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි,
දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අපරික්-
ෂිප්තශ්‍රාමියාගේ උපවාරය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි
ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත්
වේ.

පාචිකියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙණා

එකා වා නදීපාරං ගවේශයානි: නදී නාම කීමණබලං පටිච්ඡා-
දෙඤා යඤ්ඤා උත්තරනතියා භික්ෂුනියා අනතරවාසනෙ තෙමීයති,
පට්ඨං පාදං උත්තරනතියා ආපනති ඉට්ඨව්වයසං. දුතියං පාදං
උත්තරනතියා ආපනති සබ්බාදියෙසසං.

එකා වා රතනී වීජපවසෙයානි: සභ අරුණුඤාමනා දුතියකාය
භික්ෂුනියා භජාපාසං වීජභනතියා ආපනති ඉට්ඨව්වයසං වීජභිතෙ
ආපනති සබ්බාදියෙසසං.

එකා වා ගණමනා ඔතීයෙයානි: අභාමනෙ අරණෙදු දුතියකාය
භික්ෂුනියා දසකභුජවාරං වා සචණුජවාරං වා වීජභනතියා ආපනති
ඉට්ඨව්වයසං. වීජභිතෙ ආපනති සබ්බාදියෙසසං.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

පට්ඨාපනතිකතානි: සභවසුඤ්ඤාවාරා ආපජන්ති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනානි: සබ්බමනා නිසාරීයති

සංසාදියෙසොති -පෙ- තෙනපි වුචන්ති සබ්බාදියෙසොති.

අනාපනති: දුතියකා භික්ෂුනී පකකනතා වා භොති විබ්භනතා,
වා කාලකතා වා පසබ්බකනතා වා, ආපදසු, උමමන්තිකාය -පෙ-
ආදිකමමකායාති.

තතියසඤ්ඤාදියෙසො

2. 4

වතුසුඤ්ඤාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවඤ්ඤා වීභරති ජෙතවනෙ
අනාපමිණධිකසං ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ණකාළී
භික්ෂුනී භණ්ඩනකාරිකා භොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා භණ්ණකාරිකා,
සංසෙ අධිකරණකාරිකා. ඉට්ඨනන්ද භික්ෂුනී තසසා කමෙම කඨිරමනො
තෙ පටිච්ඡෙකායති. තෙන ටො පන සමයෙන ඉට්ඨනන්දා භික්ෂුනී

1. උත්තරනතියා - ඔ! ඔහු!
2. කට්ඨමානෙ - මිනිසා.

එකා වා නදීසාරං ගවච්ඡෙයා: නදී නම් තෙමඩුලු වසා යම් කිසි තැනෙකු එතර වන්නා වූ මෙහෙණකගේ හඳුනාපිවුරු තෙමෙනු ලැබේ නම් එය යි, පළමු පියෙන් එතර වන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පියෙන් එතර වන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා රත්තීං විපාවසෙයා: අරුණ නැඹීම සමඟ මැ දෙවැනි මෙහෙණකගේ අත්පස හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා ගණමහා ඔභියෙයා: නො ගම් අරන්හි දෙවැනි මෙහෙණකගේ දඹුන්උවසර හෝ සවන්උවසර හෝ හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමිපි: පළමු සහවෙසෙස් අවන් මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පටමාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් නෙරනු ලැබෙයි.

සඩ්සාදියෙසො: එයිනුදු සඩ්සාදියෙස යැයි කියනු ලැබේ.

දෙවැනි මෙහෙණ ගියා හෝ ගිහිටුවා හෝ කලුරිය කළා හෝ තොටුපසට ගියා හෝ වේ නම් ඇවැත් නොවේ. ආපදයෙහි, උච්චන්ධකාවට...ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය සඩ්සාදියෙහෙ යි.

2. 4

වතුරට සඩ්සාදියෙහෙය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාලි හික්ෂුණී තොමෝ ධබර කරන්නී කලහකරන්නී විරුද්ධවාද කරන්නී බහින්නස් වන්නී සඹ්ඛයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නී වෙයි, ථුල්ලනඤා හික්ෂුණී තොමෝ ඇයට කර්ම කරන කල්හි ඔවුනට පටහැණි වැ කරුණු කියයි. එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනඤා හික්ෂුණී තොමෝ

පාරිභෝගික පාලි භික්ෂුනීවිභවෙතො

ගාමිකං අගමාසී, කෙනවීදෙව කරණීයෙන. අථ ඛො භික්ෂුනීසංඝො ධුරුලනඤා භික්ෂුනී පක්කනඤාති වණ්ඤකාළිං. භික්ෂුනීං ආපඤ්ඤායා අදක්ඛනෝ උක්ඛිපි. ධුරුලනඤා භික්ෂුනී ගාමකො තං කරණීයං කීරෙතො ධුතදෙව සාවඤ්ඤා පච්චාගච්ඤ්ඤා. වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී ධුරුලනඤාය භික්ෂුනීයා ආගච්චනඤ්ඤා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි. න පච්චුග්ගනඤා පක්කච්චිරං පච්චග්ගහෙසි, න පානීයෙන ආභුච්චි. ධුරුලනඤා භික්ෂුනී වණ්ඤකාළිං භික්ෂුනීං එතදවොච: “කිසස ඤං අයො මග්ඤ්ඤා ආගච්චනඤ්ඤා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි, න පච්චුග්ගනඤා පක්කච්චිරං පච්චග්ගහෙසි, න පානීයෙන ආභුච්චි” ති එවං හෙතං අයො හොති. යථා තං අනාථායාති. කිසස පන ඤං අයො අනාථාති. ඉචා මං අයො භික්ෂුනීයො අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නඤ්ඤා ඉච්චිඤ්ඤා කොච්චි පච්චිඤ්ඤාති ආපඤ්ඤායා අදක්ඛනො උක්ඛිපිංසුති. ධුරුලනඤා භික්ෂුනී බාලා එතා අච්චානනා එතා, නොතා ජානනාති කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මච්චපඤ්ඤාං වා කම්මසම්මපඤ්ඤාං වා. මයං ඛො ජානාම කම්මම්මි කම්මදෙසම්මි කම්මච්චපඤ්ඤාම්මි කම්ම සම්මපඤ්ඤාම්මි, මයං ඛො අකතං වා කම්මං කාරොයාමාම් කතං වා කම්මං කොපෙයාමාමාති උග්ගං උග්ගං භික්ෂුනීසංඝං සඤ්ඤාපානාපෙතො වණ්ඤකාළිං භික්ෂුනීං ඔසාරෙසි.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අඤ්ඤා -පෙ- තා උපකායභනී වීයභනී විපාවෙභනී, “කථං හි නාම අයා ධුරුලනඤා සම්මෙග්ගන සංඝොන උක්ඛිඤ්ඤා භික්ෂුනීං ධම්මොන විනයෙන සප්පුසාසනෙන අනපලොකෙතො කාරකසම්මං අනඤ්ඤාය ගණ්ඤා ජඤං ඔසාරෙසසකී” ති-පෙ-සච්චං කීර භික්ඛවෙ ධුරුලනඤා භික්ෂුනී සම්මෙග්ගන සංඝොන උක්ඛිඤ්ඤා භික්ෂුනීං ධම්මොන විනයෙන සප්පුසාසනෙන අනපලොකෙතො කාරකසම්මං අනඤ්ඤාය ගණ්ඤා ජඤං ඔසාරෙසිති. සච්චං හගවා විගර්හී ධුරෙඛා හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ ධුරුලනඤා භික්ෂුනී සම්මෙග්ගන සංඝොන උක්ඛිඤ්ඤා භික්ෂුනීං ධම්මොන විනයෙන සප්පුසාසනෙන අනපලොකෙතො කාරකසම්මං අනඤ්ඤාය ගණ්ඤා ජඤං ඔසාරෙසසකී. නෙතං භික්ඛවෙ අපපඤ්ඤානා වා පසාදයං -පෙ-එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දිසනඤා :

- 1. අදක්ඛනො, කඤ්ඤා
- 2. පච්චාගච්ඤ්ඤා, ඩා ඔච්චා
- 3. පං, ඩා ඔච්චා ඔච්චා
- 4. කථා, ඔච්චං, ඔච්චා
- 5. කපෙයාමාමා, ඔච්චා

කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණි සඬා තෙමේ ධුලනාදා භික්ෂුණිය බැහැර ගියා යැයි වණ්ඩකාලී මෙහෙණහට ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උත්කෂපණිය කර්මය කෙළේයැ. ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට යළිදු සැවැතට පෙරළා පැමිණියා යැ. වණ්ඩකාලී භික්ෂුණි තොමෝ එන ධුලනාදා මෙහෙණහට අසුනක් නො මැ පැනවූ යැ. පා දෝනා දිය පාසුටුව පා උලන සුවරුව නො මැ වෙතැ නැබූ යැ. පෙරගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගතු. පැනින් නො පිළිවුසු. ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ වණ්ඩකාලී මෙහෙණහට මෙය කීවූ යැ. “ආයතීවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා පැමිණෙන කල්හි අසුනක් නො මැ පැනවුව, පාදෝනාදිය පාසුටුව පා උලන සුවරුව නො මැ වෙත නැබුව, පෙර ගමන් කොට පාසිවුරු නො පිළිගතුව, පැනින් නො පිළිවුසුවැ”යි. “ආයතීවෙනි, පිළිසරණ නැතියකට යම්සේ නම් එසේ ම මැයට ද වේ” යැයි. ආයතීවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියක් වීහි ද? ආයතීවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මැය පිළිසරණ නැත්තියක අප්පසිද්ධ යැ, මැය පිළිබඳ කිසියම් පටහැණිවැ කියන්නෙක් නැතැ”යි ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උකෙවනිකම් කළහ යි. ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ “මොව්හු බාල යැ මොව්හු අවියන්හු යැ මොව්හු කර්මය හෝ කම්දෙෂය හෝ කම්විපත්තිය හෝ කම්සම්පත්තිය හෝ නො දනිති, ඇපි වනාහි කර්මය ද කර්මදෙෂය ද කර්මවිපත්තිය ද කර්මසම්පත්තිය ද දනුම්හ, ඇපි වනාහි නො කළ කර්මය හෝ කරන්තම්හ, කළ කර්මය හෝ කොපනය කරන්තම්හ”යි යුහු යුහු වැ භික්ෂුණි සඩ්සයා රැස්කරවා ලා වණ්ඩකාලී මෙහෙණ අවසාරණය (යළි ඇතුළත් කිරීම) කැරැවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයතී ධුලනාදා තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඩ්සයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ අවසාරණය කළා”දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඩ්සයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ (සහමැදට) ඇතුළත් කළා දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු. ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඩ්සයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රයාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... තව ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා.

පාරිත්ථියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍ය

“යා පන භික්ෂුනී සමභග්ගන සචේසන උක්ඛිතං භික්ෂුනී. ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ත්වසාසනෙන අනපලොකෙත්වා කාරකසඳ්ඨං. අනඤ්ඤාය ගණය්‍ය ඡන්දං ඔසාරෙය්‍ය අයම්පි භික්ෂුනී පඨමාපත්තිකං. ධම්මං ආපනතා නිසාරණියං සධ්‍යාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා-පෙ- භික්ෂුනීනී; -පෙ- අයං ඉමසම්. අත්ථ අධිපෙසතා භික්ෂුනීනී.

සමභග්ගා නාම සචේසා සමානසංචාසකො සමානසීමායං ධීනො.

උක්ඛිතං නාම: ආපත්තියා අදස්සනෙ වා අපට්ඨකමෙම වා අපට්ඨනිස්සංගෙ වා උක්ඛිතං.

ධම්මෙන චිත්තයෙනාති: යෙන ධම්මෙන යෙන චිත්තයෙන.

සත්ත්වසාසනෙනාති: ජීනසාසනෙන බුඬියාසනෙන.

අනපලොකෙත්වා කාරකසඳ්ඨනාති: කම්මකාරකසඳ්ඨං. අනාපුච්චා.

අනඤ්ඤාය ගණය්‍ය ඡන්දනාති: ගණය්‍ය ඡන්දං අචානිත්වා, ඔසාරෙසාංගම්භි ගණං වා පරිපෙසති සීමං වා සම්මිත්තාති ආපත්ති දුක්ඛටසස. ඤ්ඤානිසා දුක්ඛටං. ඒභි කම්මවාචාභි පුලලවචයා කම්මවාචා-පරිපෙයාසානෙ ආපත්ති සධ්‍යාදිසෙසසස.

අයම්පිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පඨමාපත්තිකනාති: සහවඤ්ඤාවාරා ආපඡ්ඡති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනාති: සධාමෙහා නිසාරීයති.

සංඤ්ඤාදිසෙසනාති -පෙ- නෙතපි වුවචති සධ්‍යාදිසෙසොති.

ධම්මිකමෙම ධම්මකම්මසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සධ්‍යාදි-සෙසසසස. ධම්මකමෙම චේමතිකා ඔසාරෙති ආපත්ති සධ්‍යාදිසෙසසස. ධම්මකමෙම අධම්මකම්මසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සධ්‍යාදිසෙසසස. අධම්මකමෙම ධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසස. අධම්මකමෙම චේමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටසස. අධම්මකමෙම අධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසස.

අනාපත්ති: කම්මකාරකසඳ්ඨං¹ අපලොකෙත්වා ඔසාරෙති, ගණය්‍ය ඡන්දං චානිත්වා ඔසාරෙති, වඤ්ඤා වඤ්ඤාභිං ඔසාරෙති අසනො කම්මකාරකසඳ්ඨං ඔසාරෙති, උච්චන්තාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

වතුන්ටසධ්‍යාදිසෙසො

1. කාරකං සධං - පිඉ||

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උකෙවතී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඩ්සයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නී නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පෑමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහභූ කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්ව පෑමිණිය වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමානසංවාසක වූ සමාන සීමායෙහි සිටී සඩ්ස තෙමේ යි.

උකවිතතා නම්: ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි හෝ නො පිළියම් කිරීමෙහි හෝ නො බැහැර කිරීමෙහි හෝ උකෙවතී කම් කරන ලද්දී යැ.

ධම්මෙන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින්.

සප්පුසසනෙන: ජිනශාසනයෙන් බුද්ධශාසනයෙන්.

අනපලොකෙභි: කාරකසඩ්ස: කර්මය කරන සහභූ නො පිළිවිසූ.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්ද: ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නෙමි යි ගණයා හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දේ කම් වදනින් කුලැයි යැ. කම් වදන් පිරියනූ සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණෙන් ගෙනූ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවාහික්ෂුමණ්ය සමඟ මැ පෑමිණෙයි, සමනු භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

ඡිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සඩ්සාදිසෙසො: ... එයිනුදු සඩ්සාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්ම කර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

කර්මය කරන සඩ්සයා පිළිවිසූ ඇතුළත් කෙරේ නම්, ගණයාගේ ඡන්දය දනූ ඇතුළත් කෙරේ නම් වතෙහි වැටෙන්නිය ඇතුළත් කෙරේ නම් කර්මය කරන සඩ්සයා නෑති කල්හි ඇතුළත් කෙරේ නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නෑති.

වතුරි සඩ්සාදිගෙස යි.

පඤ්චමසධිසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකරීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණීකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන සුඤ්චිතඤ්චිකමුනී අභිරුපා භොති දස්සනීයා පාසාදිකා. මනුස්සා භක්ඛගෙහ සුඤ්චිතඤ්චිකමුනී. පසයිකා අවසසුතා අවසසුතාය සුඤ්චිතඤ්චිකමුනීයා අභ්ගමග්ගානි භොජනානි දෙනති. සුඤ්චිතඤ්චිකමුනී යාවදපං භුඤ්ජති, අඤ්ඤ භිකමුනියො න විහරරුපං ලභනති.

2. යා තා භිකමුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායතති වියගති විපාවෙනති, "කරං හි නාම අය්‍යා සුඤ්චිතඤ්චිකමුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛතො ඛාදනීයං භොජනීයං¹ සභක්ඛා පටිග්ගභෙකා ඛාදිසති භුඤ්ජති"ති -පෙ- සචං කිර භිකමවෙ සුඤ්චිතඤ්චිකමුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛතො ඛාදනීයං භොජනීයං සභක්ඛා පටිග්ගභෙකා ඛාදති භුඤ්ජති. සචං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භිකමවෙ සුඤ්චිතඤ්චිකමුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛතො ඛාදනීයං භොජනීයං සභක්ඛා පටිග්ගභෙකා ඛාදිසති භුඤ්ජති, තෙන භිකමවෙ අපසන්නනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භිකමවෙ භිකමුනියො ඉමං සිකමාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භිකමුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛතො ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා සභක්ඛා පටිග්ගභෙකා ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා අයමි භිකමුනී පට්ඨාපකතිකං ධම්මං ආපනනා නිය්‍යාරභීයං සංසාදිසෙස"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භිකමුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙසස භිකමුනීති.

අවසසුතා නාම: සාරකතා අපෙකමවති පටිබද්ධවිහතා.

අවසසුතො නාම: සාරකො අපෙකමවා පටිබද්ධවිහතා.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකෙමා න පෙතො න කිරට්ඨානගතො විඤ්ඤ පටිබලො සරජ්ඣං.

1. ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා - මඡසං,

පඤ්චම සඩ්සාද්ගෙණය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වුවා පැහැයුම් එළවත්තී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත්වූ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණහට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ තොමෝ විසි-යෙන තාක් වළඳයි. අන් මෙහෙණෝ සිත්සේ නො ලබන්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා සුන්දරිනන්ද තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැයුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළි-ගෙන කැවා ද වැළඳ ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළි-ගෙන කා ද වළඳා දයි. සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කැවා ද වැළඳ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ සියතින් පිළිගෙනා කා නම් හෝ වළඳා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (ස්භහු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්ට පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවසසුතා නම්: රාගයෙන් මොනවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තී යැ.

අවසසුත නම්: රාගයෙන් මොනවට රත්වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තේ යැ.

පුට්ඨපුගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි, තිරිසන් හියෙක් නො වෙයි, රාගයෙන් ඇලෙන්නට දකුමැති පුත්ඛලයෙකි.

පාරික්ෂකයාට මිනිසුන් විභවය

බාදනියා නාම: පණිවෙසකරනාති උදකදනතපොණ්. යටපතට අවසේස. බාදනියා නාම.

භොජනියා නාම: පණිවෙසකරනාති මිදනො කුමමාපො සකු මට්ටන මංසා, බාදිකොම් භුඤ්ඤසාමීති පතිගණකාති ආපතති ධුලලවට්ටියක. අපේක්ෂාහාරෙ අපේක්ෂාහාරෙ ආපතති සඛ්ඛාදිපෙසක.

අයමිපිති: ධුරිමාපො උපාදය වුමිති.

පමමාපතතිකතා: සභවකුමාරා ආපතති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියතා: සඛ්ඛමො නිසාරණියති.

සඛ්ඛාදිපෙසොති: -ප- මනනපි වුමිති සඛ්ඛාදිපෙසොති. උදකදනතපොණ්. පතිගණකාති ආපතති දුකකටස.

එකමො අවසුමෙ බාදිකොම් භුඤ්ඤසාමීති පතිගණකාති ආපතති දුකකටස. අපේක්ෂාහාරෙ අපේක්ෂාහාරෙ ආපතති ධුලලවට්ටියක. උදකදනතපොණ්. පතිගණකාති ආපතති දුකකටස.

උගමො අවසුමෙ යසඛ්ඛමො වා පෙතසස වා පණ්චකසස වා කීර්ථනානගමනුස වීග්ගසස වා හසුමො බාදනියා වා භොජනියා වා බාදිකොම් භුඤ්ඤසාමීති පතිගණකාති ආපතති දුකකටස. අපේක්ෂාහාරෙ අපේක්ෂාහාරෙ ආපතති ධුලලවට්ටියක. උදකදනතපොණ්. පතිගණකාති ආපතති දුකකටස.

එකමො අවසුමෙ බාදිකොම් භුඤ්ඤසාමීති පතිගණකාති ආපතති දුකකටස. අපේක්ෂාහාරෙ අපේක්ෂාහාරෙ ආපතති දුකකටස. උදකදනතපොණ්. පතිගණකාති ආපතති දුකකටස.

අනාපතති: උගමො අනවසුතා භොජනී, අනවසුතොති ජානනී පතිගණකාති, උමමතතිකාය -ප- ආදිකමීකායාති.

පණ්චම සඛ්ඛාදිපෙසො

1. බාදනියා වා භොජනියා වාති - මිදනොකුමාරා මිදනොකුමාරා නදිකමෙ.

බාදනීය නම්: පස් බොජුන් ද දිය හා දහැටු ද තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භෝජනීය නම්: බත් යැ කොටු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ යන පස් බොජුන්, කර්තෙමී බුද්ධිතෙමී යි පිළිගනී නම් තුලාසි ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි සහවෙසස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුච්ඡේදය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සධ්‍යාදියෙහි: ... එයිනුදු සධ්‍යාදියෙහි යැ යි කියනු ලැබෙයි, දිය හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කර්තෙමී බුද්ධි-තෙමී පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලාසි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරියගතමනුෂ්‍යා ගර්ච්චයකුගේ හෝ අතින් කෑ යුත්තක් හෝ බීදිය යුත්තක් හෝ කර්තෙමී බුද්ධිතෙමී යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලාසි ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කර්තෙමී බුද්ධිතෙමී යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් නො වූවාහු වෙත් නම්, රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්තී පිළිගනී නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පඤ්චම සධ්‍යාදියෙහි යි.

ජට්ඨසධ්‍යාදියෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං ඒභරති ජෙතවනෙ අනාරම්භිකස්ස ආරාමෙ තෙන ඔවා පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්චිකඤ්චි අභිරුපා භොති දැසනියා පාසාදිකා, මනුස්සා භක්ඛග්ගො සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනිං පසයිතො අවසුතා සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනියා අඤ්චග්ගානි භොජනානි දෙත්ති. සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනි කුක්ඛවවාසකං න පතිගණ්හාති. අනන්තරිකා භික්ඛුනි සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනිං එතදචොච, “කිංසා ඤං අයෙත න පතිගණ්හාසි”ති. අවසුතා අයෙතති. ඤං පනායෙත අවසුතාති නාභං අයෙත අවසුතාති. කිං තෙ අයෙත එසො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤං අනවසුතා. ඉඛ්ඤයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ඤං ඤං සහජා පච්ඤගෙඤ්චා ඛාද වා භුඤ්ඤ වාති.

2. යා ඤා භික්ඛුනියො අසීවතා-පෙ- තා උඤ්ඤායනති වියනති වීපාවෙනති, කරං භි නාම භික්ඛුනි එවං වකංති “කිං තෙ අයෙත එසො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා, යතො ඤං අනවසුතා, ඉඛ්ඤයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ඤං ඤං සහජා පච්ඤගෙඤ්චා ඛාද වා භුඤ්ඤ වා”ති, -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනි එවං වදෙති, “කිං තෙ අයෙත එසො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤං අනවසුතා, ඉඛ්ඤයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ඤං ඤං සහජා පච්ඤගෙඤ්චා ඛාද වා භුඤ්ඤ වා”ති. සච්චං භගවා. වීගරභි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනි එවං වදෙති “කිං තෙ අයෙත එසො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤං අනවසුතා ඉඛ්ඤයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ඤං ඤං සහජා පච්ඤගෙඤ්චා ඛාද වා භුඤ්ඤ වා”ති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු:

මජ්ඣ සමසාදිගෙමය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ සේකවන නම් අනේපිච්ච සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සුන්දරීනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්ති දකුම්කලු වුවා ප්‍රසාද එළවන්තී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරීනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු සුන්දරීනන්ද මෙහෙණට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරීනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ කුකුසන්තී නො පිළිගනී. අනතුරුවෑ හුන් මෙහෙණ සුන්දරීනන්ද මෙහෙණට මෙය කීවු යැ. "ආයතීවෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි නො පිළිගනිවු ද" යි. ආයතීවෙනි, රාගයෙන් තෙත් වූයේ යැ, ආයතීවෙනි, තෙපි වනාහි රාගයෙන් තෙත් වූවහු ද යි. 'ආයතීවෙනි, මම රාගයෙන් තෙත් නො වූයෙමැ'යි. ආයතීවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද? එබැවින් ආයතීවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බීදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි. මෙය කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙයේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස්පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ආයතීවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයතීවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බීදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙයේ කීවු ද? යැබැවෑ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, "මෙහෙණක් තොමෝ ආයතීවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයතීවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බීදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙයේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙයේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවීභවෙහි

“යා පත භික්ෂුනී ඵට්ඨං වදෙය්‍යා: කිං තෙ අදෙය්‍ය ඵසො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ත්ඨං අනවසුතා, ඉධිකයො යං තෙ ඵසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා තං ත්ඨං සහජා පච්ඡග්ගෙත්වා ඛාද වා භුඤ්ඤ වාති. අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතිං ධම්මං. ආපනතා නියසාරණීයං සඛිංදියෙස” තී.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසීං අපො අධිජොතා භික්ෂුනීති.

ඵට්ඨං වදෙය්‍යාති; කිං තෙ අදෙය්‍ය ඵසො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ත්ඨං අනවසුතා, ඉධිකයො යං තෙ ඵසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා තං ත්ඨං සහජා පච්ඡග්ගෙත්වා ඛාද වා භුඤ්ඤ වාති උදෙය්‍යාජෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. තස්සා වචනෙන ඛාදිස්සාමී භුඤ්ඤිස්සාමීති පතිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. අජෙත්ඛාතො, අජෙත්ඛාතො ආපත්ති දුට්ඨවට්ඨං. භොජනපච්ඡොසානො ආපත්ති සඛිංදියෙසසං.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පටමාපතතිකතාති: සභවත්ඤ්චාචාරා ආපජ්ඡති අසමනුභාසනාය.

නියසාරණීයතාති: සඛිංගො නිස්සාරීයති.

සඛිංදියෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සඛිංදියෙසොති.

උදකදනතපොණං පතිගණනාති උදෙය්‍යාජෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. තස්සා වචනෙන ඛාදිස්සාමී භුඤ්ඤිස්සාමීති පතිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.

ඵකතො අවසුතෙ, යධංගො වා පෙතස්ස වා පණ්ඨකස්ස වා කීර්ථනානගමනුස්සවීඤ්ඤාස්ස වා හත්ථො ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ඛාද වා භුඤ්ඤ වාති උදෙය්‍යාජෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. තස්සා වචනෙන ඛාදිස්සාමී භුඤ්ඤිස්සාමීති පතිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. අජෙත්ඛාතො අජෙත්ඛාතො ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. භොජනපච්ඡොසානො ආපත්ති දුට්ඨවට්ඨං. උදකදනතපොණං පතිගණනාති උදෙය්‍යාජෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. තස්සා වචනෙන ඛාදිස්සාමී භුඤ්ඤිස්සාමීති පතිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ "ආයතාවෙහි, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතාවෙහි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ"යි මෙසේ කියා නම්, මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්සුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්සුනී වෙයි.

එව. වදෙයා: ආයතාවෙහි, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතාවෙහි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැයුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් තොපට දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධන්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමිපි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානික්කමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණ කර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සම්මාදිසෙසො: ... එබිනුදු සම්මාදිසෙස ය යි කියනු ලැබෙයි.

පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධන්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ඉන්ද්‍රයකුගේ හෝ පණ්ඩිතයකුගේ හෝ තීර්යානතමනුෂා ගිරියකුගේ හෝ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධන්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුලා ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධන්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

පාච්ඤානියාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාපතභි: අනවස්සුතොති ජාතනති උයොනාපෙති කුපිතා න පතීගණනාතීති උයොනාපෙති කුලානුඥයතාය න පතීගණනාතීති උයොනාපෙති උමචතතිකාය -පෙ- ආදිකමීකායාති.

ජට්ඨසධිසාදිපෙයො

2. 7

සනතමසධිසාදිපෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවච්ඤාං චිහරති ජෙතවනෙ අනාපමිණ්ඩකසය ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඩකාදි භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි සඬං භණ්ඩිචා කුපිතා අනතමනා ඵවං වදෙති බුද්ධං පච්චකොමී ධම්මං පච්චකොමී සංඛං පච්චකොමී සිකං පච්චකොමී කීනතුමාව සමණියො යා සමණියො සකාධිතරො සනතඤ්ඤපි සමණියො උප්පතියො කුසලවීකා සිකොකාමා තාසාහං සනතීතෙ බුභමවරියං වරිසොමීති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඤා -පෙ- තා උරුකායනාති ථීයනති වීපාචෙතති, “කථං හි නාම අයා වණ්ඩකාදි කුපිතා අනතමනා ඵවං වකංති” බුද්ධං පච්චකොමී ධම්මං පච්චකොමී සංඛං පච්චකොමී සිකං පච්චකොමී කීනතුමාව සමණියො යා සමණියො සකාධිතරො සනතඤ්ඤපි සමණියො උප්පතියො කුසලවීකා සිකොකාමා, තාසාහං සනතීතෙ බුභමවරියං වරිසොමී”ති -පෙ- සඵං කීර භික්ෂවෙ වණ්ඩකාදි භික්ෂුනී කුපිතා අනතමනා ඵවං වදෙති: බුද්ධං පච්චකොමී -පෙ- කීනතුමාව සමණියො යා සමණියො සකාධිතරො සනතඤ්ඤපි සමණියො උප්පතියො කුසලවීකා සිකොකාමා තාසාහං සනතීතෙ බුභමවරියං වරිසොමීති. සඵං භගවා චිහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂවෙ වණ්ඩකාදි භික්ෂුනී කුපිතා අනතමනා ඵවං වකංති බුද්ධං පච්චකොමී ධම්මං පච්චකොමී සංඛං පච්චකොමී සිකං පච්චකොමී කීනතුමාව සමණියො යා සමණියො සකාධිතරො සනතඤ්ඤපි සමණියො උප්පතියො කුසලවීකා සිකොකාමා, තාසාහං සනතීතෙ බුභමවරියං වරිසොමීති. තෙන භික්ෂවෙ අපපසකානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකොපදං උද්දිසෙඤ්ඤා:

1. වණ්ඩකාදි භික්ෂුනී - ඔහු, ඔහු!
2. පච්චකොමී - බලන්න

රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී නියොග කෙරේ නම්, කීපියා නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, කුලය කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, උම්මත්තිකාවට.... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

මෙය සධ්දාද්දෙස යි.

2. 7

සජ්ඣාම සධ්දාද්දෙසය

1. එසමයෙහි භාග්ගවත් බුදුහු සැවැසෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිති වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණි තොමෝ මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට කීපියා නො සියමන් (සතුටු) වූවා මෙසේ කියයි "බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්දසයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම, මෙ මැ ශාක්‍යදුතීතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බබසර වෙසෙමැ"යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්ඵුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් අයඛා වණ්ඩකාළී කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්දසයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම, මෙ ශාක්‍යදුතීතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බබසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කිවුදැ"යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වණ්ඩකාළී භික්ෂුණි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි ... කිම, මෙ ශාක්‍යදුතීතා ශ්‍රමණි හු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බබසර වෙසෙමැයි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාග්ගවතුන් වහන්ස, භාග්ගවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී භික්ෂුණි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්දසයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි. කිම මෙ ශාක්‍ය දුතීතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන් හමුවෙහි බබසර වෙසෙ මැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙ සිතපදය උදෙසත්වා:

සාමිකත්වය සාදි හිතවුන් වී හදෙහි

"යා පහ හිතවුන් කුපිතා අනාතමනා එව. වදෙයා බුදු. පව්කම්මාම් ධම්ම. පව්කම්මාම් සධ්ම. පව්කම්මාම් සිකම්. පව්කම්මාම් කිත්තූමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සතකඤ්ඤපි සමඡියො ලජ්ජිතියො කුකකුච්චිකා සිකාකාමා කාසාහ. සතකිකෙ බ්‍රහ්මචරිය. වරිසසාම්ති. සා හිතවුන් හිතවුන්හි එවමසස වවන්යා: "මායො කුපිතා අනාතමනා එව. අවච, බුදු. පව්කම්මාම් ධම්ම. පව්කම්මාම් සධ්ම. පව්කම්මාම් සිකම්. පව්කම්මාම් කිත්තූමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සතකඤ්ඤපි සමඡියො ලජ්ජිතියො කුකකුච්චිකා සිකාකාමා කාසාහ. සතකිකෙ බ්‍රහ්මචරිය. වරිසසාම්"ති. අභිරමයො සවාකවාතො ධම්මො චර බ්‍රහ්මචරිය. සමමා දුකටසස අනාකිරියායාති. එවඤ්ච සා හිතවුන් හිතවුන්හි වුවමනා තරෙව පග්ගඤ්ඤායා සා හිතවුන් හිතවුන්හි යාවතඡිය. සමතුභාසිතධ්මා, තසස පච්චිසසඤ්ඤාය. යාවතඡියඤ්ච සමතුභාසිසමානා තං පච්චිසසඤ්ඤායා ඉච්චිතං කුසලං නො චෙ පච්චිසසඤ්ඤායා අයමපි හිතවුන් යාවතඡියකං ධම්ම. ආපනනා නිසසාරඡියං සධ්මාදිසස"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -චෙ- හිතවුන්හි -චෙ- අයං ඉමස්මි අඤ්ච අධිපෙතනා හිතවුන්හි.

කුපිතා අනාතමනාහි: අනභිරුදා ආහතචිත්තා චිලජාතා.

එව. වදෙයාහති: බුදු. පව්කම්මාම් ධම්ම. පව්කම්මාම් සධ්ම. පව්කම්මාම් සිකම්. පව්කම්මාම් කිත්තූමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සතකඤ්ඤපි සමඡියො ලජ්ජිතියො කුකකුච්චිකා සිකාකාමා කාසාහ. සතකිකෙ බ්‍රහ්මචරිය. වරිසසාම්ති.

සා හිතවුන්හි: යා සා එව. වාදිති හිතවුන්හි.

“යම් මෙහෙණස් තොමෝ කිපියා නො සතුටු වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, සඨසයා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්” කිම ශාක්‍ය දුතියා වූ මේ ශ්‍රමණිභූ මෑ ශ්‍රමණිභූ නම් වෙත් ද? උජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිභූ ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්සර වෙසෙමැයි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් මෙසේ කියා සුඤ්ච වන්නී යැ, “අයඛාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, සඨසයා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, කිම ශාක්‍යදුතියා වූ ද? උජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති මේ ශ්‍රමණිභූ මෑ ශ්‍රමණිභූ නම් වෙත් ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිභූ ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්සර වෙසෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නැ, අයඛාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාධ්‍යාත යැ මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබ්සර වස”යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් කියනු උබන්නී එසේ මෑ දඩි වෑ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් ඒ දාඨිය දුද්ලිම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමතුභාෂණ කරම කළයුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමතුභාෂණ කරම කරනු උබන්නී එය දුද්ලා නම් මෙසේ තෙල දුද්ලිම මැනැවි, ඉදින් නො දුද්ලා නම් මේ මෙහෙණ ද තුන් යළ අවසන්ති පෑමිණිය සුඤ්ච ඇවැත් ඇති (සභභු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැතට පෑමිණිය වේ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

කුපියා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැපුණු සිත් ඇත්තී හටගත් (පිළිඹ) හුල් ඇත්තී;

එව. වදෙයා: බුදුන් ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, සඨසයා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරම්, කිම ශාක්‍යදුතියා වූ මේ ශ්‍රමණිභූ මෑ ශ්‍රමණිභූ නම් වෙත් ද? උජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිභූ ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්සර වෙසෙමැයි.

සා භික්ෂුනී: යමක් මෙසේ කියනු සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ.

පාර්තීයපාළි භික්ෂුනීවහලෙහි

භික්ෂුනීභිති: අඤ්ඤති භික්ෂුනීභි යා පසසන්තී යා සුඤ්ඤතී තාහි වහ්නබ්බා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච චුඤ්ඤං පච්චකඛාමී ධම්මං පච්චකඛාමී සඛ්ඤං පච්චකඛාමී සිකඛං පච්චකඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකායධීතරො සන්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිසාමී”ති. අභිරමයො ස්වාකඛාතො ධම්මො චර බ්‍රහ්මචරියං සමමාදුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා”ති. දුක්ඛමපි වහ්නබ්බා-තනියමපි වහ්නබ්බා-සචෙ පච්චිසාසජ්ජති ඉච්චතං කුසලං නො චෙ පච්චිසාසජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස, සුඛා න වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. සා භික්ෂුනී සඛ්ඤමජ්ජමපි ආකඛතීත්වා වහ්නබ්බා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච චුඤ්ඤං පච්චකඛාමී ධම්මං පච්චකඛාමී සඛ්ඤං පච්චකඛාමී සිකඛං පච්චකඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකායධීතරො සන්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිසාමීති. අභිරමයො ස්වාකඛාතො ධම්මො චර බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා”ති. දුක්ඛමපි වහ්නබ්බා-පෙ-තනියමපි වහ්නබ්බා-පෙ-සචෙ පච්චිසාසජ්ජති ඉච්චතං කුසලං නො චෙ පච්චිසාසජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස, සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතබ්බා, එවඤ්ඤ පන භික්ඛචෙ සමනුභාසිතබ්බා, ව්‍යන්තාය භික්ෂුනියා පච්චලාය සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො.

5. සුඤ්ඤානු මෙ අයො සචෙසා අයං ඉත්තන්තාමා භික්ෂුනී කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති. චුඤ්ඤං පච්චකඛාමී ධම්මං පච්චකඛාමී සඛ්ඤං පච්චකඛාමී සිකඛං පච්චකඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකායධීතරො සන්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිසාමීති. සා තං වක්ඛං නාපච්චිසාසජ්ජති, යදි සඛ්ඤස්ස පහ්නකලලං සංඝො ඉත්තන්තාමං භික්ෂුනී සමනුභාසෙසා තස්ස වක්ඛස්ස පච්චිසාසඤ්ඤාය, එසා ඤ්ඤති.

භික්ෂුවාදී: අන් මෙහෙණන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින්නම් යම් කෙනෙක් අසන්නම් ඔවුන් විසින් “ආර්යාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සධ්‍යයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුභිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර කරන්නෙම ද මෙසේ නහමක් කියන්නා, ආර්යාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන ය. මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබ්බර කරව”යි කිය යුත්තී ය, දෙවනවට දු කිය යුත්තී ය, තෙවනවට දු කිය යුත්තී ය, ඉදින් දුදලා නම් මෙසේ තෙල දුදලීම මැනවි, ඉදින් නො දුදලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමමාදට දු ඇද කිය යුතු ය. “ආර්යාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සධ්‍යයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුභිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර කරන්නෙම ද මෙසේ නහමක් කියන්නා, ආර්යාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන ය, මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබ්බර කරව”යි. දෙවනවට දු කිය යුතු ය, ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී ය, ... ඉදින් දුදලා නම් මෙසේ තෙල දුදලීම මැනවි. ඉදින් නො දුදලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී ය, මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී ය, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සධ්‍ය තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

5. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඛ්‍යයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුභිතා වූ යම් ශ්‍රමණි කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණිහු මොවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර කරන්නෙම ද මෙසේ කියයි. ඔ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුදලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් ඒ වස්තුව සඛ්‍ය තෙමේ දුදලීම පිණිස මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ ය, මේ ඥප්තිය යි.

පාච්ඤායාමි භික්ෂුනීවිභවෙයා

6. පුණ්ණං මෙ අයො සංඝො, අයං ඉත්තොමා භික්ෂුනී කුපිතා අනාත්මනා එවං වදෙති. පුද්ධං පච්ඤාමි ධම්මං. පච්ඤාමි සඛං. පච්ඤාමි සිසං. පච්ඤාමි කිත්තුමාව සමඤ්ජො යං සමඤ්ජො සකාධිතරො සනාතඤ්ඤපි සමඤ්ජො ලජ්ජිතො කුසල්චිකා, සිසංකාමා, නාසාහං සන්තීකෙ මුහුච්චියං වරික්ඛාමිති. සා තං වසුත්තං පච්චිත්තස්ස ච්චිත්තස්ස සංඝො ඉත්තොමං භික්ෂුනී. සමතුභාසති තස්ස වසුත්තං පච්චිත්තස්සාය, යස්සා අයාය ධම්මි ඉත්තොමාය භික්ෂුනීයා සමතුභාසනා තස්ස වසුත්තං පච්චිත්තස්සාය. සා කුණ්ඩස්ස, යස්සා නසංමති සා භාසෙය්. දුතියමි එතමස්ස වදම් -පෙ- තතියමි එතමස්ස වදම් -පෙ- සමතුභවං සංඝෙන ඉත්තොමා භික්ෂුනී තස්ස වසුත්තං පච්චිත්තස්සාය, ධම්මි සංඝස්ස තස්මා කුණ්චී, එවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං, දුච්චි කම්මවාචාහි දුට්ඨවට්ඨා, කම්මවාචා-පරියොසානෙ ආපත්ති සඛනාදිසෙසස්ස. සඛනාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනියා ඤාතියා දුක්ඛං. දුච්චි කම්මවාචාහි දුට්ඨවට්ඨා පටිපෙක්ඛෙතනී.

8. අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

යාවඤ්ජියකතනී: යාව තතියා සමතුභාසනාය ආපජ්ජති. න සභං වස්සංචාරා.

නිසසාරණියතනී: සඛංගො නිසසාරියති.

සඛනාදිසෙසෙතනී: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සංඝාදිසෙසෙතනී.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා නපච්චිත්තස්ස ආපත්ති සඛනාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නපච්චිත්තස්ස ආපත්ති සඛනාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා නපච්චිත්තස්ස ආපත්ති සඛනාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස.

අනාපත්තී: අසමතුභාසනතියා, පච්චිත්තස්ස ච්චිත්තියා, උමමනාකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

සසත්ථසඛනාදිසෙසො.

6. ආර්යාවෙහි, සඛ්ඛ තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වුවා මුදුන් ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, සඛ්ඛයා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, ශීක්ෂා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, කීම භාකාදුහිතා වු යම් ශ්‍රමණි කෙතෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණිහු මෙවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශීක්ෂා කැමැති අන්‍යා වු ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම මවුන්ගේ හමුයෙහි බමිසර කරන්නෙමැ යි මෙසේ කියයි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සඛ්ඛ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි, ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ වී නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... සඛ්ඛයා වීසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම ඇති මෙහෙණ තොමෝ සමනු-භාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරිස්තැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙසට පැමිණියාව ඥප්තියෙහි දුකුළා ද, දෙකම වදනෙහි තුලැයි ද සන්තිදෙයි.

8. අයඹි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතභියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි. වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

තිසසාරණියං: සහනු කෙරෙන් තොරනු ලබයි.

සඩ්ධාදියෙසො: ...එයිනුදු සඩ්ධාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්කම්මයෙහි වීමකි ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්කම්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි වීමකි ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උච්ඡිකි-කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සජ්තම සඩ්ධාදියෙහෙ යි.

අට්ඨමසධිකාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙනවනෙ ආනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඤකාලී භික්ඛුනී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො යොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙන: "කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඤකාලී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වසති "ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියොති -පෙ- සථවං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඤකාලී භික්ඛුනී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො" තී. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඤකාලී භික්ඛුනී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වසති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො" තී. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙය්‍යා: "ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො" තී' සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා: මායෙය කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. අවච, ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො" තී අය්‍යා ටො ඡන්දාපි ගච්චස්සා දෙසාපි ගච්චස්සා මොහාපි ගච්චස්සා භයාපි ගච්චස්සාති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණෙය්‍යා, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතනියං සමනුභාසිතඛඛා, තස්සා¹ පච්චිසසග්ගාය. යාවතනියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පච්චිසසචෙස්සා ඉච්චතං කුසලං. නො චෙ පච්චිසසචෙස්සා අයමපි භික්ඛුනී යාවතනියකං ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සධිකාදියෙසන්ති.

1. තස්ස වකුට්ඨසා - සීඉ. ii

අජයම සඩ්සාදිගෙහය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙයෙකි. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණි නොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙකිහි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා මෙසේ කියයි, “භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ. භික්ෂුණිහු දෙව්භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ භික්ෂුණිහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඩකාළී නොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙකිහි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, ... භික්ෂුණිහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? ... සැබෑ ද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙකිහි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා ද? සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙකිහි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිසියම් අධිකරණයෙකිහි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දෙව්භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියසුතු වන්නී යැ, ආර්යාවෙනි, කිසියම් අධිකරණයෙකිහි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දෙව්භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ. ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ. දෙව්භයෙහුදු අගතියට යන්නීයැ, මොහයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ භයයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැයි වැ ගත්තී නම් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමණ භාෂණ කම් කළ යුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කම් කරනු ලබන්නී ඒ වස්තුව දුරැලා නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලා නම් මේ මෙහෙණද තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ, ය යි.

සාවිතනියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතො

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙඤ්ඤාදිපෙතො භික්ෂුනීති.

කිසිඤ්ඤාදිපෙතො අධිකරණෙති: අධිකරණං නාම චත්තාරී අධිකරණානි: වීචාරධිකරණං අනුචාරධිකරණං ආපනාධිකරණං කීල්චාරධිකරණං.

පච්චාකතා නාම: පරාජිතා වුච්චති.

කුපිතා අනාතමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතවිත්තා ධීලජාතා.

එවං වදෙය්‍යාති: ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො දෙසගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො මොහගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියොති.

සා භික්ෂුනීති: යා සා එවං වාදිනී භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීතීති: අඤ්ඤාති භික්ෂුනීති. යා පස්සන්තී යා සුඤ්ඤාති තාහි වත්තඛබ්බං, "මායො කිසිඤ්ඤාදිපෙතො අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං අච්ච, ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො" ති. අයං මො ඡන්දාපි ගච්චෙය්‍යා දෙසාපි ගච්චෙය්‍යා මොහාපි ගච්චෙය්‍යා භයාපි ගච්චෙය්‍යාති: දුතියමිච්චි වත්තඛබ්බං - පෙ- තනියමිච්චි වත්තඛබ්බං -පෙ- සචෙ පච්චිනිසස ඡන්ති ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පච්චිනිසස ඡන්ති ආපනා දුක්ඛංසං. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපනා දුක්ඛංසං. සා භික්ෂුනී සම්මතමච්චෙති ආකඛනීච්චා වත්තඛබ්බං, "මායො කිසිඤ්ඤාදිපෙතො අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං අච්ච, ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො" ති. අයං මො ඡන්දාපි ගච්චෙය්‍යා -පෙ- භයාපි ගච්චෙය්‍යාති. දුතියමිච්චි වත්තඛබ්බං -පෙ- තනියමිච්චි වත්තඛබ්බං -පෙ- සචෙ පච්චිනිසස ඡන්ති ඉච්චෙතං කුසලං: නො චෙ පච්චිනිසස ඡන්ති ආපනා දුක්ඛංසං. සා භික්ෂුනී සම්මතමච්චෙති ච්චෙති පන භික්ෂුනී සම්මතමච්චෙති. ව්‍යාකාරො භික්ෂුනීතියො පච්චාරොස සමෙතො ඤ්ඤාපෙතමෙති.

"සුඤ්ඤා චෙ අයො සමෙතො අයං ඉඤ්ඤාමා භික්ෂුනී කිසිඤ්ඤාදිපෙතො අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියොති. සා තං වච්චං න පච්චිනිසස ඡන්ති යදි සම්මතං පනාකට්ඨං සංකො ඉඤ්ඤාමං භික්ෂුනී. සම්මතමච්චෙති වත්තඛබ්බං පච්චිනිසසයොසා එසා ඤ්ඤාති.

3. යා පතා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

කිසිඵ්ඤ්ඵදෙව අධිකරණෙ: අධිකරණ නම් විවාදාධිකරණ යැ
අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණයැ යි සතර
අධිකරණයෙකි.

පව්වාක්ඛා නම්: පැරැද්දියා කියනු ලැබේ.

කපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැසුණුසිත් ඇත්තී හටගත්
(පිළිඹ) හුල්ඇත්තී,

ඵවා වදෙයා: භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු
දේහයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු මොහයෙහි අගතියට
ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු හයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි.

යා භික්ෂුණී: යමක් මෙසේ කියන සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ;

භික්ෂුණීහි: අත් මෙහෙණන් විසින්: යම් කෙනෙක් දකිත් නම්
යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙක්හි පැරැද්දියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණීහු
ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ... භික්ෂුණීහු හයෙහි අගතියට
ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නා, ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහි
අගතියට යන්නී යැ, දේහයෙහි අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙහි
අගතියට යන්නී යැ, හයෙහි අගතියට යන්නී යැ” යි කිය යුත්තී යැ.
දෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා
නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැව්, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුලා
ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියක් නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඵ
මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියයුත්තී යැ, “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙක්හි පැරැද්දියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණීහු
ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණීහු හයෙහි අගතියට ගියාහු
යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නා, ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහි
අගතියට යන්නී යැ...හයෙහි අගතියට යන්නී යැ” යි, දෙවනවට දු
කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ
තෙල දුරුලීම මැනැව්, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුලා ඇවැත්
වෙයි, ඵ මෙහෙණ සමනුභාණ කම් කළයුත්තී යැ, මෙසේ ද
මහණෙනි; සමනුභාණ කම් කළයුත්තී යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මෙහෙණක විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

“ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම්
ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්දියා කිපියා නො
සියමන් වුවා භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණීහු
හයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියයි, ඕ තොමෝ ඒ
වස්තුව නො දුරුලයි, ඉදින් සහතට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්
සඛ්‍ය තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට
සමනුභාණ කම් කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තී යි.

පාචිතනියපාළි භික්ෂුනීඵහවෙඛා

සුඤ්ඤානං ච ආරාධනා සංඝා ආයං ඉත්තංගාමා භික්ෂුනී කිංචිඤ්චිදෙ ව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනාඝාමනා ඵවං වදෙති ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනියො -ඉප- හයගාමීනියො ව භික්ෂුනියොති සා තං වස්සං නාපච්චිත්තඡන්ති සංඝො ඉත්තංගාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වස්සං පච්චිත්තගාය, යස්සා අයායාය ඛමති ඉත්තංගාමාය භික්ෂුනියා සමනුභාසනා, තස්ස වස්සං පච්චිත්තගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නාඛමති සා භාසෙය්‍ය දුතියධි ඵතමත්තං වදම් -ඉප- තතියධි ඵතමත්තං වදම් -ඉප- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉත්තංගාමා භික්ෂුනී තස්ස වස්සං පච්චිත්තගාය. ඛමති සඛ්ඛස්ස තඤ්ඤා තුණ්හී, ඵවචෙතං ධාරයාමීති.

ඤ්ඤානං දුක්ඛං දුච්චි කමමවාචාහි ජුට්ඨවට්ඨා. කම්මවාචා-පරියොසානො ආපත්ති සඛ්ඛාදිසෙසස්ස. සඛ්ඛාදිසෙසං අඤ්ඤාපඡන්තියා ඤ්ඤානං දුක්ඛං දුච්චි කමමවාචාහි ජුට්ඨවට්ඨා පටිසංසමහතති.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුඵවති.

යාවතනියඝනාහි: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපඡන්ති න සභ-වත්ථකාචාරා.

නියසාරණියනාහි: සඛ්ඛංගො නියසාරීයති.

සඛ්ඛාදිසෙසොති: -ඉප- තෙනපි වුඵවති සඛ්ඛාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නාපච්චිත්තඡන්ති ආපත්ති සඛ්ඛාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම චෙමතිකා නාපච්චිත්තඡන්ති ආපත්ති සඛ්ඛාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නාපච්චිත්තඡන්ති ආපත්ති සඛ්ඛාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකමෙම චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතති: අසමනුභාසනතියා, පච්චිත්තඡන්තියා උමමත්තියා -ඉප- ආදීකම්මෙකායාති.

අධම්මසඛ්ඛාදිසෙසො.

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදත් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා “හික්ෂුණිත්‍ර ජන්දයෙනුදු අගතිසට ගියාහු යැ...හික්ෂුණිත්‍ර හයෙනුදු අගතිසට ගියාහු යැ”යි මෙසේ කියයි, ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සඛ්‍ය තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්තෝ නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්තෝ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...සඛ්‍යයා විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ සමනුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ, සහනට රුස්තෝ යැ, එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම් වදනින් කුලැසි යැ, කම්වදන් පිරියකැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇවදියට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි කුලැසි ද සන්තිදෙන්.

අයමිපි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතතීයකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි, වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිස්සාරණියං:...සහනු තෙරෙන් තොරනු ලැබෙයි.

සංසාදිසෙසො...එයිනුදු සධ්‍යාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධර්ම කර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධම්කම්සංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්කම්යෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම් කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකම් නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමච්ඡා කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අෂ්ඨම සධ්‍යාදිශෙෂ යි.

නව මසධිසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවච්චියං විහරති ජෙතවනෙ ආනාඨසිංහසායනෙ ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ජුලනාදාය භික්ඛුනියා අනෙකවාසිකා භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ඨන්තීකා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජීවිතා -පෙ- තා උජ්ඣායහති ධියන්ති විපාවන්ති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරිත්තන්ති. පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ඨන්තීකා"ති -පෙ- යච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ඨන්තීකාති. සච්චං භගවා, විගර්භි බුද්ධො භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරිත්තන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ඨන්තීකාති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිත්තාපදං උද්දිසන්තු:

"භික්ඛුනියො පනෙව සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ඨන්තීකා, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි ඵචමස්සු වචනියා, භගිතියො ටො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනී සඛතස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ඨන්තීකා විච්චට්ඨොයා විචෙකඤ්ඤෙව භගිතීනං සංඝො වණ්ණෙතීති ඵවඤ්ච තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි වුච්චමානා තථෙව පගගණෙහයස්ස, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි යාවතතියං සමනුභාසිකබ්බා තස්ස පටිනියාග්ගාය, යාව තතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනියාජෙජයස්ස ඉචෙවතං කුසලං නො ටෙ පටිනියාජෙජයස්ස ඉමාපි භික්ඛුනියො යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නියසාරණියං සඛ්ඤාදිසෙස"න්ති.

නවම සඩ්සාදියෙහෙය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ පෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිති වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ඉල්ලනන්ද හික්ෂුණියගේ අනැවැසි හික්ෂුණිහු (ගෘහකාරයාදීන්හි) මුසුමුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...මහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් හික්ෂුණිහු මුසු මුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහුදු” යි...සැබෑ ද මහණෙනි, හික්ෂුණිහු මුසු මුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙද්ද? සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, හික්ෂුණිහු මුසුමුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතු ගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසක්වා :

“හික්ෂුණිහු (මිට්‍යාදීව ඇතැයි) අකීර්ති ගබ්ද මුසු මුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු (නොනිසි, කායවරී කම්පන්) ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් නම් ඒ හික්ෂුණිත්ම (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු යැ. “බුහුනෝ මැ මුසු මුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු වෙසෙති. ආර්යා වෙති, (මුසුච්චෙන්) වෙන් වටු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඩ්ස කෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් ඒ හික්ෂුණිහු (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නාහු එසේ මැ දඩ වැ ගත්තාහු නම් ඒ හික්ෂුණිත්ම මෙහෙණන් විසින් එය දුරැලීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කරම කළයුතු යැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනු භාෂණකරම කරනු ලබන්නාහු එය දුරැලන්නාහු නම් මෙසේ කෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නාහු නම් මේ මෙහෙණන් තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) තෙර නට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියාහු වෙති” යි.

පාච්ඛිකී යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතා

3. භික්ෂුනීයො පනෙවානී: උපසම්පන්නායො වුච්චන්තී.

සංඝට්ඨා විභරන්තීති, සංඝට්ඨා නාම: අනන්තලොභීකෙන කායික- වාවසිකෙන සංඝට්ඨා විභරන්තී.

පාපාවාරානී; පාපකෙන ආචාරෙන් සමන්තාගතා.

පාපසද්දනී; පාපකෙන කීර්තිසද්දෙන අබ්බුග්ගතා.

පාපසිලොකානී: පාපකෙන මිච්චාරීචෙන ජීවිකං¹ කපෙත්තනී.

භික්ෂුනීසඛාසස විභෙසිකානී: අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා කමම කසිරමානෙ පටිකෙතාසනතී.

අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ච්චාරීකානී: අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා² වජ්ජ- පට්ච්චාරෙත්තනී.

4. තා භික්ෂුනීයොනී; යා තා සංඝට්ඨා භික්ෂුනීයො.

භික්ෂුනීනීති: අඤ්ඤභි භික්ෂුනීහි. යා පසානන්තී යා සුඤ්ඤන්තී තාහි වත්තඛො, හගිනීයො ටො සංඝට්ඨා විභරන්තී පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ච්චාරී- දිකා විච්චිච්චයො විචෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ච්චාරීනී. දුතියමිච්චි වත්තඛො - තතියමිච්චි වත්තඛො - සචෙ පට්චිත්තසජ්ජනතී ඉච්චිතං කුසලං, නො චෙ පට්චිත්තසජ්ජනතී අපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨස. සුඤ්ඤා න වදන්තී ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨස. තා භික්ෂුනීයො සඛාමච්චකමිච්චි අකඛචීචො වත්තඛො, හගිනීයො ටො සංඝට්ඨා විභරන්තී පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ච්චාරී- දිකා විච්චිච්චයො විචෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ච්චාරීනී. දුතියමිච්චි වත්තඛො - තතියමිච්චි වත්තඛො - සචෙ නිත්තසජ්ජනතී ඉච්චිතං කුසලං නො චෙ පට්චිත්තසජ්ජනතී ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨස. තා භික්ෂුනීයො සමනුභාසිතඛො, ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුනීවෙ සමනුභාසිතඛො වාසනාය භික්ෂුනීයා පට්චලාය සංඝො ඤ්ඤාපෙතමෙඛො.

සුඤ්ඤා චෙ අයො සංඝො ඉත්තනාමා ච ඉත්තනාමා ච භික්ෂුනීයො සංඝට්ඨා විභරන්තී පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ච්චාරීදිකා තා තං වජ්ජ- නපට්චිත්තසජ්ජනතී යදි සඛාසස පත්තකලලං සචොතා ඉත්තනාමඤ්ඤා ඉත්තනාමඤ්ඤා භික්ෂුනීයො සමනුභාසයො තසස වජ්ජස පට්චිත්තසඤ්ඤාය ඵසා ඤ්ඤා.

1. ජීවිතං - ජීවසං.
2. අඤ්ඤමඤ්ඤා - ජීවසං.

3. භික්ෂුනියෝ පනොව: උපසපන්හු යැ යි කියනු ලැබෙති,

සංසචයා විහරන්ති: සංසචයා නම: පැවිදියනට අනුලොම නො වන කාර්මිඤ්ඤවිකම්මන් මුසු වූවාහු වෙසෙත්.

පාපාවාරා; ලාමක ආචාරයෙන් සමන්වාගත වූවාහු.

පාපසද්ද; ලාමක කීර්තිශබ්දයෙන් උස්වූ පැනනැංගාහු.

පාපසිලොකා: ලාමක මීට්‍යාපීවයෙන් දිවි වටති.

භික්ෂුනියාසබ්බාසා විහෙසිකා: අනන්මනන් කම් කරන කල්හි ප්‍රතික්ෂෙප කෙරෙති,

අඤ්ඤාමඤ්ඤාදියා වජ්ජපට්ඨජාදිකා: අනන් මනන් වරද වසාලත්,

තා භික්ෂුනියෝ: මුසු වූ යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක්.

භික්ෂුනීහි: අන් මෙහෙණන් වීසින්; යම් කෙනෙක් දකින් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් වීසින් කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙති, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවන වට දු කියයුත්තාහු යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ...ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සහමැදට දු ඇද කියයුත්තාහු යැ, බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙති, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය- මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ, ... ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ, වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක වීසින් සඬ්ඛ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

ආයතාවෙති, සඬ්ඛ තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති. ඔවුහු ඒ වස්තුව නො දුරුලති. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඛ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥජ්ඣි යැ.

පාරික්ෂක පාලි භික්ෂුනීවිභවෙහා

6. පුණ්‍යතු මෙ අපොස සභෙහා ඉස්සන්තාමා ව ඉස්සන්තාමා ව භික්ෂුනීයො සංසට්ඨා විහරහති පාසාවාරා පාසසඤ්ඤා පාසසිලොකං භික්ෂුනීසඛ්‍යසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤේසසා චජ්ජපට්ඨජාදිකා, නා තං චජ්ජං නපට්ඨනීසසජ්ජන්ඤී සභෙහා ඉස්සන්තාමඤ්ඤා ඉස්සන්තාමඤ්ඤා භික්ෂුනීයො සමනුභාසනී තසස චජ්ජස්ස පට්ඨනීසසඤ්ඤාය, යසසා අය්‍යාය ඛමති ඉස්සන්තාමාය ව ඉස්සන්තාමාය ව භික්ෂුනීනාං සමනුභාසනා තසස චජ්ජස්ස පට්ඨනීසසඤ්ඤාය. සා තුණ්හස්ස, යසසා නකඛමති සා භාසෙසයා, දුතියයි ඵතමඤ්ඤා චදුමී -පප- තතියයි ඵතමඤ්ඤා චදුමී -පප- සමනුභවංසා සංභෙහන ඉස්සන්තාමා ව ඉස්සන්තාමා ව භික්ෂුනීයො තස්ස චජ්ජස්ස පට්ඨනීසසඤ්ඤාය ඛමති සඛ්‍යසස තසා තුණ්ඤී, ඵචමෙතං ධාරයාමීති.

7. ඤාණියා සුක්කටං. ද්විති කමමචාවාහි චුලලච්චියා. කමමචාවා පරියොසානෙත ආපහන් සඛ්‍යාදිසෙසසස. සඛ්‍යාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජන්තං ඤාණියා සුක්කටං, ද්විති කමමචාවාහි චුලලච්චියා පට්ඨපස්සමෙතනි, ඉඤ්ඤා ඵකතො සමනුභාසිතඛංසා. තතුඤ්ඤාං න සමනුභාසිතඛංසා.

8. ඉමාපි භික්ෂුනීයොති: සුරිමාපො උපාදය චුච්චන්ඤී.

යාවතතියකතනි: යාවතතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජන්ඤී, න සභං චස්සඤ්ඤාචාරා.

නිසසාරණියනි: සඛ්‍යමහා නිසසාරීයති,

සඛ්‍යාදිසෙසොති: -පප- තෙනපි චුච්චති සඛ්‍යාදිසෙසොති.

ධම්මකමම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨනීසසජ්ජන්තා ආපහන් සඛ්‍යාදිසෙසස්ස. ධම්මකමම වෙමතිකා නපට්ඨනීසසජ්ජන්තා ආපහන් සඛ්‍යාදිසෙසස්ස. ධම්මකමම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨනීසසජ්ජන්තා ආපහන් සඛ්‍යාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපහන් සුක්කටස්ස. අධම්මකමම වෙමතිකා ආපහන් සුක්කටස්ස. අධම්මකමම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපහන් සුක්කටස්ස.

අනාපතනි: අසමනුභාසනනීනං පට්ඨනීසසජ්ජන්තං උච්චන්තීකානං ධීහනච්චතානං, වෙදනච්චානං, ආදිකමිකානනනී.

නවමසඛ්‍යාදිසෙසො

6. ආයතාවෙහි, සභා නෙමේ මවදන් අසාවා, මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, එවුහු ඒ වස්තුව නො දුරැලති. සභා නෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්මය යම් ආයතාවකට රැස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඬ වන්නී ය. යමකට නො රැස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... සභායා විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කරන ලදහු යැ. සහනට රැස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමියි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. සහවෙසෙස් අවතියට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සන්ධිදෙයි. දෙකුන් දෙනෙක් එකට සමනුභාෂණකර්මකළ යුත්තාහු යැ, ඉන් මත්තෙහි සමනු-භාෂණකර්ම නො කළ යුත්තාහු යි.

8. ඉමාපි භික්ෂුණියො: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙති.

යාවකතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙති. වස්තු ව්‍යාතික්‍රමණය සමඟ මැ නො වෙත්.

නිසසාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සධ්‍යාදියෙසො: ... එයින්දු සධ්‍යාදියෙස යැ යි කියනු ලැබෙයි.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමනී ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමනී ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති-තාවට, ක්ෂිප්තච්ඤාතාවට වෙදනාතීවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සධ්‍යාදියෙහි යි.

දසම සධසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවකස්ස චිහරති ජෙනවනෙ ඉතාමපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනන්දා භික්ඛුනි සඛෙසනා¹ සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති, සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ඛුනිසඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංසො න කිඤ්ච ආහ. තුමෙහන්දාස්ස² සංසො උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමතස්සා වෙහස්සා³ දුබ්බලා එවමාහ. හගිනියො ඛො සංගුට්ඨා විහරතති පාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනිසඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා විවිච්චයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සංසො වෙණණ්ණිති.

2. ආ තා භික්ඛුනියො අපච්ඡා - පෙ - තා උඤ්ඤායනති ඛියතති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයඛා ජුලලනන්දා සඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකංති "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ, මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙස අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද - පෙ - විවිච්චයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සඛෙසා වෙණණ්ණිති"ති. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනා එතමත්ථ ආරොවෙසුං, භික්ඛු උඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම ජුලලනන්දා භික්ඛුනි සඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකංති සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙස අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද - පෙ - විවිච්චයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සඛෙසා වෙණණ්ණිති"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමත්ථ ආරොවෙසුං.

3. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛිකං සන්තිපානාපෙතවා භික්ඛු පට්ඨපුද්ධි, සච්චා කිර භික්ඛිභව ජුලලනන්දා භික්ඛුනි සඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙස අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද - පෙ - විවිච්චයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සඛෙසා වෙණණ්ණිති"ති.

1. භික්ඛුනිසඛෙසන - ඔළු!
 2. අඤ්ඤමඤ්ඤව - ඔ! අභොයෙව - සා
 3. වෙහස්සා - මජ්ඣං

දශම සඨසාදිගෙණය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙතවන නම් අනේදිබු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ සඨකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට මෙසේ කියයි. “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නා වූ අනන්මනන් වරද වසාලන්නාවූ අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨකයා කෙරෙහි වෙති. සඨක තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඨක තෙමේ තොපට මැ හෙලා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙකීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසු වුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ආයතීවෙනි, වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුලලනඤ තොමෝ සඨකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨකයා කෙරෙහි වෙති, ආයතීවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවුද” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුණීහු මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. භික්ෂුහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ජුලලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ සඨකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨකයා කෙරෙහි වෙති, ආයතීවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවු” ද? එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා භික්ෂුසඨකයා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවුසු සේක. සැබෑ ද මහණෙනි, ජුලලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ සඨකයා විසින් සමනු භාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨකයා කෙරෙහි වෙති. ආයතීවෙනි, වෙන් වවු: බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි මෙසේ කියා ද?

පාවිත්‍යය පාළි භික්ෂුනී විභවේශා

සචං හගවා, විහරභි ටුදෙඤා හගවා.-පෙ- "කථං භි නාම භික්ෂවෙව චූලලනඤා භික්ෂුනී සංඛ්‍යාන සමනුභට්ඨා භික්ෂුනීයො ඵවං වක්ඛති සංසට්ඨාව අයො තුඛෙහ විහරථ මා තුඛෙහ නානා විහරීඤ්ඤා සන්ති සංඛ්‍යා අඤ්ඤාපි භික්ෂුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසඤ්ඤා -පෙ- විච්චට්ඨයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිනං සංඛ්‍යා වඤ්ඤානි"ති. නනං භික්ෂවෙව අපසකතානං චා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ෂවෙව භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසතඤ්ඤා:

යා පන භික්ෂුනී ඵවං වදෙය්‍ය "සංසට්ඨාව අයො තුඛෙහ විහරථ මා තුඛෙහ නානා විහරීඤ්ඤා සන්ති සංඛ්‍යා අඤ්ඤාපි භික්ෂුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසඤ්ඤා ඵවංසිලොකා භික්ෂුනීසංඛ්‍යා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨඤ්ඤා තා සංඛ්‍යා න කිඤ්චී ආහ. තුඛෙහඤ්ඤාව සංඛ්‍යා උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකට්ඨනියා වෙහසා දුබ්බලා ඵවමාහ: 'හගීනීයො චො සංසට්ඨා විහරන්ති පාචාරා පාපසඤ්ඤා පාපසිලොකා භික්ෂුනී සංඛ්‍යා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨඤ්ඤා, විච්චට්ඨයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිනං සංඛ්‍යා වඤ්ඤානි"ති.

යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි ඵවමසා වචනියා; " මායො ඵවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුඛෙහ විහරථ, මා තුඛෙහ නානා විහරීඤ්ඤා, සන්ති සංඛ්‍යා අඤ්ඤාපි භික්ෂුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසඤ්ඤා ඵවංසිලොකා භික්ෂුනීසංඛ්‍යා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨඤ්ඤා තා සංඛ්‍යා න කිඤ්චී ආහ, තුඛෙහඤ්ඤාව සංඛ්‍යා උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකට්ඨනියා වෙහසා දුබ්බලා ඵවමාහ. හගීනීයො චො සංසට්ඨා විහරන්ති පාචාරා පාපසඤ්ඤා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඛ්‍යා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨඤ්ඤා, විච්චට්ඨයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිනං සංඛ්‍යා වඤ්ඤානි"ති. ඵවඤ්ච යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි චූච්චමානා තථෙව පඤ්ඤානං, යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවකතියං සමනුභාසිතබ්බා තසා පටිනිසාග්ගාය. යාවකතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනිසාපේසයා ඉච්චතං කුසලං, නො චෙව පටිනිසාපේසයා අයමි භික්ෂුනී යාවකතියකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සංඛ්‍යාදිසෙස'න්ති.

සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලුටනැහු භික්ෂුණි තොමෝ සහසයා විසින් සමතුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුඩුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති... අනා භික්ෂුණිහු ද සඨසයා කෙරෙහි වෙති. ආයතාවෙහි වෙන් වඩු බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨස තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ”යි මෙසේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණන් මේ සිකපදය ලදෙසත්වා :

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙසේ කියා නම් “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුඩුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙවැනි ලමු කිතුගොස ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණි සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අනා භික්ෂුණිහු ද සංසයා කෙරෙහි වෙති, සඨස තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කිය යි, සඨස තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙඩීමෙන් (යිස බලය පාමින්) ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුඩුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත්මැ යි. ආයතාවෙහි වෙන්වඩු, බුහුනන්ගේ විවේකය සඨස තෙමේ වර්ණනා කෙරේයැ යි.

ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කිවුකු වන්නියැ. “ආයතාවෙහි මෙසේ නහමක් කියව, ආයතාවෙහි තෙපි මුසුඩුවාහු ම වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අනා භික්ෂුණිහු ද සඨසයා කෙරෙහි වෙති. සඨස තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඨස තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුඩුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයතාවෙහි වෙන් වඩු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඨස තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැයි. මෙසේත් (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නා වූ ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දැඩි වැ ගන්නී නම් (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ මෙහෙණ තුන් යළ තෙක් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමතුභාෂණකර්ම කළයුත්තී යැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමතුභාෂණකර්ම කරනු ලබන්නී එය දුරැලා නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝ තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු දැවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්න) තෙරනට හේතු වූ සහ වෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

පාරිභාෂිතයාලි ගීතවුනිවිභවෙත

යා පනානි : යා යාදියා -පෙ- හිකවුනිනි: -පෙ- අයං ඉමසමි. අපෙ අධිපෙපතා හිකවුනිනි.

එවං විදෙයා : සංසටධාව අයෙ තුමෙහ ඒහරථ මා තුමෙහ නානා ඒහරිත් සහති සමෙහ අඤ්ඤාපි හිකවුනියො එවාචාරා එවං සද්ද එවංසිලොකා, හිකවුනිසමකසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤසසා වජ්ජපට්ට්චාදිකා, තා සමෙහා න කිඤ්ඤි ආහ තුමෙහඤ්ඤව සමෙතා.

උඤ්ඤායානි: අවඤ්ඤය පරිභවෙනානි: පරිභවතාය¹ අකංචනි- යානි: කොපෙන. වෙහසානි; විහසයිකතාය². දුබ්බලානි: අපකංචතාය³. එවමාහ හගිනියො ටො සංසටධා ඒහරනති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකාහිකවුනිසමකසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤසසා වජ්ජපට්ට්චාදිකා විච්චවරයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සමෙහා වමෙණමෙතීති.

යා හිකවුනිනි: යා යා එවං වාදිනි හිකවුනි.

හිකවුනිහිනි: අඤ්ඤහි හිකවුනිහි, යා පනානි යා පුණ්ණෙ තාහි වතතඛො: “මායො එවං අවච සංසටධාව අයෙ තුමෙහ ඒහරථ මා තුමෙහ නානා ඒහරිත් සහති සමෙහ අඤ්ඤපි හිකවුනියො -පෙ- විච්චවරයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සමෙහා වමෙණමෙතී”ති. දුතියමපි වතතඛො -පෙ- තතියමපි වතතඛො -පෙ- සචෙ පට්ටිඤ්ඤජ්ජති ඉමෙමනං කුසලං, නො චෙ පට්ටිඤ්ඤජ්ජති ආපනති දුකකටසස. සුඛා න වදනති ආපනති දුකකටසස. යා හිකවුනි සමකමජ්ජමප්ඵ ආකඤ්ඤිත්වා වතතඛො මායො එවං අවච සංසටධාව අයෙ තුමෙහ ඒහරථ මා තුමෙහ නානා ඒහරිත් සහති සමෙහ අඤ්ඤපි හිකවුනියො -පෙ- විච්චවරයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සමෙහා වමෙණමෙතීති. දුතියමපි වතතඛො -පෙ- තතියමපි වතතඛො -පෙ- සචෙ පට්ටිඤ්ඤජ්ජති ඉමෙමනං කුසලං නො චෙ පට්ටිඤ්ඤජ්ජති ආපනති දුකකටසස. යා හිකවුනි සමනුභාසි- තඛො එවඤ්ඤි පන හිකවෙ සමනුභාසිතඛො වාතතාය හිකවුනියා පට්ටිලොය සමෙහා ඤාපෙතමෙතො.

1. පාරිභාෂිතයා - මජ්ඣ. 2. විහසයිකතා - මජ්ඣ. 3. අපකංචතා - මජ්ඣ.

3. යා පතා: යම යමබදු ... හිකවුනි ... මෝකොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

එම වදෙයා: ආයතීවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබදු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබදු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබදු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට මෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්ය භික්ෂුණිහු ද සභිකයා කෙරෙහි වෙති. සභික තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි සභික තෙමේ නොපට මැ (කියයි).

උකැකාය: අවඤායෙන්: පරිභවෙන: පිරිබැව බැවින්; අකඛනකියා: කෝපයෙන්; වෙහසායා: බලය පවසන කටමැන දෙවීමෙන්; දුබලායා: අපක්ෂතායෙන්; මෙයේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මායි. ආයතීවෙනි වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සභික තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

සා හිකවුනි: යමක් මෙයේ කියනසුලු නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හිකවුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම කෙනෙක් දකිත් නම් යම කෙනෙක් අසත් නම්, ඔවුන් විසින් කිය යුත්තී යැ, ආයතීවෙනි, මෙයේ නහමක් කියව, ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි මෙක් වැ නහමක් වාසය කරවු, සභිකයා කෙරෙහි අන්ය භික්ෂුණිහු ද වෙති ... ආයතීවෙනි වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සභික තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ. තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරුලා නම් මෙයේ කෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අහං නො කියත් නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සහමැදට දු ඇදපියා කිය යුත්තී යැ ආයතීවෙනි, මෙයේ නහමක් කියව, “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නාමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. සභිකයා කෙරෙහි අන්ය භික්ෂුණිහු ද වෙති ... ආයතීවෙනි, වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සභික තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි, දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... කෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරුලා නම් මෙයේ කෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. මෙයේ ද වනාහි මහණෙනි වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසිනා සභික තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාචිකතියපාළි භික්ෂුනීචිහරෙඛා

5. සුඤ්ඤානං මෙ අපයො සරෙඛා අයං ඉක්කමාසා භික්ෂුනී සරෙඛනා සමනුභවධා භික්ෂුනියො එවං වදෙති: සංසරධාව අපයො තුලෙභ විහරප මා තුලෙභ නානා විහරිඤ්ඤානං සනති සරෙඛා අඤ්ඤාපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා චජ්ජවට්ඨාදිකා නා සරෙඛා න කිඤ්චි ආහ. තුලෙභොඤ්ඤාව සරෙඛා උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමන්තියා වෙභසා දුබ්බලා එවමාහ: ‘‘හගීනියො ඛො සංසරධා විහරතති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා චජ්ජවට්ඨාදිකා, විච්චවපයො විවෙකොඤ්ඤාව හගීනිනං සරෙඛා වජ්ජනංකි’’ති. සා තං වජ්ජං නාපට්ඨිතියජ්ජති. යදි සඛාසස පනතකලං සරෙඛා ඉක්කමාසාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසෙයො තසා චජ්ජස පට්ඨිතියඤාය එයා ඤ්ඤති.

6. සුඤ්ඤානං මෙ අපයො සරෙඛා, අයං ඉක්කමාසා භික්ෂුනී සංසෙන සමනුභවධා භික්ෂුනියො එවං වදෙති: සංසරධාව අපයො තුලෙභ විහරප මා තුලෙභ නානා විහරිඤ්ඤානං සනති සරෙඛා අඤ්ඤාපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා චජ්ජවට්ඨාදිකා නා සරෙඛා න කිඤ්චි ආහ. තුලෙභොඤ්ඤාව සරෙඛා උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමන්තියා වෙභසා දුබ්බලා එවමාහ: ‘‘හගීනියො ඛො සංසරධා විහරතති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා චජ්ජවට්ඨාදිකා විච්චවපයො විවෙකොඤ්ඤාව හගීනිනං සරෙඛා වජ්ජනංකි’’ති. සා තං වජ්ජං නාපට්ඨිතියජ්ජති. සරෙඛා ඉක්කමාසාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තසා චජ්ජස පට්ඨිතියඤාය. යසා අයාය ඛමති ඉක්කමාසා භික්ෂුනියා සමනුභාසනා තසා චජ්ජස පට්ඨිතියඤාය, සා තුඤ්ඤාස යසා නාඛමති යා භාසෙයො. දුනිඤ්චි එතමඤ්චං වදමි -පෙ- තනියඤ්චි එතමඤ්චං වදමි -පෙ- සමනුභවධා සරෙඛනා ඉක්කමාසා භික්ෂුනී තසා චජ්ජස පට්ඨිතියඤාය, ඛමති යංසසා තසා තුඤ්චි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤ්ඤතියා දුක්ඛං, ද්විති කමමවාචාහි දුට්ඨවට්ඨියා, කමමවාචා- පරියොසානෙ ආපතති සඛාදිසෙසසා සංසාදිසෙසං අඤ්ඤාපජ්ජනතියා ඤ්ඤතියා දුක්ඛං. ද්විති කමමවාචාහි දුට්ඨවට්ඨියා පට්ඨපසාමිහභති.

5. ආයතාවෙහි සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ නම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි. “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඛ්‍යයා කෙරෙහි වෙති, සඛ්‍ය තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඛ්‍ය තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි, “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඛ්‍ය තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැල යි, ඉදින් සඛ්‍යයා හට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

6. ආයතාවෙහි සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ නම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි, “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය වූ භික්ෂුණිහු ද සඛ්‍යයා කෙරෙහි වෙති, සඛ්‍ය තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඛ්‍ය තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති මැයි. ආයතාවෙහි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඛ්‍ය තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැල යි, සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණ හට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි, යම් ආයතාවකට මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය රුස්නේ නම් ඔ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමක්හට නො රුස්නේ නම් ඔ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... මේ නම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකමවදනින් කුලැයි යැ. කමවදන් පිරියතැ, සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇත්තිය හට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකමවදනෙහි කුලැයිහු ද සන්සිදෙන්.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනී විභවෙසා

8. අයමපිනි; පුරිමායො උපාදය වුවනි.

යාවනතියකනනි: යාවතනියං සමනුභාසනාය ආපජනි න සභවන්තඤ්චාරා.

නිසංසාරණියනනි: සඛ්ඛමනා නිය්සාරියනි.

සඛ්ඛාදියෙසොනි: සඛ්ඛොච නසො ආපනියා මානනං දෙති මුලාය පටිකසෙති අබ්බන්ති න සම්බුද්ධා න එකා භික්ඛුනී, තෙන චුට්ඨනි සඛ්ඛාදියෙසොනි. නසො චොච ආපකුනිකායසස නාමකමිං අධිවචනං තෙනපී වුච්චනි සඛ්ඛාදියෙසොනි.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නාපට්ඨනියාජනි ආපනි සඛ්ඛාදියෙසසස. ධම්මකමෙම වෙමනිකා නාපට්ඨනියාජනි ආපනි සඛ්ඛාදියෙසසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නාපට්ඨනියාජනි ආපනි සඛ්ඛාදියෙසසස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනා දුක්ඛංය. අධම්මකමෙම වෙමනිකා ආපනා දුක්ඛංය. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනා දුක්ඛංය.

අනාපනනි: අසමනුභාසනතියා, පට්ඨනියාජනතියා උමමභන්තාය -පෙ- ආදිකමමනායනි.

දසමසංසාදියෙසං.

9. උඤ්ඨා ජො අයායො සතරසසඛ්ඛාදියෙසා ධම්මා නව පඨමාපනනිකා අට්ඨ යාවතනියනා, යෙසා භික්ඛුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජනි නාය භික්ඛුනියා උභතො සඛ්ඛ පඤ්චානාහං වරිතඤ්චං. විණ්ණමානනා භික්ඛුනී යඤ්ච සියා විසතිගණො භික්ඛුනීසඛ්ඛො නඤ්ච යා භික්ඛුනී අබ්බන්තං. එකායපි වෙ උභතො. විසතිගණො භික්ඛුනීසඛ්ඛො නා භික්ඛුනී අබ්බන්තං සා ව භික්ඛුනී අනබ්භිතා නා ව භික්ඛුනියො ගාරඤ්ඤා අයං නඤ්ච ඤාමීචි. නඤ්ච අයායො පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ච පරිපුද්ධා, දුතියමි පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ච පරිපුද්ධා, තතියමි පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ච පරිපුද්ධා. පරිපුද්ධානුයායො, තඤ්චා කුණ්චී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

තෙසං උඤ්ඨා

උසායං වොචි ගාමනානං උකඤ්ඤං ඛාදනෙනා ව නිතොත කුපිතා නිසම්ඤ්චි සංසට්ඨඤ්ඤාය තෙදසානි.

සතරසකං නිට්ඨිතං

1. භා, 81. 81
2. විණ්ණමානනාය භික්ඛුනියා, 81. 81 - 81
3. සංසට්ඨා ඤායනා දසානි - 81

8. අයඛි: පළමු මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබේ යි.

යාවතනියක: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්මයෙන් ඇවැදී. වස්තුවන්කුමණය සමඟ මැ නො වේ.

නියසාරණිය: සඛයා කෙරෙන් නෙරනු ලබයි යි.

සධ්‍යාදියෙහි: සඛ තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානක දෙයි, මුලට අදියි, අධ්‍යාන කම් කෙරෙයි, ගණයා නො වෙයි, එක් මෙහෙණක් නො වේ. එහෙයින් සධ්‍යාදියෙහි යැයි කියනු ලැබේ යි, ඒ ආපනති සමුඛයට මැ නාම කම් යැ, අධිවචන යි. එයින්ද සධ්‍යාදියෙහි යැයි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට උම්මත්තිකාව හට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දශම සධ්‍යාදියෙහි නිමි.

9. ආයතීවෙති, පුරුමාපනතික නව දෙනෙක් ද යාවතනියක අට දෙනෙක් දැයි සතළොස් සභවෙසෙස් ධම්ම උදෙසන ලදහු මැ යි. යම් සභවෙසෙසුන් අතුරෙහි මෙහෙණ තොමෝ එක්තරා එක්තරා ඇවැතකට හෝ අවදී ද, ඒ මෙහෙණ විසින් දෙ සභන් කෙරෙහි පසස්මානතෙහි හැසිරිය යුතු යි. හසළ මානන ඇති මෙහෙණ තොමෝ යම් නැනෙකැ විංශතීගණයා ඇති භික්ෂුණිසඛක තෙමේ වන්තෝ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ අධ්‍යාන කළ යුත්තිය. එක්තමකගෙනුදු උනු වූ විංශතී ගණයා ඇති භික්ෂුණිසඛක තෙමේ ඒ මෙහෙණ අධ්‍යාන කරන්නෝ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් අධ්‍යාන නො කරන ලදවා මැ වෙයි. ඒ භික්ෂුණිහු ද ගැරහිය යුත්තාහු යැ. මේ එහි ලා (පිළිපැදිය යුතු) සාමීවිය යි. එහි ලා ආයතීවන් පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවන වට ද පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට ද පිළිවිසම්, කිම: පිරිසුදුවනු ද? ආයතීවෝ මෙහි ලා පිරිසුදු හ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරම් යි.

ඔවුන්ගේ උද්දනාය:

උසස්ය (වාදිකා) යැ වොරී යැ ගාමනතර යැ බාදනාය සමඟ උකතිතා යැ 'කිංතෙ' යැ කුපිතා යැ කිසම්ඤ්චී යැ සංසට්ඨා යැ උඤ්ඤා යැ යි ඒ සිකපද දශයෙකි.

ශජත දශකය නිමියේ ය.

නිසසගතියා

3. 1

පදම සිකඩාපදං

ඉමෙ ඔවා පනශායො තීංස නිසසගතියා පාවිතියා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡතී.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවතීයං වීහරතී ජෙතවනෙ අනාච්චිකේසස ආරාමෙ. තෙන ඔවා පන සමයෙන ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො බහු පතෙත සනතිවයං කරොතතී. මනුෂ්ඤා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසයිතා උජ්ඣායනථී ටියනථී විපාවෙනතී, "කථං භි නාම භික්ඛුනියො බහු පතෙත සනතිවයං කරිසසනථී පතතවාණිජජං¹ වා භික්ඛුනියො කරිසසනථී ද්වෛතථීකාපණං වා පසාරෙසසනථී" තී.

2. අගෙසාසුං ඔවා භික්ඛුනියො තෙසං මනුෂ්ඨානං උජ්ඣායනතානං ටියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චිතා-පෙ- නා උජ්ඣායනථී ටියනථී විපාවෙනතී "කථං භි නාම ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පතතසහතීවයං කරිසසනථී"තී -පෙ- "සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පතතසනතිවයං කරොතතී"තී. සච්චං හගවා, වීහරභී බුද්ධො හගවා -පෙ- "කථං භි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පතතසනතිවයං කරිසසනථී." තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණී පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඩාපදං උද්දසසතු.

යා පන භික්ඛුනී පතතසනතිවයං කරෙයා නිසසගතියං පාවිතියං යතතී.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමධම්මං අසෙසු අධිපෙතතා භික්ඛුනීති.

පතෙතා නාමි: දෙව පානා අයොපතෙතා මහනිකාපතෙතා, තයො පතතසසු වණ්ණං උක්කලෙධං පතෙතා මජ්ඣමො පතෙතා මම්මකො පතෙතා. උක්කලෙධං නාම පතෙතා: දුඛංඤානොදනං ගණතාති වතුභාගං බාදනං තදුපියණී ව්‍යඤ්ජනං. මජ්ඣමො නාම පතෙතා: නාමිමකාදනං ගණතාති වතුභාගං බාදනං තදුපියණී ව්‍යඤ්ජනං. මම්මකො නාම පතෙතා: පතෙතාදනං ගණතාති වතුභාගං බාදනං තදුපියණී ව්‍යඤ්ජනං. තෙනා උක්කලෙධං අපතෙතා මම්මකො අපතෙතා.

1 පසාවච්චජං - ඔශ්ච ii
2 තදුපියං - මජ්ඣං

නිසඟිපච්ඡි

3. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙනි මෙ නිස නිසඟි පච්ඡි ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැබැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිච්චි වැඩුවෙයෙකි. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙත්-නාහු දක ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් භික්ෂුණිහු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ ද, භික්ෂුණිහු පාත්‍ර වෙළඳාමක් හෝ කොළෝ ද, බදුන්වෙළඳ හලක් හෝ විවෘත කොළෝ” ද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ඔබ්දය) ඇසුහු වැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ” ද යි ... “සැබෑ ද මෙහෙණි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස්-කෙරෙද්ද” යි. සැබෑවූ භාගාවතුන් විහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මෙහෙණි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝද” යි. මෙහෙණි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. වෙසේ ද මෙහෙණි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් හොමෝ පාත්‍ර රැස් කෙරේ නම් නිසඟි පච්ඡි වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු.... භික්ෂුණී.... මෝනොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

පත්ත නම්: යමුවාපය මැටිමුවාපයැයි දෙ පාත්‍රයෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍ර යැ මධ්‍යම පාත්‍ර යැ ඔමක පාත්‍ර යැයි පාත්‍රය පිළිබඳ ප්‍රමාණ කුනෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍රය නම් මගඳ නැළියෙන් දෙ නැළියක බත් ද ඉන් සිටු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ග සුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. මධ්‍යම පාත්‍රය නම් නැළියක බත් ද ඉන් සිටු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. ඔමක පාත්‍රය නම් අඩ නැළියක බත් ද ඉන් සිටු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. ඒ උත්කෘෂ්ට පාත්‍රයෙන් උත්කෘෂ්ට වූයේ අපාත්‍රය වෙයි. (ඒ ඔමක පාත්‍රයෙන්) ඔමක වූයේ අපාත්‍රය වේ.

පාච්ඤානියාලී භික්ෂුනීවිභවෙයා

සනාතිවයං කරෙය්‍යාති: අනධිච්ඡිනො අචිකජිනො.

නිසසගහියො හොතීති: සහඅරුණුග්ගමනා නිසසගහියො හොති. නිසසජ්ඣතබ්බො සඛ්ඤ්ඤා වා ගණ්ඤ්ඤා වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ නිසසජ්ඣතබ්බො. තාය භික්ෂුනියා සඛ්ඤ්ඤා උපසංකම්භිචා එකංසං උත්තරාසඛ්ඤා කරිචා බුච්ඡානං භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිචා උත්තරාසඛ්ඤා නිසිදිචා අඤ්ඤාලිමංගග්ගොචා එවමසස වචනියො. "අයං මෙ අයො පනො රතනානිකකනො නිසසගහියො, ඉමාහං සඛ්ඤ්ඤා නිසසජාමීති. නිසසජ්ඣතා ආපනති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යානාය භික්ෂුනියා පටිබලාය ආපනති පටිගග්ගොතබ්බො. නිසසච්ඡපනො දතබ්බො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛ්ඤ්ඤා, අයං පනො ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා නිසසගහියො සඛ්ඤ්ඤා නිසසච්ඡා යදි සඛ්ඤ්ඤා පනතකලලං සංසො ඉමං පනං ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා දදෙය්‍යාති.

තාය භික්ෂුනියා සමබ්බලා භික්ෂුනියො උපසංකම්භිචා එකංසං උත්තරාසඛ්ඤා කරිචා බුච්ඡානං භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිචා උත්තරාසඛ්ඤා නිසිදිචා අඤ්ඤාලිමංගග්ගොචා එවමසස වචනියා "අයං මෙ අයො පනො රතනානිකකනො නිසසගහියො, ඉමාහං අයො නිසසජාමී"ති නිසසජ්ඣතා ආපනති දෙසෙතබ්බො. ව්‍යානාය භික්ෂුනියා පටිබලාය ආපනති පටිගග්ගොතබ්බො නිසසච්ඡපනො දතබ්බො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො අයං පනො ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා නිසසගහියො අයො නිසසච්ඡා යදි අයො පනතකලලං අයො ඉමං පනං ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා දදෙය්‍යසුඤ්ඤා.

තාය භික්ෂුනියා එකං භික්ෂුනී උපසංකම්භිචා එකංසං උත්තරාසඛ්ඤා කරිචා උත්තරාසඛ්ඤා නිසිදිචා අඤ්ඤාලිමංගග්ගොචා එවමසස වචනියා: "අයං මෙ අයො පනො රතනානිකකනො නිසසගහියො, ඉමාහං අයො නිසසජාමී"ති නිසසජ්ඣතා ආපනති දෙසෙතබ්බො. තාය භික්ෂුනියා ආපනති පටිගග්ගොතබ්බො. නිසසච්ඡපනො දතබ්බො ඉමං පනං අයො දමෙති.

සත්තවයං කරෙයා : නො ඉටු නො විකල්ප පය යි.

නිසාගිණියා ආහානි: අරුණ නැඟිම සමඟ නිසැඟි වෙයි. සභිසයාට හෝ කණියාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙහේද චිත්තාභි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් සභිසයා වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැද උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැයක් ඉක්ම ගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය සභිසයාට, නිසපමි”යි මෙයේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි, නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

ආයතාවෙනි, සභිසතෙම මවදත් අසාවා, මෙකම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැඟි වූයේ සභිසයාට නිසදන ලද්දේ යැ. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් මේ පාත්‍රය සභිස තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට දෙන්නේ යැයි.

ඒ මෙහෙණ විසින් ආහානි මෙහෙණන් වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැද උත්කුටුකයෙන් හිඳ, “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැයක් ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයතාවනට නිසපමි”යි මෙයේ කියයුතු වන්නාහ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

ආයතාවෙනි, මා පිදත් අසත්වා. මේ නම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැඟි වූයේ ආයතාවනට නිසදන ලද්දේ යැ. ඉදින් ආයතාවනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් ආයතාවේ මේ පාත්‍රය මේ නම් ඇති මෙහෙණහට දෙන්නාහු නම් මැනැවැ යි.

ඒ මෙහෙණ විසින් එක් මෙහෙණක වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ රැයක් ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයතාවනට නිසපමි”යි මෙයේ කියයුතු වන්නේ යැ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. මේ පාත්‍රය ආර්යාවනට දෙමිනි නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

පාචිත්‍ර්‍ය යපාළු භික්‍ෂුන් විභවේශා

රත්නානිකකතෙත අනිකකනතසඤ්ඤා නිසසංඝියං පාචිත්‍ර්‍යං
රත්නානිකකතෙත වෙමනිකා නිසසංඝියං පාචිත්‍ර්‍යං, රත්නානිකකතෙත
අනනිකකනතසඤ්ඤා නිසසංඝියං පාචිත්‍ර්‍යං, අනධිධිතෙ අධිධිතසඤ්ඤා
නිසසංඝියං පාචිත්‍ර්‍යං, අවිකප්පිතෙ විකප්පිතසඤ්ඤා නිසසංඝියං පාචිත්‍ර්‍යං,
අවිසසජ්ජිතෙ විසසජ්ජිතසඤ්ඤා නිසසංඝියං පාචිත්‍ර්‍යං, අනට්ඨ නට්ඨ-
සඤ්ඤා නිසසංඝියං පාචිත්‍ර්‍යං, අවිනට්ඨ විනට්ඨසඤ්ඤා -පෙ-
අභිනෙත භිනතසඤ්ඤා -පෙ- අවිලුනෙත විලුනසඤ්ඤා නිසසංඝියං
පාචිත්‍ර්‍යං.

නිසසංඝියං පඤ්ඤා අනිසසජීවිතා පරිභුඤ්ඤානි ආපනති දුක්ඛට්ඨසං,
රත්නානිකකතෙත අනිකකනතසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං, රත්නාන-
නිකකතෙත වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං, රත්නානිකකතෙත
අනනිකකනතසඤ්ඤා ආපනති.

අනාපනති: අනෙතා අරුණං¹ අධිට්ඨති විකපෙති විසසජ්ජති
නසසති විනසසති භිජ්ජති අවජ්ජීවිතා ගණනති විසසං ගණනති,
උම්මන්තාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්‍ෂුනියො නිසසට්ඨ-
පඤ්ඤං න දෙහති, හගවනො එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. “න භික්‍ෂුවෙ
නිසසට්ඨපඤ්ඤා න දතබ්බො යා න දදෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛට්ඨසං”ති.

පට්ඨසංකාපදං.

3 . 2

දුතියසංකාපදං

1. යාවජ්ඣනිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන සම්භිභුලා භික්‍ෂු-
නියො ගාමකාවාසෙ වසංචුජා² යාවජ්ඣං අගමංසු වත්තසමපනතා ඉරියා-
පථසමපඤ්ඤා දුට්ඨවාලා ලුඛවිවරා, උපාසකා තා භික්‍ෂුනියො පසසිඤ්ඤා ඉමා
භික්‍ෂුනියො වාග්ගසමපනතා ඉරියාපථසමපඤ්ඤා දුට්ඨවාලා ලුඛවිවරා, ඉමා
භික්‍ෂුනියො අවජ්ජනං හවිසසජ්ජනිති භික්‍ෂුනිසබ්බසස අකාලවිවරං අදංසු.
චුලලනාදා භික්‍ෂුනී අමොකං කඨිනං අස්සං කාලවිවරනති අධිට්ඨතිඤ්ඤා
භාජාපෙසී. උපාසකා තා භික්‍ෂුනියො පසසිඤ්ඤා එතදවොචුං. අපය්‍යාභි
විවරං ලඤ්ඤති, න මං ආචුසො විවරං ලභාම අය්‍යා චුලලනාදා³
අමොකං කඨිනං අස්සං කාලවිවරනති අධිට්ඨතිඤ්ඤා භාජාපෙසීති.
උපාසකා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙසති “කථං හි නාම අය්‍යා
චුලලනාදා අකාලවිවරං කාලවිවරනති අධිට්ඨතිඤ්ඤා භාජාපෙසසති”ති.

1. අනෙතා අරුණං - මජ්ඣං
2. වසංචුජා - මජ්ඣං
3. අය්‍යා චුලලනාදා භික්‍ෂුනී - පිචු i.

රැය ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො ඉටු කල්හි ඉටු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො විකැසු කල්හි විකැසු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො හළ කල්හි හළ සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො නට කල්හි නට සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො නැසුණු කල්හි නැසුණු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො මුත් කල්හි මුත් සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො පැහැරූ ගත් කල්හි පැහැරූ ගත් සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වේ.

නිසැහි පස නො නිසැරු වළඳා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අරුණ කුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, හැරූපියා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, බිඳේ නම්, අසිඳු ගනිත් නම්, විස්වස් වූ ගනිත් නම්, උම්මන්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ නිසැරු පස නො දෙත්. භාගාවන්හට මෙ කරුණ සැලකළහ. “මහණෙනි” නිසැරු පස නො දිය යුතු නො වෙයි. යම් මෙහෙණක් නො දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ” යැ යි.

පළමු සිකපද යි.

3. 2

දෙවැනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදනයි - එසමයෙහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්-බද අවසෙක්හි වස්වැස නිමියාහු වත් සපන් වුවාහු ඉරියවු සපන් වුවාහු දිරු සිවුරු ඇත්තාහු රඵ සිවුරු ඇත්තාහු සැවැනට ගී'හ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක මේ හික්ෂුණිහු වත්සපන්හ. ඉරියවු සපන්හ. දිරු සිවුරු ඇතියහ. රඵ සිවුරු ඇතියහ, මේ හික්ෂුණිහු අසිඳුගතුවෝ වන්තාහයි මෙහෙණ සහනට නො කල් සිවුරු දුන්හ. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ අප විසින් කඩිනය අතුරන ලදී. (එබැවින්) කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදු යැ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක “ආයතීවන් විසින් සිවුරු ලබන ලදද”යි, මෙය කීහ. ඇවැත්නි, අපි සිවුරු නො ලබමහ. ආයතී චුල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් කඩිනය අතුරන ලද යැ. කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදුවාලු යැ යි මෙය කීහ. උවසුවෝ ලමු කොට සිතති. නුභුණ පටසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයතී චුල්ලනන්ද තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවුද”යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙසා

2. අසෙසාසුං බො භික්ඛුනිථයා තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායනනානං
වීයනනානං විපාවෙනනානං යා තා භික්ඛුනියො අපීච්ඡා -පෙ- නා
උජ්ඣායනති වීයනති විපාවෙනති. “කථං භි නාම අයාං ධුලලනඤා
අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙසසති”ති -පෙ- සචං
කීර භික්ඛවෙ ධුලලනඤා භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨ-
තිතා භාජාපෙසසති. සචං භගවා, චිගරභි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං
භි නාම භික්ඛවෙ ධුලලනඤා භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනති
අධිට්ඨතිතා භාජාපෙසසති නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසනනානං වා පසාදය
-පෙ- ඵචඤචපන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියඤ්ඤ.

යා පන භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙසස
නියසග්ගියං පාචිත්තියනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසචීං
අතෙ අධිප්පෙනා භික්ඛුනීති.

අකාලච්චරං නාම: අනාඤ්ඤා කථිතො ඵකාදසමාසෙ උප්පාදං
අඤ්ඤා කථිතො සත්තමාසෙ උප්පාදං කාලෙපි ආදියස දිනං ඵතං
අකාලච්චරං නාම.

අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති පයොගෙ
දුක්ඛං පච්චලාගෙන නියසග්ගියං ගොනී නියසජ්ඣිතඤ්ඤං සබ්බසස වා
ගඤ්ඤා වා ඵකභික්ඛුනියා වා, ඵචඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නියසජ්ඣිතඤ්ඤං
-පෙ- ඉදං මෙ අයො අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපිතං
නියසග්ගියං ඉමාගං සඤ්ඤාස නියසජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ-
දදෙය්‍යනති -පෙ- අයාය දමෙති.

අකාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා
භාජාපෙති නියසග්ගියං පාචිත්තියා. අකාලච්චරෙ වෙමතිකා කාලච්චරනති
අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති ආපනති දුක්ඛට්ඨසස. අකාලච්චරෙ කාලච්චර-
සඤ්ඤා කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති අනාපනති.¹ කාලච්චරෙ
අකාලච්චරසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසස. කාලච්චරෙ වෙමතිකා ආපනති
දුක්ඛට්ඨසස. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: අකාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, කාලච්චරං
කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, උමමාත්තියා -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

1. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති අනාපනති - ඔටු ||

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිත්ත නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිත්ත. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් දායනි ජුලපනක් කොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවු’ද යි... සැබැඳ මහණෙනි ජුලපනක් භික්ෂුණි කොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවු ද යි. සැබැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණ , ජුලපනක් භික්ෂුණි කොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ...මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා,

යම් මෙහෙණක් කොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නියති පවිති වෙ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝනොමෝ මේ අච්ඡෙති ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අකාලචීවර නම: කෙළින් නො අතුළ කල්හි ඵකොළොස් මස තුළ උපන්නේ ද කෙළින් අතුළ කල්හි සත්මස තුළ උපන්නේ ද වෙයි. කාලයෙහිදු උදෙසා දෙන ලද කෙල සිවුර අකාලචීවර නම් වේ.

අකාලචීවරය කාලචීවරයැයි ඉටා බෙදවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් නිසැහි වේ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතුයි... ආයතාවෙනි, මේ අකාල චීවරය කාලචීවරයැයි ඉටා මා විසින් බෙදවන ලදී. (ඵහෙයින්) මෙය නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසැරීමි...දෙන්තේ යැ... දෙන්නාහු යැ... ආයතාවට දෙමි යි.

අකාලචීවරයෙහි කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. අකාලචීවරයෙහි විමනි ඇතියා කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අකාලචීවරයෙහි කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් ඇවැත් නැති. කාලචීවරයෙහි අකාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කාලචීවරයෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. කාලචීවරයෙහි කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, කාලචීවරය කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, උම්මත්ති-කාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තනියසිකධාපදං

1. සාවච්ඡිනිදනං. තෙන ටො පන සමයෙන චුලලනඤා භික්ඛුනී අඤ්ඤතරාය භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා පරිභුඤ්ඤානී¹. අථ ටො සා භික්ඛුනී තං වීවරං සංභරිතා² නිකඛිපි. චුලලනඤා භික්ඛුනී තං භික්ඛුනී. එතදවොච: “යතො අයො මයා සද්ධිං වීවරං පරිවතනිතං කතං තං වීවර”නනී. අථ ටො සා භික්ඛුනී තං වීවරං නිභරිතා චුලලනඤාය භික්ඛුනියා දොසෙසි. චුලලනඤා භික්ඛුනී තං භික්ඛුනී. එතදවොච: “භඤ්ඤො තුඤ්ඤං වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං, යං තුඤ්ඤං තුඤ්ඤමෙවෙනං යං මඤ්ඤං මඤ්ඤමෙවෙනං, ආහර මෙතං සකං පච්චාභරා”නි අච්ඡිද්දී. අථ ටො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති වීපාවෙනති, “කථං හි නාම අයඤා චුලලනඤා භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා අච්ඡිද්දිසසනී”නි -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ චුලලනඤා භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා අච්ඡිද්දිනී. සච්චං භගවා. වීභරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථංහි නාම භික්ඛවෙ චුලලනඤා භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා අච්ඡිද්දිසසනී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසතං.

යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා සා පච්ඡා එවං වදෙයා භඤ්ඤො තුඤ්ඤං වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං, යං තුඤ්ඤං තුඤ්ඤමෙවෙනං යං මඤ්ඤං මඤ්ඤමෙවෙනං, ආහර මෙතං වීවරං සකං පච්චාභරානි අච්ඡිද්දෙයා වා අච්ඡිද්දෙපෙයා වා නික්ඛගගියං පාවිතනී. යනති.

3. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීනි: අයං ඉමස්මි අඤ්ඤං අධිපෙතනා භික්ඛුනීනී.

1. පරිභුඤ්ඤා - මඤ්ඤං,
2. සංභරිතා - මඤ්ඤං.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ එක්තරා මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට පිරිබෝ කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර හකුලා බහා නැවු යෑ. ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීවු යෑ. "ආයතීවෙනි, තා විසින් මා සමග යම් සිවුරෙක් පරිවච්ඡනය කරන ලද ද, ඒ සිවුර කොහිද"යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර බැහැරට ගෙන ධුලනාදු භික්ෂුණිය-හට දක්වු යෑ. ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීවුයෑ. "ආයතීවෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. යම් සිවුරක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහට මැයි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහට මැයි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. සිය සිවුර පෙරළා ගනුව"යි අසිදගත්තු යෑ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ කැලකළාය.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, "කෙසේ නම් ආයතී ධුලනාදු තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තද"යි... සැබෑද මහණෙනි, ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තද"යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න. යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට පසු වෑ මෙසේ කියන්නී ද "ආයතීවෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව, මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව, යම් සිවුරෙක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහටමැ යි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහටමැ යි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව සිය සිවුර පෙරළා ගනුව"යි. මෙසේ කියා අසිද ගනී නම් හෝ අසිද ගත්වා නම් හෝ නිසති පවිත්‍රී වේ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ෂුණී . . . මෝතොමෝ මේ අභියෙභි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීඋභවෙතො

4. භික්ඛුනියා සද්ධිනතී : අඤ්ඤාය භික්ඛුනියා සද්ධිං

වීචරං නාම: ඡග්ගා වීචරානං අඤ්ඤාතරං වීචරං වීක්ඛෙත්ථපග-
පච්ඡිමං¹

පරිවණෙත නාතී: පරිණෙත වා වීපුලං වීපුලෙන වා පරික්ඛං

අවච්ඡේදයාතී: සයං අවච්ඡන්ති නිසසගගියං පාචිත්තියං

අවච්ඡේදපෙයාතී: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපතති සුක්ඛට්ඨසස. සති
ආණ්ණා බහුක්ඛමි අවච්ඡන්ති නිසසගගියං භොති. නිසසජ්ඣිතඤ්ඤං
සමාසස වා ගණසස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ
නිසසජ්ඣිතඤ්ඤං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙත වීචරං භික්ඛුනියා සද්ධිං පරි-
වණෙතො අවච්ඡන්තී² නිසසගගියං ඉමාහං සමාසස නිසසජාමීති -පෙ-
දදෙයාතී -පෙ- දදෙයත්තනී -පෙ- අයාය දමෙති.

උපසමපන්නාය උපසමපන්නාසඤ්ඤා වීචරං පරිවණෙතො
අවච්ඡන්ති වා අච්ඡේදාපෙති වා නිසසගගියං පාචිත්තියං. උපසමපන්නාය
වෙමතිකා වීචරං පරිවණෙතො අවච්ඡන්ති වා අවච්ඡේදාපෙති වා
නිසසගගියං පාචිත්තියං. උපසමපන්නාය අනුපසමපන්නාසඤ්ඤා වීචරං
පරිවණෙතො අවච්ඡන්ති වා අවච්ඡේදාපෙති වා නිසසගගියං පාචිත්තියං.

අඤ්ඤං පරික්ඛරං පරිවණෙතො අවච්ඡන්ති වා අවච්ඡේදාපෙති වා
ආපතති සුක්ඛට්ඨසස. අනුපසමපන්නාය සද්ධිං වීචරං වා අඤ්ඤං වා
පරික්ඛරං පරිවණෙතො අවච්ඡන්ති වා අවච්ඡේදාපෙති වා ආපතති සුක්ඛට්ඨසස.
අනුපසමපන්නාය උපසමපන්නාසඤ්ඤා ආපතති සුක්ඛට්ඨසස. අනුපසමපන්නාය
වෙමතිකා ආපතති සුක්ඛට්ඨසස. අනුපසමපන්නාය අනුපසමපන්නාසඤ්ඤා
ආපතති සුක්ඛට්ඨසස.

අනාපතතී: යා වා දෙනී, තස්සා වා උසස්සෙතතී³. ගණ්ඤාති
උමච්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදීක්ඛමෙතොයාතී.

තතියසිකවාසදං.

1. වීක්ඛෙත්ථපග-පච්ඡිමං - ඡග්ගං.
2. අවච්ඡන්තී - ඡග්ගං.
3. වීක්ඛෙත්ථපග - ඡග්ගං

භික්ෂුනියා සද්ධිං: අන් මෙගෙණක හා සමග,

චීවර නමි: සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙහි යටත් පිරිසෙයින් විකැපුමට පුදුසු වූ එක්තරා යිටුරෙකි.

පරිවතෙතකා: කුඩා දෑයෙකින් මහත් දෑයක් හෝ මහත් දෑයෙකින් කුඩා දෑයක් හෝ යැ.

අච්ඡිංකුසා: නොමෝ අසිද ගනී නම් නිසැහි පවිති වේ.

අච්ඡිංකුසෙසා: අනෙකක්හට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එක් යළක් අණවන ලද්දී බොහෝ දෑයකුත් අසිද ගනී නම් නිසැහි පවිති වේ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙගෙණකට හෝ නිසැපිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි . . . ආයතීවෙති, මා විසින් මේ සිවුර මෙගෙණක හා සමග පිරිවැටුම් කොට අසිද ගන්නා ලද්දේ නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසපම් . . . දෙන්නෝ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයතීවහට දෙමියි.

උපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදු ගනී නම් හෝ අසිදු ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි විමනී ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදු ගනී නම් හෝ අසිදු ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදු ගනී නම් හෝ අසිදු ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වේ.

අන් පිරිකරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදු ගනී නම් හෝ අසිදු ගන්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක සමග සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ පිරිවැටුම් කොට අසිදු ගනී නම් හෝ අසිදු ගන්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි විමනී ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඕනොමෝ හෝ දේ නම්, ඇය කෙරෙහි විස්වස් ඇත්තී හෝ ගනී නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවහට. . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදයි

වතුකර්මසංඝයාගේ

1. සාවකීන්දනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුළලනාදු භික්ඛුනී ගිලානා භොති. අථ ඛො අකුසලකරො උපාසකො යෙන චුළලනාදු භික්ඛුනී තෙනුපසඛිනමි උපසඛිනමිනා චුළලනාදු භික්ඛුනී. එතදවොච “කිං තෙ අයො අථාසු, කිං ආභරියතු”ති. සංඝිනා මෙ ආවුසො අකොති. අථ ඛො සො උපාසකො අකුසලකරසා ආපණිකසා සරා කභාපණසා සංඝිං ආභරිනා චුළලනාදු භික්ඛුනීයා අදසී. චුළලනාදු භික්ඛුනී “න මෙ ආවුසො සප්පතා අකො, තෙලෙන මෙ අකො”ති. අථ ඛො සො උපාසකො යෙන සො ආපණිකො තෙනුපසඛිනමි. උපසඛිනමිනා තං ආපණිකං එතදවොච “න කිරයො අයාය සංඝිනා අකො තෙලෙන අකො. භදු තෙ සංඝිං, තෙලං මෙ දෙහී”ති. සචෙ මයං අයො විකතිතං භණ්ඩං පුන ආදිසිසාමං කද අමොකං භණ්ඩං විකතාසිසති. සංඝසා කයෙන සංඝි භටං. තෙලසා කයං ආභර, තෙලං භරිසසති. අථ ඛො සො උපාසකො උපාසකං වියති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා චුළලනාදු අකුසලං විකුසලං පෙතා අකුසලං විකුසලං පෙසති”ති. -පෙ- සචිං කිර භික්ඛුවෙ චුළලනාදු භික්ඛුනී අකුසලං විකුසලං පෙතා අකුසලං විකුසලං පෙසති. සචිං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ චුළලනාදු භික්ඛුනී අකුසලං විකුසලං පෙතා අකුසලං විකුසලං පෙසති. තෙන භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවකං පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකුසලං උද්දිසනා.

යා පන භික්ඛුනී අකුසලං විකුසලං පෙතා අකුසලං විකුසලං පෙසති යා නිසසගගියං පාවිතියනති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අකො අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

අකුසලං විකුසලං පෙතාති; යං කිසුචි විකුසලං පෙතා,

අකුසලං විකුසලං පෙසති: තං ධපෙතා අකුසලං විකුසලං පෙති පයොගෙ දුකථං. පටිලාභෙන නිසසගගියං භොති. නිසසගගියං සඛිකාස වා ගණ්ඨා වා එකභික්ඛුනීයා වා. එවකං පන භික්ඛුවෙ නිසසගගියං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අකුසලං විකුසලං පෙතා අකුසලං විකුසලං පිතං, නිසසගගියං. ඉමාභං සඛිකාස නිසසගගියං -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- අයාය දමෙති.

1. චුළලනාදු භික්ඛුනී එවමානාදි දිසංතෙ මෙමෙ ජටං සඛිනී පිටංතෙ
2. ආභරියමා, සිචු i සි ii

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ධුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී නොමෝ ගීලන් වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උවසුවෙක් ධුලල-නඤ්ඤ භික්ෂුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹි ධුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණිය-හට මෙය කියැ. “ආයතීවෙනි, ඔබට කිනම් අපාසුවෙක්ද? ඔබට කුමක් ගෙන එනු ලබනු මනාදයි. ඇවැත, මට ගීතෙලින් ප්‍රයොජන වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ එක්තරා වෙළෙඳක්-හුගේ ගෙයින් කහවණුවක ගීතෙල් ගෙනවුත් ධුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණිය-හට දුන්නේ යැ. ධුලලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ “ඇවැත, මට ගීතෙලෙන් ප්‍රයොජන නොවේ, මට තල තෙලෙන් ප්‍රයොජන වේ” යැයි (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ඒ වෙළෙඳහට මෙය කියැ. “ආයතීය, ආයතීවහට ගීතෙලෙන් ප්‍රයොජන නොවේ ල, තලතෙලෙන් ප්‍රයොජන වේල, ඔබගේ ගීතෙල් ගන්නැ, මට තලතෙල් දෙන්නැ” යි. “ආයතීය, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙක අපගේ බඩු විකිණෙන්නෝද? ගීතෙල් මීලයෙන් ගීතෙල් ගෙනයන ලදී. තලතෙල් මීල ගෙනෙව. (එකල්හි) තලතෙල් ගෙන යන්නේ යැ යි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් ආයතී ධුලලනන්ද නොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද”යි. . . “සැබෑද මහණෙනි ධුලලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද”යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද”යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙ යයි.

2. යා පන: යම් යම්බඳු . . . භික්ඛුනී . . . මෝනොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙඤා: යම් කිසිවක් විනවා,

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙඤා: එය තබා අනෙකක් විනවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි . . . ආයතීවෙනි, මා විසින් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැරි විය. මම මෙය සහනට නිසපමි”යි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයතීවහට දෙමි යි.

පාචිතියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

අකොඤ්ඤ අකොඤ්ඤසඤ්ඤ අකොඤ්ඤ විඤ්ඤපෙනි නිසසංගහියං පාචිතියං.
අකොඤ්ඤ වෙමනිකා අකොඤ්ඤ විඤ්ඤපෙනි නිසසංගහියං පාචිතියං.
අකොඤ්ඤ අනාකොඤ්ඤසඤ්ඤ අකොඤ්ඤ විඤ්ඤපෙනි නිසසංගහියං පාචිතියං.

අනාකොඤ්ඤ අකොඤ්ඤසඤ්ඤ අනාකොඤ්ඤ විඤ්ඤපෙනි ආපතති පුකකට්ඨසං.
අනාකොඤ්ඤ වෙමනිකා අනාකොඤ්ඤ විඤ්ඤපෙනි ආපතති පුකකට්ඨසං.
අනාකොඤ්ඤ අනාකොඤ්ඤසඤ්ඤ අනාපතති.

අනාපතති: තකොඤ්ඤව විඤ්ඤපෙනි, අකොඤ්ඤච විඤ්ඤපෙනි.
ආනිසංසං දසෙය්ඤා විඤ්ඤපෙනි, උමමන්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමමි-
කායාති.

චතුස්සිකඛාපදං.

3. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවතීනීදනං -- තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුනී
ගිලානා හොති. අථ ඛො අකොඤ්ඤතරො උපාසකො යෙන ථුල්ලනඤ්ඤ
භික්ෂුනී තෙනුපසඛංගමි. උපසඛංගමිතො ථුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුනී. එතදවොච
කච්චි අයො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය'තනී. න මෙ ආචුසො ඛමනීයං
ත යාපනීයතනී. අමුකසස අයො ආපණිකසස සරෙ කභාපණං
නිකතිපියසාමි. තතො ය: ඉවෙඡ්ඤායාසි තං ආභරාපෙය්ඤාසීති. ථුල්ලනඤ්ඤ
භික්ෂුනී අකොඤ්ඤතරං සිකඛමානං ආණාපෙසි, ඉවෙඡ් සිකඛමානෙ අමුකසස
ආපණිකසස සරා කභාපණසස තෙලං ආභරාති. අථ ඛො සා සිකඛමානා
තස්ස ආපණිකසස සරා කභාපණසස තෙලං ආභරිතො ථුල්ලනඤ්ඤ
භික්ෂුනීයා අද්ධි. ථුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුනී න මෙ සිකඛමානෙ තෙලෙන
අඤ්ඤා සප්පිනා මෙ අඤ්ඤාති. අථ ඛො සා සිකඛමානා යෙන යො
ආපණිකො තෙනුපසඛංගමි, උපසඛංගමිතො තං ආපණිකං එතදවොච:
'න කීර ආචුසො අයාය තෙලෙන අඤ්ඤා සප්පිනා අඤ්ඤා භඤ්ඤ
තෙ තෙලං, සප්පිං මෙ දෙහීති. සවෙ මයං අයො විකතීතං භණ්ඤං
පුත ආදිධිසසාම කද අමතාකං භණ්ඤං විකතාධිසසති. තෙලසස කයෙන
තෙලං භටං. සප්පිසස කයං ආභර සප්පිං භටිසසතිති.

අනෙකෙක්හි අන්යන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නියති පවති දෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නියති පවති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්යන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නියති පවති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්යන් ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්යන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එයම විනවා නම්, අනෙකකුත් විනවා නම්, අනුසස් දක්වා විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට . . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදයි.

3. 6

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ ගිලන්වුවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උච්ඡවෙක් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට “කිම ආර්යාවෙනි, ඉවසිය හැකිද? කිම යැපියහැකිද”යි මෙය කියැ, “ඇවැත්, මට ඉවසිය නො හැකියැ, යැපිය නො හැකියැ”යි. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි කභවණුවක් තබන්නෙමි, එයින් යමක් කැමැත්තෙහිනම් එය ගෙනවාගන්නේ යැයි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිතොමෝ, “යා සික්මනුව, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනව”යි එක්තරා සික්මනුවකට ඇණවුයැ. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳන්දගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනවුත් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට දුන්නායැ. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුව, “මට තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේයයි” (කිවුයැ) එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ ඒ වෙළෙඳහට මෙය කිවු යැ. “ඇවැත්, ආර්යාවහට තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙල, ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙල, ඔබගේ තලතෙල් ගන්නැ. මට ගිතෙල් දෙන්නැ”යි. ආර්යාවෙනි, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙකැ අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? තල තෙල් මිලයෙන් තලතෙල් ගෙන යන ලදී. ගිතෙල් මිල ගෙනව.

පාචිකයාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. අට ඔබ සා සිකඛමානා රොදහනී අටධාසි. භික්ෂුනියො තං සිකඛමානං එතදවොචුං: “කීසාසි කං සිකඛමානො රොදහී”ති. අට ඔබ සා සිකඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසි. යා තා භික්ෂුනියො අපීචජා -පෙ- තා උජ්ඣායාගතී බියන්තී විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා ජුලනාන්ත අන්තං වෙනාපෙතො අන්තං වෙනාපෙතසී”ති -පෙ- සළචං කිර හිකඛවෙ ජුලනාන්ත හිතනී අන්තං වෙනාපෙතො අන්තං වෙනාපෙසීති. සළචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ජුලනාන්ත භික්ෂුනී අන්තං වෙනාපෙතො අන්තං වෙනාපෙසීති. නොතං හිකඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවන්ඤ්ඤං පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උදදියන්තං.

යා පන භික්ෂුනී අන්තං වෙනාපෙතො අන්තං වෙනාපෙයා නියසග්ගියං පාචිකයන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමන්ඤ්ඤං අතෙ අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

අන්තං වෙනාපෙතොති: යං කීන්ඤ්ඤං වෙනාපෙතො;

අන්තං වෙනාපෙයාති: තං යපෙතො අන්තං වෙනාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිසසංකයං භොති. නිසසංකයං සඛන්තයං වා ගණන්තයං වා එකභික්ෂුනියා වා. එවන්ඤ්ඤං පන භික්ෂුවෙ නිසසංකයං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙස අන්තං වෙනාපෙතො අන්තං වෙනාපිතං නිසසංකයං. ඉමාහං සඛන්තයං නිසසංකයං -පෙ- දදෙයන්ති -පෙ- දදෙයන්ති -පෙ- අයාය දමෙති.

අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං. අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං. අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං.

අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං. අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං. අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං.

අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං. අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං. අන්තං වෙනාපෙති නිසසංකයං පාචිකයං.

සන්තං වෙනාපෙති.

2. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ හඩමින් සිටියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ සික්මනුවහට මෙය කීහු, “සික්මනුව. කුමකට තෝ හඩිඳි”යි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූය. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ධුලනනු තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද”යි, ... සැබෑද මහණෙහි ධුලනනු භික්ෂුණිතොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද යි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු කෙසේ නම් මහණෙහි, ධුලනනු භික්ෂුණි තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුදයි. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. යා පත: යම් යම්බදු ... භික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤං වේතාපෙඤා: යම් කිසිවක් දන්වාලා;

අඤ්ඤං වේතාපෙඤා: එය තබා අනෙකක් දන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙහි නිසැරිය යුතුයි ... ආර්යාවෙහි මා විසින් අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසැරිය යි...දෙන්ගේ යැ...දෙන්නාහු යැ...ආර්යාවහට දෙමියි.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි වීමහි ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි වීමහි ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එය මැ දන්වා නම්, අනෙකකුත් දන්වා නම්, අනුසස් දක්වා දන්වා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය නිමි.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිදනං- නෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඤ්ඤා වීචරණාය ඡන්දනං සංභරිතා' අඤ්ඤානරක්ඛ පාචාරිකසස සරෙ පරිකුමාරං නික්ඛපිතා භික්ඛුනියො උපසඤ්චාමිතා එතදවොචුං: "අමුක්ඛසස අයෙස පාචාරිකසස සරෙ වීචරණාය පරිකුමාරො නික්ඛන්තො තතො වීචරං ආභරාපෙතො භාපෙථා"ති. භික්ඛුනියො තෙන පරිකුමාරෙන තෙසජ්ඣං වෙනාපෙතො පරිභුඤ්ඤිංසු. උපාසකා ජානිතා උජ්ඣායතානී ඛියතානී, විපාවෙනාති: "කථං භි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසතානී"ති.

2. අපෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායනානං ඛියතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායතානී ඛියතානී විපාවෙනතා: "කථං භි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසතානී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙතානී. සච්චං භගවා. චිගර්භි චුඤ්ඤො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසතානී. නෙතං භික්ඛවෙ අපසසතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසස නියසග්ගියං පාවිතතියතානී.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්ථී අපෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙනාති: අඤ්ඤාසස ජායාදිනෙතනා; සංඝිකෙනාති: සඤ්ඤායා න ගණසස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙනාපෙසසාති: යං අජාය දිත්තං තං ධපෙතො අඤ්ඤං වෙනාපෙති පයොගෙ ඉක්කංචං, පටිලාගෙන නිසසඤ්ඤියං හොති. නිසසජ්ඣිතඤ්ඤං සඤ්ඤාසස වා ගණසස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ඣිතඤ්ඤං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙස අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපිතං නිසසඤ්ඤියං. ඉමාහං සඤ්ඤාසස නිසසජාමිති -පෙ- දඳෙයානී -පෙ- දඳෙයපුත්තී -පෙ- අයතාය දමිති.

1. සඤ්ඤිකවා-පෙසං.

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නිතිදනයි - එසමයෙහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්කරා පිළිවෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙයකිහු. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙඳහුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරෙක් තබනලදී. එසින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදා ගනු මැනවැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගන්වා වැළඳුහ. උවසුවෝ දන ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුන්ගේ (අකීර්තිශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි. සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වත්ද”යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වේ යයි.

3. යා පත: යම් යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදක්කොන පටිකබ්බාරොන අඤ්ඤාදදිසිකොන: අනෙකක් සඳහා දුන්;

සඬ්ඬිකොන: සහනට යෑ ගණයාහට නො වෙයි. එක් මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වෙකාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලදද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි...ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගන්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසඟි යි... දෙන්නේ යෑ... දෙන්නාහු යෑ... ආර්යාවහට දෙමියි.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙතා

අඤ්ඤාදැනීමක අඤ්ඤාදැනීමක සඤ්ඤා අඤ්ඤා වෙනාපෙති නිසංගහියං පාච්ඤායං. අඤ්ඤාදැනීමක වෙමනිකා අඤ්ඤා වෙනාපෙති නිසංගහියං පාච්ඤායං. අඤ්ඤාදැනීමක අනඤ්ඤාදැනීමක සඤ්ඤා අඤ්ඤා වෙනාපෙති නිසංගහියං පාච්ඤායං. නිසංගධං පටිලභිතා යථාදනෙ උපනෙතං.

අනඤ්ඤාදැනීමක අඤ්ඤාදැනීමක සඤ්ඤා ආපනානි දුක්ඛචස්ස. අනඤ්ඤාදැනීමක වෙමනිකා ආපනානි දුක්ඛචස්ස. අනඤ්ඤාදැනීමක අනඤ්ඤාදැනීමක සඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීකෙ අපලොකෙතා උපනෙති, ආපදසු, උමචනතිකාය -පෙ- ආදීකමමිකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං

3. 7

සතකමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදැනීම:- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඤ්ඤාසං විචරන්තාය ඡන්දකං සංභරිතා අඤ්ඤානරස්ස පාචාරිකස්ස සරෙ පරිකුමාරං නිකඛිටිතා භික්ඛනියො උපසඤ්ඤාමිතා එතදචොදුං: අමුක්ඛස්ස අයො පාචාරිකස්ස සරෙ විචරන්තාය පරිකුමාරො නිකඛිතො, තනො විචරං ආභරාපෙතා භාපෙථා'ති. භික්ඛනියො තෙන ච පරිකුමාරෙන සයමි යාචිතා ගෙසජ්ජං වෙනාපෙතා පරිභුඤ්ජීංසු. උපාසකා ජානිතා උජ්ඣායනානි ඛියනානි විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛනියො අඤ්ඤාදැනීමකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදැනීමකෙන සඤ්ඤාදැනීමකෙන¹ අඤ්ඤා වෙනාපෙසසනති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛනියො අඤ්ඤාදැනීමකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදැනීමකෙන සඤ්ඤාදැනීමකෙන¹ අඤ්ඤා වෙනාපෙතනති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛනියො අඤ්ඤාදැනීමකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදැනීමකෙන සඤ්ඤාදැනීමකෙන අඤ්ඤා වෙනාපෙසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛනියො ඉමං සිකුමාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදැනීමකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදැනීමකෙන සඤ්ඤාදැනීමකෙන අඤ්ඤා වෙනාපෙයා නිසංගහියං පාච්ඤායනති.

1. සංගාචිකෙන - මජ්ඣං

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වානම් නිසඟි පවිති වෙයි. නිසැල්දයක් පිළිලැබ දෙනලද පරිදි ඵලවිය යුතු යි.

නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් (අනෙකක් සඳහා) ඵලවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ ඵලවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහව...ආදිකම්මිකාවහව ඇවැත් නැති.

සවන සිකපදය නිමි.

3. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනයි - ඵසමයෙහි වනාහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් ඵක්තරා පිළිවෙලෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත ඵළැඹු මෙය කීහ. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙලෙඳහුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී, ඵයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදගනු මැනැවැ”යි. මෙහෙණෝ ඵ උරිකරිනුදු තුටු මැ ඉල්වා ගෙන බෙහෙත් මිලයට ගන්වා වැළඳුහ. උවසුවෝ දන ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහ සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූ හු ද”යි...සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන්ද”යි සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් ත්‍රිදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

සම් මෙහෙණක් නොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟිපවිති වෙ යයි.

පාචිකතිය පාළු හිකුටුනීවිභවෙහි

2. යා පණානි: යා යාදිසා -පෙ- හිකුටුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසීං අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා හිකුටුනීනි.

අඤ්ඤාදැරීතෙත පරිකඛාපෙත අඤ්ඤාදැරීසිතෙතනානි: අඤ්ඤාදැරීසිතෙතනානාය දිපෙතන.

සංසිතෙතනානි: සංසිතෙතන න ගණෙතන න එකභිකුටුනීයා,

සඤ්ඤාදැරීතෙතනානි: සයං යාචිතො,

අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි: යං අපාය දිනං, තං ධරෙතො අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි පෙයාපෙත දුකකං, පටිලාභෙතන නිසංසෙතියං ගොතී, නිසංසෙතියං සංකප්පං වා ගණෙතන වා එකභිකුටුනීයා වා. එවඤ්ඤා පත හිකුටුනීනි නිසංසෙතියං -පෙ- ඉදං මෙ අපෙත අඤ්ඤාදැරීතෙතන පරිකඛාපෙත අඤ්ඤාදැරීසිතෙතන සංසිතෙතන සඤ්ඤාදැරීතෙතන අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි නිසංසෙතියං, ඉමාහං සංකප්පං නිසංසෙතියං -පෙ- දදෙය්ගුනානි -පෙ- අයනාය දදෙතී.

අඤ්ඤාදැරීතෙතන අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි නිසංසෙතියං පාචිකතියං. අඤ්ඤාදැරීතෙතන වෙමනිකා අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි නිසංසෙතියං පාචිකතියං. අඤ්ඤාදැරීතෙතන අනඤ්ඤාදැරීතෙතනානි අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි නිසංසෙතියං පාචිකතියං. නිසංසෙතියං පටිලභිතො යථාදෙන උපනෙතෙතියං.

අනඤ්ඤාදැරීතෙතන අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි අඤ්ඤාදැරීතෙතනානි දුකකංසංසං. අනඤ්ඤාදැරීතෙතන වෙමනිකා අනඤ්ඤාදැරීතෙතනානි දුකකංසංසං. අනඤ්ඤාදැරීතෙතන අනඤ්ඤාදැරීතෙතනානි අනඤ්ඤාදැරීතෙතනානි.

අනාපනනි: පෙසකං උපනෙතනි, යාමිතෙතන අපලොකෙතනො උපනෙතනි, අපදසු, උමනිකාය -පෙ- ආදිකමනිකායානි.

සංකමනිකායානි

2. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝකොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදාමිකෙන පටිකඛාරෙන අඤ්ඤාදාමිකෙන: අනෙකක්
සදහා දුන්;

සභිකිකෙන: සභනට යෑ, ගණයාහට නො වෙයි, එක් මෙහෙණ
කට නො වේ,

සඤ්ඤාදාමිකෙන: තමා වීසින් ඉල්වාගත්;

අඤ්ඤා වෙතාපෙයා: යමක් සදහා දෙන ලද ද, එය තමා
අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් පියෝහි දුකුළා වෙයි, ප්‍රතිලාභයෙන්
නිසැහි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ
නිසැරිය යුතුයි. මෙයේ ද වනාහි මහණෙහි, නිසැරිය යුතුයි...
ආර්යාවෙහි, අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා
වීසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් මාවීසින් අනෙකක් මිලදී
ගත්වන ලදී. මෙය නිසැහිවිය. මම මෙය සභනට නිසපමියි...
දෙන්තේ යෑ ... දෙන්නාහුයෑ ... ආර්යාවහට දෙමියි.

අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා දෙන ලද
සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසහි පවිනි වෙයි.
අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි විමනි ඇතියා අනෙකක් මිලදී
ගත්වානම් නිසහි පවිනි වෙයි. අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො
අනෙකක් සදහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා
නම් නිසහි පවිනි වෙයි. නිසැපුදය පිළිලාබ දෙන ලද පරිදි එළවිය
යුතුයි.

නො අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා
දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක්
සදහා දෙන ලද්දෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නො අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සදහා දෙන
ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවුටක් එළවානම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම්, ඇවැත් නැත.
ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මකාවහට ඇවැත් නැති.

අටයම්පිකමාපදං

1. සාවතීනිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස පුගස්ස පරිචෙතුවාසිකා භික්ඛුනියො යාගුයා කිලුට්ඨාති. අට ඛො සො දුග්ගො භික්ඛුනීතං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරීත්වා අඤ්ඤතරස්ස ආපචිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො උපසඩ්ධමිත්වා එතදවොච: "අමුක්ඛස්ස අයොග ආපචිකස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිතො තතො තණ්හිලං ආභරාපෙත්වා යාගුං පවාපෙත්වා පරිභුඤ්ජාමාති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන හෙසජ්ජං වෙතාපෙත්වා පරිභුඤ්ජංසු. අට ඛො සො දුග්ගො ජානිත්වා උඡ්ඤායති ටියති ටීපාපෙති; "කරං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤදජීවිතෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිතෙන මහාජනිතෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්සකති"ති -පෙ- සට්ඨං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤදජීවිතෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිතෙන මහාජනිතෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්තීති. සච්චං භගවා. චිගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤදජීවිතෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිතෙන මහාජනිතෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්සකති. නෙනං භික්ඛවෙ අපසසකානං වා පසාදය -පෙ- එවණ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉචං පික්ඛමාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදජීවිතෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිතෙන මහාජනිතෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්සකති සකසගගියං පාචිකතිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමණ්ඨං අපඤ්ඤා අධිජොතා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤදජීවිතෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිතෙනාති: අඤ්ඤත්සත්ථාය දිග්ගහනං.

මහාජනිතෙනාති: ගණසත න සධ්ධස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙතාපෙත්සකාති: යං අත්ථාය දින්නං, තං යථෙත්වා අඤ්ඤං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාගහන නිසසගගියං භොති, නිසසජ්ජනඛං සධ්ධස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවණ්ච පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ජනඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයොග අඤ්ඤදජීවිතෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිතෙන මහාජනිතෙන අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිසසගගියං. ඉමාහං සධ්ධස්ස නිසසජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුන්ති -පෙ- අය්‍යාය දමමිති.

අඤ්ඤදජීවිතෙ අඤ්ඤදජීවිකසඤ්ඤ අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාචිකතියං. අඤ්ඤදජීවිතෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාචිකතියං. අඤ්ඤදජීවිතෙ අනඤ්ඤදජීවිකසඤ්ඤ අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාචිකතියං. නිසසඛං පටිලභිත්වා යථාදතෙ උපතෙතඛං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීනිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළුකැන් පිණිස මෙරමා සද හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළඹා මෙය කී යැ: ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළඳහුගේ ගෙහි හුළුකැන් පිණිස පිරිකරක් තබන ලදී. එයින් සහල් ගෙන්වාගෙන හුළුකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ යි. මෙහෙණේ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳහ. එකල්හි ඒ මුළුව දන ලමුකොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද" යි... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වත් ද" යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස භෝනො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වෙ" යයි.

2. යා සන: යම්, යම්බදු...හිකබුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකඉණි යි.

අඤ්ඤාදර්ශනෙත පරිකාරාමන අඤ්ඤාදර්ශිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්

මහාජනිකෙන: ගණහට යැ සහනට නො වෙයි, එක්මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙනලද ද, එය තබා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට භෝ ගණයාහට භෝ එක් මෙහෙණකට භෝ නිසැරිය යුතු යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් මා වීසින් අනෙකක් මිල දී ගත්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසපමී යි ... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමී යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි වීමකි ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසැඟි පවිත්‍රී වෙයි. නිසැරු දය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

පාච්ඤ්ඤා භික්ෂුණීච්ඡෙදා

අනාඤ්ඤාදර්ශන අඤ්ඤාදර්ශනසංඤ්ඤා ආපසති දුක්ඛටසංඝ. අනාඤ්ඤාදර්ශන චෙටි කිංකා ආපසති දුක්ඛටසංඝ. අනාඤ්ඤාදර්ශන අනාඤ්ඤාදර්ශනසංඤ්ඤා අනාපසති.

අනාපසති: සෙසකං උපනෙති, සාමීකෙ අපලොකෙත්වා උපනෙති, ආපදසු, උමමිත්තියාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

3. 9

නාවමසිකඛාපදං

1. සාවච්ඡිදනං - තෙන චො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස පුගස්ස පරිච්ඡෙදවාසිකා භික්ෂුණියො යාගුයා කිලමානී. අට්ඨමා සො පුගභො භික්ෂුණීනං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරිත්වා අඤ්ඤාතරස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ෂුණියො උපසම්මාපිත්වා එතදචොච: "අමුක්ඛස්ස අයො අපණ්ණිකස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිතො. තතො තංඤ්ඤාදර්ශනං ආභාරාපෙත්වා යාගු පච්චාපෙත්වා පරිභුංඤ්ජාමාසී"ති. භික්ෂුණියො තෙන ච පරික්ඛාරෙන සයමිපි යාවිත්වා පෙඤ්ඤාදර්ශනං චෙතොපෙත්වා පරිභුංඤ්ජාමාසී. සො පුගභො ජානිත්වා උත්ඛායති වියති චිපාචෙති: "කරං හි නාම භික්ෂුණියො අඤ්ඤාදර්ශනෙත පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදර්ශනෙත මහාච්ඡිදනෙත සංඤ්ඤාදර්ශනෙත අඤ්ඤාදර්ශනෙත චෙතොපෙත්වන්ති"ති. -පෙ- සච්චිකාරි භික්ඛචෙ භික්ෂුණියො අඤ්ඤාදර්ශනෙත පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදර්ශනෙත මහාච්ඡිදනෙත සංඤ්ඤාදර්ශනෙත අඤ්ඤාදර්ශනෙත චෙතොපෙත්වන්ති. සච්චිකාරි භගවා. චිතරහි මුද්දො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛචෙ භික්ෂුණියො අඤ්ඤාදර්ශනෙත පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදර්ශනෙත මහාච්ඡිදනෙත සංඤ්ඤාදර්ශනෙත අඤ්ඤාදර්ශනෙත චෙතොපෙත්වන්ති. තෙන භික්ඛචෙ අපසංඝාතො වා පසාදො -පෙ- එවංඤ්ඤා පන භික්ඛචෙ භික්ෂුණියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙත්තු:

"යා පන භික්ෂුණී අඤ්ඤාදර්ශනෙත පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදර්ශනෙත මහාච්ඡිදනෙත සංඤ්ඤාදර්ශනෙත අඤ්ඤාදර්ශනෙත චෙතොපෙත්වා නියාගහිං පාච්ඤ්ඤා"නති.

2. යා පනාති; යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුණීති; -පෙ- අයං ඉමංඤ්ඤාදර්ශනං අධිපාතො භික්ෂුණීති.

1. සංඤ්ඤාදර්ශනං - පෙ.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන උද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අවචන සිකපදය.

3. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීනිදනා යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මීරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළුකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙය කී යෑ. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි හුළුකැන් පිණිස පිරිකරක් තබනලදී. එයින් සහල් ගෙන්වා හුළුකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ'යි, මෙහෙණේ ඒ පිරිකරිනුදු තුමු මෑ ඉල්වා බෙහෙත් මීල දී ගන්වා වැළඳුහ. ඒ මුළුව දන ලමු කොට සිතයි, නුඹුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මීල දී ගැන්වූහු ද යි...සැබෑද මහණෙනි; මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මීල දී ගන්වන් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් මුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මීල දී ගැන්වූහු ද යි, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා ;

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මීලදී ගන්වා තම් නිසතිපවිති වෙ"යි.

2. යා පන; යම්, යම්බදු...හිකුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාච්ඤානියාපාදි භික්ෂුවීච්චනෙධා

අඤ්ඤාදායීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදායීකෙනාති: අඤ්ඤාසංඝායාදිකෙනා,

මහාජනිකෙනාති: ගණන න සංඛාසන න ඵකභික්ඛනියා.

සඤ්ඤාචිකෙනාති: සයං යාචිතා.

අඤ්ඤාං චෙතාපෙයානාති: යං අත්ථාය දිනං තං යචෙතවා අඤ්ඤාං චෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පච්චාගෙන නිසංඝෙයං හොති. නිසංඝචිතංඛං සංඛාසන වා ගණන වා ඵකභික්ඛනියා වා, ඵචඤ්ඤා පන භික්ඛනෙව නිසංඝචිතංඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙත අඤ්ඤාදායීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදායීකෙන මහාජනිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤාං චෙතාපිතං නිසංඝෙයං. ඉමානං සංඛාසන නිසංඝචිතං -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයානාති -පෙ- අයතාය දලම්භි.

අඤ්ඤාදායීකෙ අඤ්ඤාදායීකසඤ්ඤා අඤ්ඤාං චෙතාපෙති නිසංඝෙයං පාච්ඤානියං. අඤ්ඤාදායීකෙ චෙමතිකා අඤ්ඤාං චෙතාපෙති නිසංඝෙයං පාච්ඤානියං. අඤ්ඤාදායීකෙ අනාඤ්ඤාදායීකසඤ්ඤා අඤ්ඤාං චෙතාපෙති නිසංඝෙයං පාච්ඤානියං, නිසංඝං පච්චාගිතා යචාදනෙ උපනෙතංඛං.

අනාඤ්ඤාදායීකෙ අඤ්ඤාදායීකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංඝං. අනාඤ්ඤාදායීකෙ චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛංඝං. අනාඤ්ඤාදායීකෙ අනාඤ්ඤාදායීකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: යෙසං උපනෙති, සාමීකෙ අපලොකෙතවා උපනෙති, ආපදසු, උමම්භනියාය -පෙ- ආදිකම්භනියාති.

නවමසිකංචදං.

අඤ්ඤාදර්ශන පරික්ඛාරෙන **අඤ්ඤාදර්ශිකෙන**: අනෙකක් සඳහා දුන්.

මහාජනිකෙන: ගණයාහට යෑ සහනට නො වෙයි, එක් මෙහෙණකට නො වේ.

සඤ්ඤාදර්ශන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අඤ්ඤා-වෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි. ... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගන්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය, මම මෙය සහනට නිසප්පි යි ... දෙන්නේ යෑ ... දෙන්නාහු යෑ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවති වේ. නිසැපු දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නොදෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නිතිදන සි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරදවුවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය ඇසිරි කෙරෙති. එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන බිඳ වැටෙයි. මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට "ආර්යාවෙනි, ඔබගේ මේ පිරිවෙන කුලක් හෙයින් බිඳවැටේ" දැයි මෙය කීහු. ඇවැත්නි, දයකයෝ නැතියහ. කාරකයෝ නැතියහයි. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන පිණිය (මෙරමා) සඳ හා රිසිදනවා පිරිකරක් ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුන්හු. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පිරිකරිනුදු තොමෝ මැ යැද මෙහෙක් මිලදී ගන්වා වැළඳු යැ. මිනිස්සු දනැ උමු කොට සිතති, තුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් පුඟුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද"යි ... සැබෑද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුඟුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුඟුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසාදුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුඟුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසති පවිති වේ" යයි.

2. යා පනා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී සි.

අඤ්ඤාදර්ශනෙත පරිකාමරෙන අඤ්ඤාදර්ශිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්.

පුග්ගලිකෙන: එක් මෙහෙණකහට යැ, සහනට නො වෙයි, ගණයාහට නො වේ.

සඤ්ඤාදර්ශනෙත: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අඤ්ඤාදර්ශනෙත: වේතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තමා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතු සි, මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැරිය යුතු සි ...ආර්යාවෙනි. අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුඟුල් සතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගන්වන ලදී. මෙය නිසැහි විය. මම මෙය සහනට දෙමි සි ... දෙන්නෝ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි සි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙතා

අඤ්ඤදැනීමක අඤ්ඤදැනීමකසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසංඝේයං පාචිත්තියං. අඤ්ඤදැනීමක වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසංඝේයං පාචිත්තියං. අඤ්ඤදැනීමක අනඤ්ඤදැනීමකසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසංඝේයං පාචිත්තියං. නිසසංඝං පටිලභිතො යථාදනො උපනොතඛං.

අනඤ්ඤදැනීමක අඤ්ඤදැනීමකසඤ්ඤා ආපනති දුසංකට්ඨං. අනඤ්ඤදැනීමක වෙමතිකා ආපනති දුසංකට්ඨං. අනඤ්ඤදැනීමක අනඤ්ඤදැනීමකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනොති, සාමීකෙ අපලොකෙතො උපනොති, ආපදසු, උමුචතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසිකඛාපදං.

3. 11

එකාදසමසිකඛාපදං

1. සාවතීනීදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලලනාදු භික්ඛුනී ඛනුසුතා හොති භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මො කථං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදී කොසලො සීතකාලෙ මහග්ගං කම්බලං පාරුපිතො යෙන චූලලනාදු භික්ඛුනී තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීතො චූලලනාදු භික්ඛුනීං අභිවාදෙතො එකමනං නිසීදී. එකමනං නිසිඤ්ඤං ඛො රාජානං පසෙනදීං කොසලං චූලලනාදු භික්ඛුනී ධම්මො කථාය සදුසෙසසි සමාදපෙසි සමුනෙතපෙසි සම්පභංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදී කොසලො චූලලනාදුය භික්ඛුනීයා ධම්මො කථාය සදුසසිතො සමාදපිතො සමුනෙතපිතො සම්පභංසිතො චූලලනාදු භික්ඛුනීං එකදවොච: “විදෙය්‍යාසි අයෙය යෙන අපො”ති. සචෙ මෙ ත්වං මහාරාජ දතුකාමොසි ඉමං කම්බලං දෙහීති. අථ ඛො රාජා පසෙනදී කොසලො චූලලනාදුය භික්ඛුනීයා කම්බලං දතො උට්ඨායාසනා චූලලනාදු භික්ඛුනීං අභිවාදෙතො පදකම්මං කතො පසංඝාමී.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, නිසැපු දූය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

3. 11

එකොළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනන්ද හිඤ්ඤි බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහුම් කථා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි, එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡි කොඹල රජතෙමේ ශීතකාලයෙහි මහඇඟි පලසක් පොරවා පුලුනන්ද හිඤ්ඤිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ පුලුනන්ද හිඤ්ඤිය සකසා වැද එකත්පසෙකැ හුන්නේ යැ. එකත් පසෙකැ හුන්නාවූ මැ ප්‍රසෙනච්ඡි කොඹල රජතට පුලුනන්ද හිඤ්ඤි නොමෝ දහුම් කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡි කොඹල රජ තෙමේ පුලුනන්ද හිඤ්ඤිය විසින් දහුම් කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ පුලුනන්ද හිඤ්ඤියට "ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයෙක් වේ නම් කියන්නැ"යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ, දෙහුකැමැත්තෙහි නම් මේ පලස මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡි කොඹල රජතෙමේ පුලුනන්ද හිඤ්ඤියට පලසදී හුනස්තෙන් නැඟිට පුලුනන්ද හිඤ්ඤිය සකසා වැද පැදකුණු ශකාට ගියේ යි.

පාච්ඤාසාද්‍රී භික්ෂුනීවිභවේශා

2. මනුෂ්‍යා උජ්ඣායනී වියහති විපාලෙනති; “මභිච්ඡා ඉමා භික්ෂුනීයො අසඤ්ඤාධරා, කරං හි නාම රාජානං කම්බලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යහති”ති. අපෙය්‍යාසුං චො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුෂ්‍යානං උජ්ඣායනකානං වියනකානං විපාලෙනතානං. යා තා භික්ෂුනීයො අපච්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියනී විපාලෙනී: “කරං හි නාම අයා පුරුලනඤ්ඤා රාජානං කම්බලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ පුරුලනඤ්ඤා භික්ෂුනී රාජානං කම්බලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යති. සාචං භගවා. විගර්භි බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ පුරුලනඤ්ඤා භික්ෂුනී රාජානං කම්බලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යති. තොතං භික්ෂුවෙ අපෙය්‍යනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිද්ධාපදං උද්දීඤ්ඤා;

“ගරුපාපුරණං” පන භික්ෂුනියා වේතාපෙනියා වතුකංසපරමං වේතාපෙනධධං, තතො වෙ උපතරි” වේතාපෙයා නියසග්ගියං සාචිකතිය”තති.

3. ගරුපාපුරණං නාම: යං කීඤ්චි සිතකාලෙ පාපුරණං;

වේතාපෙනියාති: වීඤ්ඤාපෙනීයා.

වතුකංසපරමං වේතාපෙනධධනාති: පොළසකභාසණ්ඨානකං වේතාපෙනධධං.

තතො වෙ උපතරි” වේතාපෙයාති: තතුකරි. වීඤ්ඤාපෙනී පයොගෙ පුකකටං, පච්චාගෙන නිඤ්ඤාණියං භොති. නිඤ්ඤාපෙනධධං සභිකං වා ගණ්ඨං වා ඵකභික්ෂුනීයා වා. ඵවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ නිඤ්ඤාපෙනධධං -පෙ- “ඉදං මෙ අපො ගරුපාපුරණං අනිරොකවතුකංසපරමං වේතාපෙනං නිඤ්ඤාණියං ඉමාහං සභිකං නිඤ්ඤාපෙනී” -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අයාය දම්භිති.

අනිරොකවතුකංසෙ අනිරොකසඤ්ඤා වේතාපෙනී නිඤ්ඤාණියං පාචිකතියං. අනිරොකවතුකංසෙ වෙමතිකා වේතාපෙනී නිඤ්ඤාණියං පාචිකතියං. අනිරොකවතුකංසෙ උනාකසඤ්ඤා වේතාපෙනී නිඤ්ඤාණියං පාචිකතියං.

උනාකවතුකංසෙ අනිරොකසඤ්ඤා ආපති පුකකටංසං. උනාකවතුකංසෙ වෙමතිකා ආපති පුකකටංසං. උනාකවතුකංසෙ උනාකසඤ්ඤා අනාපති.

1. ගරුපාපුරණං - මජ්ඣං.
 2. උපතරි - මජ්ඣං.
 3. උනාකවතුකංසෙ අනාපති - මජ්ඣං ||

2. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "මේ භික්ෂුණිහු මහත් ගිජුකම් ඇතියාහු යැ, ලද්දකින් නොසතුටුවන්නාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් පලසක් විනවුහුද"යි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්ද) ඇසුහු මැ යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "කෙසේ නම් ආර්යා ධුලලනන්ද රජුගෙන් පලසක් විනවු ද"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද යි, සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ ශ්‍රීතා වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

ගරු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් සොළොස්කභවඤ්චක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතුයි, ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිති වේ යැයි.

3. ගරුපාසුරණ නම්: ශීතකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්; වෙතාපෙන්තියා: විනවන්නිය විසින්;

වතුක්කංසපරමං වෙතාපෙතඛං: සොළොස් කභවඤ්චක් අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

කතො වෙ උත්තරිං වෙතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝභි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... "ආර්යාවෙනි, අධිරා සොළොස් කභවඤ්චක් පරම කොට ඇති මේ ගරු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදුවැ නිසැඟි විය, මම මෙය සහනට නිසඟමි"යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහුසැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා සොළොස් කභවඤ්චයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අධිරා සොළොස් කභවඤ්චයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අධිරා සොළොස් කභවඤ්චයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

උනු සොළොස් කභවඤ්චයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කභවඤ්චයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කභවඤ්චයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාවිත්‍යය පාළු හිතවුන් වීභවය

අනාපය: වතුකංසපරමං වේතාපෙති. උනකවතුකංස පරමං වේතාපෙති, ඤාතකානං, පවාටිතානං, අඤ්ඤාසිසානං, අඤ්ඤානං ධනෙන, මහඤ්ඤං වේතාපෙතුකාමං අපඤ්ඤං වේතාපෙති, උමමනතිකාය -පෙ- අදිකමිකායාති.

එකාදසමයිකවාපදං.

3. 12

දවාදසමයිකවාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හඟවා සාවතීයං වීහරති ජෙතවනෙ අනාපපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන චූළනාදු භික්ඛුනි බහුසුතා හොති භාණිකා වීසාරද පච්චා ධම්මං කරං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො උණකාලෙ මහඤ්ඤං ඛොමං පාරුපිතා යෙන චූළනාදු භික්ඛුනි තෙනුපසධිතාමි. උපසධිතාමිතා චූළනාදු භික්ඛුනි අභිවාදෙතා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසීතනං ඛො රාජානං පසෙනදි කොසලං චූළනාදු භික්ඛුනි ධම්මයා කරාය සද්දසෙසසි, සමාදපෙසි, සමුඤ්ඤපෙසි, සමපහංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො චූළනාදු භික්ඛුනියා ධම්මයා කරාය සද්දසෙසතො සමාදපිතො සමුඤ්ඤපිතො සමපහංසිතො චූළනාදු භික්ඛුනි. එතදවොච: “වදෙය්‍යාසි අයෙහ යෙන අපො”ති. සචෙ මෙ නිං චිතාරාජ දතුකාමොසි, ඉමං ඛොමං දෙහීති. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො චූළනාදු භික්ඛුනියා ඛොමං දතා උට්ඨායාසතා චූළනාදු භික්ඛුනි අභිවාදෙතා පදකච්ඡං කතා පකකාමි.

2. මනුස්සා උජ්ඣායහති වීයහති වීපාවෙහති: “මච්ච්චා ඉමා භික්ඛුනියො අසඤ්ඤාධා කරං හි නාම රාජානං ඛොමං වීඤ්ඤපෙසසතීති”. අපෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වීයහනානං වීපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අච්ච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායහති වීයහති වීපාවෙහති: “කරං හි නාම අය්‍යා චූළනාදු රාජානං ඛොමං වීඤ්ඤපෙසසතී”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ චූළනාදු භික්ඛුනි රාජානං ඛොමං වීඤ්ඤපෙසිති. සච්චං හඟවා.

සොළොස් කහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනුසොළොස් කහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන් ගෙන්, පැවැරුවන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, මහඇතියක් විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමභනිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද සි.

3. 12

දොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙයෙහි, එසමයෙහි වනාහි ධුලානන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වුවා දහුම් කරා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. එකල්හි ප්‍රසෙනථීන් කොඹල රජ තෙමේ උෂ්ණකාලයෙහි මහඇඟි කොටු පිළියක් පෙරෙවගෙන ධුලානන්ද හිඤ්ඤාය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ධුලානන්ද හිඤ්ඤාය සකසා වැද එකත් පසෙකැ හුන්නා වූ ප්‍රසෙනථීන් කොඹල රජහට ධුලානන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනථීන් කොඹල රජ ධුලානන්ද හිඤ්ඤාය විසින් දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ධුලානන්ද හිඤ්ඤායට “ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කීයැ. ඉදින් මහරජ දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මේ කොටු පිළිය මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනථීන් කොඹල රජ ධුලානන්ද හිඤ්ඤායට කොටු පිළිය දී හුනාස්නෙන් නැඟිට ධුලානන්ද හිඤ්ඤාය සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මේ හිඤ්ඤාහු මහත් ගීජුකම් ඇතියාහු ය, ලද දෙයින් නො සතුටු වුවාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් කොටු පිළියක් විනවුහු” ද යි, හිඤ්ඤාහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිස්සුන්ගේ (අකීර්තනී ගබ්දය) ඇසුහු මැ යි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ...මහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ධුලානන්ද රජහුගෙන් කොටු පිළියක් විනවූ” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලානන්ද හිඤ්ඤා රජහුගෙන් කොටු පිළියක් විනවූ ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස,

භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුර්ලතන්ද භික්ෂුණී රජහුගෙන් කොටු පිළියක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"ඌහු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් දසකභවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතු යි. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙ" යයි.

3. ලහුපාපුරණ නම්: උෂ්ණකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්.

වේතාපෙත්තියා: විනවන්නිය විසින්.

අධිධතෙයාකංසපරමං වේතාපෙත්තියා: දසකභවණු අඟය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උක්කපිං වේතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... "ආර්යාවෙනි, අධිරා දස කභවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ඌහු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදු වූ නිසැඟි විය. මම මෙය සභනට නිසරම්"යි ... දෙත්තේ යෑ ... දෙත්තාහු යෑ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා දසකභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අධිරා දසකභවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අධිරා දසකභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

උනු දසකභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකභවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

දසකභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනු දසකභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන්ගෙන්, පැවරූ වන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්; තමාගේ ධනයෙන්, මහඥාණයක විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අඟය ඇතියක් විනවා නම්; ඇවැත්, නැත. උමමක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

මෙහි උද්දාහරණ :

- පහත අකාලකාලයේ - පරිවෘත්ත ව විඤ්ඤාපෙ
- වෙනාපෙචා අඤ්ඤාදායී - සබ්බකඤ්ඤා මහාපනී
- සඤ්ඤාචිකා පුග්ගලිකා - චතුසකංසමිඤ්ඤායාකාති.

උද්දාහරණ වෙලාවේ අයුරුයා නිසන්සහගියා පාච්ඤ්ඤායා ධම්මා. කසායායා පුච්ඤ්ඤා කච්ඤ්ඤා පරිසුඤ්ඤා. දුකියමෙ පුච්ඤ්ඤා කච්ඤ්ඤා පරිසුඤ්ඤා. තනියමෙ පුච්ඤ්ඤා කච්ඤ්ඤා පරිසුඤ්ඤා. පරිසුඤ්ඤායායා තසා තුඤ්ඤා. එවමෙතං ධාරයාචිකි.

නිසන්සහගියා නිවර්තන :

1. චතුසකංසමිඤ්ඤා නිසන්සහගියා නිවර්තන, මෙහි :

ඔවුන්ගේ උද්දනය :

පත්ත යැ අකාල කාල යැ පරිවත්ත යැ විශුද්ධතා යැ වේතාපන
යැ අඤ්ඤාදායීක යැ සබ්බික යැ මහාජනික යැ සඤ්ඤාවීක යැ
සුඤ්ඤාලික යැ චතුකකංස (පරම)යැ අඛණ්ණෙය්‍ය (කංසපරම) යැ යි.

ආර්යාවෙනි, තිස් නිසඟ් පවති ධම්ම උදෙසන උදහු මැ යි,
එහිලා ආර්යාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවනවට දු පිළිවිසිමි.
කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද?
ආර්යාවෝ මෙහි ලා පිරිසුදුහ, එහෙයින් නිභඩයහ, මෙසේ මෙය
දරමි යි.

නිසැඟ්හු නිමියහ.

පාවිච්චිය බණඩං

1 ලසුනවගො

4. 1. 1

පයමසිකධාපදං

ඉමෙ ඛො පනසායො ඡසට්ඨිසතා පාවිච්චියා ධම්මො උදෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවඤ්චියං විහරති ඡෙතවනෙ අනාරාමිණිකසා ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරෙන උපාසකෙන භික්ඛුනිසඛේසා ලසුනෙන පවාටිතො හොති. යාසං අයානං ලසුනෙන අඤ්ඤා අභං ලසුනෙනාති. ඛෙක්ඛපාලො ව ආණ්ණො හොති. සචෙ හි භික්ඛුනියො ආගච්ඡන්ති. එකෙකාය¹ භික්ඛුනියා දෙව තයො හණ්ඩකෙ දෙභීති. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්චියං උඤ්ඤවො හොති. යථාහතං ලසුනං පටිකඛයං අගමාසි. භික්ඛුනියො තං උපාසකං උපසඤ්චාමීත්වා එතදචොවුං. “ලසුනෙන ආවුසො අඤ්ඤා”ති. නත්ථයො² යථාහතං ලසුනං පටිකඛණං ඛෙක්ඛං ගච්ඡන්ති. ථුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී ඛෙක්ඛං ගන්ත්වා න මත්තං ජානීත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසී³. ඛෙක්ඛපාලො උඤ්ඤායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො න මත්තං ජානීත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසසති”ති.

2. අඤ්ඤාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස ඛෙක්ඛපාලස්ස උඤ්ඤා-යනසස්ස ඛියනසස්ස විපාවෙනාසස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අපටිච්ඡා-පෙ- තා උඤ්ඤායන්ති ඛියන්ති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤ න මත්තං ජානීත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී න මත්තං ජානීත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසීති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී න මත්තං ජානීත්වා බහුං ලසුණං හරාපෙසසති. තෙන භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ධම්මං කථං කන්වා භික්ඛු ආමනෙතසි.

3. භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පජාපතී අහොසී. තිස්සො ව ධීතරො නඤ්ඤ නඤ්ඤවතී සුඤ්ඤවිතඤ්ඤ. අථ ඛො භික්ඛවෙ සො බ්‍රාහ්මණො කාලං කන්වා අඤ්ඤතරං හංසයොතිං උපපජ්ඣී. තස්ස සබ්බසොචණ්ණමයා පත්තා අහෙසුං. සො තාසං එකෙකං පත්තං දෙති. අථ ඛො භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤ

1. එකෙකාය-ඉඡසං,
2. න එතදයො-සීඉ ii
3. ආහරාපෙසී-සීඉ i සීඉ ii

පාච්ඤානීය කාණ්ඩය

ලසුනවග්ගය

4. 1. 1

පළමු සිකපදය

ආයතීවෙනි, මේ එක්සිය සසැටක් පවිති ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේ-
සිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා
උවසුවකු විසින් හික්ෂුණි සඬක තෙමේ ලුහුනෙන් පවරන ලද්දේ
වෙයි. යම් ආයතී කෙනකුන්ට ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම්
මම ලුහුනෙන් (පවරමි) යි. ඉදින් මෙහෙණෝ පැමිණෙත් නම්
එක් එක් මෙහෙණකට දෙතුන් ලුහුනු පොකුරක් දෙවයි කෙත්පල්
තෙමෙත් අණවන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි සැවැතෙහි
උත්සවයෙක් වෙයි. ගෙනවුත් තුඬු ලුහුනු නිමාවට හියේ යැ.
මෙහෙණෝ ඒ උවසු වෙත එළැඹෑ ඇවැත, ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන
වේ යයි, තෙල කරුණ කීහු. නැත ආයතීවෙනි, ගෙනවුත් තුඬු
ලුහුනු අවසන් විය. කෙතට යනු මැනැවැ යි. ථුලලනන්ද හික්ෂුණි
කෙතට ගොස් පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු යැ.
කෙත්පල් තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි:
“කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා
ගත්තු ද” යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන.
ඒ කෙත්පල්හුගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු යි. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙනෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ථුලලනන්ද පමණ නො දන
බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි ... සැබෑ ද මහණෙකි, ථුලලනන්ද
හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි.
සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ
නම් මහණෙහි, ථුලලනන්ද හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ
ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය
පිණිස හෝ නො වෙයි . . . දහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමතුහ.

3. මහණෙහි, පෙරැවුටක් කියමි. ථුලලනන්ද හික්ෂුණි එක්තරා
බමුණක්හුගේ අඹු වූ යැ. නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරිනන්ද යැයි
දියණියෝ තිදෙනෙක් ද වූහ. එකල්හි මහණෙහි, ඒ බමුණු තෙමේ
කලුරිය කොට එක්තරා භංසයොනියෙකු උපන්නේ යැ. ඔහුගේ
පියාපත් සියල්ල රන්වුවා විය. හෙතෙමේ ඔවුනට එක් එක් පියා-
පතක් දෙයි. එකල්හි මහණෙහි, ථුලලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ

පාරිභෝගික නීති විකල්ප විභවය

භික්ෂුණි අයං භංගො අනිකං ඵලකං පතං දෙතීති කං භංගොථං ගතොති නිසංඝං අකාසී. තස්ස පුත ජායමානා පතා සෙතා සමුදායංසු. තදපි භික්ෂුවො ධුලලනං, භික්ෂුණි අනිලො-භෙන සුවණ්ණං පරිභිතා, ඉදති ලසුනා පරිභාසියස්තීති.

'යං ලදාං තෙන භුට්ඨංඛං - අනිලොභො හි පාපකො භංගොථං ගතොති - සුවණ්ණං පරිභාසො'ති.

අර මො භගවා ධුලලනං භික්ෂුණිං අනෙකපටියායෙන විගරහිතා දුගරතාය -පෙ- ඵලකං පත භික්ෂුවො භික්ෂුණියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසංඥා:

"යා පත භික්ෂුණි ලසුනා මාදෙයා පාරිභෝගික"නති.

4. යා පතාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුණිති: -පෙ- අයං ඉමසමං අපෙ අධිපොතා භික්ෂුණිති.

ලසුනා නාම: මාගධකං¹ වුට්ඨිති. මාදියොමිති පතිගණනාති ආපඤ්ඤා ඉකංචස්ස. අපෙඤ්ඤාතො අපෙඤ්ඤාතො අපඤ්ඤා පාරිභෝගියස්ස.

ලසුනො ලසුනසඤ්ඤා මාදති ආපනති පාරිභෝගියස්ස ලසුනො වෙමතිකා මාදති ආපනති පාරිභෝගියස්ස. ලසුනො අලසුනසඤ්ඤා මාදති ආපනති පාරිභෝගියස්ස.

අලසුනො ලසුනසඤ්ඤා ආපනති² ඉකංචස්ස. අලසුනො වෙමතිකා ආපනති ඉකංචස්ස අලසුනො අලසුන සඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: පලංඤාතො භඤ්ජනතො හරීතතො වාවලසුනො³ සුපසමිදාතො මංසමිදාතො තෙලසමිදාතො සාළවෙ උත්තරීභවෙස උමමන්කාය -පෙ- ආදිකමිතොයාති.

පට්ඨපිකාපදං⁴.

4. 1. 2

දුතියසිකාපදං

1. සාවතී නිදනං- තෙන මො පත සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුණියො සමාදාමෙ ලොමං සංභරාපෙතො අච්චිතියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා ඵකතිපෙඨ නභායහති. වෙසියා උඤ්ඤාසකති වියහති විපාවෙතී: "කරං හි නාම භික්ෂුණියො සමාදාමෙ ලොමං සංභරාපෙතොසකති සෙයාරාසි ගිහී කාමොගිනියොති".

1. භංගොථං-පිඤ්ඤා පිඤ්ඤා පිඤ්ඤා
2. මාගධං, පිඤ්ඤා පිඤ්ඤා
3. අලසුනො ලසුනසඤ්ඤා මාදති ආපනති - මෙයං, HO:
4. වාවලසුනො, මෙයං
5. ලසුනො සිකාපදං පට්ඨං, මෙයං, පිඤ්ඤා,

මේ භංස තෙමේ අපට එක් එක් පියාපතක් දේ යයි ඒ භංසරාජයා අල්වාගෙන පියාපත් නැතියක්හු කළා යැ. ඔහුගේ යළි හටගන්නා පියාපත්හු සුදු වූ හටගත්හ. එද ද මහණෙනි, ජුරුනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ අතිලොභයෙන් රනින් පිරිහිණ. දන් ලුහුනෙන් පිරිහේ යයි.

“යමක් ලද නම් එයින් තුටුවිය යුතු යි. අතිලොභය වනාහී ලාමක යැ. භස්රජහු අල්වාගෙන රනින් පිරිහිණැ” යි.

එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ ජුලලනන්ද භික්ෂුණියට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ලුහුනු කානම් පවිති වේ” යයි.

4. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ලුහුන නම්: මගදරට උපතැ යි කියනු ලැබෙයි. කන්තොමැයි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරභලායෙහි පරභලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ලුහුනෙහි වීමනි ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි වීමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හෙළ ලුහුනෙහි, යෑ ලුහුනෙහි, පලාවන් ලුහුනෙහි, මීදුර නැති ලුහුනෙහි, සුපයමාකයෙහි, මංසයමපාකයෙහි, තෙල සමපාකයෙහි. ගිවුර සාලවයෙහි, අවුරපත්ති, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 1. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නී නිදන යි - එසමයෙහි වනාහී සවග මෙහෙණේ පිළිසත් පියෙසෙහි ලොම් හරවා අවිරවනී නදියෙහි වෙසඟනන් සමග නග්න වූ එක් නොවෙහි ය්‍යානය කෙරෙත්. වෙසඟනෝ උමු කොට සිතනී, කුලුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගාහී කාමහොභිනීන් මෙන් පිළිසනා පියෙසෙහි ලොම් හැර- දුහු” ද යි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. අපෙසසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තාසං වෙසියානං උජ්ඣායනං විසභනං විසභනං විපාවෙහනං. යා තා භික්ඛුනියො අභිච්ඡා-පෙ-තා උජ්ඣායනං විසභනං විපාවෙහනං: “කථං භී නාම ජබ්බකෙයා භික්ඛුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනං”ති.-පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බකෙයා භික්ඛුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසනංති, සච්චං හගවා. විගරහි චුද්ධො හගවා-පෙ-කථං භී නාම භික්ඛවෙ ජබ්බකෙයා භික්ඛුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනං, නොතං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවංඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසසඤ.

“යා පන භික්ඛුනී සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසස පාච්ඤිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමංඤ්ච අපෙ අධිපෙතනා භික්ඛුනීති.

සම්මාධො නාම: උභො උපකච්ඡකා මුත්තකරණං.

සංහරාපෙසසානං: ඵකඤ්ච ලොමං සංහරාපෙති ආපනති පාච්ඤියසස. බහුකෙපි ලොමෙ සංහරාපෙති ආපනති පාච්ඤියසස.

අනාපනති: ආබාධසඵට්ඨයා උම්මනතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 1. 3

තතියසික්ඛාපදං.

1. සාවඤ්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන දෙච භික්ඛුනියො අනභිරතියා පිළිනා ඔට්ටකං පච්චිකා නලසාතකං කරොනති. භික්ඛුනියො තෙන සද්දෙන උපධාවඤ්චා තා භික්ඛුනියො ඵකදවොචු: “කිසස කුමෙක අයො පුරිසෙහි” යද්ධිං සමපදසසාමාති. න මයං අයො පුරිසෙහි යද්ධිං සමපදසසාමාති. භික්ඛුනීනං ඵකච්ඡං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අභිච්ඡා-පෙ- තා උජ්ඣායනං විසභනං විපාවෙනති: “කථං භී නාම භික්ඛුනියො තලසාතකං කරිසසනං”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො තලසාතකං කරොහනීති, සච්චං හගවා. විගරහි චුද්ධො හගවා -පෙ- කථං භී නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො තලසාතකං කරිසසනං. නොතං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවංඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසසඤ.

“තලසාතකෙ පාච්ඤිය”නති

1. පුරිසෙහ - 040.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ වෙසභනන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවන් දැයි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා නම් පවිනි වේ" යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

සම්බාධ නම් : දෙ කිසිල්ල යෑ මුත්‍රකරණ යි.

සංහරාපෙය්‍ය : එක්ලොමකුදු හරවා නම් පවිනි ඇවැත් වෙයි. බොහෝ වූ ද ලොම් හරවා නම් පවිනි ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 1. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි දෙ මෙහෙණ කෙනෙක් අනභීරතයෙන් පිඩින වුවාහු ගබට පිවිස තලසාතකය කෙරෙහි. භික්ෂුණිහු ඒ ශබ්දයෙන් දිවෑ අවුත් ඒ මෙහෙණන්ට "ආයතීවෙනි, තෙපි කුමකට පුරුෂයන් සමඟ දුෂ්‍යවහුද"යි කීහු. ආයතීවෙනි, අපි පුරුෂයන් සමඟ නො ම දුෂ්‍යවමහ යි. මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ තලසාතකය කොළෝද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ තලසාතකය කෙරෙද්දැයි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ තලසාතකය කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"තලසාතකයෙහි පවිනි වේ" යයි.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීච්චණ්ඩියා

3. **තලසාතකං නාම:** සමථසසං සාදියනති අනතමසො උපලපඤ්ඤානපි මුක්ඛකරණෙ පභාරං දෙනි ආපඤ්ඤා පාච්ඤායසස.

අනාපඤ්ඤා: ආබාධපථවියා උමමඤ්ඤාය -පෙ- අදිකමමිකායාති.

තනියසිකඛාපදං

4. 1. 4

චතුස්සකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඔවා පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා පුරාණරාජොරොධා භික්ඛුනීසු පබ්බජිතා භොති. අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී අනභිරතියා පිළිනා යෙන සා භික්ඛුනී තෙනුපසඩකමී. උපසඩකමීතවා තඃ භික්ඛුනීං එතදවොච: "රාජා ඔවා අයොස තුලෙන චිරාචිරං ගච්ඡති කථං තුලෙන ධාරෙරා"ති. ජතුමට්ටකෙනා අයොසති. කිං එතං අයොස ජතුමට්ටකණ්. දථ ඔවා සා භික්ඛුනී නසසා භික්ඛුනියා ජතුමට්ටකං ආචිකවී. දථ ඔවා සා භික්ඛුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිතවා ඔවාචිතුං විසසරිතවා එකමනතං ජඤ්ඤයි. භික්ඛුනීයො මකඤ්ඤාති සමපරිකිණ්ණං පසසිතවා එවමාහංසු "කඤ්ඤං කමමනති" සා එවමාහ මඤ්ඤං කමමනති.

2. යා තා භික්ඛුනීයො අඤ්චියා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙතති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිසසති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුනී භික්ඛුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිති. සච්චං හගවා. චිගරහි මුඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුනී භික්ඛුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිසසති. තෙනං භික්ඛුනී අපසසකනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියඤ්ඤා.

"ජතුමට්ටකෙ පාච්ඤාය"නති

3. ජතුමට්ටකං නාම: ජතුමයං කට්ඨමයං පිට්ඨමයං මඤ්ඤාමයං. ආදියොයානති: සමථසසං සාදියනති අනතමසො උපලපඤ්ඤාමි මුක්ඛකරණං පථවෙසති ආපඤ්ඤා පාච්ඤායසස.

අනාපඤ්ඤා: ආබාධපථවියා උමමඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

චතුස්සකඛාපදං

1. ජතුමට්ටකෙන, ඹ ii, - මජ්ඣ.
2. ආබාධපථවියා-මජ්ඣ.

3. කලසාපක නම: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උසුල් පතිනුදු මුත්ත කරණයෙහි පහර දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය යි.

4. 1. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පෙඨ ගිහි බැවිති රජහුගේ ඇතොවුරෙහි වූ එක්තරා ස්ත්‍රීයක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් අනභිරතියෙන් පෙඨෙහි ඒ මෙහෙණ වෙත එළැඹියා යෑ. එළැඹූ ඒ මෙහෙණහට “ආයඛාවෙනි, රජ තෙමේ වනාහි කලින් කල තොප වෙතට පැමිණෙයි. තෙහි කෙසේ ඉවසා දරව දු”යි තෙල කරුණ කිවු යෑ. ආයඛාවෙනි, ජතුමට්ටකයෙනි. ආයඛාවෙනි, තෙල ජතුමට්ටකය කීමෙක් ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මෙහෙණහට ජතුමට්ටකය පැහැදිලි කොට කිවු යෑ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගෙන දෙවින්නට නො යිහි කොට එකත්පසෙක දැවු යෑ. මෙහෙණෝ මැස්සන්ගෙන් භාත්පයින් ගැවසී ගන්නා ලද්ද දැක “මේ කාගේ කායඛියක්ද”යි කිහු. ඒ තොමෝ මෙය මාගේ කායඛියෙකැ යි කිවු යෑ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙණෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගතුද” යි... “සැබෑ මහණෙනි, මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය [ප්‍රයොජනයට] ගතුද” යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය ගතු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා”

“ජතුමට්ටකයෙහි පවිති වේ” යෑ යි.

3. ජතුමට්ටක නම: ලහමුවා යෑ දවමුවා යි පිටි මුවා යෑ මැටිමුවා යෑ.

ආදියෙය්‍යා: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උසුල් පතකුදු මුත්ත කරණයට පිවිස්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 1. 5

පහුවමසිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සකෙකසු විහරති කපිල-
වස්සස්මී. නිග්‍රොධාරාමෙ, අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී යෙන
හගවා තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීනා හගවනාං අභිවාදෙතා අධොවාතෙ
අට්ඨාසි. “දුග්ගජේධා හගවා මාතුගාමො”ති. අථ ඛො හගවා
ආදියඤ්ඤා ඛො භික්ඛුනියො උදකසුදධිකනති, මහාපජාපතී. ගොතමී-
ධමමීයා කථාය සඤ්ඤෙසසි සමාදපෙසි සමුකෙතපෙසි සමඋභංසෙසි.
අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී හගවතා ධමමීයා කථාය සඤ්ඤිතා
සමාදපිතා සමුකෙතජිතා සමඋභංසිතා හගවනාං අභිවාදෙතා පදකඛණ-
කතා පකතාමී.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මී. නිදනෙ එතස්මී. පකරණෙ ධමමී.
කථං කතා භික්ඛු ආමනොසි. “අනුජානාමී භික්ඛවෙ භික්ඛුනීනං
උදකසුදධික”නති. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී
හගවතා උදකසුදධිකා අනුඤ්ඤතාති අතිගමීරං උදකසුදධිකං ආදියඤ්ඤා
මුත්තකරණෙ වණං අකාසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං
එතමස්මං ආරාවෙසි.

3. යා නා භික්ඛුනියො අජිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති
බියනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුදධිකං
ආදියඤ්ඤාති”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගමීරං උදක
සුදධිකං ආදියති.¹ සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං
හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුදධිකං ආදියඤ්ඤාති,
තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඨි පන භික්ඛවෙ
භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛපදං උද්දීසඤ්ඤා:

“උදකසුදධිකං පන භික්ඛුනියා ආදියමානාය අධිගුලපබ්බපරමං
ආදතබ්බං. තං අතිකතාමෙතනියා පාවිතනිය”නති.

4. උදකසුදධිකං නාම: මුත්තකරණස්ස ධොවනා වුච්චති.

ආදියමානායාති:² ධොවතනියා.

අධිගුලපබ්බපරමං ආදතබ්බනති; අභිසු අධිගුලීසු දෙව පබ්බපරමා
ආදතබ්බා.

1. ආදියඤ්ඤා - සිඉ

2. ආදියතනියා, සිඉ සි,

පස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු ශාකාජනපදයෙහි කිඹුල්වත් පුද කුගඞරමිති වැඩැවෙසෙති. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාගාවතුන් වෙත එළැඹියා යෑ. එළැඹූ භාගාවතුන් සකසා වැද “භාගාවතුන් වහන්ස, මාගම දුගදයා”යි යවී සුළඟෙහි සිටියා යෑ. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ “භික්ෂුණිහු උදකඉද්ධිකය ගනිත්ව”යි. මහාප්‍රජාපතී ගෞතමීයට දහුමී කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ සේක. මොනවට කරුණු ගැන්වූ සේක. මොනවට තෙද ගැන්වූ සේක. මොනවට සකුටු කරවූ සේක. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාගාවතුන් විසින් දහුමී කරාවෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දී මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දී මොනවට තෙද ගන්වන ලද්දී මොනවට සකුටු කරවන ලද්දී භාගාවතුන් සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියා යෑ.

2. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහුමී කරා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මෙහෙණන්ට උදකඉද්ධිකය අනුදනිමි”යි. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් භාගාවතුන් විසින් උදකඉද්ධිකය අනුදන වදරන ලද සි ඉතා ගැඹුරට උදකඉද්ධිකය ගන්නී මුත් කරණයෙහි විණයක් කළා යෑ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යෑ.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඹුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතු” ද සි ... සැබැද මහණෙනි. මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතු ද සි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“උදක ඉද්ධිකය ගනු ලබන මෙහෙණ විසින් දෙ ඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි. එය ඉක්මවන්නියට පවිත් වේ” යෑයි.

4. උදකඉද්ධික නම්: මුත්තකරණය පිළිබඳ දෙවීම කියනු ලැබේ.

ආදියමානාය: දෙවන්නිය විසින්:

ආධිත්‍යලපබ්බපරමං ආදතබ්බං: දෙ ඇඟිල්ලෙහි දෙ පුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙඛා

෧. අතික්කාමෙහනියානී: සමච්ඡන්තං සාදියතනී අනාමසො කෙසඤ්ඤාමනනෙසු අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අතිරෙකද්විභුලපච්චෙඛ ආතිරෙකසඤ්ඤා ආදියනී ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකද්විභුලපච්චෙඛ වෙමනීකා ආදියනී ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකද්විභුලපච්චෙඛ උනකසඤ්ඤා ආදියනී ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උනකද්විභුලපච්චෙඛ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. උනකද්විභුලපච්චෙඛ වෙමනීකා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. උනකද්විභුලපච්චෙඛ උනකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ද්විභුලපච්චෙඛපරමං ආදියනී, උනකද්විභුලපච්චෙඛ පරමං ආදියනී, ආබාධපච්චියා, උමමන්තකාය -ප- ආදිකමිකායානී.

පඤ්චමයික්කාපදං.

4. 1. 6

ජට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන චො පන සමයෙන ආරොහනෙතා¹ නාම චිහාමනෙතා භික්ඛුසු පඤ්චිතො හොති. තස්ස පුරාණදුතියිකා භික්ඛුනීසු පඤ්චිතා හොති. තෙන චො පන සමයෙන සො භික්ඛු තස්සා භික්ඛුනීයා සකන්තෙ භහව්ඤ්ඤානං කරොති. අථ චො සා භික්ඛුනී තස්ස භික්ඛුනො භුඤ්ජනතස්ස පානීයෙන වා විධුපනෙන වා උපතිට්ඨිතො අවච්චදති. අථ චො සො භික්ඛුනී පං භික්ඛුනීං අපසාදෙසී.² “චා හගිනි ඵවරුපං අකංසී. තෙනං කප්පනී”ති. පුච්චෙඛ මං තං ඵවඤ්ඤා ඵවඤ්ඤා කරොසී. ඉදනි ඵහතං න සහසීති පානීයොලකං මසුමෙඤ ආසුමිතො විධුපනෙන පහාරං අදසී.

2. යා තා භික්ඛුනීයො අපපිට්ඨා -ප- තා උඤ්ඤාසනී වියහති විපාලෙතනී: “කථං හි නාම භික්ඛුනී භික්ඛුසස්ස පහාරං දස්සනී”ති -ප- සචං කිර භික්ඛුනී භික්ඛුසස්ස පහාරං අදසීති. සචං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා -ප- කථං හි නාම භික්ඛුනී භික්ඛුසස්ස පහාරං දස්සනී. තෙනං භික්ඛුනී අපසන්තානං වා පසාදය -ප- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුසස්ස භුඤ්ජනතස්ස පානීයෙන වා විධුපනෙන වා උපතිට්ඨියා පාචිත්තිය”තනී.

1. රොහනෙතා, - සීඝ්‍රි | 2. අපසාදෙසී, - මජ්ඣ, Free Distribution www.aathaapi.org

කං අතිකකාමෙනානියා: පහස ඉවසන්ති යටත් පිරිසෙයින්
ඡකසගක් පමණකුදු ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා ගනී නම්
පවිති ඇවැත් වෙයි. අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා
ගනී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනුසන්
ඇතියා ගනී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා නම් දුකුළා
ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනු සන් ඇතියා
නම් ඇවැත් නැති.

දෙඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගනී නම්, උනු දෙඇඟිලි
දෙපුරුකක් පරම කොට ගනී නම්, ආබාධප්‍රත්‍යයයෙන්, අවැත් නොවේ.
උමමන්තිකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 1. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ආරොහන්ත නම්
මහාමාත්‍රයෙක් මහණුන් කෙරෙහි පැවිදි වූයේ වෙයි. ඔහුගේ
පැරණි අඹු මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එසමයෙහි
වනාහි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණ වැළඳගෙහි බන්ධිය කෙරෙයි.
එකල්හි ඒ මෙහෙණ වළඳන ඒ මහණහට පැනින් ද
තල්වැටීන් පවන් සැළීමෙන් ද [උවචැන් කරමින්] වෙතැ සිට
[පැවිදි සිරිත] ඉක්මවා [පස්කම් සැපමුසු] වදන් බෙණෙයි.
එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණහට “බුහුන, මෙබන්දක්
තහමක් කරව, මෙය නො කැපයැ”යි අප්‍රසාදය පළ කෙළේ යැ.
පෙර තෝ මට මෙසේත් මෙසේත් කෙරෙහි, දන් මෙවිවරකුත්
නො ඉවසහි යැ යි පැන්තලිය හිසමතැ වත් කොට තල්වැටීන්
පහර දුන්නා යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්ඵුවෝ...ඔහු උමු කොට
සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක්
මහණක්හට පහර දුන්නාදැ”යි ... සැබෑද මහණෙහි, මෙහෙණක්
මහණක්හට පහර දුන්නා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවකුන් වහන්ස.
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් මහණක්හට
පහරදුන්නාද මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ
නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය
උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වළඳන මහණක්හට පැනින් හෝ තල්වැටීන්
හෝ යුතු වැ වෙතැ එළැබෑ සිටි නම් පවිති වේ”යයි.

පාවිච්චියපාළි 'භික්ඛුනීච්චතො

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්සිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

භික්ඛුසාසාති: උපසම්පන්නස්ස.

භුඤ්ජනසාසාති: පඤ්ඤාං භොජනානං අඤ්ඤානරං භොජනං භුඤ්ජනස්ස.

පාතීයං නාම: 'යං කිඤ්චි පාතීයං,

විච්චිපනං නාම: යා කාචි වීජනී'

උපතිට්ඨෙය්‍යාති: භක්ඛපාසෙ තිට්ඨති ආපඤ්ඤා පාවිච්චියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නස්සදා, පාතීයෙන වා විච්චිපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපඤ්ඤා පාවිච්චියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමනිකා පාතීයෙන වා විච්චිපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපඤ්ඤා පාවිච්චියස්ස උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නස්සදා, පාතීයෙන වා විච්චිපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපඤ්ඤා පාවිච්චියස්ස.

භක්ඛපාසං වීජනීනා උපතිට්ඨති ආපඤ්ඤා සුක්ඛංසං. බාදනීයං බාදනස්ස උපතිට්ඨති ආපඤ්ඤා සුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නස්ස උපතිට්ඨති ආපඤ්ඤා සුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නස්සදා ආපඤ්ඤා සුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නෙ වෙමනිකා ආපඤ්ඤා සුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නස්සදා ආපඤ්ඤා සුක්ඛංසං.

අනාපඤ්ඤා: දෙනි දුපෙනි, අනුපසම්පන්නං ආණංපෙනි උමමඤ්ඤාය -පෙ ආදිකමෙකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 1. 7

සත්තමසිකඛාපදං.

1. සාවිච්චී නිදනං - පෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො සසකාලෙ ආමකධඤ්ඤාං වීඤ්ඤාපෙඤ්ඤා නගරං අතිගරකතී. දොරට්ඨානෙ දෙවයො භාගඤ්ඤා පළිබ්බුද්ධිනා' මුඤ්ඤිංසු. අප ඛො තා භික්ඛුනීයො උපසස්සං ගහනා භික්ඛුනීනං එතඤ්ඤා ආරොවෙසුං.

1. විජනී - මෙසං,
2. වෙබ්බුද්ධිනා - මෙසං,

3. යා පන: යම්, යමබ්දු ... භික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මෙ අදීයෙහි
ලා අදහස් කරන ලද භික්ඛුණි යි.

භික්ඛුණා: උපසපනක්භට.

භුක්ඛ්ඤ්ඤාසා: පස් බොජුනෙන් එක්තරා බොජුනක් වළඳන්නාහට.

පානීය නම: යමකිසි පියසුතු දයක්.

විධුපන නම: යමකිසි විජනියක්.

උපතිට්ඨෙය්‍යා: අත්පසා සිටි නම පච්චි ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වූ වෙනු සිටි නම පච්චි ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වූ වෙනු සිටි නම පච්චි ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපනස්සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වූ වෙනු සිටි නම පච්චි ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙනු සිටි ආම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු වෙනු සිටි නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක් කෙරෙහි උපසපනස්සන් ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපනස්සන් ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වේ.

දේ නම, දෙවා නම, අනුපසපනක්භු අණවා නම, ඇවැත් නැත. උම්මත්තීකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 1. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ අස්වනු කල්හි අමු ධාන්‍යය විනවා තුවරට ගෙන එති. [නුවට] දෙරටු-හන්හි ආයතාවෙහි, කොටසක් දෙවුයෑ යි හිරිහැර කොට මුදුලුහ. එකල්හි ඒ මෙහෙණේ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොල්ලු.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිගඬෙයා

2. යා කා භික්ෂුනියො අපට්ඨතා -පෙ- නා උජ්ඣායනී වියනී විපාටෙහති: "කථං භී නාම භික්ෂුනියො ආමකධංකුඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙසසනනී"ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ආමකධංකුඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙසනීති. සචං භගවා. විගරභී ධුද්ධො භගවා, -පෙ- කථං භී නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ආමකධංකුඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙසසනනී, නෙනං භික්ඛවෙ අඤ්ඤාසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵලංඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියඤ්ඤා:

"යා පන භික්ෂුනී ආමකධංකුඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙඤා වා විඤ්ඤාපාපෙඤා වා හජ්ජිඤා වා හජ්ජාපෙඤා වා කොට්ටෙඤා වා කොට්ටාපෙඤා වා පච්ඤා වා පචාපෙඤා වා පට්ඨෙඤ්ඤාපයා පාචිත්තිය"නනී.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමංඤ්ඤා අඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

ආමකධංකුඤ්ඤා නාම: සාලී වීභී යවො ගොධුමො කච්ඡු වරකො කුදුසමකා.

විඤ්ඤාපෙඤාති: සයං විඤ්ඤාපෙඤා.

විඤ්ඤාපාපෙඤාති: අඤ්ඤා විඤ්ඤාපාපෙඤා.

හජ්ජිඤාති: සයං හජ්ජිඤා.

හජ්ජාපෙඤාති: අඤ්ඤා හජ්ජාපෙඤා.

කොට්ටෙඤාති: සයං කොට්ටෙඤා,

කොට්ටාපෙඤාති: අඤ්ඤා කොට්ටාපෙඤා.

පච්ඤාති: සයං පච්ඤා.

පචාපෙඤාති: අඤ්ඤා පචාපෙඤා. භුක්ඛසාමීනී පනිගණනාති ආපනනී ඉක්කමසස. අලෙඤ්ඤාභාගෙර අලෙඤ්ඤාභාගෙර ආපනනී පාචිත්තියසසි.

අනාපනනී: ආබාධපච්චියා අපරණණං විඤ්ඤාපෙති, උමමනනිකාය -පෙ- ආදීකප්ඵිකායානී.

සකතමසික්ඛාපදං.

1. විඤ්ඤාපෙඤා වා විඤ්ඤාපෙඤා වා - සිලු i, මජ්ඣං;
2. විඤ්ඤාපෙඤා - සිලු i සිලු ii මජ්ඣං,

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුණු”දැයි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය වින වත්”දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු.... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුණුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් කොමෝ අමු ධාන්‍යය විනවා හෝ විනවවා හෝ බැද හෝ බදවා හෝ කොටා හෝ කොටවා හෝ පියැ හෝ පිසවා හෝ වළඳා නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු...හික්බුනි... මෝකොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝ්‍රහි යි.

ආමකධඤ්ඤා නම්: හැල් යැ වී යැ යව යැ තිරිඟු ය කඹඟු යැ වරා යැ අමු යැ.

විඤ්ඤාපෙතො: නමා විසින් විනවා.

විඤ්ඤාසාපෙතො: මෙරමා ලවා විනවවා.

හස්සිතො: තෙමේ බැද.

හස්සාපෙතො: මෙරමා ලවා බදවා.

කොටෙටතො: තෙමේ කොටා.

කොටොපෙතො: මෙරමා ලවා කොටවා.

පච්චිතො: තෙමේ පිසැ.

පවාපෙතො: මෙරමා ලවා පිසවා.

බුද්ධිනොමැ යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධ ප්‍රත්‍යයෙන්, [මුං උදු ඇ] අපරණ්ණයක් විනවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤිතරො බ්‍රාහ්මණො නිබ්බට්ඨරාජතට්ඨො තඤ්ඤව හට්ඨං යාවිස්සාමීති සීසං නභාධිකා භික්ඛුනුපසසයං උපනීස්සායා¹ රාජකුලං ගව්ඨති. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී කට්ඨාගෙ වච්චං කතා තිරොකුදෙධි ඡදෙධිනතී තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මන්තෙ ආසුච්චි. අට ඛො යො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති වීයති විපාවෙති: “අස්සමණියො ඉමා මුණ්ඩා වකිකිනියො” කථං හි නාම ඉට්ඨකට්ඨාහං මන්තෙ ආසුච්චියසකඨි. ඉමාසං උපසසයං ක්ඛාපෙස්සාමී”ති උච්චුකං² ගභෙතා උපසසයං පච්චසති. අඤ්ඤතරො උපාසකො උපසසයා තික්ඛමනො අඤ්ඤ තං බ්‍රාහ්මණං උච්චුකං ගභෙතා උපසසයං පච්චසතං. දිසවාන තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච “කිස්ස කං හො උච්චුකං ගභෙතා උපසසයං පච්චසයි”ති. ඉමා මං හො මුණ්ඩා වකිකිනියො ඉට්ඨකට්ඨාහං මන්තෙ ආසුච්චියං. ඉමාසං උපසසයං ක්ඛාපෙස්සාමීති. ගව්ඨ හො බ්‍රාහ්මණ මබ්බලං එතං සහස්සං ලව්ඨසි තඤ්ඤ හට්ඨකඨි. අට ඛො යො බ්‍රාහ්මණො සීසං නභාධිකා රාජකුලං ගග්ඨා සහස්සං අලක්ඛ තඤ්ඤ හට්ඨකං.

2. අට ඛො යො උපාසකො උපසසයං පච්චිකා භික්ඛුනීතං එතමන්තං ආරොචෙතා පටිභාසි. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායකඨි වීයකත් විපාවෙකඨි: “කථං හි නාම භික්ඛුනී” උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර් භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසිති. සච්චං හගවා. විගර්භි බුඤ්ඤා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසසති නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසාහානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියතකු:

“යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පසාචං වා සඨකාරං වා වීසාසං වා තිරොකුදෙධි වා තිරොපාකාරෙ වා ඡදෙධියා වා ඡධ්ධාපෙසා වා පාවිකඨිය”නති.

3. යා පනාති: යා යදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ ආධිපෙසතා භික්ඛුනීති.
 උඨාරො නාම: ශුචො වුච්චති.
 පසාචො නාම: මුත්තං වුච්චති.
 සඨකාරං නාම: කච්චරං වුච්චති.

1. උපනීසාය - සීලී ii, මඡසං.
 2. මන්ධකීනියො-මඡසං.
 3. උච්චුකං - සීලී සීලී සීලී ii
 4. භික්ඛුණියො - සීලී - මඡසං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් බැළියට සේවා කරන රාජභටයෙක් වූයේ ඒ භටමාර්ගය මැ ඉල්වන්-තෙමැ යි හිස දෙවා සනභා මෙහෙණවරට සමීපමාර්ගයෙන් රජගෙදරට යෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් කබලෙක්හි වස කීස කොට බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි දමාපියන්ති ඒ බමුණාගේ හිස මත්තෙහි හෙලූ යැ. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි. තුගුණ පවසයි. දෙස් පතුරුවයි. “මේ මුඩු වදලියෝ වූ නො මෙහෙණෝ කෙසේ නම් වසුරු බඳුනක් හිසමත්තෙහි හෙලූහු ද? මොවුන්ගේ අසපුව දවන්තෙමැ යි ගිණිහුලක් ගෙනූ අසපුවට පිවිසෙයි. එක්තරා උවසුවෙක් මෙහෙණවරින් නික්මෙන්තේ ගිණිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණ-වරට පිවිසෙන ඒ බමුණා දීවී. දකෑ එ බමුණුහට “පින්වත තෝ කුමකට ගිණිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණවරට පිවිසෙහි” දැ යි කී යැ. පින්වත මේ මුඩු වදගැහැණු වසුරු බඳුනක් මා මත්තෙහි හෙලූහ. මොවුන්ගේ මෙහෙණවර දව්‍යාලන්තෙමී යි. පින්වත් බමුණ යා තෙලෙ මඟුල් යැ. දහසක් ද ඒ භටමාර්ගය ද ලබනෙහි යැ යි. එකල්හි ඒ බමුණු තෙමේ හිස දෙවා නභා රජගෙදරට ගොස් දහසක් ද ඒ භටමාර්ගය ද ලැබී.

2. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණවරට පිවිස මෙහෙණන් හට තෙල කරුණ ආරොජා [යළි මෙබන්දක් නො කරන්නා යි] බියගැන්වී යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, තුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපු දැ” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණක් මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපියද්දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ හිත්තියෙන් පිටතෑ හෝ පවුරෙන් පිටතෑ හෝ දමාපියා නම් හෝ දමාපියවා නම් හෝ පවිසී වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අචියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණී යි.

- උච්චාර නම්: ගුරුය කියනු ලැබෙයි.
- පසාච නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.
- සධිකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

විසාසං නාම: චලකානි වා අට්ඨිකානි වා උච්චිට්ඨොදකං වා

කුට්ඨො නාම: තයො කුට්ඨා ඉට්ඨකාකුට්ඨො සිලාකුට්ඨො දුරුකුට්ඨො.

පාකාරො නාම: තයො පාකාරා ඉට්ඨකාපාකාරො සිලාපාකාරො දුරුපාකාරො.

කීරොකුට්ඨනී: කුට්ඨියස පරතො.

කීරොපාකාරෙති: පාකාරයස පරතො.

ඡට්ඨියානී: සයං ඡට්ඨිති ආපත්ති පාචිත්තියසස.

ඡට්ඨියෙයානී: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසි. සකිං ආණනා බහුකමි ඡට්ඨිති ආපත්ති පාචිත්තියසස

අනාපතී: ඔලොකෙතො ඡට්ඨිති, අචලකෙඤ්ඤ ඡට්ඨිති, උච්චිත්තියාය -පෙ- ආදිකමිකායානි.

අට්ඨමසිකතාපදං.

4. 1. 9

නවමසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස ට්‍රාණමණයස භික්ෂුනුපසසයං නිසසාය යවචෙත්තං භොති. භික්ෂුනියො උච්චාරමි පසසාවමි සඛිකාරමි විසාසමි හරිතෙ¹ ඡට්ඨිතනී. අථ ඛො පො ට්‍රාණමණො උඡ්ඤායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අමභාකං යවචෙත්තං දුපෙසසනී”ති.

2. අපෙසාසුං ඛො භික්ෂුනියො තසස ට්‍රාණමණයස උඡ්ඤායනායස ඛියනායස විපාවෙනාසස. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චිතා -පෙ- තා උඡ්ඤායනී ඛියනී විපාවෙතී: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො උච්චාරමි පසසාවමි සඛිකාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨියසනී”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උච්චාරමි පසසාවමි සඛිකාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨිතනීති. සච්චං හඟවා විගරහී බුද්ධො හඟවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උච්චාරමි පසසාවමි සඛිකාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨියසනී. තෙන භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකතාපදං උඤ්ඤනතු:

1. චෙත්ත - මඡසං

විසාස නම: සප හෝ ඇට හෝ ඉඳුල්දිය හෝ යැ.

කුඩා නම: ගඩොළු බිතු යැ සෙල් බිතු යැ දැව බිතු යැයි බිතු කුනෙකි.

පාකාර නම: ගඩොළු පවුරු යැ සෙල් පවුරු යැ දැව පවුරු යැයි පවුරු කුනෙකි.

භිරොකුඩෙඩ: බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි;

භිරො පාකාර: පවුරෙන් ඔබ්බෙහි;

ජබ්බියා: තෙමේ දමාපියා නම පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජබ්බියාපියා: මෙරමා අණවා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි, වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම පවිති ඇවැත් වේ.

බලා දමාපියා නම, යනෙන මහක් නැති තන්හි දමාපියා නම, ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති,

අටවන සිකපදය යි.

4. 1. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණක්හුගේ යව කෙනෙක් මෙහෙණුවරක් ඇසිරි කොට වෙයි. මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියති. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුව යි. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපගේ යවකෙන දුෂණය කළාහු” ද යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණාගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහුද ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ මල ද මු ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද? මහණෙනි; මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

“යා පනා භික්ෂුනී උචාරාං වා පසසාවං වා සධකාරං වා විසාසං වා හරිතෙ ජට්ඨෙය්‍ය වා ජට්ඨාපෙය්‍ය වා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනී තී: -පෙ- අයං ඉමස්සීං අපෙඤ්ඤා අධිපෙඤ්ඤා භික්ෂුනීති.

උචාරො නාම: ගුරො වුචති.

පසසාවො නාම: මුක්තා වුචති.

සධකාරං නාම: කවචරං වුචති.

විසාසං නාම: විලකානී වා අවධීකානී වා උච්චිට්ඨාදකං වා.

හරිතං නාම: පුරිච්චන්තා අපරන්තා යං මනුස්සානං උපහොගං පරිහොගං රොපිමං.

ජට්ඨෙය්‍යාති: සයං ජට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

ජට්ඨාපෙය්‍යාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සක්ඛිං ආණාපා බහුකමපි ජට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

හරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ජට්ඨති වා ජට්ඨාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. හරිතෙ වෙමතිනා ජට්ඨති වා ජට්ඨාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. හරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා ජට්ඨති වා ජට්ඨාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අහරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අහරිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අහරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ජට්ඨිතවෙහෙ ජට්ඨති, සාමීතෙ අපලොකෙකා ජට්ඨති, උමච්ඡන්තාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසිකාපදං.

4. 1. 10

දසමසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චතෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ. තෙන ටො පන සමයෙන රාජගහෙ ගිරණාසමප්පා හොති. ජබ්බෙත්ථයා භික්ෂුනීයො ගිරණසමප්පං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උජ්ඣායනති වියහති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනීයො නච්චමපි ගීතමපි වාදිතමපි දස්සනාය අගච්චිස්සනති සෙය්‍යරාපි ගීතීකාමහොගීනීයො”ති.

1. අනාපත්ති මලොකෙකා ජට්ඨති, බෙහෙමරියාදයෙ ජට්ඨති, සාමීතෙ ආපුලිච්චො අපලොකෙකා ජට්ඨති, - මජ්ඣං.

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍රී වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්වුණි... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි.

උච්චාත් නම්: ගුරු ය කියනු ලැබෙයි.

පස්සාව නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.

සඬකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

විශාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉදුල්දිය හෝ යැ.

හරිත නම්: යම් දයෙක් මිනිසුන්ගේ උපහොග පරිභොගයට රොප ය කරන ලදද [ඒ] පුර්වන්ත යැ අපරාන්ත යැ යි.

ජඩබෙයා: නොමෝ දමාපියා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි.

ජඩධාපෙයා: මෙරමාහට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි වීමහි ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

නො නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි වීමහි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හැඳ දමන ලද කෙතෙහි දමාපියා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ දමාපියා නම් ඇවැත් නොවේ, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 1. 10

දසවන සිකපදය

1. ඊසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ නුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩෑ වෙසෙති. ඊසමයෙහි වනාහි රජගහ නුවර හිරග නැටුමක් වෙයි. සවග මෙහෙණේ හිරග නැටුම දකිනු පිණිස ගියහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහී කාමභොගීනීන් මෙන් නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ආවාහු ද”යි.

පාචිකතියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙසා

2. අපෙසාසාසුං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුසසානං උරුකියානානාං වියනානානං විපාවෙනානානං. යා තා භික්ඛුනීයො අපට්ඨිතා -පෙ- තා උරුකියානති වියනති විපාවෙනති; “කරං හි නාම ජබ්බෙසීයා භික්ඛුනීයො නච්චෙසී ගීතෙසී වාදිතෙසී දසසනාය ගච්ඡියසති” ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බෙසීයා භික්ඛුනීයො නච්චෙසී ගීතෙසී වාදිතෙසී දසසනාය ගච්ඡති” ති. සච්චං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බෙසීයා භික්ඛුනීයො නච්චෙසී ගීතෙසී වාදිතෙසී දසසනාය ගච්ඡියසති. නොතං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දීසනතු;

“යා පන භික්ඛුනී නච්චං වා ගීතං වා වාදිතං වා දසසනාය ගචෙජයා පාචිකතිය” තති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමෙසීං අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

නච්චං නාම: යං කිඤ්චී නච්චං;

ගීතං නාම: යං කිඤ්චී ගීතං;

වාදිතං නාම: යං කිඤ්චී වාදිතං;

දසසනාය ගච්ඡති ආපනති දුක්ඛකට්ඨසං. යස ධීතා පසසති වා සුඤ්ඤාති වා දාපනති පාචිකතියසං. දසසනුපචාරං විජහිතො පුනප්පුනං පසසති වා සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාචිකතියසං. ඵකමෙකං දසසනාය ගච්ඡති ආපනති දුක්ඛකට්ඨසං. යස ධීතා පසසති වා සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාචිකතියසං. දසසනුපචාරං විජහිතො පුනප්පුනං පසසති වා සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාචිකතියසං.

අනාපනති: ආරාමෙ ධීතා පසසති වා සුඤ්ඤාති වා භික්ඛුනීයා ධීතොකාසං වා නිසිපොගාකාසං වා නිපනොතාකාසං වා ආගන්තො නච්චිකති වා ගායකති වා වාදෙහති වා පට්ඨපථං ගච්ඡති පසසති වා සුඤ්ඤාති වා සතිකරුණියෙ ගන්තො පසසති වා සුඤ්ඤාති වා, ආපදසු, උමමන්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

උසුනචගෙහා පඨමො.

කසුද්දනං

උසුනං සංභරෙ ලොමං - තලසච්චඤ්ඤා සුඤ්ඤා,
භුඤ්ඤානාම කඨඤ්ඤානං - දෙච විසාපෙතා දසසනාති.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනි. නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස යෙද්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද, මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

“යම් මෙහෙණක් නටනු හෝ ගයනු හෝ වයනු හෝ දකිනු පිණිස යා නම් පවිනී වේ” යයි.

3. යා පතා: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අභියෙභි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

නව්ව නම්: යම් කිසි නැව්මක්.

ගීත නම්: යම් කිසි ගැයිමක්.

වාදිත නම්: යම් කිසි වැයිමක්.

දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිනී ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිනී ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිනී ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිනී ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, මෙහෙණක්හු සිටී තෙතට හෝ හුන්තෙතට හෝ හොත්තෙතට හෝ අවුත් නටත් නම් හෝ ගයන් නම් හෝ වයන් නම් හෝ, පෙරදමග යන්නී දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, ඇවැසි කරුණක් ඇති කල්හි ගොස් දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ප්‍රථම ලසුන වර්ග යි.

එහි උද්දනය :-

ලසුන යැ ලොමසංහරණ යැ තලසාතක යැ ජකුමට්ටක යැ උදක සුද්ධික යැ ආමකධණ්ණ ය සමභ භුණ්ණන්ත යැ විසාය දෙක යැ දස්සන යැ යි.

4. 2. 1

පස්මසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථො චිහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භද්දසංකාපිලානියා අනෙතවාසීභික්ඛුනියා¹ ඤාතකො පුරියො ගාමකා සාවස්ථං අගමාසි කෙනච්චෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තෙන පුරියෙන සද්ධිං රත්තනිකාරෙ අසද්දිපෙ එකෙනෙකා සහතිට්ඨපි සලලපතිපි.

2. යාතා භික්ඛුනියො අපීඨනා -පෙ-තා උජ්ඣායහති ඛියහති චිපාවෙහති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී රත්තනිකාරෙ අසද්දිපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි"ති --පෙ- සච්චං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී රත්තනිකාරෙ අසද්දිපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපිති. සච්චං භගවා. චිහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී රත්තනිකාරෙ අසද්දිපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි. තෙනං භික්ඛුවෙ අසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුඛපදං උද්දසඤ්ඤා:

"යා පන භික්ඛුනී රත්තනිකාරෙ අසද්දිපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා පාවිසති"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්ථං අසු අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

රත්තනිකාරෙති: ඔහගතෙ² පුරියෙ.

අසද්දිපෙති: අනාලොක

පුරියො නාම: මනුස්සපුරියො, න යකො න පෙතො න තීරච්ඡාන ගතො චිඤ්ඤ පච්චලො සහතිට්ඨිතං සලලපිතං.

සද්ධිනති: එකතො.

1. අනෙතවාසියා භික්ඛුනියා - ඡෙසං,

2. ඔහො - සි i පිඬු ii

4. 2. 1

පළමුවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි හද්‍රාකාපිලානියගේ අතුවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාප ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, තුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද? සල්ලාපත් කෙරේ දයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හුදෙකලාවූවා පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිසි වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

රක්කන්ධකාරෙ: හිරු අවරට ගිය කල්හි.

අපාදිපෙ: එලියක් නැති.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යනෙක් නොවෙයි. ප්‍රත්‍ර-යෙක් නොවෙයි. තිරිසන් ගියෙක් නොවෙයි. වෙතැ සිටීමත්තට සල්ලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඳි: එක්වැ.

පාචිතියපාළු හිතවුන් විභවෙනා

එකෙනෙකානි: පුරියො වෙව හොති හිතවුන් ව,

සනතිටෙටයාචානි: පුරියසස හඤ්චාසෙ තිට්ඨති ආපනති පාචිතියසස.

සලලපෙයාචානි: පුරියසස හඤ්චාසෙ ධිතා සලලපති ආපනති පාචිතියසස.

හඤ්චාසං විජතිනා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනති පුකච්ඡසි. යනෙකත වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙන වා කීර්චනාගත-මනුසසවිඤ්ඤානෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනති පුකච්ඡසි.

අනාපනති: යො කොචි වීඤ්ඤ පුතියො හොති, අරහොපෙසකා අඤ්ඤවිතිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, උමෙතතිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායානි.

පටමසිකඛාපදං.

4. 2. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවච්චිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඤ්ඤ කාපිලානියා අනෙතවාසිහිතවුන්යා¹ ඤාතකො පුරියො ගාමකා සාවච්චිං අගමාසි කොතච්චෙව කරුණියෙන. අථ ඛො සා හිතවුන් හගච්චා පටිකඛිත්තං රත්තකඤ්ඤාතෙ අපපදිපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිතුං සලලපිතුං තෙනෙව පුරියෙන සද්ධිං පටිච්චනෙත ඔකාසෙ එකෙනෙකා සනතිට්ඨති සලලපති.

2. යා තා හිතවුන්යො අනච්චා -පෙ- තා උරුඛායනති ධියනති විපාලෙතති: “කථං හි නාම හිතවුන් පටිච්චනෙත ඔකාසෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිසසතිසි සලලපියසතිසි” ති. -පෙ- සච්චං කීර් හිකඛෙව හිතවුන් පටිච්චනෙත ඔකාසෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨති සලලපතිසි. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ- කථං හි නාම හිතවුන්, හිතවුන් පටිච්චනෙත ඔකාසෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිසසතිසි සලලපියසතිසි. තෙනං හිකඛෙව, අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන හිකඛෙව හිතවුන්යො ඉමං සිකඛාපදං උඤ්ඤසඤ්ඤා :

“යා පන හිතවුන් පටිච්චනෙත ඔකාසෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා පාචිතිය”නති.

1. අනෙතවාසිනියා හිතවුන්යා - මජ්ඣං

එකෙනෙකා: පුරුෂයෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටෙයයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසා සිටී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසා සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ කිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දෙනෙකු දෙවැන්නෙක් වේ නම්, තොරඹුරෙහි රිසි නැතියා, අන්‍යවිහිත වූවා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නොවේ. උම්මක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමුවන සිකපද යි.

4. 2. 2

දෙවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදැයි එම පිරිමිනියා සමග පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාපද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාද"යි. ... සැබෑ ද මහණෙනි, හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාදයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් පිළිසන් තැනක පිරිමියකු සමග එකලා ව සිටින්නී ද, සල්ලාපත් කරන්නීද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි."

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවෙහා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ අධිපෙතතා භික්ෂුනීති.

පට්ඨජනෙනා නාම: ඕකාසො කුඤ්ඤිත වා කවාචෙන වා කීලඤ්ඤත වා සාණිපාකාරෙන වා රුඤ්ඤත වා ඵලෙහත වා කොඤ්ඤියා¹ වා යෙන කෙනචි පට්ඨජනෙනා භොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකො න පෙතො න තීරච්ඡානගතො විඤ්ඤ පට්ඨලො සභතිච්ඤිං සලලපිඤ්ඤං.

සද්ධිනති: ඵකතො,

ඵකෙනකාති: පුරිසො චචච භොති භික්ෂුනී ව.

සනතිච්ඤියාවාති: පුරිසස්ස භත්ථාපාසෙ තිඨති ආපත්ති පාච්ඤාසස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස භත්ථාපාසෙ ධීතා සලලපති ආපත්ති පාච්ඤාසස්ස.

භත්ථාපාසං චිජ්ඣතා සභතිඨති වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කචස්ස. යකෙඤ්ඤත වා පෙතෙන වා පණ්ඨකෙන වා තීරච්ඡානගතමනුස්ස විඤ්ඤහත වා සද්ධිං සභතිඨති වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කචස්ස.

අනාපතති: යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො භොති, අරභොපෙසංඛා අඤ්ඤචිභිතා සභතිඨති වා සලලපති වා උමමත්තිකායා -පෙ- ආදිකමේකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 2. 3

තනියසික්ඛාපදං

1. යාවචී නිදනං - තෙන චො පන සමයෙන භග්ගස්ස කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ෂුනීයා ඤාතකො පුරිසො ගාමකා යාවචී. අගමාසි කෙනචිච්ඤ වරණියෙන. අඵ චො යා භික්ෂුනී භගවතා පටිකතිතං පට්ඨජනෙන ඕකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනකා සභතිච්ඤිං සලලපිඤ්ඤතෙ තෙනචි පුරිසෙන සද්ධිං අජෙඤ්ඤාකාසෙ ඵකෙනකා සභතිඨතිපි සලලපතිපි.

1. කොඤ්ඤියා වා - මජ්ඣ.

3. යා පනා: යම් යම්බදු ... හික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණි යි.

පට්ඨව්‍යතන නම: බිතුයෙන් හෝ කටුඵයෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පටුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැහින් හෝ කොතැල්ලකින් හෝ යම් කිසිවෙකින් පිළිසන් වූ පියෙසෙක් වෙයි.

පුරිස නම: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සලලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ.

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පඵතී ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සලලාප කෙරේ නම් පඵතී ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිහිත වැ වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 2. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ආති පුරුෂයෙක් කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ ය. එකල්හි ඒ මෙහෙණ හුදෙකලා වූවා පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමඟ වෙතැ සිටීමත් සලලාප කිරීමත් භාග්‍යවතුන් වීසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරන ලද යි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමඟ මැ එළිමහන්හි වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සලලාප ද කෙරෙයි.

සාචිකතියපාළු හිතවුන්විභවෙයා

2. යා තා හිතවුන්වියෝ අනිවර්ත -පෙ- තා උරුමයකි වියනම් විපාලවනාති: "කරං හි නාම හිතවුන් අපේක්ෂාකාලෙ පුරිසෙන සද්ධි. එකෙනෙකා සනතිධිසසනතිපි සලලපියනතිපි"ති -පෙ- සචි. කිර හිසබවෙ හිතවුන් අපේක්ෂාකාලෙ පුරිසෙන සද්ධි. එකෙනෙකා සනතිධිසසනතිපි සලලපතිපිති. සචි. හඟවා. විගරහි වුදො හඟවා. -පෙ- කරං හි නාම හිසබවෙ හිතවුන් අපේක්ෂාකාලෙ පුරිසෙන සද්ධි. එකෙනෙකා සනතිධිසසනතිපි සලලපියනතිපි. නෙතං හිසබවෙ අපසනනනනං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ච පන හිසබවෙ හිතවුන්වියෝ ඉමං සිසබාපදං උද්දියඤ්ච:

"යා පන හිතවුන් අපේක්ෂාකාලෙ පුරිසෙන සද්ධි. එකෙනෙකා සනතිධිසසනතිපි වා සලලපෙයා වා සාචිකතිය"නති.

3. යා පනාති; යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්ති; -පෙ- අයං ඉමසං අපෙ අධිපෙතා හිතවුන්ති.

අපේක්ෂාකාලෙ නාම: අපවිච්ඡෙතා හොති කුච්චිත වා කච්චාලෙන වා කිලඤ්චෙන වා සාචිකතාලෙන වා රුච්චෙන වා එමෙතන වා කොසලියා වා යෙන කෙනවි අපවිච්ඡෙතා හොති.

පුරිසෙ නාම: මනුසසපුරිසෙ, න යතෙසා න පෙතො න තිරව්චනා ගතො විඤ්ච පච්චලො සනතිධිසසන සලලපියං.

සද්ධිනති: එකතො.

එකෙනෙකාති: පුරිසෙ වෙව හොති හිතවුන් ව.

සනතිධිසසනතිපි: පුරිසස හත්පාලෙ තිච්චති ආපත්ත සාචිකතියසස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස හත්පාලෙ ධීතා සලලපති ආපත්ත සාචිකතියසස.

හත්පාලං. විජහිතා සනතිධිසසන වා සලලපති වා ආපත්ත සුකතවසස. යතෙසන වා පෙතෙන වා පණ්ඨකෙන වා තිරව්චනාගත-මනුසසච්චගතෙන වා සද්ධි. සනතිධිසසන වා සලලපති වා ආපත්ත සුකතවසස.

අනාපනති; යො කොච්ච විඤ්ච දුතියො හොති, අරහොපෙසබා අඤ්චචිතිතා සනතිධිසසන වා සලලපති වා, උච්චිකතිය -පෙ- ආදි-කමිකායාති.

තතියසිසබාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලඹු කොට සිතති, නුඹණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ඵලිමහන්ති හුදෙකලා වුවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද සල්ලාපත් කළා ද යි... සැබෑද මහණෙහි මෙහෙණක් ඵලිමහන්ති හුදෙකලා වුවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද සල්ලාපත් කෙරේ ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් තොමෝ ඵලිමහන්ති හුදෙකලා වුවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි... මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් ඵලිමහන්ති හුදෙකලා වුවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වෙ යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අපේක්ෂාකාස නම්: ධීතුයෙන් හෝ කවුරුවෙන් හෝ කළාලීන් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැගීන් හෝ කොතැලියෙන් හෝ යම් කිසිවකින් නො පිළිසන් වූ පියසෙක් වෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි, නිරිසන්ඟියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි මෙහෙණක් ද වෙයි.

සන්තිවයෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටිනම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සල්ලාපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසෙහි සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ නිරිසන්ඟිය මිනිස් පිරිසි ඇඟියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රහුරෙහි රිසි ඇඟියා අන්‍යවිභිත වූ වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් සෝ ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

1. සාවස්තීන්දනං - තෙන මො පන සමයෙන ඉලලනන්ද භික්ඛුනී රටියායපි¹ බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඬ්ඛිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි නිකංඝණිකමුපි ජපෙනති දුතිසිකමුපි භික්ඛුනීං උයොරෙජනී.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායහති වියහති විපාවෙහති: "කථං හි නාම අයා ඉලලනන්දා රටියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඬ්ඛිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨිසහතිපි සලලපිසහතිපි නිකංඝණිකමුපි ජපෙයෙසති² දුතිසිකමුපි භික්ඛුනීං උයොරෙජනී"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඉලලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඬ්ඛිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි නිකංඝණිකමුපි ජපෙනති දුතිසිකමුපි භික්ඛුනීං උයොරෙජනීති. සච්චං භගවා. විගරභී ඉලෙඬ්ඛා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඉලලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඬ්ඛිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨිසහතිපි සලලපිසහතිපි නිකංඝණිකමුපි ජපෙයෙසති. දුතිසිකමුපි භික්ඛුනීං උයොරෙජනීති. තෙනං භික්ඛවෙ අපට්ඨසත්තානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්චි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසව්වන් උද්දිසහතු :

"යා පන භික්ඛුනී රටියාය වා බ්‍යුභෙ වා සිඛ්ඛාටකෙ වා පුරිසෙන සඬ්ඛිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා නිකංඝණිකං වා ජපෙයා දුතිසිකං වා භික්ඛුනීං උයොරෙජනී සාවස්තීය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමඤ්චි අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රටියා නාම: රච්ඡා වුච්චති.

බ්‍යුභං නාම: යෙනෙව පච්චිසහති තෙනෙව ක්‍රිතවෙහති.

සිඛ්ඛාටකො නාම: වරච්චං වුච්චති.

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො න යෙනො න පෙතො 'න තිරච්ඡානගතො විඤ්චෙ පච්චිලො සහතිට්ඨිතු. සලලපිතු.

සඬ්ඛිනාති: එකතො.

1. රටියායපි - අර්ථය: රටියාය - ඉච්චි

2. ජපෙයෙසති - අර්ථය:

3. රටියා - අර්ථය:

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරෙයි. සල්ලාපත් කෙරෙයි. කන්වුලෑ කෙදිරීමත් කෙරෙයි. දෙවන මෙහෙණක නඟා යැවීමත් කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, තුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, "කෙසේ නම් ආර්ය ජුල්ලනන්ද මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්වුලෑ කෙදිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නඟා යැවීමත් කළා ද යි. ... සැබෑද මහණෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේ ද, සල්ලාපත් කෙරේ ද, කන්වුලෑ කෙදිරීමත් කෙරේ ද, දෙවන මෙහෙණක නඟා යැවීමත් කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්වුලෑ කෙදිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නඟා යැවීමත් කළා ද? මහණෙහි, මෙය ප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

"යම් මෙහෙණක් මාවෙහි හෝ කොවෙහි හෝ සිවුමංසලෙහි හෝ හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ කන්වුලෑ කොඳුරා නම් හෝ දෙවන මෙහෙණක නඟා යවා නම් හෝ පවිති වේ" යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

රජියා නම්: චීරිය කියනු ලැබෙයි.

බ්‍රහ්ම නම්: යම් මහකින් මැ පිටියෙන් ද ඒ මහින් මැ නික්මෙත්.

සිධසාටක නම්: සිවුමංසල කියනු ලැබෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යන්සෙයක් නො වෙයි. ප්‍රෙනයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

එකෙනෙකානි: පුරියො වෙව භොති භික්ෂුනී ව.

සනාතිධෙධයාවානි: පුරියස්ස හත්ථපාසෙ කිට්ඨති ආපහන් පාච්ඤායස්ස.

සලලපෙයා වානි: පුරියස්ස හත්ථපාසෙ ධීතා සලලපති ආපහන් පාච්ඤායස්ස.

නිකංගුනිකං වා ජපෙපයානි: පුරියස්ස උපකංගුනිකෙ ආරොවෙති ආපහන් පාච්ඤායස්ස.

දුකිධිකං වා භික්ෂුනීං උයොරෙයානි: අනාවාරං ආචරිතුකාමා දුකිධිකෙව් භික්ෂුනීං උයොරෙති ආපහන් දුකකටස්ස. දස්සනුපචාරං වා සචන්ද්‍රපචාරං වා විජහනතියා ආපහන් දුකකටස්ස. විජහිතෙ ආපහන් පාච්ඤායස්ස. හත්ථපාසං විජහිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපහන් දුකකටස්ස. යපෙබ්බත වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙනවාවා තිරව්ජානගත මනුස්සවිග්ගහෙන වා සඬිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපහන් දුකකටස්ස.

අනාපනති: යො කොච්චි විඤ්ඤ දුකියො භොති, අරභොපෙසබ්බ අඤ්ඤචිතිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, න අනාවාරං ආචරිතුකාමා සතිකරණියෙ දුකිධිකං භික්ෂුනීං උයොරෙති උමේඤ්ඤාය -පෙ- ආදීකමමිකායාති.

වතුන්සිකාවපදං.

4. 2. 5

පඤ්චමසිකාවපදං

1. සාවස්ථිනීදනං - තෙන ඔවා පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස කුලපිකා භොති නිවච්ඡන්තා. අථ ඔවා සා භික්ෂුනී පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙභි පහතච්චිරං ආදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භා ආසනෙ නිසිදිඨවා සාමීකෙ අනාපුච්ඡ පකකාමී. තස්ස කුලස්ස දසී සරං සමමඡ්ඡනතී තං ආසනං භාජනානරීකාය පකච්චි. මනුස්සා තං ආසනං අපස්සන්තා තං භික්ෂුනීං එතදවොච්චි. කභං තං අයෙඤ ආසනානතී. නාභං තං ආචුසො ආසනං පකකාමීති. දෙථයො² තං ආසනානතී පරිභාසිතා නිවච්ඡන්තා³ උච්ඡිදිංසු⁴. අථ ඔවා තෙ මනුස්සා සරං සොධෙතොතා තං ආසනං භාජනානරීකාය පකසිතා තං භික්ෂුනීං ඔවාපෙභි නිවච්ඡන්තං පට්ඨපෙසු.

1. දුකිධිකං - සිලු ii
2. දෙතයා - සි.ලු.
3. නිවච්ඡන්තා - මිජ්ජ.
4. පච්ඡිදිංසු - මිජ්ජ. HO

එකෙනෙකා: පිරිමතියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිවෙයියා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙපයා: පිරිමතියක්හු කන්මුලැ ඇරොජා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

දුතියිකං වා හිකබුනිං උයොජෙයා: අනාවාරයෙහි හැසිරෙනු කැමැත්තී දෙවන මෙහෙණකුදු නභා යවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හෝ සවන් උවසර හෝ හැරැපියන කල්හි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හැරැසු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. අත්පස හැරැපියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩිතයකු හෝ නිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

යම් කිසි දෙනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රබුරෙහි රිසි ඇතියා අනාවරිත වැ වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ, අනාවාරයෙහි නො හැසිරෙනු කැමැතියා ඇවැසි කටයුත්තක් ඇති කල්හි දෙවන මෙහෙණක නභා යවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදය යි.

4. 2. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ එක්තරා කුලයක්හුගේ නිතිබත් වළඳන කුලපිකාවක් වෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරවැ පාසිවුරු ගෙන ඒ කුලය වෙතැ එළඹියා යැ. එළඹූ අස්තෙහි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා යැ. ඒ කුලයෙහි දසී තොමෝ හමදින්නී ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙයි බහාලූ යැ. මිනිස්සු ඒ අසුන නො දක්නාහු එ මෙහෙණහට "ආර්යාවෙනි, ඒ අසුන කොහිද"යි කීහු. ඇවැත්නි, මම ඒ අසුන නොදකිමි. 'ආයඹාවෙනි, ඒ අසුන දෙට'යි නැතිගන්වා නිතිබත සිදැලූහ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ගෙය ශුඬකරන්නාහු ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙහි දෑක එ මෙහෙණ කමාකරවා නිතිබත (යළි) නැබුහු.

පාචිතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අට මො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං එතමසං ආරොචෙයි. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියගති චිපාවෙනා "කථං හි නාම භික්ෂුනී පුරෙහනං කුලානි උපසඩ්ධාමීවා ආසනෙ නිසීදිවා යාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිසසති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහනං කුලානි උපසඩ්ධාමීවා ආසනෙ නිසීදිවා යාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමීති. සච්චං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහනං කුලානි උපසඩ්ධාමීවා ආසනෙ නිසීදිවා යාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අසපසකානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්චි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියතභු:

"යා පන භික්ෂුනී පුරෙහනං කුලානි උපසඩ්ධාමීවා ආසනෙ නිසීදිවා යාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයා පාචිතිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

පුරෙහනං නාම: අරුණුග්ගමනං උපාදය යාව මජ්ඣනිකා. කුලං නාම: වහාරී කුලානි ඛතියකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසාකුලං සුඤ්ඤලං,

- උපසඩ්ධාමීවාති: තඤ්ඤා ගතවා,
- ආසනං නාම: පලලධ්‍යායන මකාපෙයා වුවිති.
- නිසීදිවාති: තස්මිං නිසීදිවා,

යාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුසෙසා විඤ්ඤා තං අනාපුච්ඡා ආනොවසනං අනිකකාමෙහතියා ආපතති පාචිතියසං. අපෙඤ්ඤාකාපෙ උපචාරං අනිකකාමෙහතියා ආපතති පාචිතියසං.

අනාපුච්ඡෙතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපතති පාචිතියසං. අනාපුච්ඡෙතෙ වෙමතිකා පක්කමති ආපතති පාචිතියසං. අනාපුච්ඡෙතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපතති පාචිතියසං.

පලලධ්‍යායන අනොකාපෙ ආපතති දුක්ඛට්ඨං. ආපුච්ඡෙතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨං. ආපුච්ඡෙතෙ වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛට්ඨං, ආපුච්ඡෙතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: ආපුච්ඡා ගච්ඡති, අසංභාරිමෙ, ගිලානාය ආපදසු උමච්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමීකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොසුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් පෙරබත්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා දු”යි ... සැබෑද මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබත්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා දු යි, සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන් , භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබත්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රයාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පෙරබත්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර යා නම් පවිත් වේ” යයි.

3. යා පතා: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

පුරෙහතන නම්: අරුණ නැඟීම පටන් මද්දහන තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රිය කුල යැ බ්‍රාහ්මණ කුල යැ වෛශ්‍ය කුලයැ ශුද්‍ර කුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්භා: එහි ශරාස්.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

නිසිදිකා: එහි හිඳ,

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයා: ඒ කුලයෙහි දනුමැති යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ නිසවන ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. එළිමහනෙහි උචසර ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත්වේ.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

පලහෙක අනවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ යා නම්, නො ගෙනූ යා හැකි අස්නෙහි නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය යි.

ජයසිංහපදං

1. සාවතීදිනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලුනන්ද භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීච්චා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසීදන්ති පි අභිනිපජ්ජන්ති පි. මනුසො ධුලුනන්දං භික්ඛුනීං භිට්ඨමානා ආසනෙ නෙව අභිනිසීදන්ති, න අභිනිපජ්ජන්ති, මනුසො උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාලෙණති "කථං හි නාම අයං ධුලුනන්ද පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීච්චා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසීදන්ති පි අභිනිපජ්ජන්ති පි"ති.

2. අයොසාසුං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුසොනං උජ්ඣායන්තානං වියන්තානං විපාලෙන්නානං. යා තා භික්ඛුනීයො අජීවිච්ඡා - ටෙ - තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාලෙණති "කථං හි නාම අයං ධුලුනන්දං පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීච්චා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසීදන්ති පි අභිනිපජ්ජන්ති පි"ති - ටෙ - සච්චං කීර භික්ඛුනී ධුලුනන්දං භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීච්චා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසීදන්ති පි අභිනිපජ්ජන්ති පි. සච්චං භගවා. විගර්හි චුලෙඛා භගවා - ටෙ - කථං හි නාම භික්ඛුනී ධුලුනන්දං භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීච්චා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසීදන්ති පි අභිනිපජ්ජන්ති පි, තෙනං භික්ඛුනීයො අසංසන්තානං චා පසාදය - ටෙ - ඵලෙඤ්ඤි පන භික්ඛුනීයො ඉමං සිංහපදං උද්දිසන්තං.

"යා පන භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීච්චා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසීදන්ති පි අභිනිපජ්ජන්ති පි"ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා - ටෙ - භික්ඛුනීනී: - ටෙ - අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීනී.

පච්ඡාභක්ඛං නාම: මජ්ඣිමනිකෙ වීතිවග්ගෙ යාව අසුඛග්ගෙ සුචියෙ.

කුලං නාම: වග්ගාචී කුලානී ඛන්ධකුලං ට්‍රායභිඤ්ඤකුලං වෙසකුලං සුඤ්ඤකුලං.

උපසංඛාමීච්චානී: තස්ස ගන්තවා.

සාමීකෙ අනාපුච්ඡානී: යො තස්මිං කුලෙ මනුසො සාමීකො දකුං තං අනාපුච්ඡා.

ආසනං නාම: පලලධානං ඔකාසො චුළුනි.

අභිනිසීදන්තියානී: තස්මිං අභිනිසීදනී ආපන්ති පාවිඤ්ඤාසං.

අභිනිපජ්ජන්තියානී: තස්මිං අභිනිපජ්ජනී ආපන්ති පාවිඤ්ඤාසං.

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතූ කුලයන් වෙතූ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ අසුනෙහි හිඳිම ද කෙරෙයි. වැදහොවීම ද කෙරෙයි. මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගෙන් උස්ත වෙන්නාහු අසුනෙහි නොමැ හිඳිත්, නොමැ හොවිත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද තොමෝ පසු-බතූ කුලයන් වෙතූ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ අසුනෙහි හිඳිම කළාද? වැදහොවීම කළා ද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද තොමෝ පසු-බතූ කුලයන් වෙතූ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද? වැදහොවීමත් කළා ද යි... සැබෑ මහණෙහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතූ කුලයන් වෙතූ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ අසුනෙහි හිඳිමත් කෙරේද? වැද හොවීමත් කෙරේ ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... "කෙසේ නම් මහණෙහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතූ කුලයන් වෙතූ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද? වැද හොවීමත් කළා ද යි. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් පසුබතූ කුලයන් වෙතූ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ අසුනෙහි හිඳිනම් හෝ වැද හොවී නම් හෝ පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී.. මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පවිජාහසන නම්, මද්දහන ඉක්මණිය කල්හි හිරු අවරට යන තෙක්. කුල නම්; ක්ෂේත්‍රියකුල යූ බ්‍රාහ්මණකුල යූ චෛත්‍යකුල යූ ශුද්‍රකුල යූ යි කුල සතරෙකි.

උපසංඛතමිත්තා: එහි ගොස්.

සාමිකො අනාසුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්නට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

අභිනිසිදෙයා: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පාචිකියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනා අභිනිසිද්ධති වා අභිනි-
පඡ්ඡති වා ආපඤ්ඤා පාචිකියසස. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමනිකා ආසනෙ
අභිනිසිද්ධති වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපනති පාචිකියසස. අනාපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපනති
පාචිකියසස.

පලලබ්භාසා අනොකාසෙ ආපනති දුක්ඛට්ඨස. අනාපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමනිකා ආපනති
දුක්ඛට්ඨස. අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති වා අභිනිපඡ්ඡති වා
ධුට්ඨපඤ්ඤානෙත, ගිලානාය, ආපදසු, උච්චිකිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 2. 7

සත්තමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිතං - තෙන ඛො පන සමයෙන සම්භවුලා භික්ඛු
නියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවඤ්ඤි ගව්ඡනකියො සායං අඤ්ඤාතරං
ගාමං උපගන්තො අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණකුලං උපසඛිකමිත්වා ඔකාසං
යාචිංසු. අථ ඛො සා බ්‍රාහ්මණි තා භික්ඛුනියො එතදවොච “ආගමෙථ
අයෙය යාචි බ්‍රාහ්මණො ආගච්ඡති” ති. භික්ඛුනියො යාචි බ්‍රාහ්මණො
ආගච්ඡතිති සෙයාං සන්ථරිත්වා එකච්චා නිසීදිංසු, එකච්චා නිපඡ්ඡංසු,
අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො රතනිං ආගන්තො තං බ්‍රාහ්මණිං එතදවොච,
කා ඉමාති. භික්ඛුනියො අයානාති. නිසකඛට්ඨා ඉමා මුණ්ඛා වන්ධකිනි-
යොති සරතො නිසකඛට්ඨාපෙසී.

2. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො සාවඤ්ඤි ගන්තො භික්ඛුනිතං එකමන්ථං
ආරොචෙසුං. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චිතා -පෙ- තා උජ්ඣා
යනාති වියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො විකාලෙ-
කුලානි උපසඛිකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං සන්ථරිත්වා
අභිනිසිද්ධසකඛපි අභිනිපඡ්ඡසකඛපි” ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ
භික්ඛුනියො විකාලෙ කුලානි උපසඛිකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා
සෙයාං සන්ථරිත්වා අභිනිසිද්ධසකඛපි අභිනිපඡ්ඡසකඛපි” ති සච්චං හගවා.
විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො
විකාලෙ කුලානි උපසඛිකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං
සන්ථරිත්වා අභිනිසිද්ධසකඛපි අභිනිපඡ්ඡසකඛපි. තෙනං භික්ඛවෙ
අපසකඛානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො
ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු: ”

1. නිසකඛට්ඨ සිමු i - මජ්ඣං,

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොචී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසි යෙහි වීමති ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොචී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොචී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි වීමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොචී නම් හෝ ඇවැත් නැති. නිති පැනවුයෙහි, භීලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 2. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ කොසොල් දනවවෙහි සිට සැවැතට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට පැමිණ එක්තරා බමුණු කුලයක් වෙතැ එළැඹූ ඉඩක් ඉල්ලූහ. එකල්හි ඒ බැමිණි ඒ මෙහෙණන්ට “ආයතාවෙහි බමුණා එන තෙක් ඉවසවයි කිවු යැ. මෙහෙණේ බමුණා එන තෙක් ඔයනය අතුරා ඇතැම්හු හුන්හ. ඇතැම්හු හොත්හ. එකල්හි ඒ බමුණු රෑ අවුත් එබැමිණිට මොහු කවුරුදු යි කී යැ. ආයතිය, මෙහෙණේ යැ. මේ මුඩු වදලියන් ඇදදමවයි ගෙයින් ඇදදමවී යැ.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණේ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවේ ... ඔහු උමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ඔයතාව අතුරා හිඳිමන් කළෝ ද? වැද හොචීමන් කළෝ දු යි ... සැබැද මහණෙහි, මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ඔයතාව අතුරා හිඳිමන් කෙරෙත් ද? වැද හොචීමන් කෙරෙත් දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ඔයතාව අතුරා හිඳිමන් කළෝ ද? වැද හොචීමන් කළෝ ද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

පාච්ඤාය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙහො

“යා පන භික්ෂුනී විකාලෙ කුලානි උපසඩ්ධමිතො යාමිකො අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ධරිතො වා සන්ධරාපෙතො වා අභිනිසිදෙය්‍යා වා අභිනිපජෙජය්‍යා වා පාච්ඤාය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසී. අනෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීනි.

විකාලො නාම: අත්ඛගතෙ සුරියෙ යාව අරුණුග්ගමනා. කුලං නාම: වකාරිකුලානි ඛන්ධකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසාකුලං පුද්ගලං.

උපසඩ්ධමිතානි: තස් ගන්තවා.

යාමිකො අනාපුච්ඡානි: යො තස්මි. කුලෙ මනුසොසා යාමිකො දුභං නං අනාපුච්ඡා.

සෙය්‍යං නාම: අන්තමසො පණණිසකාරොපි.

සන්ධරිතොනි: සයං සන්ධරිතො.

සන්ධරාපෙතොනි: අඤ්ඤං සන්ධරාපෙතො.

අභිනිසිදෙය්‍යානි: තස්මි. අභිනිසිදති ආපතති පාච්ඤායසං.

අභිනිපජෙජය්‍යානි: තස්මි. අභිනිපජති ආපතති පාච්ඤායසං.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා සෙය්‍යං සන්ධරිතො වා සන්ධරාපෙතො වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපතති පාච්ඤායසං අනාපුච්ඡෙන වෙමතිකා සෙය්‍යං සන්ධරිතො වා සන්ධරාපෙතො වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපතති පාච්ඤායසං. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා සෙය්‍යං සන්ධරිතො වා සන්ධරාපෙතො වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපතති පාච්ඤායසං.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංසං. ආපුච්ඡෙන වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛංසං. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: ආපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ධරිතො වා සන්ධරාපෙතො වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා, ගිලානාය, ආපදසු, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

සත්තමසිකාරාපදං.

“යම් චෙහෙණක් විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකබුනි ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණ් යි.

විකාල නම්: හිරු අවරට ගිය කල්හි අරුණ නැඟීම තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ චෛත්‍යකුල යැ ඉඳුකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසධකම්භා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්තට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ.

සෙය්‍ය නම්: යටත් පිරිසෙයින් කොළ ඇතිරියකුන්.

සනාථිභා: තොමෝ අතුරා.

සනාථරාපෙභා: මෙරමා ලවා අතුරුවා.

අහිනිසිදෙය්‍ය: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අහිනිපජේය්‍ය: එහි වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි වීමනි ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි වීමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන්වුවාට, ආපදසෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදයි.

අධ්‍යාපන සේවාව

1. සාධක නිර්දේශ - තෙත බො පන සමයෙන් හඳුන්වා දෙනු ලබන සාධක නිර්දේශයේ හඳුන්වා දෙනු ලබන සාධක නිර්දේශයේ එනදැයි: "අයං මං අයං භික්ෂුනී සකකම්මං උපදෙස්සති ඉමිසසාහං වීචරං දසසාමී"ති. අද බො සා භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උපදෙස්සති: "අහං කීර අයං අයං න සකකම්මං උපදෙස්සි, න කීර මෙ අයං වීචරං දසසාමී"ති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උපදෙස්සති ධර්මානි විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උපදෙස්සති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උපදෙස්සති. සච්චං හගවා. වීචරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරි- තෙන පරං උපදෙස්සති." තෙතං භික්ෂුවෙ අපසාදනනං වා පසාදය -පෙ- ඵලිකච්ඡා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උපදෙස්සති පාවිත්තිය"ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

- දුග්ගහිතනාති: අසඤ්ඤා ගහිතෙන.
- දුපධාරිතනාති: අසඤ්ඤා උපධාරිතෙන.
- පරනාති: උපසම්පන්නං උපදෙස්සති ආපත්තං පාවිත්තියසස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා උපදෙස්සති ආපත්තං පාවිත්තියසස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා උපදෙස්සති ආපත්තං පාවිත්තියසස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාසඤ්ඤා උපදෙස්සති ආපත්තං පාවිත්තියසස.

අනුපසම්පන්නං උපදෙස්සති ආපත්තං දුක්ඛට්ඨස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපත්තං දුක්ඛට්ඨස, අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්තං දුක්ඛට්ඨස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපත්තං දුක්ඛට්ඨස.

අනාසනති: උමමතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

අධ්‍යාපන සේවාව

1. අනෙකවැසිති - මෙසං. අනෙකවැසි - මුඛ, මුඛි

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි හද්‍යා කාපිලානියගේ අතැ වැසි මෙහෙණක් තොමෝ හද්‍යා කාපිලානියට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. හද්‍යා කාපිලානී තොමෝ මෙහෙණන්ට "ආයතාවෙති, මේ මෙහෙණ මට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. මැයට මම සිවුරක් දෙන්නෙමි"යි මෙය කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු යැ. ආයතාවෙති, මම වනාහි ආයතාවභට සකසා උවටැන් නො කෙරෙමි ල, ආයතා තොමෝ මට සිවුරක් නො දෙන්නී ලැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතකි, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු" ද යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය වෙසේ උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුණි යි.

දුග්ගහිකෙන: අන් පරිද්දෙකින් ගන්නා ලද්දෙන්,

දුපධාරිකෙන: අන් පරිද්දෙකින් දරන ලද්දෙන්.

පර: උපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි වීමනි ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වේ.

අනුපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි වීමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වේ.

උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැන් නැකි.

අටවන සිකපද යි.

නාවමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අත්තනො භණ්ඩකං අපසස්සන්තියො වණ්ඩකාද්ධිං භික්ඛුනිං එතදවොද්ධිං: "අපයො අභිතාකං භණ්ඩකං පසෙසයායාසී"ති. වණ්ඩකාද්ධිං භික්ඛුනි උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: "අභමෙව නුන චොරී, අභමෙව නුන අඋජ්ජනී" යා අයායො¹ අත්තනො භණ්ඩකං අපසස්සන්තියො තා මං එවමාහංසු: "අපයො අභිතාකං භණ්ඩකං පසෙසයායාසී"ති. සවාහං අයො තුමතාකං භණ්ඩකං ගණහාමී අසස්සමණී හොමී බ්‍රහ්මචරියා වවාමී නිරයං උපපජ්ජාමී, යා පන මං අභුතෙන එවමාහ සාපි අසස්සමණී හොතු බ්‍රහ්මචරියා වචතු නිරයං උපපජ්ජතුති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපච්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයා වණ්ඩකාද්ධිං අත්තනානමපි පරමපි නිරයෙනපි බ්‍රහ්මචරියෙනපි අභිසප්පසති"²ති -පෙ- සද්දං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාද්ධිං භික්ඛුනි අත්තනානමපි පරමපි නිරයෙනපි බ්‍රහ්මචරියෙනපි අභිසප්පති,³ සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාද්ධිං භික්ඛුනි අත්තනානමපි පරමපි නිරයෙනපි බ්‍රහ්මචරියෙනපි අභිසප්පසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවකච්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු;

"යා පන භික්ඛුනී අත්තනානං වා පරං වා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා අභිසප්පසා පාවිත්තියන්ති.

3. යා සනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අත්තෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අත්තනානාති: පච්චතනං

පරනාති: උපසමපතනං

නිරයෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියසස්ස.

උපසමපතනාය උපසමපතනසඤ්ඤා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා අභිසප්පති³ ආපත්ති පාවිත්තියසස්ස. උපසමපතනාය වෙමතිකා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියසස්ස, උපසමපතනාය අනුපසමපතනසඤ්ඤා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියසස්ස.

1. අයා - සිච්චි
2. අභිසප්පසති - සිච්චි
3. අභිසප්පති - සිච්චි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනා යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ තමාගේ බඩු නො දක්නාහු වණ්ඩකාළී මෙහෙණට "ආයතීවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි" දී යි මෙය කීහු. වණ්ඩකාළී මෙහෙණ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: යම්, ආයතී කෙනෙක් තමාගේ බඩු නො දක්නාහු ද, ඔහු මට "ආයතීවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි" දී යි මෙසේ කීහු යැ. මම මැ එකාන්තයෙන් සෙරකිම වෙමි ද, මම මැ එකාන්තයෙන් ලජ්ජා නැතිකිම වෙමි ද, ඉදින් ආයතීවෙනි, නොපගේ බඩු ගනිමි නම් නො මෙහෙණකිම වෙමි. බඹසරින් ගිලිහෙමි, නිරයෙහි උපදිමි. යමක් වනාහි අභූතයෙන් මා හට මෙසේ කිවු ද, ඔ තොමෝත් නො මෙහෙණක් වෙවා, බඹසරින් ගිලිහෙවා, නිරයෙහි උපදිවා යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් ආයතී වණ්ඩකාළී තොමෝ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහුද බඹසරිනුද හැවූ" දී යි ... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහුද බඹසරිනුද හවා දී යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහුද බඹසරිනුද හැවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් තමාහට හෝ මෙරමා හට හෝ නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති වෙ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණි යි.

අක්‍ෂානා: තමා කෙරෙහි.

පර: උපසපනකට නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවූත් වෙ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවූත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවූත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවූත් වෙ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

තිරව්ජානගොතියා වා පෙත්තවීසයෙන වා මනුසසදෙහගභෙහන වා අභියපති ආපත්ත දුක්ඛවස්ස. අනුපසමෙනා අභියපති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. අනුපසමෙනාය උපසමෙනාසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස, අනුපසමෙනාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. අනුපසමෙනාය අනුපසමෙනාසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස.

අනාපත්ති: අත්ථපුරෙකඛාරාය, ධම්මපුරෙකඛාරාය, අනුසාසනී පුරෙකඛාරාය උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමිතියානි.

නවමසිකඛාපදං

4. 2. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවතී තිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඛකාළි භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි සද්ධිං භණ්ඩිතා අත්තානං වධිතා වධිතා රොදති. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චා -පෙ- තා උච්චායති ඛියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයා වණ්ඛකාළි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිසසති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, වණ්ඛකාළි භික්ඛුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඛකාළි භික්ඛුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිසසති. තෙන භික්ඛවෙ, අපසන්නානං වා පසාදා -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියතතු:

"යා පන භික්ඛුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදෙයා පාවිතතිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමි- අපො අධිපෙතකා භික්ඛුනීති.

අත්තානනති: පච්චිත්තං

වධිතී රොදති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. වධති න රොදති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස, රොදති න වධති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස.

අනාපත්ති: ඤාතිබ්බසනෙන වා භොගබ්බසනෙන වා රොහ- බ්බසනෙන වා චුට්ඨා රොදති න වධති උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමි- කායානි.

දසමසිකඛාපදං

අනධකාරවග්ගො' දුතියො

කඤ්ඤානං:

අනධකාර පච්චිත්තෙන අපේක්ඛාකායෙ සිධ්ධාටකෙ, දෙව නාපුච්චා විකාලෙ ව දුග්ගහී තීරයෙ වධිති.

1. වධිතා වධිතා-මඡසං.
2. රත්තනධකාරවග්ගො - සී! සීඝ්ඛුඛි

6, තීරස්ථිත යොනියෙන් හෝ ප්‍රෙතවීභයයෙන් හෝ මනුෂ්‍ය දෙවර්තාග්‍රායෙන් හෝ හවා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකට හවා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්යන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්යන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

අරීය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධරීය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 2. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී මෙහෙණ මෙහෙණන් සමග කලහ කොට නමාට පැහැර පැහැර හඬයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයතී වණ්ඩකාළී තමාට පැහැර පැහැර හැඩු" ද යි. ... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඩු ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බ්‍රහ්මු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඩු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් තමාට පැහැර පැහැර හඬා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්වුනි .. මෝ නොමෝ මේ අරීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි.

අත්තානා: තමා කෙරෙහි.

පහරා නම් හඬා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පහරා නම් නො හඬා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. හඬා නම් නො පහරා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි.

ඥාතිව්‍යසනයෙන් හෝ භොගව්‍යසනයෙන් හෝ රොගව්‍යසනයෙන් හෝ පහස්නා ලද්දී හඬා නම් නො පහරා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ද්විතීය අන්ධකාර වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

රත්තන්ධකාර යැ පච්චිජන්ත යැ අජෙක්ඛාකාය යැ සිඬිසාවක යැ අනාපුච්ඡා දෙක යැ විකාල යැ දුග්ගතිත යැ තීරය යැ වධ යැ යි.

4. 3. 1

පයමසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සලෙච්චුලා භික්ඛුනියො අවිරවනියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා එකතිසෙව නභායා¹. වෙසියා තා භික්ඛුනියො උපපණ්ඩවස්සුං: “කිනත්ථ ඛො නාම කුමඤ්ඤාං අයො දභරානං දභරානා² බුභලවරියං වීණෙණෙන. නත්ථ නාම කාමා පරිභුඤ්ජිතඛබ්බා. යද ජිණ්ණො භවිසසථ තද බුභලවරියං වරිසසථ. එවඤ්ඤා³ කුමභාකං උභො අක්ඛා පරිග්ගහිතා භවිසසනතී⁴”ති භික්ඛුනියො වෙසියාහි උපපණ්ඩියමානා මධ්දකු⁵ අභෙස්සුං. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො උපසසයං ගහඤ්ඤා භික්ඛුනීනං එතමක්ඛං ආරොවෙස්සුං. භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමක්ඛං ආරොවෙස්සුං. භික්ඛු භගවතො එතමක්ඛං ආරොවෙස්සුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කඤ්ඤා ආමනෙතඤ්ඤා: තෙන හි භික්ඛවෙව, භික්ඛුනීනං සිකාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඤාමී දස අක්ඛවසෙ පටිච්ච සඛකස්සවස්සකාය -පෙ- වීනායානුග්ගභාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙව, භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී නග්ගා නභායෙයා පාවිතීය”නතී.

2. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීතී: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීතී.

නග්ගා නභායෙයාතී: අනිවජ්ඣා වා අපාරුතා වා නභායති පයොගෙ දුකකථං. නභානපරියොසානෙ ආපනති පාවිතීයසස.

අනාපනතී: අච්චිනාවිරිකාය නවධ්වීවිරිකාය⁶ ආපදස්ස උලලිකිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාතී.

පයමසිකාපදං.

4. 3. 2

දුතියසිකාපදං

1. සාවඤ්ඤානිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භගවතා භික්ඛුනීනං උදක සාවඤ්ඤා අනුඤ්ඤානා භොතී. ජබ්බගහියා භික්ඛුනියො භගවතා උදකසාවඤ්ඤා අනුඤ්ඤාතාහි අපපමාණිකායො උදකසාවඤ්ඤායො ධාරෙන්නතී¹ පුරතොපි පච්ඡතොපි ආකඤ්ඤානා² ආභිණ්ණන්තී.

1. අයො දභරානං - මජ්ඣං
2. එවං - මජ්ඣං: එවංකෙව - සී ii
3. මධ්දකු - සිච්චි සිච්චි සී ii
4. අච්චිනාවිරිකාය වා නවධ්වීවිරිකාය වා - සිච්චි
5. ධාරෙස්සුං - මජ්ඣං
6. කඤ්ඤාතී - සිච්චි ii

4. 3. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේ-පිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ අවිරවනී නදියෙහි වෙසහනන් සමඟ නග්න වූ එක් තොටු ස්නානය කෙරෙති. වෙසහනෝ ඒ මෙහෙණන්හට කෙළි-කවට කම් කළහ: "ආයතාවෙනි, ඉතා තරුණ වූ තොපට බඹසර පුරුදු කිරීමෙන් කිනම් ප්‍රයෝජනයක් ද? කාමයෝ පරිභෝග කළ යුත්තෝ නො වෙත් ද? යම් කලෙකැ මහලුටුවෝ වන්නාහු නම් එකල්හි බඹසර හැසිරෙවු. මෙසේ වනාහි තොප විසින් දෙ කරුණ මෑ අයත් කොට ගන්නා ලද්දේ වන්නේ" යැ යි. වෙසහනන් විසින් කෙළි කවට කම් කරනු ලබන මෙහෙණේ මකුටුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණේ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණු ඇරොජුහ. මෙහෙණේ මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. මහණේ භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසර යෙහි ලා දුහැමි කරා කොට මහණන් ඇමිතුසේක: එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්ට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෝ. සඛිසයාගේ මනා පිළිගැන්ම පිණිස යැ ... චිනයට රුකුල් පිණිස යැ මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් නග්න වූ ස්නාන කෙරේ නම් පවිනි වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝණි යි.

නග්ගා නභායෙයා: නො හදනා ලද්දී හෝ නො පොරවන ලද්දී හෝ ස්නාන කෙරේ නම් පියෝහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සැනැහුම් පිරියතෑ පවිනි ඇවැත් වේ.

අසිදෑගත් සිවුරු ඇතියාට නට සිවුරු ඇතියාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 3. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදන යි - එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙහෙණන්ට දියසඵව අනුදන්නා ලද්දේ වෙයි. සවග මෙහෙණේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දියසඵව අනුදන්නා ලද යි පමණ ඉක්ම වූ දියසඵ දරන්, ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු අදිමින් ඇවිදිත්.

පාචිත්තිය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙසා

2. යා තා භික්ඛුනීයො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධීයනති විපාචෙතති: "කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්ඛුනීයො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරොසසනති" ති -පෙ- සථං කීර භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනීයො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරොසනති. යච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනීයො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරොසසනති, නොතං භික්ඛවෙ අපසනනානං වා පසාදා -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

"උදකසාට්ඨිකමන භික්ඛුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතබ්බා තත්ථිදං පමාණං දීඝයො වතසෙසා විදුජ්ඣියො සුගතවිදුජ්ඣියා තිරියං දො විදුජ්ඣියො. තං අතික්කාමෙතතියා ඡෙදනං පාචිත්තිය" තති.

3. උදකසාට්ඨිකා නාම: යාය නිවජ්ඣා නභායති,

කාරයමානායාති: කරොනතියා වා කාරාපෙතතියා වා. පමාණිකා කාරෙතබ්බා, තත්ථිදං පමාණං: දීඝයො වතසෙසා විදුජ්ඣියො සුගතවිදුජ්ඣියා තිරියං දො විදුජ්ඣියො, තං අතික්කාමෙතතියා කරොති වා කාරාපෙති වා පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන ඡිද්දිතො පාචිත්තියං ඡෙසෙතබ්බං.

අභනනා විපසකතං අභනනා පරියොසාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස අභනනා විපසකතං පරෙහි පරියොසාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස පරෙහි විපසකතං අභනනා පරියොසාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස. පරෙහි විපසකතං පරෙහි පරියොසාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස.

අඤ්ඤසසඤ්ඤාය කරොති වා කාරාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛංසස, අඤ්ඤන කතං පටිලභිතො පරිභුඤ්ඤති ආපත්ති දුක්ඛංසස.

අනාපත්ති: පමාණිකං කරොති, උනකං කරොති, අඤ්ඤන කතං පමාණාතික්කතං පටිලභිතො ඡිද්දිතො පරිභුඤ්ඤති, විතානං වා භුමිච්ඡාරණං වා සාණිපාකාරං වා හිසිං වා බිච්චොභනං වා කරොති, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. උදකසාට්ඨිකානි-සිච්චි
2. නිවජ්ඣාය- සා,
3. භුමිච්ඡාරණං - ඡෙසං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතකි, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුහු” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍ය වතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“දියසළුවක් කරවනු ලබන මෙහෙණක විසින් පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි, එ පමණ ඉක්මවන්නියට සිදුලීමෙන් පසු දෙසිය යුතු ඇවැත් වේ” යයි.

3. උදකසාවිකා නම: යමෙකින් හදනා ලද්දී සනභා නම් හෝ යැ.

කාරයමානාය: කරන්නිය විසින් හෝ කරවන්නිය විසින් හෝ පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි. එපමණ ඉක්ම වා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝති දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් සිදු පවිති දෙසිය යුතු.

තමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද නොමෝ නිමාම කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. තමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද නොමෝ නිමාම කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මෙරමා සඳහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් කරන ලද්දක් පිළිලැබ පිරිබෝ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පමණ ඇති කොට කෙරේ නම්, උනු කොට කෙරේ නම්, මෙරමා විසින් කරන ලද පමණ ඉක්මවූවක් පිළිලැබ සිදුපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ කඩතුරුවක් හෝ බිස්සක් හෝ මාවුලාවක් හෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නො වෙයි. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

තත්වසිකධාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කඤ්චරියසා භික්ඛුනියා මහග්ගෙහ විචරදුග්ගෙහ විචරං දුක්ඛතං¹ ගොති දුසසිබ්බිතං. ථුලලනාඤ භික්ඛුනී තං භික්ඛුනිං එතදථොච: "සුඤ්ජරං ඛො ඉදං තෙ අයොග විචරදුග්ගං විචරඤ්ච ඛො දුක්ඛතං දුසසිබ්බිතං"² නති. විසිට්ඨෙත්ථ³ අයො සිඤ්ඤෙසසසිති⁴. ආමයො සිට්ඨෙත්ථාමීති⁵. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තං විචරං විසිට්ඨෙත්ථා ථුලලනාඤ භික්ඛුනියා අදසි. ථුලලනාඤ භික්ඛුනී සිට්ඨෙත්ථාමී සිට්ඨෙත්ථාමීති තෙව සිට්ඨෙත්ථා⁶ න සිඤ්ඤාපනාය උසුඤ්ඤාං කරොති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමඤ්ච ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති ඒපාවෙනති: "කථං හි නාම අයාං ථුලලනාඤ භික්ඛුනියා විචරං විසිට්ඨාපෙත්ථා තෙව සිඤ්ඤෙසසති න සිඤ්ඤාපනාය උසුඤ්ඤාං කරියසති"⁷ හි -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ථුලලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විචරං විසිට්ඨාපෙත්ථා තෙව සිඤ්ඤෙති න සිඤ්ඤාපනාය උසුඤ්ඤාං කරොතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්දො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විචරං විසිට්ඨාපෙත්ථා තෙව සිඤ්ඤෙසසති න සිඤ්ඤාපනාය උසුඤ්ඤාං කරියසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උඤ්ඤන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විචරං විසිට්ඨෙත්ථා වා විසිට්ඨාපෙත්ථා වා සා පට්ඨා අනන්තරාධිකීති තෙව සිට්ඨෙත්ථා න සිඤ්ඤාපනාය උසුඤ්ඤාං කරෙයා අඤ්ඤත්ථ වතුභපඤ්චාහා පාවිතනිය"⁸ නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමසද්ධිං අපෙඤ අධිඤ්ඤො භික්ඛුනීති.

1. දුක්ඛං - මඡසං.
2. සිට්ඨෙත්ථ - සිත්ථි.
3. සිට්ඨෙත්ථාමීති - මඡසං.
4. සිට්ඨෙත්ථාමීති - මඡසං.
5. සිට්ඨෙති - මඡසං.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණකගේ මාඟ්භි සිටුරු පිළියෙන් සිටුරෙක් නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ වෙයි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි එ මෙහෙණට මෙය කීවුයැ. “ආර්යාවෙනි, නොපගේ මේ සිටුරු පිළිය සොඳුරු එහෙත් සිටුර නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ මැ’යි. ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් හරනෙමී. ගෙත්තම් කෙරෙහි ද යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් කරන්නෙමී යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ සිටුර ගෙත්තම් හැර ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුනු යැ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි “ගෙත්තම් කරන්නෙමී ගෙත්තම් කරන්නෙමී” යි නොම ගෙත්තම් කරයි. ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස්වුවෝ ... සිහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද නොමෝ මෙහෙණකගේ සිටුරක් ගෙත්තම් හරවා නො මැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා”ද යි ... සැබෑද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මෙහෙණකගේ සිටුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කෙරේ ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මෙහෙණකගේ සිටුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිටුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්ති සිටුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවති වේ” යැයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤය භික්ඛුනියා.

වීචරං නාම: ඡන්තං වීචරානං අඤ්ඤතරං වීචරං.

විසිඛෙඛන්ධාති: සයං විසිඛෙඛන්ධා.

විසිඛොපෙඤ්ඤාති: අඤ්ඤං විසිඛොපෙඤ්ඤා.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනීති: අසනි අනන්තරායෙ.

නෙව සිඛෙඛයාති: න සයං සිඛෙඛයා.

න සිඛොපනාය උසුක්කං කරොති: න අඤ්ඤං ආණ්ඩාපෙයා.

අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහාති: යපෙඤ්ඤා චතුහපඤ්ඤාහං නෙව සිඛෙඛයාමී න සිඛොපනාය උසුක්කං කරොති: අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා වීචරං විසිඛෙඛන්ධා වා විසිඛොපෙඤ්ඤා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනී නෙව සිඛෙඛන්ධා න සිඛොපනාය උසුක්කං කරොති: අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය චෙමනිකා වීචරං විසිඛෙඛන්ධා වා විසිඛොපෙඤ්ඤා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනී නෙව සිඛෙඛන්ධා න සිඛොපනාය උසුක්කං කරොති: අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා වීචරං විසිඛෙඛන්ධා වා විසිඛොපෙඤ්ඤා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනී නෙව සිඛෙඛන්ධා න සිඛොපනාය උසුක්කං කරොති: අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අඤ්ඤං පරිසාරං විසිඛෙඛන්ධා වා විසිඛොපෙඤ්ඤා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනී නෙව සිඛෙඛන්ධා න සිඛොපනාය උසුක්කං කරොති: අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුට්ඨකන්ධස්ස. අනුපසම්පන්නාය වීචරං වා අඤ්ඤං වා පරිසාරං විසිඛෙඛන්ධා වා විසිඛොපෙඤ්ඤා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනී නෙව සිඛෙඛන්ධා න සිඛොපනාය උසුක්කං කරොති: අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය චෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: සනි අනන්තරායෙ, පරියෙසිඤ්ඤා න ලහනි, කරොහනී චතුහපඤ්ඤාහං අතිකකාමෙති, භීලානාය, ආපද්දු, උච්චෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති,

තතිසසිකොපදං

භික්ෂුනියා: අන් මෙහෙණකගේ.

වීචර නම: සවැදූරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි.

විසිඛේඛා: නොමෝ ගෙත්තම් හැර.

විසිඛිඛාපෙඛා: මෙරමා ලවා ගෙත්තම් හරවා.

සා පඤ්ඤා අනන්තරාධිකීනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව සිඛේඛා: නොමෝ ගෙත්තම් නො කරන්නේ යැ.

න සිඛිඛාපනාය උසස්සකා කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවන්නේ යැ.

අනුප්පඤ්ඤා චතුපසපනාහං: සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කරන්නෙමි. ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කරන්නෙ මි යි දුරන්තිකෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමනී ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අන් පිරිකරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි සිවුරක් හෝ අන්පිරිකරක් හෝ ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනී ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, කරන්නී සිවු දිනක් පස් දිනක් ඉක්මවා නම්, ඇවැත් නැත. ගීලන්දුවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති

වතුකුසිකතාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව චීවරං නික්ඛපිඤ්ඤා සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමනති, තානි චීවරානි චීරං නික්ඛන්තානි කණණකිතානි භොගානි. තානි භික්ඛුනියො ඔතාපෙනති, භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං; 'කසයිමානි අයො චීවරානි කණණකිතානීති'. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං එතමසං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාං බියනාං විපාවොනති: 'කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව චීවරං නික්ඛපිඤ්ඤා සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමීහසනාති' ති -පෙ- සාටං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව චීවරං නික්ඛපිඤ්ඤා සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමනති. සච්චං හගවා. විගරභි චුද්දො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව චීවරං නික්ඛපිඤ්ඤා සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමීහසනාති. තෙනං භික්ඛවෙ, අයුසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකුසාපදං උද්දිසන්තා:

"යා පන භික්ඛුනී පඤ්චාභිකං සංඝාටිචාරං¹ අතික්කාමෙයා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අසෙව අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

පඤ්චාභිකං සංඝාටිචාරං අතික්කාමෙයාති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චචීවරානි තෙව නිවාසෙති න පාරුපති න ඕතාපෙති පඤ්චමං දිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

පඤ්චාභාතික්කතෙන අතික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. පඤ්චාභාතික්කතෙව වෙමතිකා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. පඤ්චාභාතික්කතෙන අනාතික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

පඤ්චාභානතික්කතෙන² අතික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්කට්ඨස්ස. පඤ්චාභානතික්කතෙව වෙමතිකා ආපත්ති දුක්කට්ඨස්ස. පඤ්චාභානතික්කතෙන අනාතික්කන්තසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චචීවරානි නිවාසෙති වා පාරුපති වා ඕතාපෙති වා, ගිලානාය ආපදසු උමමන්තකාය -පෙ- ආදි කමමීකායාති.

වතුකුසිකතාපදං

1. සංඝාටිචාරං--සභා.
2. පඤ්චාභා අනාතික්කතෙන - ඕරසං.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදායි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු නබා හදනය සහිත උතුරුසහ සිවුරෙන් යුතු වෑ දනවුසැරි සැරිමට යෙති. ඒ සිවුරු බොහෝ කල් බහා තබන ලද්දාහු හටගත් පුස් ඇතියාහු වෙති. ඒ සිවුරු මෙහෙණේ වියළවත්. මෙහෙණේ ඒ වෙහෙණන්ට "ආර්යාවෙනි, හටගත් පුස් ඇති මේ සිවුරු කවරක්හුගේද"යි තෙල කරුණ කීහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණේ මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු නබා හදනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වෑ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද"යි. සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු නබා හදනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වෑ දනවු සැරිසැරිමට යෙද්ද"යි. සැබැදි භාග්‍යාවකුත් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු භාරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණෙනි, මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු නබා හදනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වෑ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද? මෙහෙණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් පස්දිනක් සිවුරු පිරිවැටුම ඉක්මවා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පනා; යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

පඤ්චාතිකං සඛිසාවිචාරං අතිකතාමයා; පස්වන දිනයෙහි සිවුරුපස නොම හදී නම් නො මැ පොරවා නම් නො මැ දියලා නම් පස්වන දිනය ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි වීමති ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි වීමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පස්වන දිනයෙහි සිවුරු පස හදී නම් හෝ පොරවා නම් හෝ වියලා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන් වුවාට ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 3. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවන්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනි පිණ්ඩාය වරික්ඛා අලලව්වරං පඤ්චික්ඛා විහාරං පාවිසී. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනි නං වීවරං පාරුපික්ඛා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. සා නික්ඛිපික්ඛා භික්ඛුනියො පුජිති: "අපයො මයො වීවරං පයොසයාගාථා"ති. භික්ඛුනියො තස්සා භික්ඛුනියා එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. අථ ඛො සා භික්ඛුනී උජ්ඣායති වියති විපාවෙති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී මයහං වීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපික්ඛති"ති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසී.

2. යා නා භික්ඛුනියො අඤ්ච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායතී වියතී විපාවෙතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපික්ඛති"ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපති. සචං හගවා. වීගරහි බුඤ්ඤා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපික්ඛති"ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමා සිකතාපදා උද්දිසඤ්ඤා:

"යා පන භික්ඛුනී වීවරසධකමනීයං ධාරෙයා පාවිතීය"තී.

3. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීතී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙඤ්ඤ අධිපෙපතා භික්ඛුනීතී.

වීවරසධකමනීයං නාම: උපසමපන්නාය පඤ්චික්ඛා වීවරානං අඤ්ඤතරං වීවරං. තස්සා වා අදිනනා නං වා අනාපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා ආපත්ති පාවිතීයස්ස.

උපසමපන්නාය උපසමපන්නසඤ්ඤා වීවරසධකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිතීයස්ස. උපසමපන්නාය වෙමතිකා වීවරසධකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිතීයස්ස. උපසමපන්නාය අනුපසමපන්නසඤ්ඤා වීවරසධකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිතීයස්ස.

අනුපසමපන්නාය වීවරසධකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුපසමපන්නාය උපසමපන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුපසමපන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුපසමපන්නාය අනුපසමපන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්තී: සා වා දෙති, නං වා අනුපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා, අච්ඡිනනවීවරිකාය, නට්ඨවීවරිකාය, ආපදස්සු, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් පිඬුපිණිය හැසිරූ තෙත් සිවුර වීදහා වෙහෙරට පිවිසියා යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ සිවුර පෙරව ගමට පිඬුපිණිය පිවිසියා යැ. ඔ තොමෝ (වෙහෙරින්) නික්ම "ආයතාවෙහි මාගේ සිවුර දුටුවහ ද" යි මෙහෙණන් පිළිවිසූ යැ. වෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ ඇරොල්ලු. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ ලමුකොට සිතයි; නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් මාගේ සිවුර නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද" යි එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් ට තෙලකරුණ ඇරොල්ලු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නොපිළිවිසූ පෙරවූද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැටුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණක ගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේසිකපදය උදෙසන්ටා:

"යම් මෙහෙණක් යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍රී වේ" යයි.

3. යා පහ : යම්, යම්බඳු ... හික්කුනී ... මෝ කොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

විවරසංකමනීය නම් : උපසපතකගේ සිවුරූපස අතුරෙන් එක්තරා සිඬුරෙකි. ඇය විසින් නො දුන් හෝ ඇය නො පිළිවිසූ හෝ හඳි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

උපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා යළි දිය යුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

අනුපසපතකගේ යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනු පසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඔ මැ දේ නම් හෝ ඇය පිළිවිසූ හෝ හඳි නම් පොරවා නම්, අසිදගත් සිවුරු ඇතියාට (ඇවැත් නොවෙයි), නට සිවුරු ඇතියාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවඤ්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලලනාදුස භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ධුලලනාදු භික්ඛුනීං එතදවොච: "භික්ඛුනී ගණසාස අයො වීචරං දය්සාමාති. ධුලලනාදු භික්ඛුනී තුලෙභ ඛහුකිව්චා ඛහුකරණියාති අනාරායං අකාසී. තෙන ඛො පන සමයෙන තසස කුලසස සරං ඛය්හති, තෙ උරුඛායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං භි නාම අයා ධුලලනාදු අමොකං¹ දෙයාධමමං අනාරායං කරිසසති උභයෙනමහා² පරිභීනා³ හොගෙහි ච පුදෙඤ්ඤන වා"⁴ති.

2. අසෙසසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසිසානං උරුඛායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපච්ච්චා -පෙ- තා උරුඛායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං භි නාම අයා ධුලලනාදු ගණසාස වීචරලාභං අනාරායං කරිසසති"⁵ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ධුලලනාදු භික්ඛුනී ගණසාස වීචරලාභං අනාරායං අකාසීති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ ධුලලනාදු භික්ඛුනී ගණසාස වීචරලාභං අනාරායං කරිසසති. නොකං භික්ඛවෙ, අපසනානානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ගණසාස වීචරලාභං අනාරායං කරෙයා පාවිතිය"⁶නාති.

3. යා පනාති: යා යදිසා -පෙ-භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ගණො නාම: භික්ඛුනීසමෙහා වුවවති.

වීචරං නාම: ජනනා වීචරානං අඤ්ඤතරං වීචරං විකපපනුපගපච්චිමං,⁷

අනාරායං කරෙයානාති: කථං ඉමෙ වීචරං දදෙයපුනාති⁸ අනාරායං කරොති ආපත්තී පාවිතියසස. අඤ්ඤං පරිසාරං අනාරායං කරොති ආපත්තී දුක්ඛට්ඨස. සමෙහුලානං භික්ඛුනීනං වා එකභික්ඛුනියා වා අනුපසම්පනාය වා වීචරං වා අඤ්ඤං වා පරිසාරං අනාරායං කරොති ආපත්තී දුක්ඛට්ඨස.

අනාපතී: ආනිසංසං දසෙසචා නිවාරෙති උමචන්කාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. ධුලලනාදු ගණසා අමොකං--සිඞ්ඛි
2. උභයෙනමහං--මජ්ඣං.
3. පරිබාහිරං--මජ්ඣං.
4. විකපපනුපගං පච්චිමං--මජ්ඣං.
5. කථං ඉමෙ වීචරං න දදෙයපුනාති--මජ්ඣං. සිඞ්ඛි සිඛි

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුනිය ගේ උපස්ථායක කුලය ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කියැ. “ආයතීවෙනි මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නෙමු” යි. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ තෙපි බොහෝ කීස ඇතියහ. බොහෝ ඇවැසි කටයුතු ඇතියහ යි අනතුරු කළා යැ. එ සමයෙහි වනාහි ඒ කුලයාගේ ගෙය දූවෙයි. ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද නොමෝ අපගේ පිදියයුතු වස්තුවට අනතුරු කළා ද? අපි හොඟයෙන් ද පිනෙන් ද යි දෙපසින් පිරිහුණමහ”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තකී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද නොමෝ ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

ගණ නම් : භික්ෂුණි සංඝයා කියනු ලැබේ.

විවර නම් : සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකැපීමට සුදුසු සැසුර සිවුර යි.

අන්තරායං කරෙය්‍යා : කෙසේ මොහු සිවුරක් දෙන්නාහු ද යි අනතුරු කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අන් පිරිකරකට අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ගේ හෝ එක් මෙහෙණකගේ හෝ අනුපසපනකගේ හෝ විවරලාභයට හෝ අන්‍යපරිෂ්කාරලාභයට හෝ අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනුසස් දක්වා වළකා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි

සත්තමසිකධාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිසංඝාසං අකාලච්චරං උපානනං භොති. අරං ඛො භික්ඛුනිසංඝො නං ච්චරං භාජෙත්ථකාමො සනතිපති. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනාසුස භික්ඛුනියා අනෙතවාසී භික්ඛුනියො පක්කනො භොතති. ජුලලනාසු භික්ඛුනි නා භික්ඛුනියො ඵතදවොච: "අයො භික්ඛුනියො පක්කනො න තාව ච්චරං භාජයිසසනී"ති ධම්මිකං ච්චරච්චගඛං පට්ඨාහි. භික්ඛුනියො න තාව ච්චරං භාජයිසසනීති පක්කමිංසු ජුලලනාසු භික්ඛුනි අනෙතවාසීභික්ඛුනීසු ආගතාසු නං ච්චරං භාජාපෙසී.

2. යා නා භික්ඛුනියො අපච්චා -පෙ- නා උජ්ඣායනති වියනති ච්චාවෙනති: "කරං හි නාම අයො ජුලලනාසු ධම්මිකං ච්චරච්චගඛං පට්ඨාහිසසනී"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ජුලලනාසු භික්ඛුනි ධම්මිකං ච්චරච්චගඛං පට්ඨාහිති. සච්චං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ, ජුලලනාසු භික්ඛුනි ධම්මිකං ච්චරච්චගඛං පට්ඨාහිසසනී. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසයනනනං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

යා පන භික්ඛුනි ධම්මිකං ච්චරච්චගඛං පට්ඨාහෙයො පාචිතතිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා භික්ඛුනීති.

ධම්මිකො නාම ච්චරච්චගඛො: සමග්ගො භික්ඛුනිසංඝෙසා සනතිපතිචා භාජෙති.

පට්ඨාහෙයොති: කරං ඉදං ච්චරං භාජෙයොති? පට්ඨාහති ආපහති පාචිතතියස්ස.

ධම්මෙකෙ ධම්මකසඤ්ඤා පට්ඨාහති ආපහති පාචිතතියස්ස. ධම්මෙකෙ වෙමතිකා පට්ඨාහති ආපහති දුක්ඛට්ඨස්ස. ධම්මෙකෙ අධම්මකසඤ්ඤා පට්ඨාහති අනාපහති.

අධම්මෙකෙ ධම්මකසඤ්ඤා ආපහති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මෙකෙ වෙමතිකා ආපහති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මෙකෙ අධම්මකසඤ්ඤා අනාපහති.

අනාපහති: ආනිසංසං දුග්ගඤ්ඤා පට්ඨාහති උමච්චතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසිකධාපදං

- 1. අනෙතවාසීනියො භික්ඛුනියො - මජ්ඣ.
- 2. භාජයිසසනීති-සීඝ්ඤ්ඤා භාජයිසසනීති - මජ්ඣ.
- 3. පට්ඨාහති - මජ්ඣ.
- 4. ච්චගඛං - සො.
- 5. අනෙතවාසීසු භික්ඛුනීසු - මජ්ඣ.
- 6. ඉමං - මජ්ඣ.
- 7. න භාජෙයොති - සීඝ්ඤ්ඤා

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණ සහනට නොකල් සිටුවෙරක් උපන්නේ වෙයි. එකල්හි මෙහෙණසහනු ඒ සිටුවර බෙදනු කැමැති වූ රැස්වූහ. එසමයෙහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතවැසි මෙහෙණේ බැහැර ගියාහු වෙති. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කිවු යැ. “ආයතාවෙහි මෙහෙණේ බැහැර ගියාහු යැ. (එන) තෙක් සිටුවර නො බෙදන්නේ යැයි දහමී සිටුවර බෙදීම වැළැක්වූ යැ. මෙහෙණේ එතෙක් සිටුවර නො බෙදන්නේ යැ යි බැහැර ගියාහු යැ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි අතවැසි මෙහෙණන් පැමිණි කල්හි ඒ සිටුවර බෙදවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු උමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද නොමෝ දහමී සිටුවර බෙදීම වැළැක්වූ ද”යි... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දහමී සිටුවර බෙදීම වැළැක්වූ ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දහමී සිටුවර බෙදීම වැළැක් වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දහමී සිටුවර බෙදීම වළක්වා නම් පවිති වෙ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණියි.

ධමේකච්චර විභංග නමි : සමග වු මෙහෙණසහනු රැස්වී බෙදති.

පටිබාහෙයා : කෙසේ මේ සිටුවර බෙද ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දහමීයෙහි දහමීසන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහමීයෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුලා ඇවැත්වෙයි. දහමීයෙහි නොදහමීසන් ඇතියා වළක්වනම් ඇවැත් නැති.

නො දහමීයෙහි දහමීසන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නො දහමීයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නො දහමීයෙහි නො දහමීසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලනාඤ්ඤා භික්ඛුනී නවානමපි නවටකානමපි¹ ලඛ්භිකානමපි² සොකසාධිකානමපි³ කුමහච්ඡිකානමපි⁴ සමණවීචරං දෙනි මග්ගං පරිසතිං⁵ චණණං භාසථාති. නවාපි නවටකාපි ලඛ්භිකාපි සොකසාධිකාපි කුමහච්ඡිකාපි චූලනාඤ්ඤා භික්ඛුනියා පරිසතිං චණණං භාසනාති: "අයා චූලනාඤ්ඤා බහුසත්තා භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මං කරං කාතුං. දෙථ අයාය කරොථ අයායා"ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ධියනාති විපාවෙනාති: "කථං හි නාම අයා චූලනාඤ්ඤා අගාරිකසස සමණවීචරං දසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, චූලනාඤ්ඤා භික්ඛුනී අගාරිකසස සමණවීචරං දෙනිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ, චූලනාඤ්ඤා භික්ඛුනී අගාරිකසස සමණවීචරං දසසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී අගාරිකසස වා පරිබ්බාජකසස වා පරිබ්බාජිකාය වා සමණවීචරං දදෙයා පාවිතතිය"නාති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොච්චි අගාරං අජ්ඣාවසති.

පරිබ්බාජකො නාම: භික්ඛුණ්ඤා සාමණෙරණ්ඤා ධපෙඤ්ඤා යො කොච්චි පරිබ්බාජකසමාපනො.

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ඛුනීණ්ඤා සිකඛමානණ්ඤා සාමණෙරිණ්ඤා ධපෙඤ්ඤා යා කාච්චි පරිබ්බාජිකසමාපනො.

සමණවීචරං නාම: කප්පකතං වුවච්චි. දෙනි අපකති පාවිතතියසස.

අනාපකති: මාතාපිතුණාං⁶ දෙනි තාවකාලිකං දෙනි උච්චිතතියාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. නාවකානමපි - මඡසං.
2. ලඛ්භිකානමපි - මඡසං.
3. සොකසාධිකානමපි මඡසං.
4. කුමහච්ඡිකානමපි - මඡසං.
5. පරිසති මඡසං.
6. මාතාපිතුණං - මඡසං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ යමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ "මාගේ ගුණ පිරිස්හි කියවයි නටවන්තන්ට ද නටන්තන්ට ද පනින්තන්ට ද ඉඳුරුදලියන්ට ද කළකිඬියරුන්ට ද මහණ සිවුරු දෙයි. නටවන්තෝ ද නටන්තෝ ද පනින්තෝ ද ඉඳුරුදලියෝ ද කළකිඬියරු ද ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ ගුණ පිරිස්හි කියති: "ආයතී ජුල්ලනන්ද තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරුතැන් ඇත්ති පිරිවැහූ බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. ආයතීවට දෙවු. ආයතීවහට (සත්කාර) කරවයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද තොමෝ ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද"යි ... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගිහියකුට මහණ සිවුරු දේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ පො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

"යම් මෙහෙණක් ගිහියකුට හෝ පිරිවැජියකුට හෝ පිරිවැජිනියකුට හෝ මහණසිවුරු දේ නම් පවිති වෙ" යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියි.

අගාරික නම් : ගෙහි වෙසෙන යම් කිසිවෙක්.

පරිබ්බාජක නම් : මහණ ද ගෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පරිබ්බාජිකා නම් : මෙහෙණ ද භික්ෂුණුව ද හෙරැණිය ද තබා පිරිවැජි බවට පැමිණි යම් කිසිවක.

සමණවීර නම් : කප්ඛින්දු ඔබනලද සිවුර කියනු ලැබේ. දේ නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

මවුපියන්ට දේ නම්, තවකැලි කොට දේ නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකතාපදං

1. සාවච්ඡී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලලනාදුස භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ධුලලනාදුං භික්ඛුනිං එතදවොච: "සවෙ මයං අයො සසෙකාම භික්ඛුනිසඛාසස වීචරං දුක්ඛාමා"ති. තෙන ඛො පන සමයෙන වසසං චුඤ්ඤා භික්ඛුනියො වීචරං භාජෙතකාමා සනතිපතිංසු. ධුලලනාදු භික්ඛුනී නා භික්ඛුනියො එතදවොච: "ආගමෙථ අයො, අඤ්ඤා භික්ඛුනිසඛාසස වීචරපච්චාසානි. භික්ඛුනියො ධුලලනාදුං භික්ඛුනිං එතදවොචුං: ගච්ඡෙය්" නං වීචරං ජානාහීති. ධුලලනාදු භික්ඛුනී යෙන නං කුලං තෙත්තපසඛිකමී. උපසඛිකමීඤ්ඤා තෙ මනුජො චතදවොච: "දෙථාචුඤ්ඤා භික්ඛුනිසඛාසස වීචර"නති. න මයං අයො සසෙකාම භික්ඛුනිසඛාසස වීචරං දුක්ඛාමා. ධුලලනාදු භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤා ආරොචෙසි.

2. යා නා භික්ඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයො ධුලලනාදු දුබ්බලච්චරපච්චාසාය වීචරකාලසමයං අතික්ඛාමෙසසති"ති.-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ධුලලනාදු භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය වීචරකාලසමයං අතික්ඛාමෙසිති. සච්චං භගවා, විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ධුලලනාදු භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය වීචරකාලසමයං අතික්ඛාමෙසසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය-පෙ-ඵචඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දීසනකු:

"යා පන භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය වීචරකාලසමයං අතික්ඛාමෙයා පාවිතතිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමයමී. අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා භික්ඛුනීති.

දුබ්බලච්චරපච්චාසා නාම: සවෙ මයං සසෙකාම දුක්ඛාමා කච්ඡාමානා වාචා භික්ඛා භොති.

වීචරකාලසමයො නාම: අනාත්තෙ කඤ්ඤා වසසානසස පච්චිමො මාසො, අනාත්තෙ කඤ්ඤා පඤ්ඤාමාසා.

වීචරකාලසමයං අතික්ඛාමෙයානි: අනාත්තෙ කඤ්ඤා වසසානසස පච්චිමං දිවසං අතික්ඛාමෙති ආපඤ්ඤා පාවිතතියසස. අනාත්තෙ කඤ්ඤා කඤ්ඤාදාදිවසං අතික්ඛාමෙති ආපඤ්ඤා පාවිතතියසස.

1. ගවෙතං -- සිච්චි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන සි- එ සමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ උපස්ථායක කුලය ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කී යැ: ආයතීවෙනි, "ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් මෙහෙණ සභනට සිවුරක් දෙම හ" යි. එ සමයෙහි වස්ථුය නිමවූ මෙහෙණෝ සිවුරු බෙදනු කැමැත්තාහු රැස්වූහ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීවු යැ: "ආයතීවෙනි පොරොත්තු වවු; මෙහෙණසභනට වීචරප්‍රකාශාව ඇතැ" යි. මෙහෙණෝ ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කීහු; ආයතීවෙනි, "යව ඒ සිවුර දනුව" යි. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඒ කුලය වෙත එළඹීයා ය. එළඹූ ඒ මිනිසුන්ට මෙය කීවු යැ: ඇවැත්නි, "මෙහෙණ සභනට සිවුරක් දෙව" යි. "ආයතීවෙනි, අපි මෙහෙණ සභනට සිවුරක් දෙන්නට නො හැකියමහ" යි. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද නොමෝ සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීචරකාලසමය ඉක්මවූ ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීචරකාලසමය ඉක්මවූ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීචරකාල සමය ඉක්ම වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

"යම් මෙහෙණක් නොමෝ සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීචර කාලසමය ඉක්මවා නම් පවිති වෙ" යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී : ... මෝ නොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

දුබලවීචරපවිචාසා නම : ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් දෙන්නවු කරන්නවු යි වාග් හෙද කළා වෙයි.

වීචරකාලසමය නම : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුර්මය යැ. කෙළින් අතුළ කල්හි පස්මය යි.

වීචරකාලසමයං අතිකකාමෙයා : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුර් දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කෙළින් අතුළ කල්හි කෙළින් උද්ගත දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

සාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

දුබලවීචර දුබලවීචරසඳුකු වීචරකාලසමය අතීතයාමෙති ආපත්ති පාවිතියසස. දුබලවීචරෙ වෙමතිකා වීචරකාලසමය අතීතයාමෙති ආපත්ති දුකතටසස, දුබලවීචරෙ අදුබලවීචරසඳුකු වීචරකාලසමය අතීතයාමෙති අනාපත්ති.

අදුබලවීචර දුබලවීචරසඳුකු ආපත්ති දුකතටසස. අදුබලවීචරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුකතටසස. අදුබලවීචරෙ අදුබලවීචරසඳුකු අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අනිසංසං දසෙසඤ්චා නිවාරෙති¹ උමමන් කාය - පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකධාපදං

4. 3. 10

දසමසිකධාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අසඤ්ඤානරෙන උපාසකෙන සඛිං උද්දිසස විහාරො කාරාපිතො හොති. සො තස්ස විහාරස්ස මහෙ උභතො සඛිකස්ස අකාලවීචරං දුතුකාමො හොති. තෙන ඛො පන සමයෙන උභතො සඛිකස්ස කඨිනං අත්තං හොති. අථ ඛො සො උපාසකො සඛිං උපසඤ්ඤාමිතො කඨිනුද්ධාරං යාථී, හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. අථ ඛො හගවා එතස්මී නිදනෙ එතස්මී පකරණෙ ධම්මිං කරං කඤ්ච ආමනොසි: “අනුජානාමී හිකඛවෙ කඨිනං උද්ධරිකුං” එවස්ඤ්ච පන හිකඛවෙ උද්ධරිතඛබ්බං, බ්‍රහ්මභෞත හිකඛුතො පටිබලෙන සඛොසා ඤ්ජපෙතඛබ්බො.

2. සුඤ්ඤානු මෙ හතොත සඛොසා යදි සඛිකස්ස පහතකලං සඛොසා කඨිනං උද්ධරෙය්‍ය එසා ඤ්ජන්.

සුඤ්ඤානු මෙ හතොත සඛොසා, සඛොසා කඨිනං උද්ධරති යස්සාය සමතො ඛමති කඨිනස්ස උඛාරො² සො තුඤ්ඤානු යස්ස නස්ඛමති සො භාසෙය්‍ය: උඛතං සඛොතන කඨිනං ඛමති සඛිකස්ස තස්මා තුඤ්ඤානු එවමෙතං ධාරයාමීති.

3. අථ ඛො සො උපාසකො හිකඛුනීසඛිං උපසඤ්ඤාමිතො කඨිනුද්ධාරං යාථී. පුලලනඤ්ඤා හිකඛුනී වීචරං අමනාකං හවිසස්සතිති. කඨිනුද්ධාරං පටිබාහි. අථ ඛො සො උපාසකො උඤ්ඤායති වියති විපාවෙති: කරං හි නාම හිකඛුනියො අමනාකං කඨිනුද්ධාරං න දස්සන්තිති. අසෙසාදුං ඛො හිකඛුනියො තස්ස උපාසකස්ස උඤ්ඤායනාස්ස වියනාස්ස

1. වාරෙඤ්-සිඉඞ්ඞි
2. උද්ධාරො - මරණං.

දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි විමනි ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් ඇවැත් නැති.

නො දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපදය යි.

4. 3. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උවසුවකු විසින් සභිසයා උදෙසා විහාරයෙක් කරවන ලද්දේ වෙයි. හෙ තෙමේ ඒ විහාර පුජොත්සවයෙහි දෙ සභුන්හට අයල් සිවුරක් දෙනු කැමැතියේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි දෙ සභුන් විසින් කඨිනය අතුරන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු මේ සභිසයා වෙතැ එළැඹූ කඨින ඉදිරිම යැදී යෑ. භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ පැරොස්සු. එකල්හි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දූහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. 'මහණෙනි, කඨිනය උදුරන්නට අනුදනිමි' මෙසේ ද මහණෙනි, ඉදිරිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සභිසයා දැන්විය යුක්තේ යි.

2. ස්වාමීනි සභිසයා මවදන් අසාවා. ඉදින් සභිසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සභිසයා කඨිනය උදුරන්නේ යෑ. මේ ඥප්ති යි.

ස්වාමීනි සභිසයා ම වදන් අසාවා. සභිසයා කඨිනය උදුරයි. යම් ආයුෂ්මන් කෙනකු කඨිනය ඉදිරිම රුස්තේ නම් හෙ නිහඩ වන්නේ යෑ. යම්කහට නො රුස්තේ නම් හෙ කියන්නේ යෑ. සභිසයා විසින් කඨින උදුරන ලදී. සභිසයාට රුස්තේ යෑ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

3. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණසභුන් වෙතැ එළැඹූ කඨින ඉදිරිම යැදී යෑ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුර අපට වන්නේ යයි කඨින ඉදිරිම වැළැක්වූ යෑ. එකල්හි ඒ උවසු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපට කඨින ඉදිරිම නො දුන්නු දෑ" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවාගේ (අකීර්තනි ඉබ්දය) ආසුහු.

පාවිත්‍රය පාළු භික්ෂුනී විභවෙහා

විපාලවනකසී. යා නා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා-පෙ-නා උඤ්ඤායනාති වියනති විපාලවනති; “කථං හි නාම අයාං චුලනන්ද ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසසනීති” -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, චුලනන්ද භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහීති, සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, චුලනන්ද භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසසනී. තෙන භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදුය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දියන්තු;

“යා පන භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහෙයා පාවිත්‍රය” නති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අඤ්ඤා අධිප්පතා භික්ෂුනීති.

ධම්මකො නාම කඨිනුදාරො: සමනො භික්ෂුනීසංඛො සනතිපතිඤ්ඤා උද්ධරති.

පටිබාහෙයාති: කථං ඉදං කඨිනං උද්ධරෙයාති! පටිබාහනි ආපනති පාවිත්‍රියසස.

ධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහනි දාපනති පාවිත්‍රියසස. ධම්මකෙ වෙමනිකා පටිබාහනි ආපනති දුක්ඛවසස. ධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහනි අනාපනති.

අධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛවසස. අධම්මකෙ වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛවසස. අධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ආනිසංසං දුස්සඤ්ඤා පටිබාහනි උමෙකතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති,

දසමසිංඛාපදං

නාගභවගෙහා කතියො

කසසුද්දනං:

- නනෙතාදකං විසිඛෙඛවා - පඤ්චාභයංකමානීයං
- ගණච්චගඛ සමණං - දුඛඛලං කඨිනොන වාති.

1. න උද්ධරෙයාති- මරසං.
 2. දුඛඛලකඨිනොන - සිඤ්ඤා

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආයතා පුල්ල නන්ද නොමෝ දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ” ද යි ... සැබෑ මහණෙහි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක් වූ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වළක්වා නම් පවිති වෙ” යයි.

යා පන : යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණි : ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ධම්මිකකඩිනුද්ධාර නම් : සමහ වූ මෙහෙණ සහහු රැස්වී උදුරති.

පටිබාහෙයා : කෙසේ මේ කඩින උදුරන්නෝ ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

දහැමියෙහි දහැමි සන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් ඇවැත් නැති.

නො දහැමියෙහි දහැමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමි යෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසඤ්ඤා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදි කම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

තෘතීය නග්න වර්ග යි.

එහි උද්දනය :—

නග්ග යැ උදක (සාවිකා) යැ විසිබ්බත යැ පඤ්චාතික යැ (වීචර) සභිකමනීය යැ ගණ යැ (වීචර) විභවිග යැ සමණ (වීචර) යැ දුබ්බල යැ කඩිනෙයන් ද යි.

4. 4. 1

පයමසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙනවනෙන අනාථ පිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤො කුචට්ටෙහති. මනුස්සා විහාරවාටිකං ආභිණ්ඩනතා පසයිතො උජ්ඣායනාභි ඛියනාභි විපාවෙනාභි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤො කුචට්ටෙසුනාභි සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමගොභිනියො”ති අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපච්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාභි ඛියනාභි විපාවෙනාභි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤො කුචට්ටෙසුනාභි”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤො කුචට්ටෙසුනාභිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤො කුචට්ටෙසුනාභි. තෙනං භික්ඛවෙ, අසුඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤො පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤො කුචට්ටෙසුං පාවිතභිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනියොති: උපසමපනායො චුච්චතති.

දො ඵකමඤ්ඤො කුචට්ටෙසුනාභි: ඵකාය නිපක්ඛාය අපරා නිපජ්ඣති ආපක්ඛි පාවිතභියස්ස. උගො වා නිපජ්ඣතති ආපක්ඛි පාවිතභියස්ස. උට්ඨභිතො පුනායුතං නිපජ්ඣති ආපක්ඛි පාවිතභියස්ස.

අනාපක්ඛි: ඵකාය නිපක්ඛාය අපරා නිසීදති උගො වා නිසීදනාභි උමමක්ඛිකානං -පෙ- ආදිකමමිකානනාභි.”

පයමසිකධාපදං නිවර්තං

8. 6. 3

දුතියසිකධාපදං

1. සාවඤ්ඤානිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො ඵකඤ්ඤොපාපුරුණා කුචට්ටෙනාභි. මනුස්සා විහාරවාටිකං ආභිණ්ඩනතා පසයිතො උජ්ඣායනාභි ඛියනාභි විපාවෙනාභි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකඤ්ඤොපාපුරුණා කුචට්ටෙසුනාභි සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමගොභිනියො”ති අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං.

1. ඵකඤ්ඤොපාපුරුණා-ඡප්පං; HO

4. 4. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ පේතවන නම අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙහි. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වෑ හොවින්, මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දැකෑ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් එක් ඇදෙහි එක් වෑ ගොන්නු ද"යි. හික්ෂුනිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් "කෙසේ නම මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වෑ හොන්නු ද"යි ... සැබෑද මහණෙහි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වෑ හොවින් ද යි. සැබෑවෑ භාගාවකුන් විහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම මහණෙහි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වෑ හොන්නු ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වෑ හොවින් නම පවිති වේ" යයි,

3. යා පන: යම, යමිබදු ... හික්ෂුනියො: උපසපන් වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

අඬු එකමසෙඬු කුට්ටෙයහු: එකක හොන් කල්හි අනෙකක් හොවී නම පවිති ඇවෑන් වෙයි. දෙදෙන මෑ හොවින් නම පවිති ඇවෑන් වෙයි, නැතිට පුන පුනා හොවින් නම පවිති ඇවෑන් වේ.

එකක හොන් කල්හි අනෙකක් හිදී නම, දෙදෙන මෑ හිදින් නම, උමමන්තිකාවනට ... ආදිකම්මිකාවනට ඇවෑන් නැති.

පළමු සිකපදයි.

4. 4. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මෑ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වෑ හොවින්. මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දැකෑ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. "කෙසේ නම මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මෑ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වෑ ගෘහීකාමහොගිනියන් මෙන් හොන්නු"දයි, හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා නා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- නා උපකායනති ටියනති විපාවෙතති: 'කථං හි නාම භික්ෂුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා කුච්චෙට්ඨසනති'ති -පෙ- යච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා කුච්චෙට්ඨනති. යච්චං හගවා. චීගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දො ඵකසුරණ- පාපුරණා කුච්චෙට්ඨසනති, නෙතං භික්ඛවෙ, අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵච්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිසාමාපදං උද්දීසතඤා :

"යා පන භික්ෂුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා කුච්චෙට්ඨයුං පාච්ඤාය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනියොති උපසම්ඵකායො චුට්ඨනති.

දො ඵකසුරණපාපුරණා කුච්චෙට්ඨයුනති: තඤ්ඤෙව අසුරිච්චා තඤ්ඤෙව පාරුපතති ආපනති පාච්ඤායසීස.

ඵකසුරණපාපුරණෙ ඵකසුරණපාපුරණසඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨනති ආපනති පාච්ඤායසීස, ඵකසුරණපාපුරණෙ වෙමනිකා කුච්චෙට්ඨනති ආපනති පාච්ඤායසීස, ඵකසුරණපාපුරණෙ නානසුරණපාපුරණසඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨනති ආපනති පාච්ඤායසීස.

ඵකසුරණෙ නානාපාපුරණසඤ්ඤා¹ ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානසුරණෙ ඵකපාපුරණසඤ්ඤා² ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානසුරණ- පාපුරණෙ ඵකසුරණපාපුරණසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානසුරණ- පාපුරණෙ වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානසුරණපාපුරණෙ නානසුරණපාපුරණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: වච්චානං දොසසච්චා නිපජ්ජනති, උමෙතතිකානං -පෙ- ආදිකමමිකානනති.

දුතියයිකමාපදං

- 1. නානාපාපුරණෙ-සා.
- 2. ඵකපාපුරණෙ-සා.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පකුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු දූ” යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින් දූ යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එකක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින් නම් පවිති වෙ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යමිබ්‍ර ... හිකුනියො: උපසපන්වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ඥේ එකස්තරණප්‍රාචරණසංඝො කුච්චෙට්ඨයුං: එය මැ අතුරා එය මැ පොරවන් නම් පවිති ඇවැන් වෙ.

එකස්තරණප්‍රාචරණයෙහි එකස්තරණප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු එක්වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. එකස්තරණප්‍රාචරණයෙහි විමකි ඇතියාහු එක් වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. එකස්තරණප්‍රාචරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු එක් වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැන් වෙ.

එකස්තරණයෙහි නානාප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. නානාස්තරණයෙහි එකප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි එකස්තරණප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි විමකි ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු නම් ඇවැන් නැති.

අතරක් දක්වා හොවින් නම් ඇවැන් නොවෙ. උමමන්තිකාවනට... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැන් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

කතියයිකතාවද

1. සාවතී නිදනා - තෙන බො පන සමයෙන ජුලනඤ භික්ඛුනී බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මෙ කථං කාතුං. හදදපි කාපිලානී¹ බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මෙ කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුසසා අයා හදද කාපිලානී බහුසුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මෙ කථං කාතුං උළාර-සමභාවිතාති, හදදං කාපිලානීං පඨමං පඨිරුපාසිතො පඨයා ජුලනඤ භික්ඛුනීං පඨිරුපාසනති. ජුලනඤ භික්ඛුනී ඉසාසකතා “ඉමා කිර අපිච්ඡා සනතුට්ඨා පච්චිතො අසංසට්ඨා යා ඉමා සඤ්ඤාත්භුලා විඤ්ඤාත්භුලා විහරන්ති”ති හදදය කාපිලානියා පුරතො වඛකමතිපි තිට්ඨතිපි නිසීදතිපි සෙය්‍යංඛි කපෙති. උද්දි-සතිපි උද්දිසාපෙතිපි සඤ්ඤායංඛි කරොති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- නා උප්ඛායන්ති වියන්ති විපාවන්ති. “කථං හි නාම අයා ජුලනඤ අයාය හදදය කාපිලානියා සඤ්චිච්ච අචාසුං කරිසන්ති”ති -පෙ- සට්ඨං කිර භික්ඛවෙ, ජුලනඤ භික්ඛුනී හදදය කාපිලානියා සඤ්චිච්ච අචාසුං කරොතිති. සට්ඨං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජුලනඤ භික්ඛුනී හදදය කාපිලානියා සඤ්චිච්ච අචාසුං කරිසන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාවදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියො සඤ්චිච්ච අචාසුං කරොයා පාවිසන්ති”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අය. ඉමසමීං අසෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤය භික්ඛුනියා.

සඤ්චිච්චාති: ජානන්ති සඤ්ඤානන්ති වෙච්ච අභිච්චන්තො වීති සඤ්ඤාමො.

අචාසුං කරොයාති: ඉමිනා ඉමිසා අචාසු හවිසන්ති අනාපුච්ඡා පුරතො වඛකමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කපෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සඤ්ඤායං වා කරොති ආපන්ති පාවිසන්තිසස.

1. හදද කාපිලානී - 893j

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහැමි කරා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. හදා කාපිලානී තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහැමි කරා කරන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා වෙයි. මිනිස්සු ආර්යා හදා කාපිලානී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහැමි කරා කියන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා යැයි හදා කාපිලානීය පළමු කොට පර්යයුපාසනය කොට පසුව ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණීය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ඊරිඡ්ඡාවෙන් මචනා උද්දී “මොහු වනාහි අපිස්වූවාහු යන්තුෂ්ට වූවාහු ප්‍රචිචික්ත වූවාහු අමිශ්‍ර වූවාහුය. යම්බදු මොහු හැඟවීම බහුල කොට ඇතියාහු චිත්තවීම බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙද්දී හදා කාපිලානීයගේ ඉදිරියෙහි සක්මන් ද කෙරෙයි, සිටීම ද කෙරෙයි, හිඳීම ද කෙරෙයි, ශයනය ද කෙරෙයි, උදෙසීම ද කෙරෙයි, උදෙසවා ගැනීම ද කෙරෙයි, හැදෑරීම ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනඤ්ඤා තොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානීයහට දැනැදැනැ අපහසු බව කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනඤ්ඤා මෙහෙණ හදා කාපිලානීයහට දැන දැන අපහසු බව කෙරේදැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් විහන්ස. භාග්‍යවන් ඉඳුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ හදා කාපිලානීයහට දැනැදැනැ අපහසුබව කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො ... වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෙක් මෙහෙණකට දැනැ දැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පනා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

සඤ්චිච්ච: දන්ති මොනවට දන්ති සිතා නිසැක සිත මෙහෙයවා ව්‍යතික්‍රමයා.

අරාසුං කරෙයා: මෙයින් මැයහට අපහසුවෙක් වන්නේ යැයි නො පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳී නම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙසවා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිතිය පාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාචිතියසීස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාචිතියසීස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නා සඤ්ඤා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාචිතියසීස.

අනුපසම්පන්නාය සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති දුක්ඛ-
චසීස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛචසීස.
අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛචසීස. අනුපසම්පන්නාය
අනුපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛචසීස.

අනාපනති: න අඵාසුං කතඤ්ඤාමා, ආපුච්ඡා පුරතො වඛිකමති
වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙයාං වා කප්පෙති උද්දසති වා
උද්දිසාපෙති වා සජ්ඣායං වා කරොති, උච්චිතියකාය -පෙ- ආදි-
කමෙකායාති.

තනියසිකවාපදං.

4. 4. 4

වතුකම්පිකවාපදං

1. සාවඤ්චි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා
භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය
උඤ්ඤකං කරොති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අපච්චිතා -පෙ- නා උජ්ඣායනාහි බියනාහි
විපාවෙතති: “කථං හි නාම අයා පුලලනඤ්ඤා දුක්ඛිතං සහජීවිති.
තෙව උපට්ඨෙසීති න උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤකං කරිසීති”ති.
-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති.
තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤකං කරොතිති. සච්චං
භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ,
පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙසීති න
උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤකං කරිසීති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසයනානාං
වා පසාදයා -පෙ- ඵවිකඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සිකම්පදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙයා න
උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤකං කරෙයා පාචිතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති -පෙ- අයං ඉමසමී-
අතෙව අධිපෙතා භික්ෂුනිති.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසු බව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකහට දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අපහසුබව නො කරනු කැමැත්තී නම්, පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳිනම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙස්වා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදීකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද සී.

4. 4. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සී - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියහට නොමැ උවැටන් කෙරෙයි. උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්චුචෝ ... ඔහු ලඹු තොට සිතනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනඤා තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා” දැයි ... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියහට නො මැ උවැටන් කෙරේද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේදැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියට නො මැ උවැටන් කෙරේ නම් උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය සී.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ඛුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි සී.

පාචිත්ස්යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

දුක්ඛිතා නාම: ගීලානා වුච්චති.

සහජීවිනී නාම: සද්ධිවිභාරිනී වුච්චති.

නෙව උපට්ඨයායාති: න සයං උපට්ඨයාය.

න උපට්ඨාපනාය උසංඝකං කුරෙයායාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයාය නෙව උපට්ඨෙයායාමී න උපට්ඨාපනාය උසංඝකං කරිස්සාමීති ධුරං නික්ඛිතතමඤ්ඤ ආපකති පාචිත්ස්යසා. අනෙතවාසිනිං වා අනුප- සමාහතං වා නෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උසංඝකං කරොති ආපකති දුක්ඛට්ඨසා.

අනාපකති: සති අනාරාමෙය පරියෙසිතවා න උභති, ගීලානාය ආපදසු උම්මත්ස්යාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

වතුක්ඛිකතාපදං.

4. 4. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවත්තී නිදනං - නෙත ඛො පන සමයෙන හද්ද කාපිලානී සාකෙතෙ වසං උපගතා හොති. සා තෙනවීදෙව උඛාලො' චුලලනඤ්ඤාය භික්ෂුනියා සහතිකෙ දුතං පාලෙයි. "සචෙ මෙ අයා චුලලනඤ්ඤා උපසංඝයං දදෙයා ආගට්ඨයායාමහං සාවත්තී"තී. චුලල- නඤ්ඤා භික්ෂුනී ඵවමාහ: "ආගච්ඡතු දස්සාමී"ති. අථ ඛො හද්ද කාපිලානී සාකෙතා සාවත්තං ආගමයි. චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී හද්දය කාපිලානියා උපසංඝයං අදයි. නෙත ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී බහුසුතා හොති භාණිකා වීසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හද්දපි කාපිලානී බහුසුතා' හොති භාණිකා වීසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුස්සා අයා හද්ද කාපිලානී බහුසුතා භාණිකා වීසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතාති හද්දං කාපිලානිං පට්ඨං පඨිරුපාසිතවා පට්ඨා චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනිං පඨිරුපාසනති. චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ඉක්කපකතා "ඉමා කීර අඤ්ඤා සපතුඛං පට්ඨිතා අසංසට්ඨා යා ඉමා සඤ්ඤාත්ඛබ්බලා විඤ්ඤාත්ඛබ්බලා විභරතී"ති කුපිතා අනතමනා හද්දං කාපිලානිං උපසංඝයා නික්ඛධී.

1. සා කෙනවීදෙව කරණයෙන උඛාලො-මඡසං,
2. බහුසුතායෙව -මඡසං.

දුක්ඛිනා නම: ගිලනැයි කියනු ලැබෙයි.

සහජීවිනී නම: සද්ධිවිහාරිනී කියනු ලැබෙයි.

තෙව උපටේයයා: නොමෝ උවටැන් නො කෙරෙයි.

න උපටේයාපනාය උසසුකකා කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

නොමැ උවටැන් කරන්නෙමී උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කරන්නෙමී යි ධුරන්තිකේපය කළ කෙණෙහි පවිනි ඇවැත් වෙයි. අතැවැසිනියකට හෝ අනුපසපනකහට හෝ නොමැ උවටැන් කෙරේ නම උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම දුකුලා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇතිකල්හි, සොයා නො ලබා නම, ඇවැත් නැත. ගිලනහට, ආපදයෙහි, උමනේතිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 4. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි උනාහි හදා කාපිලානි තොමෝ සාකෙතයෙහි වස් එළැඹියා වෙයි. ඔතොමෝ කිසියම් කරුණෙකින් උවදුරට පැමිණියා චුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ සම්පයෙහි දුතයකු යැවූ යැ. “ඉදින් ආයතා චුල්ලනන්ද තොමෝ මාහට අසපුවක් දෙන්නී නම මම සැවැතට එන්නෙමි” යි. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ‘පැමිණේවා දෙන්නෙමැ’ යි මෙසේ කිවූ යැ. ඉක්බිති හදා කාපිලානි තොමෝ සාකෙතයෙන් සැවැතට පැමිණියා යැ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී හදා කාපිලානියහට අසපුවක් දුනු යැ. එසමයෙහි චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. හදා කාපිලානී තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදර සම්භාවිතවූවා වෙයි. මිනිස්සු ආයතා හදා කාපිලානී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදරසම්භාවිතවූවායයි හදා කාපිලානිය පළමුව පර්යයුපාසනය කොට පසු වැ චුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඊර්ණාවෙන් මධිනා ලද්දී “සම්බදු මොහු හැහවීම බහුල කොට ඇතියාහු විනවීම බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙත් ද, මොහු අපිස් ඇතියාහු ල, ලද දෙයින් සතුටු වන්නාහු ල, ප්‍රකර්ෂව්වෙක ඇතියාහු ල, ගිහියන් හා නොහැටුනාහු ලැ යි, කිසියා නො පියවන් වූවා හදා කාපිලානිය අසපුවෙන් ඇද දැවූ යැ.

පාච්ඤ්ඤා පාලි භික්ෂුනීවහරණය

2. යා තා භික්ෂුනීයො අපීච්ඡා -පෙ- තා උරුකියනී වියනනී විපාලෙනති "කරං හි නාම අයා ඉච්ඡනාදා අයාය හද්දය කාපිලානියා උපසසයං දඬා කුපිතා අනාත්මනා නික්කඩ්ඪිසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ, ඉච්ඡනාදා හික්කවී හද්දය කාපිලානියා උපසසයං දඬා කුපිතා අනාත්මනා නික්කඩ්ඪිති. සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කරං හි නාම හික්කවෙ, ඉච්ඡනාදා හික්කවී හද්දය කාපිලානියා උපසසයං දඬා කුපිතා අනාත්මනා නික්කඩ්ඪිසසති. නොතං හික්කවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන හික්කවෙ, භික්ෂුනීයො ඉමං සික්කපදං උද්දියන්තු:

'යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුනීයා උපසසයං දඬා කුපිතා අනාත්මනා නික්කඩ්ඪියා වා නික්කඩ්ඪියාපෙයා වා පාච්ඤ්ඤා'නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කවීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙපනා හික්කවීති.

භික්ෂුනීයාති: අඤ්ඤාය හික්කවීයා.

උපසසයො නාම: කවාටබද්ධො වුච්චති.

දඬාති: සයං දඬා.

කුපිතා අනාත්මනාති: අනාභිරුද්ධා ආහතචිත්තා වීලජාතා.

නික්කඩ්ඪියාති: ගඤ්ඤා ගභෙඤ්ඤා පමුච්චං නික්කඩ්ඪිති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසස. පමුච්චෙ ගභෙඤ්ඤා බහි නික්කඩ්ඪිති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසස. ඵකෙන පයොගෙන බහුකෙපි ද්වාරෙ අතික්කාමෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසස.

නික්කඩ්ඪියාපෙයාති: අඤ්ඤාං ආණ්ඩපෙති ආපනති දුක්කටසිස.* සකිං ආණ්ඩනා බහුකෙපි ද්වාරෙ අතික්කාමෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසස. උපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤා උපසසයං දඬා කුපිතා අනාත්මනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪියාපෙති වා ආපනති පාච්ඤ්ඤාසස. උපසමපනාය වෙමතිකා උපසසයං දඬා කුපිතා අනාත්මනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪියාපෙති වා ආපනති පාච්ඤ්ඤාසස. උපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤා උපසසයං දඬා කුපිතා අනාත්මනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪියාපෙති වා ආපනති පාච්ඤ්ඤාසස.

* ආණ්ඩපෙති හික්කඩ්ඪියාපෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසසාති ගලිතං විය දියකම. ඵස අඤ්ඤා ආණ්ඩපෙති පාච්ඤ්ඤාසසාති ඉච්ඡනාදා හික්කවීති පිටකෙ පරිපොසිතං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිකති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වුවා ඇදදැමූ දැ” යි ... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වුවා ඇදදැමූ දැ යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වුවා ඇද දැමූද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රයාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වුවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති වේ” යැ යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

උපසංඝය නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

දසවා: තොමෝ දී.

කුපිතා අනතමනා: යො ඇලුනි හැනුනු සිකැන්ති හටගත් ක්‍රොධහුල් ඇත්ති.

නිකකධෙයිසා: ගැබෙහි ගෙනූ අභ්‍යන්තරයට ඇද දමානම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අභ්‍යන්තරයෙහි ගෙනූ බැහැරට ඇද දමා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එක් පියොවෙකින් බොහෝ වූද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිකකධාපෙසා: මෙරමාහට අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වූ ද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ. උපසංඝනක කෙරෙහි උපසංඝන්සන් ඇත්ති අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වුවා ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසංඝනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වුවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසංඝනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇත්ති අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වුවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තිය පාළි භික්ෂුනී විභවෙයා

තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අකවාටබ්භො නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අනුපසම්පන්නං කවාටබ්භො වා අකවාටබ්භො වා නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤ ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤ ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස.

අනාපතති: අලප්ඨිතිං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා උමුච්ඡන්තිකං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා භණ්ඩන කාරිකං -පෙ-කලහකාරිකං -පෙ- විවාදකාරිකං -පෙ- භක්ෂකාරිකං -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරිකං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා අනෙතවාසිනිං වා සඤ්චිභාරිනිං වා තසමොච්ඡන්තිනිං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා උමුච්ඡන්තිකාය -පෙ- ආදිකමිඨ්ඨායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

4. 4. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාදිස්සී නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඩකාළී භික්ෂුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුඤ්ඤනාපි.¹ යා නා භික්ෂුනීයො අපිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඩකාළී සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුඤ්ඤනාපි” ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළී භික්ෂුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුඤ්ඤනාපිති. සච්චං භගවා. විගර්භී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළී භික්ෂුනී සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුඤ්ඤනාපි. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඊවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

1. ගහපතිපුඤ්ඤනපි - මජ්ඣිමනිකායෙ 100

ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කවුළු නො බැඳියකින් ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කවුළු බැඳියකින් හෝ කවුළු නො බැඳියකින් හෝ ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි වීමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අලජ්ජිතියක ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ උම්මන්තිකාවක ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ධබරකාරියක ... කලහකාරියක ... විවාදකාරියක ... හස්සකාරියක ... සඨසයා කෙරෙහි අධිකරණකාරියක ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ මොනවට නො පවත්නා අතවැසිතියක හෝ සද්ධිවිහාරිණියක හෝ ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... පාදිකමිතීකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි

4. 4. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී වෙසෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයතා වණ්ඩකාළී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී වූසු දැ” යි ... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී වෙසේ දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී වූසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාවිච්චිය පාළි භික්ෂුනී විභවෙයා

“යා පන භික්ෂුනී සංසට්ඨා විහරෙයා ගහපතීනා වා ගහපතී-
පුත්තෙතන වා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි එවමස්ස වචනියා: “මායෙය
සංසට්ඨා විහරි ගහපතීනාපි ගහපතීපුත්තෙතනාපි. විච්චියෙය, විවේක-
ඤ්ඤාව භගීනියා සඛෙයා වණ්ණෙතී”ති. එවඤ්ඤා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි
චුච්චමානා තථෙව පගගණෙයා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතීයං
සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිසසග්ගාය. යාවතතීයඤ්ඤා සමනුභාසිතමානා
තං පටිනිසසඤ්ජයා ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ පටිනිසසඤ්ජයා
පාවිච්චිය”තති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මී-
අපෙඤ අධිපෙතතා භික්ෂුනීති.

සංසට්ඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කාසිකවාචසිකෙන සංසට්ඨා.

ගහපතී නාම: යො ඤාචී අගාරං අරඤ්චවසති.

ගහපතීපුත්තො නාම: යෙ කෙචී පුත්තභාතරො.¹

සා භික්ෂුනීති: යා සා සංසට්ඨා භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීහීති: අඤ්ඤාහි භික්ෂුනීහී.

යා පසස්නති යා සුඤ්ඤාති නාහි වතතබ්බා “මායෙය සංසට්ඨා
විහරි ගහපතීනාපි ගහපතීපුත්තෙතනාපි විච්චියෙය, විවේකඤ්ඤාව භගීනියා
සඛෙයා වණ්ණෙතී”ති. දුතියමපි වතතබ්බා—තතියමපි වතතබ්බා සචෙ
පටිනිසසඤ්ජති ඉච්චතං කුසලං, නො වෙ පටිනිසසඤ්ජති ආසන්න
දුක්ඛටස්ස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආසන්න දුක්ඛටස්ස. සා භික්ෂුනී සමඤ-
මර්චාසි ආකැසිතවා වතතබ්බා: “මායෙය සංසට්ඨා විහරි ගහපතීනාපි
ගහපතීපුත්තෙතනාපි, විච්චියෙය, විවේකඤ්ඤාව භගීනියා සඛෙයා
වණ්ණෙතීති. දුතියමපි වතතබ්බා— තතියමපි වතතබ්බා. සචෙ පටි-
නිසසඤ්ජති ඉච්චතං කුසලං, නො වෙ පටිනිසසඤ්ජති ආසන්න දුක්ඛටස්ස.
සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතබ්බා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුනීවෙ, සමනුභාසිතබ්බා
බ්වත්තාය භික්ෂුනීයා පටිබලාය සඛෙයා ඤ්ජපෙතතෙබ්බා.

සුඤ්ඤාතු මෙ අයෙය සංසො අයං ඉඤ්ඤානාමා භික්ෂුනී
සංසට්ඨා විහරති ගහපතීනාපි ගහපතීපුත්තෙතනාපි, සා තං වදන්තං
නපටිනිසසඤ්ජති, යදී සඤ්ඤාස පතතකලලං සඛෙයා ඉඤ්ඤානාමං
භික්ෂුනීං මනුභාසෙයා තස්ස වතදුස්ස පටිනිසසග්ගාය එසා ඤ්ජති.

1. එවඤ්ඤා සා - මර්චා,
2. යො ඤාචී පුත්තභාතරො - ඩී.ඉ.

“යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු සමග හෝ ගැහැවිපුතකු සමග හෝ හැනුනී වෙසේ නම් ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ: “ආයායාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සධ්‍යයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ”යි. මෙසේ ද ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩිවැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් එය දුරලනු පිණිස තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණය කරනු ලබන්නී එය දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ කොමෝ මේ අභියෙහි ලා දදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

සංසධ්‍යා නම: අනුලොමී නොවූ කායිකවාචසික ප්‍රයෝගයෙන් හැනුනී යැ.

ගහපතී නම: යම් කිසිවෙක් ගෙයි වෙසේ නම් හේ යැ.

ගහපතීපුපක නම: යම් කිසි දරුවා කෙනෙක්.

යා හිකබුනී: ගිහියන් හා හැනීසිටි යම් ඒ මෙහෙණක් කොමෝ යැ.

හිකබුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසිනි.

යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් ද යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් ද ඔවුන් විසින් කිය යුතුයැ. ආයායාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සධ්‍යයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අයා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුත්තී යැ. ආර්යාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන් වව. සධ්‍යයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. ඒ මෙහෙණ සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සධ්‍යයා දැන්විය යුත්තේ යි.

ආර්යාවෙනි, සධ්‍යයා මවදන් අසාවා, මේ මෙතම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුත ද සමග හැනීගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සධ්‍ය තෙමේ මෙතම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාෂණය කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තී යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීච්ඡවේතා

සුඡාතු මෙ අයොස සවේතා අයං ඉසුඤානාමා භික්ඛුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතීනාපි ගහපතිසුකෙතනාපි. සා තං වසදුං නාපච්චිනීසසජ්ජති. සවේතා ඉසුඤානාමං භික්ඛුනීං සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣාස පච්චිනීසසභාසය. යස්සා අයායාය ඛමති, ඉසුඤානාමාය භික්ඛුනීයා සමනුභාසනා තස්ස වජ්ඣාස පච්චිනීසසභාසය. සා තුඡ්ඤාසස යස්සා නසඛමති සා භාසෙයා. දුතීයමි ඵතමසුං වදමී -පෙ- තතීයමි ඵතමසුං වදමී -පෙ- සමනුභට්ඨා සවේතන ඉසුඤානාමා භික්ඛුනී තස්ස වජ්ඣාස පච්චිනීසසභාසය, ඛමති සභාසස තසමා තුඡ්ඤී. ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

සදකතියා දුකකටං. දච්ඡි කමමවාචාහි දෙව දුකකටා. කමමවාචා-පරිචයොසානෙ ආපඤ්ඤා පාච්ඤායසස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නාපච්චිනීසසජ්ජති ආපඤ්ඤා පාච්ඤායසස. ධම්මකමෙම වේමතිකා නාපච්චිනීසසජ්ජති ආපඤ්ඤා පාච්ඤායසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නාපච්චිනීසසජ්ජති ආපඤ්ඤා පාච්ඤායසස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපඤ්ඤා දුකකටස්ස. අධම්මකමෙම වේමතිකා ආපඤ්ඤා දුකකටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපඤ්ඤා දුකකටස්ස.

අනාපඤ්ඤා: අසමනුභාසනතියා, පච්චිනීසසජ්ජනතියා, උමමකතියා -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 4. 7

සපතමසිකඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤා නිදනං— තෙන මො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො අනෙතාරචෙධ සාසඛකසමමනෙ සපච්චගයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරනති. බුද්ධා දුසෙතති. යා නා භික්ඛුනීයො අසඤ්ඤා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනීයො අනෙතාරචෙධ සාසඛකසමමනෙ සපච්චගයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරිසසනති”ති. -පෙ- සමං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො අනෙතාරචෙධ සාසඛකසමමනෙ සපච්චගයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරනති. සමං හගවා. චිහරති බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො අනෙතාරචෙධ සාසඛකසමමනෙ සපච්චගයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරිසසනති. නෙතං භික්ඛවෙ, අසඤ්ඤානං වා පසාදයෙ -ප- ඵවසඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

ආර්යාවෙහි සඬ්ඝයා මවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිඳු ද සමඟ හැනීගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. සඬ්ඝයා මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය කෙරෙයි. මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය යම් ආයතාවකට රැස්නේ නම් ඕනොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමකට නො රැස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි. ... මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සඬ්ඝයා විසින් සමනුභාෂණය කරන ලද්දී යැ. සඟනට රැස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙකම් වදනින් දෙදුකුළා යැ. කම් වදන් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වෙයි.

දහමිකම්හි දහමිකම් සන් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහමිකම්හි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහමිකම්හි නො දහමිකම් සන් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

නො දහමිකම්හි දහමිකම් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහමිකම්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහමිකම්හි නො දහමිකම් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

සමනුභාෂණය නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමමත්ති කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 4. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. බුතියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, තුඟුණ පවසනී දෙස් පතුරුවන්, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද" යි... හැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල් සාත්තු නැතියාහු හැසුරුණාහු දයි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

“යා පන භික්ෂුනී අනෙකාරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරෙයා පාවිතනිය”නති.

යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමං අසෙ අධිපෙයතා භික්ෂුනීනි.

අනෙකාරවෙධනි: යසස වීරීතෙ වීභරති තසස රවෙධං.

සාසඛකං නාම තසමිං මග්ගෙ වොරානං නිවිට්ඨොකාසො දිසසනි භුජෙතාකාසො දිසසනි ධීතොකාසො දිසසනි නිසිඤ්ඤාකාසො දිසසනි නිපඤ්ඤාකාසො දිසසනි.

සප්පට්ඨයං නාම: තසමිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුසසා හතා දිසසනති විලුභතා දිසසනති ආකොචිතා දිසසනති.

අසඤ්ඤා නාම: විතා සසෙත

වාරිකං වරෙයානි: කුසලාදිසමපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපනති පාවිතනියසස. අගාමනෙ අරඤ්ඤා අද්ධියොජනෙ අද්ධියොජනෙ ආපනති පාවිතනියසස.

අනාපනති: සසෙත සහ ගච්ඡති, ඛෙමෙ අප්පහයෙ ගච්ඡති, ආපදසු උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායානි.

සප්පට්ඨසකඛාපදං

4. 4. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. යාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො තිරොරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරකති. ධුක්ඛා දුගෙහති. යා නා භික්ෂුනීයො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙහති: “කථං හි නාම භික්ෂුනීයො තිරොරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරිසසනති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො තිරොරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරකතිති. සච්චං හගවා. වීභරති ධුඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො තිරොරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරිසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසහඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී තිරොරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසඤ්ඤා වාරිකං වරෙයා පාවිතනිය”නති.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රට තුළ ශැල් සාත්තු නැතියා වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිත්‍රී වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...හිකවුනි... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අනෙකාරයෝ: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් ඔහුගේ රටෙහි යැ.

සාසඨික නම්: එ මහෙහි සොරුන් වූසු තැනෙක් පැනෙයි. අහරකිස කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටි තැනෙක් පැනෙයි, හුන් තැනෙක් පැනෙයි. හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසඨිභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නසන ලද මිනිස්සු පැනෙති. වොලෝ ගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙති.

අසඨිකා නම්: ශැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නො ගමවූ අරන්හි අධියොත්තෙහි අධියොත්තෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

ශැල් සාත්තුව සමග යේ නම් දෙසම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 4. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටත ශැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත්. ධුනියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටත ශැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් දැ” යි, ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටත ශැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යාවකුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් මුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටත ශැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වනාහි සැක සහිත යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටත ශැල් සාත්තු නැතියා වාරිකාවෙහි හැසිරේ නම් පවිත්‍රී වේ” ය යි.

පාචිත්තයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

2. යා පනාති: යා යාදිසා —පෙ— භික්ඛුනීති: —පෙ— අයං ඉමංසම් අසෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

තිරොරවෙය්ති: යස්ස විජිතෙ විහරති තං යපෙභවා අඤ්ඤාසංඝරවෙය්.

සාසඛ්ඤා නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරානං නිව්චෙය්ඤාකාසො දිස්සති භුතොකාසො දිස්සති ධිතොකාසො දිස්සති නිසිතොකාසො දිස්සති නිපතොකාසො දිස්සති.

සප්පච්චයං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුස්සා භතා දිස්සන්ති විචුත්තා දිස්සන්ති ආකොට්ඨා දිස්සන්ති.

අසභ්චිකා නාම: විනා සසෙන්න.

වාරිකං වරෙය්ඤාති: කුතඤ්චසම්ඨාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාචිත්තයස්ස. අගාමකෙ අරඤ්ඤා අද්ධියොරතො අද්ධියොරතො ආපත්ති පාචිත්තයස්ස.

අනාපත්ති: සසෙන්න සහ ගච්ඡති, ඛෙමෙ අපච්චයෙ ගච්ඡති, ආපදසු උමුච්ඡන්තියා —පෙ— ආදිකමිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 4. 9

නවමසිකඛාපදං,

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙඵ්චනෙ ක්ලඤ්ඤතිවාපෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො අනොචාසං වාරිකං වරන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනීයො අනොචාසං වාරිකං වරිස්සන්ති. හරිතාති තිණාති” සමුද්දන්තා එකිනද්දියං ජීවං විභෙදෙන්නා ඛහු බුද්ධකෙ පාණෙ සඛිකානං ආපාදෙනා”ති.

2. අනොචාසං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං යා තා භික්ඛුනීයො අප්පිච්ඡා —පෙ— තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම භික්ඛුනීයො අනොචාසං වාරිකං වරිස්සන්ති”ති —පෙ— සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො අනොචාසං වාරිකං වරන්ති” ති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා —පෙ— කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො අනොචාසං වාරිකං වරිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපච්චයන්තා වා පසාදයා —පෙ— එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනොචාසං වාරිකං වරෙය්ඤා පාචිත්තිය”න්ති.

1. හරිතාති තිණාතිව - පෙසං, පිචු ii

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...භික්ෂුණී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

කිරොරඨා නම්: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් එය තබා අනෙකක්හුගේ රටෙහි යෑ.

සාසධික නම්: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර කිය කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටී තැනෙක් පැනෙයි. හුන් තැනෙක් පැනෙයි, හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසාවිභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නැසූ මිනිස්සු පැනෙති, වොලොගන්තා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙත්.

අසඬිකා නම්: ගැල් සාන්තුව හැද.

වාරිකා වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිනි ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අධියොත්තෙහි අධියොත්තෙහි පවිනි ඇවැත් වේ.

ගැල් සාන්තුව සමග යේ නම්. ක්ෂෙම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. අපදයෙහි උමමන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 4. 9

නවවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහනුවට වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ඇතුළුවසෑ වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසෑ නිල්තණ මඩින්තෝ එකේන්ද්‍රිය ජීවය පෙළන්නෝ බොහෝ කුඩා පණුවන් විනාශයට පමුණුවන්නාහු වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසෑ වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද යි... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසෑ වාරිකායෙහි හැසිරෙත් දැ යි. සැබැවැ භාගාවකුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසෑ වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි.... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ ඇතුළු වසෑ වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිනි වේ” ය යි.

පාචිත්තිය පාළු හික්වුනි වීභවෙහා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්වුනි: -පෙ- අයං ඉමසම්. අපෙ අධිපෙතා හික්වුනි.

අනෙතාවයානති: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං අවසිකා.

වාරිකං වරෙයානති: කුකුලවස මසාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ත පාවිත්තියං. අගාමනෙ අරණෙ අදායොජනෙ අදායොජනෙ ආපත්ත පාවිත්තියං.

අනාපතති: සත්තාහකරණියෙන ගව්ඡති, කෙනවී උච්චාලනා ගව්ඡති, ආපදසු උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමච්ඡිකායාති.

නවමසිකාපදං.

4. 4. 10

දසමසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන හික්වුනියො තපෙච්ච රාජගහෙ වසං වසන්ති. තස් භෙමනතං තස් හිමං. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “ආභුඤ්ඤා හික්වුනිතං දියා අඤ්ඤා න ඉමාසං දියා පකායනති”ති.¹

2. අඤ්ඤාසු උඛා හික්වුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. අප ඛො තා හික්වුනියො හික්වුනං එතමස්සං ආරොචෙසුං. හික්වු හගච්චනො එතමස්සං ආරොචෙසුං. අප ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කපං කචා හික්වු ආමනෙහසි. තෙන හි හික්වෙච්ච, හික්වුනිතං සිකාපදං පඤ්ඤාපෙසසාමී දස අස්ථයෙ පටිච්ච: සඤ්ඤාසුතාය -පෙ- සද්ධමමධ්දිකියා විනායානුභවං. එවඤ්ච පන හික්වෙච්ච, හික්වුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්වුනී වයසං වුකා වාරිකං න පකාමෙයා අනාමෙයා ජපඤ්චයොජනානිපි පාවිත්තිය”නති.

1. පෙකායනති - සීලී

3. යා පන: යම්, යම්බඳු...භික්ෂුණී...මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අනෙකාවසයං: පළමු තෙමස හෝ පැයුළු තෙමස හෝ නො වැස.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇතිගමෙහි නම ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්ති අධියොත්තෙහි අධියොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

සත්තාභකරණියයෙන් යේ නම, කිසිවකු විසින් උවදුරු කරන ලද්දී 'යේ නම, දාපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සිකපද යි.

4. 4. 10

දසම සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළවන නම් කලන්දකනිවාපුයෙහි වැඩුවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ එහි මැ රජගහනුවර වස් වෙසෙති. භිමන් සමය එහි යැ භිමන් සමය එහි යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණන්ට දිගු හකයහ, අඳුරුයහ, මොවුන්ට දිසාවෝ නො වැටහෙති”යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණේ භික්ෂුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහු. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දැහැම් කරා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක. එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සධ්‍යයාගේ මනාබව පිණිස යැ... සසුන් තිරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ. විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනකුදු වාරිකායෙහි නොයේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

3. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— හිතවුන්: —පෙ— අය. ඉමසී. අපේ අධිපතයා හිතවුන්.

වසං වුපා නාම: පුරිම. වා නෙමාසං පච්ඡිම. වා නෙමාසං වසං වුපා වාරිකං න පකනම්සකාමි අනාමයො ජපපඤච යොජනානිපිති ධුරං නිකම්සනමනෙහ ආපනති පාවිතියසං.

අනාපනති: සති අනාතරායෙ පරියෙසිතා දුතිසිකං හිතවුන්. න ලහති, හිලානාය ආපදසු උමමතකාය —පෙ— ආදිකමිකායාති.

දසමසිකවාපදං.

කුචචචචගෙහා වතුපො.

කයසුද්දනං:

සෙය්‍යත්ථ ඤාථාසුකං දුකම්තා උපසංගයෙන ව සංසවධා දුචෙ රචධා අනෙතාවනෙහන වාරිකාති.

3. යා පත: යම, යමබදු...භික්ඛුනී...මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

විසංචුක්ඛා නම: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනතුදු වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ගිලන් වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදීකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපදයි.

චතුර් තුවට්ඨ වර් යි.

එහි උද්දනය:-

සෙය්‍ය යැ එකකුරුණ යැ අචාසුක යැ දුක්ඛිත යැ උපසංඝය සමඟ සංසට්ඨ යැ අනෙඤ්ජරට්ඨ-නිරොරට්ඨ දෙක යැ අනෙඤ්ජ-වසංඝය සමඟ වාරිකා යැ යි.

පයමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන රඤ්ඤා පසෙනදීස්ස කොසලස්ස උය්‍යානෙ වික්‍රාගාරෙ පටිභානචිත්තං කතං හොති. බහු මනුස්සා වික්‍රාගාරං දක්‍ෂනාය ගච්ඡන්ති. ඡබ්බගගියාපි භික්‍ෂුනියො වික්‍රාගාරං දක්‍ෂනාය අගමංසු. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො වික්‍රාගාරං දක්‍ෂනාය ගච්ඡන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියොති.

2. අසොසාසුං ඛො භික්‍ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්‍ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්‍ෂුනියො වික්‍රාගාරං දක්‍ෂනාය ගච්ඡන්ති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්‍ෂුනියො වික්‍රාගාරං දක්‍ෂනාය ගච්ඡන්තිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්‍ෂුනියො වික්‍රාගාරං දක්‍ෂනාය ගච්ඡන්ති. තෙතං භික්ඛවෙ, අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසන්තු:

‘යා පන භික්‍ෂුනී රාජාගාරං වා වික්‍රාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොකඛරණීං වා දක්‍ෂනාය ගච්ඡෙය්‍ය පාවිතනිය’න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්‍ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මී අකො අධිපෙපතා භික්‍ෂුනීති.

රාජාගාරං නාම: යසු කසුචී රඤ්ඤා කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

වික්‍රාගාරං නාම: යසු කසුචී මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

ආරාමො නාම: යසු කසුචී මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

උය්‍යානං නාම: යසු කසුචී මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

පොකඛරණී නාම: යසු කසුචී මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැකැු ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ප්‍රයෙනච්ත් කොශල රාජයාගේ උයනෙහි වූ විත්‍රාගාරයෙහි ප්‍රතිභාන විත්‍රයෙක් කරන ලද්දේ වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙති. සවග මෙහෙණේ ද විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ය ... මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහී කාමභොගිනියන් මෙන් විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද" යි.

2. හිසුණු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවගමෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද" යි. ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් රාජාගාරයක් හෝ විත්‍රාගාරයක් හෝ ආරාමයක් හෝ උයනක් හෝ පොකුණක් හෝ දැකීම පිණිස යේ නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකුටි ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස්කරන ලද හිසුණු යි.

රාජාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ රජුට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දේ වෙයි.

විත්‍රාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

ආරාම නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

උයනය නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළින්නට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

පොකුණෙහි නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරනලද්දී වේ.

පාවිත්තිය පාළු හිතවුන් විභවෙනා

දක්ෂිණාය ගවන්ති ආපත්ති දුක්ඛටක්ඛය. යඤ්ඤා පස්සති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. දක්ෂිණාය පවාරං විජහිතො සුනප්පුනං පස්සති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. එකමෙකං දක්ෂිණාය ගවන්ති ආපත්ති දුක්ඛටක්ඛය. යඤ්ඤා පස්සති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. දක්ෂිණාය පවාරං විජහිතො සුනප්පුනං පස්සති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: ආරාමෙ ධීතා පස්සති, ගවන්ති වා ආගවන්ති වා පස්සති, යති කරණියෙ ගතො පස්සති, ආපදසු, උම්මන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සයම්බන්ධාපදං.

4, 5. 2

දුතියම්බන්ධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං- තෙන ටො පන සමයෙන හිතවුන්තියො ආසන්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඛනතා පස්සිතො උජ්ඣායනාති ධීයනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතවුන්තියො ආසන්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති සෙය්‍යරාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.

2. අරෙසාසු ටො හිතවුන්තියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ධීයනානං විපාවෙනතානං. යා තා හිතවුන්තියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ධීයනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතවුන්තියො ආසන්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති”ති. -පෙ- සච්චං කිර හිතවුන්තියො ආසන්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති. සච්චං හගවා. විගරහී ධුදො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිතවුන්තියො ආසන්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති. තෙනං හිතවුන්තියො අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන හිතවුන්තියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හිතවුන්තී ආසන්දිං වා පලලඛ්ඤාං වා පරිභුඤ්ජනාය පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිතවුන්තී -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපෙතතා හිතවුන්තී.

ආසන්දි නාම: අතික්කන්තපමාණා වුච්චති.

පලලඛ්ඤා නාම: ආහරිමෙහි වාලෙහි කතො භොති.

පරිභුඤ්ජනායාති: තස්මිං අභිනිසිදති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

දක්ම පිණිය යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දක් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දක් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දක්ම පිණිය යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දක් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දක් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දක් නම්, යන්නී හෝ එන්නී හෝ දක් නම්, කරණී ඇති කල්හි ගොස් දක් නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකමෙකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 5. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරති. මිත්‍රියු ජිහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමහොඹිනියන් මෙයා දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිතිසුන්ගේ (අකීරති ශබ්දය) ඇසුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරන් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරඹු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි; මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දික්භහලා පුටු හෝ පලභ හෝ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

ආසඤ්ඤි නම්: ඉක්ම වූ පමණ ඇතියා කියනු ලැබේ.

පලලඛක නම්: ඇරැහිදුවා කළ වග රුවින් කරන ලද්දේ වෙයි.

පරිභුඤ්ජය්‍යා: එහි වැදහිදී නම් හෝ වැද හොඹී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිච්චිය පාළු භික්ෂුනීවිභවෙනා

අනාපතති: ආසන්දියා පාදෙ ඡීන්දියා පරිභුඤ්ජනී, පලලධනාස වාළෙ භින්දියා පරිභු ඤ්ජනී, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානී.

දුතියසිකධාපදං

4. 5. 3

කතියසිකධාපදං

1. සාවච්චී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බගභියා භික්ෂුනියො සුතතං කනතනතී. මනුසසා විභාරවාරිකං ආභිඤ්ඤනතා පසසිඤ්ඤා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො සුතතං කතනිසසතනි සෙය්‍යථාපි ගිඡී කාමභොගිනියො"නී.

2. අපෙසාසුං බො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ෂුනියො අපච්ච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම ජබ්බගභියා භික්ෂුනියො සුතතං කතනිසසතනී"නී -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බගභියා භික්ෂුනියො සුතතං කනතනතී. සච්චං භගවා. විගරහී චුඤ්ඤා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බගභියා භික්ෂුනියො සුතතං කතනිසසතනී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසතනානං වා පසාදය -පෙ- ඵට්ඨං පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසතඤ්ඤා:

"යා පන භික්ෂුනී සුතතං කතෙතය්‍ය පාවිච්චිය"නතී.

3. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනී -පෙ- අයං ඉමසමී අනෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීනී.

සුතතං නාම: ජ සුතනානී. බොමං කපපාසිකං කොසෙය්‍යං කබ්බලං සාණං භබ්බං.

කතෙතය්‍යානී: සයං කනතනී පයොගෙ දුක්ඛං උජ්ජවුජ්ජවෙ ආපතනී පාවිච්චියසී.

අනාපතති: කතනීතසුතතං කනතනී, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානී.

කතියසිකධාපදං

දික්භහළා පුටුවෙහි පා සිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, පලහෙහි වගරු බිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නොවේ. උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 5. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසානි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ හු කට්ඨි. මිනිස්සු ඒභාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දකු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහි කාමභොගිනියන් මෙන් හු කැටුහු ද"යි.

2. හික්ඛුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ හු කැටුහු ද"යි ... සැබෑද මහණෙනි සවග මෙහෙණේ හු කට්ඨි ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ හු කැටුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් හු කට්ඨි නම් පවිති වේ" යයි:

3. යා පන: යම්, යම් බදු... හික්ඛුණි... මෝ භොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණි යි.

සුඤ්ඤ නම්: හු සයෙකි. කොමුහු යැ, කපුහු යැ, නියැදුහු යැ, පලස් හු යැ, භණ්හු යැ, මුසුහු යැ.

කන්‍යොයා: තොමෝ කට්ඨි නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. කැට නග නගා හිද්දෙහි ඔත්කල්හි පවිති ඇවැත් වේ.

කට්ඨන ලද හුයක් කට්ඨි නම් ඇවැත් නොවේ. උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 5. 4

වතුසම්බන්ධාපදං

1. සාවතී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති. යා නා භික්ඛුනියො අභිච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනාභි ඛියනාභි විපාවෙනා: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සනාභි"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරොන්තිති. සච්චං භගවා, විගර්භි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සනාභි; තෙනං භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය පාවිතනිය"න්ති.

2. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අසෙඤ්ඤාදියො භික්ඛුනීති.

ගිභී වෙය්‍යා වච්චං නාම: අගාරිකස්ස යාගුං වා භතතං වා බාදනීයං වා පච්චි, සාටකං වා වෙය්‍යං වා ඛොවති, ආපනනී පාවිතනියස්ස.

අනාපනානි: යාගුපානෙ සඛ්ඛභතෙහ වෙනියපුප්පාය අත්තනො වෙය්‍යාවච්චකරස්ස යාගුං වා භතතං වා බාදනීයං වා පච්චි සාටකං වා වෙය්‍යං වා ඛොවති උමුඛනිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

වතුසම්බන්ධාපදං.

4. 5. 5

පඤ්චමසික්ඛාපදං

සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්ඤ්ඤතරා භික්ඛුනී ජුලලනාදුං භික්ඛුනී උපසංඛ්‍යමිත්තා එතදුවොච: "එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී"ති. ජුලලනාදු භික්ඛුනී සාධුනී පච්චසුඤ්ඤානා නෙච වූපසමෙති න වූපසමාය උපසුඤ්ඤා කරොති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමස්ස ආරොචෙසී.

1. පච්චසුඤ්ඤා සමුඛි සමුඛි හො

4. 5. 4

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවණී නිදන යි— එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙති. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහු දැ”යි... සැබෑද මහණෙහි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙත් ද යි ... සැබෑවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස හඟවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහුද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නායන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණී යි.

ගිහිවෙය්‍යාවච්ච නම: ගිහියකුහට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පිසා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

හමු පිමෙහි සහබන්ති සැපිදුමෙහි නමාගේ වතාවත්කරුට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පිසා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමමන්කාවට ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 5. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවණී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ පුලලනඤ භික්ෂුණිය වෙත එළඹැ “ආයඹාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව”යි කිවු යැ. පුලලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ “මැනැවැ”යි ගිවිසැ නො මැ සන්සිදුවයි. සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීවහලොකා

2. යා තා භික්ඛුනියො අපච්ඡා -පෙ- තා උච්චායතාභි ධියතා විපාවෙනා: "කථං හි නාම අයා චූලනාඤ භික්ඛුනියා 'එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී'ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙහසති න වූපසමාය උසුකකං කරිසසති"ති -පෙ- සච්ච. කීර භික්ඛවෙ චූලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා 'එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී'ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි මුදෙධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චූලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා 'එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී'ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙහසති න වූපසමාය උසුකකං කරිසසති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසතනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසබාපදං උද්දියභඤ:

'යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහීති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනී නෙව වූපසමෙයා න වූපසමාය උසුකකං කරොයා පාච්ඤානිය'නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසං අපෙඨ අධිපෙපනා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ඛුනියා.

අධිකරණං නාම: වසාරී අධිකරණානී. විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපත්තාධිකරණං කීර්තධිකරණං.

එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහීති: එහයො ඉමං අධිකරණං විනිවෙඡ්භි.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වූපසමෙයාති: න සයං වූපසමෙයා.

න වූපසමාය උසුකකං කරොයාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. නෙව වූපසමෙහසාමී න වූපසමාය උසුකකං කරිසසාමීති ධුරං නිකඛිඤ්ඤා මනෙත ආපතති පාච්ඤානියසස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්න සඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාච්ඤානියසස. උපසම්පන්නාය වෙමතිතා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාච්ඤානියසස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාච්ඤානියසස.

2. යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලුඹු කොට සිතති, නුගුණ සවිසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතීය ජූලලනඤා මෙහෙණක වීසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවූ ද? සන්සිදුවා ලීම පිණිස වෑයම් නො කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි ජූලලනඤා භික්ෂුණි මෙහෙණක වීසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුවයි කියනු ලබන්නී මැනැවැ යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවා ද සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ ද’ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් චූදුහු ගැරහු ... ‘කෙසේ නම් මහණෙනි ජූලලනඤා භික්ෂුණි මෙහෙණක වීසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැ යි ගිවිසූ නොම සන්සිදුවූද සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කළා දැ යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන් ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක වීසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි ගිවිසූ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී නොමැ සන්සිදුවා නම් සංසිදුවීමට වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිත් වේ” ය යි,

3. යා පනා: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණක වීසින්.

අධිකරණ නම්: ඒවාදධිකරණ යැ අනුවාදධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ යි සතර අධිකරණයෙකි.

එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි: ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය වීනිශ්චය කරව.

සා පච්ඡා අනාතාරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නොව වූපසමෙයා: තොමෝ නො සන්සිදුව යි.

න වූපසමාය උසුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නො මැ සන්සිදුවන්නෙමි, සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කරන්-නෙමි යි ධුරන්තිකෙෂපය කළ කෙණෙහි පවිත් ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අධිකරණය නොම සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

පාච්ඤ්ඤා පාලි භික්ෂුණීවිභවෙනා

අනුපසම්මෙඝනාය අධිකරණං නෙව චූපසමෙක්ඛී න චූපසමාය උභ්භුකකං කරොති ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්මෙඝනාය උපසමෙඝනාසංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්මෙඝනාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්මෙඝනාය අනුපසම්මෙඝනාසංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපනති: සති අනතරායෙ, පරිභයසිඤ්චා න උභතී, ගීලානාය ආපදසු, උච්චිකතිකාය -පෙ- ආදිකමභකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං

4. 5. 6

ජයධම්මකතාපදං

1. ඥාච්ඡී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලලනාද භික්ඛුනී නටානමපි නට්ටකානමපි උඩසිකානමපි සොකසායිකානමපි කුමහච්ඡුණිකානමපි සහස්ථා බාදනීයං භොජනීයං දෙතී, මඤ්ඤා පරිසනිං වණණං භාසරාති. නටාපි නට්ටකාපි උඩසිකාපි සොකසායිකාපි කුමහච්ඡුණිකාපි චූලලනාදය භික්ඛුනීයා පරිසනිං වණණං භාසනති: “අයා චූලලනාද බහුඤ්ඤා භාණිකා විසාරද පච්චා ධම්මිං කථං කාතුං. දෙථ අයාය කරොථ අයායා”ති.

2. යා කා භික්ඛුනීයො අසීච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනාති බියනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම අයා චූලලනාද අගාරිකසස සහස්ථා බාදනීයං භොජනීයං දසසනී”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ චූලලනාද භික්ඛුනී අගාරිකසස සහස්ථා බාදනීයං භොජනීයං දෙතීති. සච්චං හඟවා. විභරහී බුද්ධො හඟවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චූලලනාද භික්ඛුනී අගාරිකසස සහස්ථා බාදනීයං භොජනීයං දසසනී. තෙනං භික්ඛවෙ අපාසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසනතු.

“යා පන භික්ඛුනී අගාරිකසස වා පරිච්චාජකාසස වා පරිච්චාජකාසස වා සහස්ථා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙයා පාච්ඤ්ඤා”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤිං අඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොච්චි අගාරං අජ්ඣාචසති.

පරිච්චාජකො නාම: භික්ඛුඤ්ච සාමඤ්ඤරඤ්ච ධම්මෙඝනා යො කොච්චි පරිච්චාජකසමාපතෙතා.

අනුපසපනක පිළිබඳ අධිකරණය නො මැ සත්සිද්ධා නම් සත්සිද්ධාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විවිච් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කලිහි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වූවාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සචන සිකපද යි.

4. 5. 6

සචන සිකපදය

1. ශ්‍රාවණි නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉදුරුදුලියන්ට ද කළකිඨියරුන්ට ද පිරිස්හි මාගේ ගුණකියව යි සියතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉදුරුදුලියෝ ද කළකිඨියරු ද පිරිස්හි පුලලනඤ භික්ෂුණියගේ ගුණ කියති. ආයථි වූ පුලලනඤ තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහූ බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහැමි කථා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. ආයථාවට දෙවූ ආයථාවට (සන්කර්) කරව යි.

2 යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයථා පුලලනඤ ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද”යි ... සැබෑ මහණෙනි, පුලලනඤ භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලලනඤ භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුහට හෝ පිරිවැජියකුහට හෝ පිරිවැජියකට හෝ සියතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දේ නම් පවිති වේ”යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බදු... හිකුනුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අතියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

- අභාරික නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙහි වෙසෙ යි ද (හේ යැ)
- පරිබායක නම්: මහණ ද හෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පාරික්ෂකයා පිළි ගිනවුනිවිභවෙයා

පරිබ්බාජිකා නාම: හිතවුනිඤ්ඤා පිකකමානඤ්ඤා සාමභේරිඤ්ඤා
ය්පෙඤ්ඤා යා කාචී පරිබ්බාජිකසමාපනායා.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානී උදකදන්තපොඤ්ඤා ය්පෙඤ්ඤා
අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානී. ඔදනො කුමමාසො සතඤ්ඤා
මචෙඤ්ඤා මංසං.

දදෙයානී: කායෙන වා කායපට්ඨඤ්ඤා වා නිසංසංගිඤ්ඤා වා
දෙති ආපත්ති පාරික්ෂකයාසං. උදකදන්තපොඤ්ඤා දෙති ආපත්ති
ඤ්ඤාකට්ඨකං.

අනාපත්ති: දුපෙති න දෙති, උපනිකම්පිඤ්ඤා දෙති, බාහිරාලොපං
දෙති, උමමන්කාය -පෙ- ආදිකමමකායානී.

ජට්ඨසිකාපදං

4. 5. 7

සනාමසිකාපදං

1. සාවතී නිදන:- නොන බො පන සමයෙන ජුලලනාද
හිතවුනී ආවසථවීවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානී. අඤ්ඤා උතුනියො
හිතවුනියො න ලහනති. යා නා හිතවුනියො අපිට්ඨා -පෙ- නා
උප්පායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අයා ජුලලනාද
ආවසථවීවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානී”නී -පෙ- සවං කිර
හිතවුනිවෙ ජුලලනාද හිතවුනී ආවසථවීවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානී.
සවං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිතවුනිවෙ
ජුලලනාද හිතවුනී ආවසථවීවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානී. නොනං
හිතවුනිවෙ අනුසංඝානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හිතවුනිවෙ
හිතවුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙඤ්ඤා:

“යා පන හිතවුනී ආවසථවීවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානී
පාවිතනී”නති.

2. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- හිතවුනීනී -පෙ- අයං ඉමසංඝං
අපෙඤ්ඤා අධිපෙඤ්ඤා හිතවුනීනී.

ආවසථවීවරං නාම: උතුනියො හිතවුනියො පරිභුඤ්ඤානතුනී
දිනනං භොති.

අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානීයානි: ඉඤ්ඤා නිසංසං රක්ඛියො පරිභුඤ්ඤානී
චතුස්ථවසෙ ධොවිඤ්ඤා හිතවුනියා වා පිකකමානාය වා සාමභේරාය
වා අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානී ආපත්ති පාරික්ෂකයාසං.

1. බාහිරාලොපං-මජ්ඣං,
2. සාමභේරියා-මජ්ඣං,

පරිබාහිරතා නම: මෙහෙණ ද භික්ෂුච්ච ද හෙරුණියද තබා පිරිවැරී බවට පැමිණි යම් කිසිවක.

බාදනීය නම: පස් බොජුන දිය දැහැටි තබා සෙස්ස බාදනීය නම වේ.

භොජනීය නම: පස් බොජුනැ, බත් යැ, කොමු යැ, අත්සුණු යැ, දියමස් යැ, ගොඩමස් යැ.

දදෙයා: කයින් හෝ කයපිළිබැදියකින් හෝ නිසැඟියෙන් හෝ දේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ. දිය දැහැටි දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවනම, නො දේ නම, වෙනැ තබා දේ නම, බැහැටි පිඩක් දේ නම උමච්ඡන්කාවට...ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති. ඇවැත් නො වේ.

සවන සිකපද යි.

4. 5. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණි ආවසථ චීවරය නො නිසැපු පිරිබෝ කෙරෙයි. අනෙක් ඔසප්වූ මෙහෙණෝ නො උබත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආයඹ පුලලනඤ්ඤ නොමෝ ආවසථචීවරය නොනිසැපු පිරිබෝ කළා ද" යි ... සැබැද මහණෙහි පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණි ආවසථචීවරය නො නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණි ආවසථචීවරය නොනිසැපු පිරිබෝ කළා ද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නා-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

"යම් මෙහෙණක් ආවසථචීවරය නොනිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසථචීවර නම: ඔසප්වූ මෙහෙණෝ පිරිබෝ කෙරෙත්ව යි දෙන ලද්දේ වෙයි.

අනිසසනිතා පරිභුඤ්ජයා: දෙනුන් රැස් පිරිබෝ කොට සිටුවන දිනයෙහි දෙවා මෙහෙණකට හෝ භික්ෂුච්චකට හෝ හෙරුණියකට හෝ නොනිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනිවිභවෙහො

අනිසසජ්ජනේ¹ අනිසසජ්ජිතසඤ්ඤා පරිභු ඤාති ආපකම්
පාච්ඤායසස. අනිසසජ්ජනෙ වෙමතිකා පරිභු ඤාති ආපකම්
පාච්ඤායසස. අනිසසජ්ජනෙ නිසසජ්ජිතසඤ්ඤා පරිභු ඤාති ආපකම්
පාච්ඤායසස.

නිසසජ්ජනෙ අනිසසජ්ජිතසඤ්ඤා ආපකම් දුක්ඛට්ඨසස. නිසසජ්ජනෙ
වෙමතිකා ආපකම් දුක්ඛට්ඨසස. නිසසජ්ජනෙ නිසසජ්ජිතසඤ්ඤා
අනාපකම්.

අනාපකම්: නිසසජ්ජිතා පරිභු ඤාති, පුනපරියායෙන පරිභු ඤාති.
අඤ්ඤා උතුනියො න භොතති, අච්චිකම්චිරිකාය, නට්ඨචිරිකාය
ආපදසු උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සකමසිකඛාපදං

4. 5. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනන්ද භික්ඛුනී
ආවසටං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පකකාමී. තෙන ඛො පන සමයෙන
ථුලලනන්දය භික්ඛුනියා ආවසටො ඛිඤ්ඤති. භික්ඛුනියො ඵවමාහංසු:
"භන්දයො භණ්ඩකං නිභරාමා"ති. ඵකච්චා ඵවමාහංසු: "න මය:
අයො නිභරිසොම යං කිඤ්ඤී නට්ඨං සබ්බං අවෙභ අභිසුඤ්ඤසති"ති.
ථුලලනන්ද භික්ඛුනී පුනදෙව තං ආවසටං පව්වාගතවා භික්ඛුනියො
සුච්චී. "අපයො භණ්ඩකං නිභරිසා"ති න මය. අයො නිභරිසොති.
ථුලලනන්ද භික්ඛුනී උජ්ඣායති වියති විපාවෙති: "කථං භී නාම
භික්ඛුනියො ආවසටෙ ඛිඤ්ඤමානෙ භණ්ඩකං න නිභරිසොති"ති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනතී
වියතති විපාවෙති: "කථං භී නාම අයා ථුලලනන්ද ආවසටං
අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පකකමිසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ
ථුලලනන්ද භික්ඛුනී ආවසටං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පකකමීති.² සච්චං
භගවා. විගර්භී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භී නාම භික්ඛවෙ ථුලලනන්ද
භික්ඛුනී ආවසටං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පකකමිසසති. තෙනං භික්ඛවෙ
අපාසභ්භානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤී පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො
ඉමං සිකඛාපදං උද්දියනතු;

"යා පන භික්ඛුනී ආවසටං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පකකමෙයා
පාච්ඤාය"නාති.

1. අනිසසජ්ජනෙ - සිච්චා සිච්චා
2. පකකමීති - මජ්ඣං

නොනිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපු සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. නිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම්, නැවත පිළිවෙළින් පිරිබෝ කෙරේ නම්, දන් මෙහෙණේ ඔසප් නොවූවෝ වෙන් නම්, ඇසිදගන් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ඇවැත් නො වේ. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට අදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 5. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවණි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ජුලනාඤ භික්ෂුණී තොමෝ ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට ගියා යැ. එසමයෙහි වනාහි ජුලනාඤ භික්ෂුණීයගේ ආවාසය දූවේ. භික්ෂුණීහු මෙසේ කීහු: “ආයතීවෙති එසේ නම් බඩු බැහැර කරමහ” යි. ඇතැම් මෙහෙණ කෙනෙක් “ආයතීවෙති, අපි බැහැර නො කරමහ. යමක් නැසුණේ නම් (ඒ) සියල්ල අපගෙන් විවාරා” යැ යි මෙසේ කීහු. ජුලනාඤ භික්ෂුණී නැවැත් ඒ ආවාසයට පෙරළා අවුත් මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. ආයතීවෙති, බඩු බැහැර කළහු ද යි. ආයතීවෙති, අපි නො බැහැර කළමහ. ජුලනාඤ භික්ෂුණී ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ආවාසය දූවෙන කල්හි බඩු බැහැර නො කළාහුද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...මහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුලනාඤ තොමෝ ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද” යි ... සැබැඳ මහණෙහි, ජුලනාඤ භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි ජුලනාඤ භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියාද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට යේ නම් පවිති වේ” යයි.

පාචිතියපාළි භික්ෂුචරිතවෙසා

3. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසථී. අපෙඤ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

ආවසරො නාම: කවාටබ්බො චූචති.

අනියසජ්ඣතා වාරිකං පක්කමෙය්‍යාති: භික්ෂුනියා වා සිසබ්බානාය වා සාමමණරාය වා අනියසජ්ඣතා පරිකම්මනස්ස ආවසරස්ස පරිපෙඤපං අතික්කාමෙහනියා ආපත්ති පාචිතියස්ස. අපරිකම්මනස්ස ආවසරස්ස උපචාරං අතික්කාමෙහනියා ආපත්ති පාචිතියස්ස.

අනියසජ්ඣතෙ අනියසජ්ඣතසඤ්ඤ පක්කමති ආපත්ති පාචිතියස්ස. අනියසජ්ඣතෙ වෙමතිකා පක්කමති ආපත්ති පාචිතියස්ස අනියසජ්ඣතෙ නියසජ්ඣතසඤ්ඤ පක්කමති ආපත්ති පාචිතියස්ස.

අකවාටබ්බො අනියසජ්ඣතා පක්කමති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ඣතෙ අනියසජ්ඣතසඤ්ඤ ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ඣතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ඣතෙ නියසජ්ඣතසඤ්ඤ අනාපත්ති.

අනාපත්ති: නියසජ්ඣතා පක්කමති, සති අනාගරායෙ පරියෙසිතො, න උභතී, ගිලානාය, ආපදසු, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමම්මකායාති.

අට්ඨමසික්ඛාපදං.

4. 5. 9

නවමසික්ඛාපදං

1. සාවඤී නිදනං - තෙන චො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො කිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණන්තී. මනුසො උජ්ඣායන්තී ඛියන්තී විපාවෙන්තී: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො කිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණියන්තී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමගොගිනියොති.

3. යා පතා: යම, යමබදු...හිකබුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

ආවසර නම: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

අනියාසීතා වාරිකං පක්කමෙයා: මෙහෙණකට හෝ හික්මනුවකට හෝ හෙරැණියකට හෝ නොනිසැරු පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි පරිඤ්ඤපය ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වේ.

නොනිසැරියෙහි නොනිසැරු සන් ඇතියා බැහැරැ යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි විමති ඇතියා බැහැරැ යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි නිසැරුසන් ඇතියා බැහැරැ යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කවුළු නො බැඳියක් නොනිසැරු බැහැරැ යේ නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි නොනිසැරුසන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. නිසැරියෙහි නිසැරු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැරු බැහැරැ යේ නම්, අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උමමණ්ණකාවට ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 5. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසනි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ තීරස්විනවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, තුණු පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේනම් මෙහෙණේ ගිහිකාමභොගිනියන් මෙන් තීරස්විනවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද”යි.

පාච්ඤායාමි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අපේක්ෂාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං වීයනානං විපාචේනානානං. යා තා භික්ඛුනියො අජීවිජා -පෙ- තා උජ්ඣායනානී වීයනානී විපාචේනානී: "කථං හි නාම ජඤ්ඤියා භික්ඛුනියො තීරච්ඡානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණසහති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ජඤ්ඤියා භික්ඛුනියො තීරච්ඡානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණනීති. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජඤ්ඤියා භික්ඛුනියො තීරච්ඡානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණසහති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්චි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී තීරච්ඡානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණසා පාච්ඤායා"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම් අපෙඤ්ඤි අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

තීරච්ඡානවිජ්ජං¹ නාම: යං කිඤ්චි බාහිරං අනත්ථසංචිතං.

පරියාපුණ්ණසානී: පදෙන පරියාපුණානී පදෙ පදෙ ආපනති පාච්ඤායාසී, අඤ්ඤරාය පරියාපුණානී අඤ්ඤරඤ්ඤරාය ආපනති පාච්ඤායාසී.

අනාපනති: ලෙඛං පරියාපුණානී ධාරණං පරියාපුණානී ගුහකත්ථාය පරීක්ෂා පරියාපුණානී උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමම්කායානී.

නවමසික්ඛාපදං

4. 5. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජඤ්ඤියා භික්ඛුනියො තීරච්ඡානවිජ්ජං වාචෙතති. මනුසසා උජ්ඣායනානී. වීයනානී විපාචේනානී: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො තීරච්ඡානවිජ්ජං වාචෙසසහති සෙයාථාපි ගීථිකාමහොගිනිතොයා"ති.

1. තීරච්ඡානවිජ්ජං, - මජ්ඣ.

2. ඕනිසුන්ගේ (අකීර්ති ගබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේනම් සවග මෙහෙණෝ තිරස්ථිතව්ද්දා පුහුණු කළාහු ද”යි ... ‘සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්ථිතව්ද්දා පුහුණු කෙරෙත් ද’”යි. සැබෑවු භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්ථිතව්ද්දා පුහුණු කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තිරස්ථිතව්ද්දා පුහුණු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

තිරව්ණානව්ජ්ජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම් කිසිවකි.

පරියාපුණෙයා: පෙදෙන් පුහුණු කෙරේ නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අකුරින් පුහුණු කෙරේ නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලිථිම පුහුණු කෙරේ නම්, දුරිම පුහුණු කෙරේ නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර පුහුණු කෙරේ නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

නවවන සිකපද යි.

4. 5. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තිරස්ථිත ව්ද්දා හදරවත්. ඕනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමභොගිනියන් මෙන් තිරස්ථිතව්ද්දා හැරැදුහු ද යි.

පාච්ඤ්ඤාපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

2. අපේක්ෂාසුං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣා-
සනානං ධියත්තානං වීජාවෙහත්තනං. යා තා භික්ඛුනීයො අජ්ඣට්ඨා
-පෙ- තා උජ්ඣායතති ධියතති විජාවෙනති: "කථං හි නාම ජඤ්ඤායා
භික්ඛුනීයො තීරවජානවීජ්ජං වාචෙහත්තනි"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛුනී-
ජඤ්ඤායා භික්ඛුනීයො තීරවජානවීජ්ජං වාචෙහත්ති. සච්චං භගවා.
වීගරහි චුද්දො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුනීවෙ ජඤ්ඤායා
භික්ඛුනීයො තීරවජානවීජ්ජං වාචෙහත්තනි. නොතං භික්ඛුනීවෙ අප්පසනානං
වා පසාදය -පෙ- එවික්ඛුනී පන භික්ඛුනීවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිසංඛපදං
උද්දීසන්තී:

"යා පන භික්ඛුනී තීරවජානවීජ්ජං වාචෙයා පාච්ඤ්ඤා"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීනි -පෙ- අයං ඉමසම්-
අඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීනි.

තීරවජානවීජ්ජං නාම: යං කීර්ණි ඛාහිරකං අනඤ්ඤාසංහිතං.

වාචෙයානති: පදෙන වාචෙති පදෙ පදෙ ආපත්ති පාච්ඤ්ඤාසං
අකඛිරාය වාචෙති අකඛිරකඛිරාය ආපත්ති පාච්ඤ්ඤාසං.

අනාපත්ති: ලොඛං වාචෙති ධාරණං වාචෙති ඉත්තාකාය පරිත්තං
වාචෙති උමමත්තකාය -පෙ- ආදීකමම්කායානි.

දසමසිකඛාපදං.

විත්තාගාරවග්ගො පඤ්චමො

තස්සුද්දනං:

රාජා සන්දි සුභතඤ්ඤා ගීභීවුපසමෙන ව,
දදෙ වීචරාවසථං පරියාපුණවාටනෙති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ කිරිමින විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? ... 'සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ කිරිමින විද්‍යා හදරවත් ද?'යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ කිරිමින විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් කිරිමිනවිද්‍යා හදරවා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝ කොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිරිමිනවිජජා නම්: අවුඬිත් යුත් බැහැරි යම්කිසි විද්‍යාවකි.

වාචෙයා: පදයෙන් හදරවා නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අකුරින් හදරවා නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලිච්ච හදරවා නම්, දුර්ව හදරවා නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර හදරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමමක්කාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

පහළම වික්‍රමාගාර වර්ග යි

මිහි උද්දානය:

රාජාගාර යැ ආසන්දි යැ සුඤ්ඤා යැ ගිහි (වෙය්‍යාවච්ච) යැ වූපසම යැ (ආහාර) දන යැ චීවර යැ ආවසර යැ පරියාපුණ්ණා යැ වාචන යැ යි.

4. 6. 1

පටිපිටිකතාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකථීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු ගාමකාවාසෙ එකච්චරා චීවරකලුං කරොන්ති. භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකා යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඛාමීංසු. භික්ඛු උපකාශනාති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකාන්ති” ති -පෙ-සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකාන්ති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකාන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඊට්ඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡෙය්‍යා පාවිකතීය”න්ති.

ඊට්ඤ්ඤිං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤාසනං භොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තම්භා ආවාසා පසඛාමීංසු. භික්ඛුනියො “අය්‍යා පසඛාතී”ති ආරාමං නාගමීංසු¹ අථ ඛො තෙ භික්ඛු පුනාදෙව තං ආවාසං පච්චාගමීංසු. භික්ඛුනියො ‘අය්‍යා ආගතාති ආපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකා යෙන තෙ භික්ඛු තෙන උපසඛාමීංසු. උපසඛාමිකා තෙ භික්ඛු අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසු. එකමන්තං ධීතා ඛො තා භික්ඛුනියො තෙ භික්ඛු එතදවොචුං: “කීස්ස කුම්භා භගීනියො ආරාමං තෙව සමුච්ඡිත්ථ. න පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපිත්ථා” ති. භගවතා අය්‍යා සිකඛාපදං පඤ්ඤාසනං² “න අනාපුච්ඡා ආරාමො පච්ඡිකඛෙඛා” ති. තෙන මයං න ආගමිමනාති. භගවතො එතමත්ථං ආචාරාවෙසුං -පෙ- “අනුරාතාමී භික්ඛවෙ සන්තං භික්ඛු ආපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකුං.” ඊට්ඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී සන්තං භික්ඛු අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡෙය්‍යා පාවිකතීය”න්ති.

ඊට්ඤ්ඤිං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤාසනං භොති.

1. නාගමීංසු-මඡසං.
2. පඤ්ඤාසනං භොති - මඡසං.

පළමු සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැසූ ජෙනවන නම් වූ අනෝපිඬු සිවුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩුවෙහෙති. එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ භික්ෂුහු ගම්බද අවසෙක්භි එක් සිවුරක් ඇඹියාහු සිවුරුකම් කෙරෙත්. මෙහෙණෝ නො පිළිවිසූ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. භික්ෂුහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසියාහු ද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... ඡකස් නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙයේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසේ. නම් පවිඨි වේ”යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගියහ. මෙහෙණෝ ආයඨියෝ බැහැර ගියහ යි අරමට නො පැමිණියහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු යළිත් ඒ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණෝ ආයඨියෝ ආවාහ යි පිළිවිසූ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. එළඹූ ඒ භික්ෂුන් වැද එකක් පසෙකු සිටියහ. එකක් පසෙකු සිටියාවූ ඒ මෙහෙණන්ට ඒ භික්ෂුහු මෙය කීහු: ‘බුහුනොති, තෙපි කුමක් හෙයින් අරම නො මෑ හැමදුහු ද? පැත් හා පිරිබෝදිය නො මෑ එළවා තැබුහු ද’යි. ආයඨියෙනි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘නො පිළිවිසූ අරමට නො පිවිසියුතු’යැ යි සිකපදයෙක් පනවනලදී. එහෙයින් අපි නො පැමිණියමහ යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහු... ‘මහණෙනි, ඇති මහණක්හු පිළිවිසූ අරමට පිවිසෙන්නට අනුදනිමි’යි. මෙයේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසේ. නම් පවිඨි වේ”යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාචිත්තිය පාළු භික්ඛුනීච්චගබ්බො

3. තෙන ටො පන සමයෙන තෙ භියඛු තඬො ආවාසා පසකම්භවා පුනදෙව නං ආවාසං පච්චාගච්ඡිංසු. භික්ඛුනීයො “අය්‍යා පකකන්තා” ති අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිංසු. තාසං කුණඤ්චං අහොසි. භගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤාතං “න සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමො පච්චිතලො” ති. මයඤ්චමනා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිභො. කච්චිනුටො මයං පාචිතතියං ආපතති ආපසානාති. භගවතො එතමඤ්ච ආරොචෙසුං. අථ ටො භගවා එතස්මිං නිදුතො එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කන්වා භික්ඛු ආමනෙත්සි. -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු;

“යා පන භික්ඛුනී ජානං සභිකවුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පච්චසෙය්‍ය පාචිතතිය” නති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්සා ආරොචෙතති තෙ වා ආරොචෙතති.

සභිකවුකො ආරාමො නාම: යඤ්ච භික්ඛු රුඤ්චලොපි වසන්ති.

අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චසෙය්‍යාති: භික්ඛුං වා සාමඤ්චරං වා ආරාමිකා වා අනාපුච්ඡා පරිකඛින්නස්ස ආරාමස්ස පරිකෙඤ්චං අනික්ඛාමෙතතියා ආපතති පාචිතතියස්ස, අපරිකඛින්නස්ස ආරාමස්ස උපචාරං ඔක්ඛමන්තියා ආපතති පාචිතතියස්ස.

සභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චසති ආපතති පාචිතතියස්ස. සභික්ඛුකෙ වෙමතිකා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චසති ආපතති දුක්ඛංසස්ස. සභික්ඛුකෙ අභික්ඛුක-සඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චසති අනාපතති.

අභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංසස්ස. අභික්ඛුකෙ වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛංසස්ස. අභික්ඛුකෙ අභික්ඛුකසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පච්චසති අසන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පච්චසති සීසානුලොකිකා¹ ගච්ඡති, යඤ්ච භික්ඛුනීයො සනතිපතිතා හොතති, තඤ්ච ගච්ඡති ආරාමෙන මනෙතා හොති, ගීලානාය ආපදුසු උමමතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පට්ඨසිකඛාපදං.

1. සීසානුලොකිකා-- 8ii

3. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂු ඒ අවසින් බැහැර ගොස් නැවැතත් එ මෑ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණේ ආයුර්යෝ බැහැර ගියාහු යයි නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියහ. ඒ මෙහෙණන්ට කුකුසෙක් විය, භාගාවතුන් විසින් 'ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට නො පිවිසියුතු ය'යි සිකපදයෙක් පනවන ලදී. අපි ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියෙමු. කීම? අපි පවිත් ඇවැතට පැමිණියමෝ ද යි. භාගාවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දැහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතුයේක ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් දන දන මහණුන් සහිත අරමකට නො පිළිවිසෑ පිවිසේ නම් පවිත් වේ" යයි.

4. යා පතා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

ජානාති නම්: කොලෝ හෝ දනීයි. අනාහු හෝ ඇයට ඇරොපති. ඔහු හෝ ඇරොපත්.

සභික්ෂුක ආරාම නම්: යම් තැනෙක රුක්මුලෙක්හි දු මහණෝ වෙසෙත්ද ඒ අරම.

අනාපුට්ඨා ආරාමි- පවිසෙයා: මහණක්හු හෝ ගෙරණක්හු හෝ ආරාමිකයක්හු හෝ නො පිළිවිසෑ පිරිකෙව් කළ අරමිහි පරිසෙපස ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ අරමිහි උච්ඡරට බසින්තියට පවිත් ඇවැත් වේ.

භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් ඇවැත් නැති.

භික්ෂුරහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. භික්ෂු රහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඇති මහණක්හු පිළිවිසෑ පිවිසේ නම්, නැති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ පිවිසේ නම්, හිස අනුව බලමින් යේ නම්, යම් තැනෙකැ මෙහෙණේ රැස්වුවාහු වෙත් ද එහි යේ නම්. අරමිහි මග වේ නම්, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මි- කාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4.6.2

දුතියයිකොපදා

1. තෙත සමයෙන බුද්ධො හගවා මහාවතො විහරති කුටාගාර සාලායං. තෙන ටො පන සමයෙන ආයසමනො උපාලියස උපජක්ඛියො ආයසමා කප්පිකතො සුසානෙ විහරති. තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බඝේයානං භික්ඛුනීනාං මහනාතතරා භික්ඛුනී කාලකතා හොති. ජබ්බඝේයා භික්ඛුනියො තං භික්ඛුනීං නීහරීතො ආයසමනො කප්පිකසස විහාරසස අවිදුරෙ කොපෙත්වා ධූපං කතො ගතවා තස්මිං ධූපෙ රොදන්ති. අථ ටො ආයසමා කප්පිකතො තෙන සද්දෙන උබ්බාලොතා තං ධූපං භිද්දන්ති පකිරෙසි. ජබ්බඝේයා භික්ඛුනියො ‘‘ඉම්නා කප්පිකතෙන අමිහාකං අයාය ධූපො භිග්ගො හද්ද තා සාතෙමා’’ති මනෙතස්ස. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී ආයසමනො උපාලියස එතමත්ථං ආරොචෙසි. ආයසමා උපාලී ආයසමනො කප්පිකසස එතමත්ථං ආරොචෙසි. අථ ටො ආයසමා කප්පිකතො විහාරා නිසබ්බිතො නිලීනො අච්ඡි. අථ ටො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනියො යෙනායසමනො කප්පිකසස විහාරො තෙනුපසට්ඨකම්මංසු. උපසට්ඨකම්මිනා ආයසමනො කප්පිකසස විහාරං පාසානෙහි ච ලෙඩ්දුභි ච ඔත්ථරාපෙත්වා මනො කප්පිකකොති පකකම්මංසු.

2. අථ ටො ආයසමා කප්පිකතො තස්ස රතනියා අවටයෙන පුබ්බන්තසාසමයං නිවාසෙත්වා පඤ්ඤවිචරං ආදාය වෙසාලීං පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසංසු ටො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනියො ආයසමනො කප්පිකකං පිණ්ඩාය වරනතං. දීසවාන එවම්මාහංසු: ‘‘අයං කප්පිකකො ජීවති. කො භු ටො අමිහාකං මනතං සංහරී’’ති. අද්දසංසු ටො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනියො ‘‘අයොන කිර උපාලීනා අමිහාකං මනෙතා සංහටො’’ති. තා ආයසමනො උපාලීං අනෙතාසිංසු: ‘‘කථං හි නාම අයං කාසාවටො මලමජ්ජනො නිභීතජට්ටො අමිහාකං මනතං සංහරීසාසී’’ති.

යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිජා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වීයන්ති විපාචෙත්ති: ‘‘කථං හි නාම ජබ්බඝේයා භික්ඛුනියො අයං උපාලීං අනෙකාසිසන්ති’’ති. -පෙ- සච්චං කිර තිසබ්බෙ ජබ්බඝේයා භික්ඛුනියො උපාලීං අනෙකාසන්ති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම තිසබ්බෙ ජබ්බඝේයා භික්ඛුනියො උපාලීං අනෙකාසිසන්ති. තෙතං තිසබ්බෙ අපසඤ්ඤානං වා පසාදය - පෙ - එවඤ්ච පන තිසබ්බෙ ඉමං සිකමාපදං උද්දිසන්තු:

‘‘යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුං අනෙකාසෙයා වා පටිභාසෙයා මා පාවිසාසීය’’න්ති.

1. මහතරා-මජ්ඣං, මහතරා
2. කාලකතා- මජ්ඣං.

දෙවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු වීසල්පුර මහවෙහෙරේ කුලාරුල්ලී වැඩුවෙසෙහි. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ගේ උපාදානාය වූ ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරණුවෝ සොහොනෙහි වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණන් අතුරෙහි මහතෙර වූ මෙහෙණ තොමෝ කප්පිය කළා වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණ ගෙන ගොස් ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරුන්ගේ විහාරයට තුදුරෙහි දවා තුබික් කොට ගොස් ඒ තුබි ලඟ හබිත්. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරණුවෝ ඒ ගබ්දයෙන් පිඩිත වූවාහු ඒ තුබි බිඳ වීසුරුවාලූහ. සවග මෙහෙණෝ "මේ කප්පිකකයා විසින් අපගේ ආයතනිකයන් තුබි බිඳින ලදී. එබැවින් ඔහු නයාලමහ"යි මන්ත්‍රණය කළාහු යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට තෙල කැණ ඇරෙන්න. ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරුන්ට තෙල කැණ ඇරෙන්න. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරණුවෝ වෙහෙරින් නික්ම යැහව් හුත්හ. එකල්හි සවග මෙහෙණෝ ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරුන්ගේ විහාරයට එළඹියහ. එළඹූ ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරුන්ගේ විහාරය පහණින් ද කැටින් ද වතුරුවා කප්පිකක මෙළේ යැ යි බැහැර ගියහ.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරණුවෝ ඒ රූ ඇවැ-
මෙන් පෙරවරුහි ගැඳ පෙරවැ පා සිවුරු ගෙන වීසල්පුරට පිටු පිණිස පිවිසියහ. සවග මෙහෙණෝ පිටු පිණිස හැසිරෙන ආයුෂ්මත් කප්පිකක තෙරුන් දක මෙසේ කීහ. "මේ කප්පිකක තෙමේ ජීවත් වෙයි. කවරෙක් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි. සවග මෙහෙණෝ "ආයතන උපාලි තෙරුන් විසින් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන යන ලද"යි ඇහුහ. ඔහු ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට ආත්‍රොග කළහ: කෙසේ නම් මේ කාසාවට (කහවත් හැඳ නැහැවකම් කළ මලපරන නිභිනජාති ඇතිගේ අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුඳණ සවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ උපාලි ආර්යන්ට ආත්‍රොග කොළෝ"ද යි ... යැබැ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආත්‍රොග කෙරෙත් ද යි, යැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආත්‍රොග කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අත්‍රයන්තයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් මහණක්හට ආත්‍රොග කෙසේ නම් හෝ සිය එළුවා නම් හෝ පවිඨි වේ"යි.

පාවිච්චිය පාළු හිතවුන් වීභවෙහියා

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්: -පෙ- අයං ඉමසමී- අපො අධිපෙපතා හිතවුන්.

හිතවුන්: උපසමපනං.

අනෙකායෙයා වාති: දසභි වා අනෙකාසවනපුච්චි අනෙකාසති එතෙස- වා අනෙකානරෙන ආපනති පාවිච්චියසස.

පරිභාසෙයා වාති: භයං උපදංසෙති ආපනති පාවිච්චියසස.

උපසමපනෙ උපසමපනසඤ්ඤ අනෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිච්චියසස. උපසමපනෙ වෙමතිකා අනෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිච්චියසස. උපසමපනෙ අනුපසමපනසඤ්ඤ අනෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිච්චියසස.

අනුපසමපනං අනෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනෙන උපසමපනසඤ්ඤ ආපනති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනෙ අනුපසමපනසඤ්ඤ ආපනති දුක්ඛට්ඨස.

අනාපනති: අසුපුරෙකාරාය ධම්මපුරෙකාරාය අනුසාසති- පුරෙකාරාය උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

දුතියමිකවාපදං.

4. 6. 3

තතියමිකවාපදං

1. සාවච්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඛකාළී හිතවුන් භණ්ඛනකාරිකා හොති කලභකාරිකා වීවාදකාරිකා භසුකාරිකා සමඛො අධිකරණකාරිකා. පුලලනඤ්ඤ හිතවුන් නෑස කලෙච කයිරමානො¹ පටිකෙකායෙති. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤ හිතවුන් ගාමකං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො හිතවුන්සමෙකා 'පුලලනඤ්ඤ හිතවුන් පසකනායා'²ති වණ්ඛකාළී. හිතවුන්. ආපනතියා අදස්සෙන උකඛිපි. පුලලනඤ්ඤ හිතවුන් ගාමකෙ නං කරණියං තීරෙඤ්ඤ පුනදෙව සාවච්චී. පච්චාගඤ්ඤ³. වණ්ඛකාළී හිතවුන් පුලලනඤ්ඤ හිතවුන්යා ආගච්චනතියා නෙව ආසනං පඤ්ඤපෙසි. න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනිකඛිපි න පච්චුග්ගනාචා පඤ්ඤවීරං පටිග්ගහෙසි. න පානියෙන ආපුච්චි. පුලලනඤ්ඤ හිතවුන් වණ්ඛකාළී. හිතවුන්. එතදෙවොව:

1. කරියමානෙ - මණභං.
2. පච්චාගච්චි - මණභං.

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂු: උපසපනක්භු.

අනෙකාසෙයා වා: දගආත්‍රොගචස්තුවෙන් හෝ ඔවුනතුරෙන් එක්තරයකින් හෝ ආත්‍රොග කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිභාසෙයා වා: බිය දක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා ආත්‍රොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනක්භව ආත්‍රොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අර්ථය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධර්මය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උමුමනි කාවට ... ආදී කමේකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 6. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ධබරකරන්තී කලහකරන්තී විවාදකරන්තී දෙධමඵකම් කරන්තී සබ්බයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්තී වෙයි. ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ඇයට කම් කරනු ලබන කල්හි පටහැණි වැ කරුණු කියයි, එසමයෙහි වනාහි ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තකින් ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණීසබ්බ තෙමේ ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ බැහැර ගියා යැ යි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණීයට ඇවැත් නො දැක්වෙහි උකෙවිනීකම් කෙළේ යැ. ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට නැවැත්වී යැවැත්වීමට පෙරළා අවු යැ. වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී තොමෝ එන්තා වූ ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණීයට අයුත් නො මැ පැනවූ යැ. පාදෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබූ යැ. පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගතු යැ. පැතින් නො පිළිවුසු යැ. ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ වණ්ඩකාළී භික්ෂුණීයට මෙය කීවූ යැ:

පාච්ඤායාමයේ භික්ෂුචරිතවේදය

“කිසිස නිං අයො මධි ආගච්ඡන්තියා නෙව අයනං පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනිකඛිපි. න පච්චුභගගාඛා පතතච්චරං පටිභගභෙසි. න පානියෙන ආපුච්ඡි”ති. “ඵවං භගතං අයො නොති යථා තං අනාථායා”ති. “කිසිස පන නිං අයො අනාථා”ති “ඉමා මං අයො භික්ෂුනිභො අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නත්ථ ඉමිසසා කාචි පටිච්චතාති ආපත්තියා අදසසනෙ උකඛිපිංසු”ති. ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි බාලා එතා අබ්බතො එතා නොතා ජානත්ථ කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මච්චපත්තිං වා කම්මසම්පත්තිං වාති වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසී.

2. යා නා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- නා උරුකාරාභි චියකඛි විපාලෙතභි “කථං හි නාම අයා ජුලලනඤ්ඤා වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසිසාති” -පෙ- සඵවං කිර භික්ඛවෙ ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීති. සඵවං භගවා. විගරභි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසිසාති. නොතං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිසඛාපදං උද්දිසනතු :

“යා පන භික්ෂුනි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසෙයා පාච්ඤායා”නති.

3. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනිති.

වණ්ඨිකතා නාම: කොධනා වුච්චති.

ගණො නාම: භික්ෂුනි සමොසා වුච්චති.

පරිභාසෙයාති: බාලා එතා අබ්බතො එතා, නොතා ජානන්ති කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මච්චපත්තිං වා කම්මසම්පත්තිං වාති පරිභාසති ආපත්ති පාච්ඤායාසා. සම්බුද්ධා භික්ෂුනියො වා එකභික්ෂුනිං වා අනුපමෙතො වා පරිභාසති ආපත්ති දුක්ඛවසා.

අනාපකඤ්ඤා: අපුපුරෙකඛාරාය ධම්මපුරෙකඛාරාය අනුසාසති පුරෙකඛාරාය උම්මතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නතියසිකඛාපදං

1. පච්චිකතාති - මරණ.
2. එතං භික්ෂුනිං - මරණ.

ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා එන කල්හි අසුන් නොමැ පැනවූ, පා දෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබුව, පෙර හමන් කොට පා සිටුවූ නො පිළිගනුව, පැතින් නො පිළිවුසුව යි, ආර්යාවෙනි, මෙය මෙසේ මැ යි. පිළිසරණ නැතියකට මෙනි. ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියෙහි ද? ආර්යාවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මෝ තොමෝ පිළිසරණ නැතියකු අප්‍රසිද්ධ යැ, මෑය පිළිබඳ වැ කිසියම් සටහණ ව කියන්නියක් නැතැ”යි ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙවිනිකම් කළහ යි, ටුංඌනඤ භික්ෂුණි තොමෝ මෙව්නු බාලයෝ යැ, මෙව්නු අවියත්නු යැ. මෙව්නු කම්ය හෝ කම්දෝමය හෝ කම්චිපත්තිය හෝ කම්සමපත්තිය හෝ නො දනිති යි කළසැබිබව ඇත්තී ගණයා තැනී ගැන්වූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්ය ටුංඌනඤා තොමෝ කළ සැබිබව ඇත්තී ගණයා තැනීගැන්වූ”ද යි... සැබැඳ මහණෙනි, ටුංඌනඤා මෙහෙණ කළ සැබිබව ඇත්තී ගණයා තැනීගැන්වූ ද යි, සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ටුංඌනඤා මෙහෙණ කළ සැබිබව ඇත්තී ගණයා තැනීගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් කළ සැබිබව ඇත්තී ගණයා තැනී ගන්වා නම් පවිතී වේ”යි.

3. යා පන: යම්, යවබදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වණ්ඨිකතා නම: කොධිනාව කියනු ලැබෙයි.

ගණ නම: මෙහෙණසහ කියනු ලැබෙයි.

පරිභාසෙයා: මෙව්නු බාලයෝ යැ මෙව්නු අවියත්නු යැ, මෙව්නු කම්ය හෝ කම්දෝමය හෝ කම් චිපත්තිය හෝ කම් සමපත්තිය හෝ නො දනිති යි තැනීගන්වා නම් පවිතී ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ අනුපසපනකට හෝ තැනී ගන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අරිය පෙරවු කොට කියන්නියට, ධර්ම පෙරවු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරවු කොට කියන්නියට, උච්චිකත්තාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදයි.

වතුකුසිකධාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො භික්ඛුනියො නිමනෙතතො හොපෙසි. භික්ඛුනියො භුත්තාඪී පචාරිතා ඤාතිකුලානි ගහතො එකච්චා භුඤ්ඤිංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසු. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො පටිච්චසකෙ එතදවොච: "භික්ඛුනියො මයා අයාා සහත්තා. එථ තුමහපි සත්තපපසසාමී"ති තෙ එවමාහංසු "කිං කං අයො අමෙහ සත්තපපසසසි. යාපි තයා නිමනතීතා තාපි අමහාකං සරානි ආගහතො එකච්චා භුඤ්ඤිංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසුති.

2. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමහාකං සරෙ භුඤ්ඤිතො අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ඤිතනී න වාහං පටිබලො යාවදකං දතු"ති. අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තසස බ්‍රාහ්මණසස උජ්ඣායනතසස ඛියතසස විපාවෙතතසස. යා තා භික්ඛුනියො අජිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුත්තාඪී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ඤිතනී"ති-පෙ- සචචං කීර භික්ඛුනියො භුත්තාඪී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ඤිතනී"ති. සචචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුත්තාඪී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ඤිතනී. තෙන. භික්ඛුනියො අපසසහතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී නිමනතීතා වා පචාරිතා වා බාදනීයං වා හොජනීයං වා බාදෙයා වා භුඤ්ඤෙයා වා පාවිතනීය"ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉච්ඡමී. අපෙක අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

නිමනතීතා නාම: පඤ්ඤිතාං හොජනානං අඤ්ඤතරෙන හොජනෙන නිමනතීතා.

පචාරිතා නාම: අසනං පඤ්ඤියනී හොජනං පඤ්ඤියනී හත්ථපාසෙ ධීතා අභිගරති පටිකෙබ්බො පඤ්ඤියනී.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤිහොජනානි යාභුං යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවච්චිකං යථෙච්චා අවසෙසං බාදනීයං නාම.

හොජනීයං නාම: පඤ්ඤිහොජනානි. ඔදනො කුමච්චොසො සත්ත ඔච්චා චංස .

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහී එක්තරා බමුණෙක් මෙහෙණන් පවරා වැළඳවී යැ. වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ නෑ කුලයනට ගොස් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුහ. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිසපාතය ගෙන ගියහ. එකල්හි ඒ බමුණු අසල්වැසියනට මෙය කී යැ. ආයතියෙනි, මා විසින් මෙහෙණේ සතප්පනලදහ, තෙපිදු එවූ සතප්පවන්නෙමි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආයතිය, කීම තෝ අප සතප්පවන්නෙයි ද? තා විසින් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් පවරන ලදහු ද, ඔහු දු අපගේ ගෙවලට අවුත් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුහ. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිස-පාතය ගෙන ගියහ යි.

2. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපගේ ගෙහි වළඳා අත් තැනෙනකැ වැළඳුහු ද? මම සැහෙන පමණ දෙන්නට ප්‍රතිබල නො වෙමි" දයි භික්ෂුණිහු, ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත්තැනෙනකැ වැළඳුහු ද" යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත්තැනෙනකැ වළඳන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත් තැනෙනකැ වැළඳුහු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රයත්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නිමනලද්දී හෝ පවරන ලද්දී හෝ කැ යුත්තක් හෝ බිදියයුත්තක් හෝ කා නම් බුද්දී නම් හෝ පවිති වෙ" යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

නිමනනී නම්: පස් බොජුන් අතුරෙන් එක්තරා බොජුනෙකින් නිමනන ලද්දී යැ.

පචාරිතා නම්: අඩාළ කළ බොජුන පැනෙයි, පැවරීමට නො පොහොනා බොජුන පැනෙයි, අත්පස සිටියා වෙයි, කයින් එළවයි, ප්‍රතික්ෂෙපය පැනේ.

බාදනීය නම්: පස්බොජුන, හමු යාමකාලිකය සත්‍යාහකාලිකය යාවජීවකය තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

හොපනීය නම්: පස් බොජුනැ: බත් යැ කොමු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ.

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙසා

බාදිසාමී භුඤ්චිසාමීති සතිගණකාති ආපඤ්ඤා දුක්ඛවසස. අපෙඤ්ඤාභාගෙ අපෙඤ්ඤාභාගෙ ආපඤ්ඤා පාච්ඤානියසස.*

යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවච්චිකං ආභාරජාය පතිගණකාති ආපඤ්ඤා දුක්ඛවසස. අපෙඤ්ඤාභාගෙ අපෙඤ්ඤාභාගෙ ආපඤ්ඤා දුක්ඛවසස.

අනාපඤ්ඤා: නිමසනිතා අපචාරිතා යාඥං පිච්චි, සාමිකෙ අපලොකෙකා භුඤ්චි යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවච්චිකං සති පව්චයෙ පරිභුඤ්චි, උමමන්කාය-පෙ-ආදිකමමිකායාති.

වතුකමසිකඛාපදං

4. 6. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවච්චි නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී සාවච්චියං අඤ්ඤාතරිසසා විසිඛාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන අඤ්ඤාතරං කුලං නෙත්තපස ධ්මමි. උපස ධ්මමිකා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසීදි. අච ඛො නෙ මනුසසා නං භික්ඛුනීං ගොජෙකා එතදවොට්ඨි: “අඤ්ඤාපි අයෙත භික්ඛුනියො ආගච්චන්තු”ති. උච ඛො සා භික්ඛුනී ‘කචං භි නාම’ භික්ඛුනියො නාගච්චෙජයසු’න්ති භික්ඛුනියො උපස ධ්මමිකා එතදවොට්ඨි: අමුකසමී අයෙත ඛකාසෙ වාළා සුතඛා වඤ්ඤා ඛළිවඤ්ඤා විසඛිලො ඛකාසො, මා ඛො තඤ්ඤා අගමිකාති. අඤ්ඤාතරාපි භික්ඛුනී කසසා විසිඛාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන නං කුලං නෙත්තපස ධ්මමි. උපස ධ්මමිකා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසීදි. අච ඛො නෙ මනුසසා නං භික්ඛුනීං ගොජෙකා එතදවොට්ඨි. “තිසස අයෙත භික්ඛුනියො න ආගච්චන්ති”ති.

2. අච ඛො සා භික්ඛුනී තෙසං මනුසසානං එතමඤ්ඤා ආරොවෙසි. මනුසසා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙත්ති: “කචං භි නාම භික්ඛුනී කුලං මච්චරාධිසසති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී කුලං මච්චරාධිසසති. සච්චං භගවා. විගර්භි බුඤ්ඤා භගවා. -පෙ- කචං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී කුලං මච්චරාධිසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසසඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- එවසඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී කුලමච්චරිති අයස පාච්ඤානිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමපමි අපෙඤ්ඤා අධිපෙතතා භික්ඛුනීති.

*. නිමනනික නිමනනිකසඤ්ඤා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදනී වා භුඤ්චි වා ආපඤ්ඤා පාච්ඤානියසස, නිමනනික වෙමනිකා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදනී වා භුඤ්චි වා ආපඤ්ඤා පාච්ඤානියසස, නිමනනික අනිමනනිකසඤ්ඤා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදනී වා භුඤ්චි වා ආපඤ්ඤා පාච්ඤානියසස. - මජ්ඣ. (මජ්ඣිමනිකවග්ගපිටකපෙට්ටකපාඨ) :

1. කචං අඤ්ඤා - සා.

කන්නෙමි බුද්ධිත්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

යාමකාලිකය සත්තාභකාලිකය යාවජීවකය අභර පිණිස පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වේ.

නිමගන ලද්දී නො පවරන ලද්දී හඹු බෝ නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ වළඳා නම්, යාමකාලිකය සත්තාභකාලිකය යාවජීවකය කරුණක් ඇති කල්හි වළඳා නම්, ඇවැත් නැත. උච්චිත්තකාවට ... ආදීකමේකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 6. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදාන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් හැටුකු එක්තරා විචියෙකු පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී එක්තරා කුලයක් වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැන වූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: "ආයතීවෙනි, අන් මෙහෙණෝ ද එක්වා"යි. එකල්හි ඒ ජෛහෙණ කෙසේ නම් මෙහෙණෝ නො එන්නාහු දැයි ජෛහෙණන් වෙත එළඹූ මෙය කීවූ යැ. "ආයතීවෙනි, අසුවල පෙරෙයෙහි ව්‍යාලභුනකයෝ යැ, සැඩ ගොන් යැ, මඩපියෙස් යැ. එහි නහමක් යව යි. එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝත් ඒ විචියෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී ඒ කුලය වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැනවූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: "ආයතීවෙනි, කුමක් හෙයින් මෙහෙණෝ නො එක් ද" යි.

2. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන්හට තෙල කරුණ ඇරොල්ලු යැ. මිනිස්සු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පකුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද"යි... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කෙරේ දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම මෙහෙණක් වහාහි කුල මසුරුකම් කරනසුලු වුවා වේ නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම, යමබදු ... හිකකුනී ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණි යි.

පාවිච්චිය පාළු භික්ෂුන් විභවය

කුලං නාම: වත්තාරී කුලානී. ඛණ්ඩ කුලං බ්‍රාහ්මණ කුලං වේසසකුලං සුද්දකුලං.

මධ්‍යස්ථි අස්සානී: කථං භික්ෂුනියො නාගචෙජ්ජයසුනති. භික්ෂුනීනං සනතීකෙ කුලසස් අවණණං හණති¹ ආපනති පාවිච්චියස්ස. කුලසස් වා සනතීකෙ භික්ෂුනීනං අවණණං හණති ආපනති පාවිච්චියස්ස.

අනාපනති: කුලං න මච්ජරායනානි සනතං යෙව ආදීනවං ආවිඤ්ඤානි, උච්චෙත්තකාය -පෙ- ආදීකම්මිකායානි.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 6. 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවච්චී නීදනං - තෙන ධො පන සමයෙන සඤ්ඤාලා භික්ෂුනියො ගාමකාවාසෙ වස්සං වුජ්ඣා සාවච්චීං අගමංසු. භික්ෂුනියො නා භික්ෂුනියො එතදවොචු: "කක්ඛය්‍යායො වස්සං වුජ්ඣා කච්චි ඔවාදෙ ඉදෙධා අහොසි"²ති. නක්ඛය්‍යා නක්ඛ භික්ඛු, කුතො ඔවාදෙ ඉදෙධා හවිස්සනීති. යා කා භික්ෂුනියො අපච්චරා -පෙ- නා උජ්ඣායනානි බියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනානී"²ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසනානීති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපුසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසෙය්‍ය පාවිච්චිය"²නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසමීං අපෙව අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

අභික්ඛුකො ආවාසො නාම: න සකකා හොති ඔවාදය වා සංවාසාය වා ගනතුං.

වස්සං වසිස්සාමීති යෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති² පරිවෙණං සම්මජ්ජනී ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. සහ අරුණුඤාමනා ආපනති පාවිච්චියස්ස.

අනාපනති: වසසුපගතො භික්ඛු පසකනනා වා හොති විධානනා වා කාලකනා වා පකඛසඛකනා වා ආපදසු උච්චෙත්තකාය -පෙ- ආදීකම්මිකායානි.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

1. හාසනී-මජ්ඣං.
2. උපට්ඨාපෙති--සීචුච්චි, සීචුච්චි.

කුල නම: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ
ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සංකරෙකි.

මධ්‍යගීතී අසා: කෙසේ මෙහෙණේ නො එන්නාහු ද යි මෙහෙණන්
වෙත කුලය පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කුලය
වෙත හෝ මෙහෙණන් පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කුලයට මසුරුකම් නො කරන්නී ඇති මැ දෙසක් කියා
නම්, ඇවැත් නැත. උමච්ඤ්ඤිකාවට ... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

සස්වන සිකපද යි.

4. 6. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදනයි - එ සමයෙහි චනාහි බොහෝ මෙහෙණේ
ගම්බඳ අවසෙක්ඛි වස් වැස නිජියාහු සැවැනට ගියාහු යැ. මෙහෙණේ
ඒ මෙහෙණන්ට මෙය ක්ෂිපු: ආයතීවෝ නො හැන්ඛි වස් වැස
භිටියාහු ද? කිම, අවවාද සමාදා වී ද යි. ආයතීවෙති, එහි භික්ෂුහු
නැත. කොතැනින් අවවාද සමාදා චන්තෝ ද? යම් ඒ මෙහෙණ
කෙතෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවන්: 'කෙසේ නම් මෙහෙණේ භික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි
වස්වූහු ද' යි ... සැබැඳ මහණෙකි, මෙහෙණේ භික්ෂුන් රහිත ආවාස-
යෙහි වස් වසන් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් චන්තිය, භාග්‍යවත්
බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙකි, මෙහෙණේ භික්ෂුන් රහිත
ආවාසයෙහි වස් වූහු ද? මහණෙකි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය
පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද චනාහි මහණෙකි, මෙහෙණේ මේ
සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් භික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසා නම්
පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ
අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අභිකඛුක ආවාස නම: සඳහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු
පිළිඳිසීම පිණිස හෝ යන්තට නො හැක්කේ වෙයි.

වස් වසන්තෙමී යි සෙනසුන් පනවා නම් පැන් පිරිබෝදිය එළවා
තබා නම් පිරිවෙන හමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අරුණ නැගීම
සමග පවිති ඇවැත් වේ.

වස් එළැඹුණු භික්ෂුහු බැහැර ගියාහු හෝ උපැවිදිවූවාහු හෝ
කලුරිය කළාහු හෝ තීන්තායතනයකට ගියාහු හෝ වෙත් නම්,
ආපදයෙහි, උමච්ඤ්ඤිකාවට ... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 6. 7

සත්තමසිකධාපදං.

1. සාවස්ථී නිදනං-- තෙන ඛො පත සමයෙන සමනුලා භික්ඛුනියො ගාමකාවාසෙ ව්‍යසං චුඤ්ඤා සාවස්ථී අගමංසු. භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං: "කස්ඨයායො ව්‍යසං චුඤ්ඤා කස්ථ භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරිතො"ති. න මයං අයො භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරෙමාති. යා තා භික්ඛුනියො අපසිච්ඡා -පෙ- තා උච්චායනති, වීයනති, විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ව්‍යසං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙසසනති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛු යො ව්‍යසං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙතනීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ව්‍යසං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙසසනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපභක්ඛානාං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථි පත භික්ඛුවෙ ඉමං සිකධාපදං උද්දියනාද:

"යා පත භික්ඛුනී ව්‍යසං චුඤ්ඤා උභතො සඤ්ඤා කීහී යානෙහි නපචාරෙසසා දිට්ඨන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා පාවිතිය"ති.

2. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අසෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ව්‍යසං චුඤ්ඤා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පච්චිමං වා තෙමාසං චුඤ්ඤා උභතොසඤ්ඤා කීහී යානෙහි නපචාරෙසසාමී දිට්ඨන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වාති ධුරං නික්ඛිතමනො ආපතති පාවිතියසස.

අනාපතති: සති අන්තරාසෙ පරියෙසිකා න ලහති, හිලානාස ආපදසු උමච්ඡන්කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසිකධාපදං

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස හිටියාහු සැවැතට ගියාහු ය. මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ කොතැන්හි වස් වැස නිමියාහු ද, කොතැන්හි භික්ෂුසංඛ්‍යා තෙමේ පවරනලද්දේ ද යි. ආයතීවෙනි, අපි භික්ෂුසංඛ්‍යා නො පවරමු, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පවරන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඛ්‍යා නො පැවැරුහු ද” යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඛ්‍යා නො පවරන්ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඛ්‍යා නො පැවැරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වස් වැස නිමියාහු දෙසඟුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ (යන) තුන් කරුණෙන් නො පවරා නම් පවිත්‍රී වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අත්ථි-යෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

වසං. වූසං නම්: පළමු තෙමස හෝ පැහුළු තෙමස හෝ වැස නිමියාහු දෙසඟුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ යන තුන් කරුණෙන් නො පවරන්නෙමි යි ධුරන්කෂපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

අනාපකඨි: අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන් වුවාට ආපදයෙහි, උමඞ්කකාවට ... ආදිකමඞ්කාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

අධ්‍යාපන සංස්කරණ

1. තෙත සමයෙන් බුදුදේවා හඟවා සමකාලීන වීභරණී කපිලවස්ථුසථී. නිග්‍රොධාරාමේ, තෙත මො පත සමයෙන් ජබ්බකුසියා භික්ඛු භික්ඛුනුපාසායං උපසඛකමිච්චා ජබ්බකුසියා භික්ඛුනිමො ඔවදකනී. භික්ඛුනිමො ජබ්බකුසියා භික්ඛුනිමො එතදවොදුං: 'එඵ'මො ඔවාදං ගමී'කාමා'නී. යමෙ මයං අමො ගච්චයාම ඔවාදාන කාරණා අයා ජබ්බකුසියා ඉමෙව අමො ඔවදකනී. යා තා භික්ඛුනිමො අපට්ඨා -මෙ- නා උපසඛායනනී වියනනී වීපාලෙනනී: "කඵං හි නාම ජබ්බකුසියා භික්ඛුනිමො ඔවාදං න ගච්චන්තනී"නී. -මෙ- සඵං කීර භික්ඛුනිමො ජබ්බකුසියා භික්ඛුනිමො ඔවාදං න ගච්චන්තනී. සඵං හඟවා. වීභරණී බුදුදේවා හඟවා -මෙ- කඵං හි නාම භික්ඛුනිමො ජබ්බකුසියා භික්ඛුනිමො ඔවාදං න ගච්චන්තනී. තෙතං භික්ඛුනිමො අපසකානං වා පසාදය -මෙ- එවඤ්ච පත භික්ඛුනිමො ඉමං පිසකාපදං උඤ්ඤායා:

"යා පත භික්ඛුනී ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්චයා පාවිකනිය"නනී.

2. යා පතානී: යා යාදියා -මෙ- භික්ඛුනීනී: -මෙ- අයං ඉමසමී. අමො අධිපෙතො භික්ඛුනීනී.

ඔවාදෙ නාම: අධ්‍යාපන ගරුධමො.

සංවාසා නාම: එකකමී. එකුදෙදෙසො සමසිකමො. ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්චන්තනී ධුරං නිකමිකමමොනො ආපකනී පාවිකනියකං.

අනාපකනී: සනී අනාතරාමෙ පරිමෙසිච්චා දුනිසිකං භික්ඛුනී. න උහනී, භීලානාය ආපදසු උච්චිකනීකාය -මෙ- ආදිකමිකායානී.

අධ්‍යාපන සංස්කරණ.

1. ඉමෙව අනාතරා අමො - මෙයං.

අටවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු භාක්‍ය ජනපදයෙහි කිබුල්වතෑ කුගඳරමිහි වැඩුවෙටෙකි. එසමයෙහි වනාහි සවග මහණෝ මෙහෙණ වරට එළුඹු සවග මෙහෙණන්ට අවවාද කෙරෙති. මෙහෙණෝ සවග මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෙනි, එවු, අවවාදයට යම්හයි ආයතීවෙනි, අපි යම් කෑනකටදු අවවාද හෙතුවෙන් යන්තමෝ නම් සවග ආයතීයෝ මෙහි මෑ අපට අවවාද කෙරෙති යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො යෙත් ද යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් ගරුඳහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යේ නම් පවිති වෙ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකවුනි ... මෝ තොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණි යි.

ඔවාද නම්: අෂ්ට ගරුධම්මයෝ යෑ.

සංවාස නම්: එකකම් යෑ, එකොදෙග යෑ, සමගික්ෂතා යෑ, ගරුඳහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝ පවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යන්තෙමී යි ධුරතික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවුත් වෙ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවැනි මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි, උමමිහිකාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවුත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 6. 9

නවමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උපොසරංසි න පුච්ඡන්ති. ඔවාදංසි න යාවන්ති. භික්ඛු උජ්ඣායනති ඛියනති වීජාවෙනති: "කරං භි නාම භික්ඛුනියො උපොසරංසි න පුජ්ජිසසනති ඔවාදංසි න යාවීසසනති"ති, -පෙ- සවිටං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසරංසි න පුච්ඡන්ති ඔවාදංසි න යාවන්ති. සවිචං භගවා. වීරභි බුද්දො භගවා -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසරංසි න පුජ්ජිසසනති ඔවාදංසි න යාවීසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවංඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උඤ්ඤනතු:

"අනවදාමාසං භික්ඛුනියා භික්ඛුසධ්මසතො දෙව ධම්මා පට්ඨාසිංසිතඛා උපොසරංසුච්ඡකඤ්ච ඔවාදුපසංකමනඤ්ච තං අභිකසාමෙතතියා පාවීසති"නති.

2. අනවදාමාසනති: අනුපොසරීකං.

උපොසරො නාම: දෙව උපොසරා වාතුදුදසිකො ච පණ්ණරසිකො ච.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨභරුධම්මා. උපොසරංසි න පුජ්ජිසසාමී ඔවාදංසි න යාවීසසාමීති ධුරං නික්ඛ්ඤතමනෙන ආපනති පාවීසතියසස.

අනාපනති: සති අනුතරායෙ, පරියෙසිච්චා දුතිසිකං භික්ඛුනිං න උභති, භීලානාය, ආපදසු, උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

නවමසිකඛාපදං.

4. 6. 10

දසමසිකඛාපදං

සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී පසාමෙ ජාතං ගණං පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනොකා භෙදපෙසි. අඵ ඛො සො පුරිසො තං භික්ඛුනී දුසෙතුං උපසකමී. සා වීසාරමකාසි, භික්ඛුනියො උපධාවීච්චා තං භික්ඛුනී ඵතදවොචු: "කිසස චං අයො වීසාරමකාසිති. අඵ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං ඵතමඤ්ච ආරොවෙසි.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පොහොය ද නො පිළිවිසිති. අවවාදය ද නො යදිත්. භික්ෂු ලමු කොට සිතති, නුඹුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැහුනු ද යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවිසිත් ද අවවාදත් නො යදිත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැහුනුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"අධිමසක් පාසා මෙහෙණක විසින් භික්ෂුසඛිසයා වෙතින් පොහොය පිළිවිසීම ද අවවාදය පිණිස ඊළැඹීම ද යි දෙදහමහු බලාපොරොත්තු විය යුක්තාහ. එය ඉක්මවන්නියට පවිතී වේ" යයි.

2. අනවදාමාසා: පොහොයක් පාසා.

උපොසථ නම්: කුද්‍රස්වක යැ, පසළොස්වක ද යි දෙ පොහොයකි.

මවාද නම්: අත්ථගරුධම්මයෝ යැ. පොහොයත් නොපිළිවිසින්-නෙම්. අවවාදයත් නො යදින්නෙම් යි ධුරන්තික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිතී ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්චුවාට, ආපදයෙහි උච්චිත්තකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඬක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණ දුෂණය කරන්නට වූයම් කෙළේ යැ. ඔ තොමෝ වියරුහඬක් කළා යැ. මෙහෙණේ වෙතැ දුටු අවුත් ඒ මෙහෙණට මෙය කීහු: ආයතාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෝ වියරුහඬක් කෙළෙහි ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාච්ඤ්ඤා පාදි භික්ෂුනීවිභවෙතො

යා තා භික්ෂුනීයො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති වීපාවෙනති:
“කථං හි නාම භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා
හෙදපෙසසති”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසිති. සච්චං හඟවා. ඒගරභී
බුද්ධො හඟවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසසති. නෙතං භික්ඛවෙ
අපසසකානං වා පසාදය -පෙ- එවසඤ්ච සත භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො
ඉමං සිකාපදං උද්දීසනතු:

“යා පත භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං ගණං වා රුහිතං¹ වා අනපලො-
කෙභවා සධ්දං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසයා වා
ඵලාපෙසයා වා ධොවාපෙසයා වා ආලිම්පාපෙසයා වා ධනධාපෙසයා වා
මොවාපෙසයා වා පාච්ඤ්ඤා”නති.

2. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම්-
අපෙඤ්ච අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

පසාමං නාම: අධොනාහි උධාරාණුමණදලං.

ජාතනති: තඤ්ච ජාතං.

ගණෙතො නාම: යො කොච්චී ගණෙතො.

රුහිතං නාම: යං කිසුච්චී වණං²

අනපලොකෙභවාති: අනාපුච්චා.

සධ්දං නාම: භික්ෂුනීසධ්දො වුච්චති.

ගණො නාම: සමබ්බුලා භික්ෂුනීයො වුච්චතී.

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො. න යකෙඛා න පෙතො න
කීර්ඨතානගතො වීඤ්ඤා පට්ඨලො දුසෙඤ්චං.

සද්ධිනාති: එකතො.

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච්චි මොති භික්ෂුනී වී.

1. රුහිතං - මෙතං; රුහිතං, ඔච්චි ඔච්චි
2. වණං - ඔච්චි ඔච්චි ඔච්චි හො

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලඹු කොට සිටිති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ දු"යි ... සැබෑ මහණෙනි, මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ දු යි. සැබෑවෑ භාගාවකුත් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රයන්තයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හෝ වණයක් හෝ සධිසයා හෝ ගණයා හෝ නො පිළිවිසෑ හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ අලෙවි දෙවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්කුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

පසාබ නම්: නැබෙන් යට දණමඬලෙන් මතු.

ජාතං: එහි හටගත්.

ගණ්ඨ නම්: යම්කිසි ගවෙකි.

රුහිත නම්: යම්කිසි වණයෙකි.

අනපලොකෙත්වා: නො පිළිවිසෑ.

සධිස නම්: හික්කුණි සධිස තෙමේ කියනු ලැබේ.

ගණ නම්: බොහෝ මෙහෙණේ කියනු ලැබෙත්.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසනෙක් නො වෙයි. දුෂණය කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධිං: එක් වෑ;

එකෙනෙක්: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වේ.

පාචිත්තිය පාළු තිත්තූනිවිභවෙනා

භික්ෂුනී ආණාපෙනී ආපතනී දුක්ඛටසස, භික්ඛන ආපතනී පාචිත්තියසස,
 ඵාලෙහීනී ආණාපෙනී ආපතනී දුක්ඛටසස, ඵාලිනෙ ආපතනී පාචිත්තියසස,
 ධොවනී ආණාපෙනී ආපතනී දුක්ඛටසස, ධොවිනෙ¹ ආපතනී පාචිත්තියසස,
 ආලිමපානී ආණාපෙනී ආපතනී දුක්ඛටසස, ලිනෙ² ආපතනී පාචිත්තියසස,
 ඛන්ධාහීනී ආණාපෙනී ආපතනී දුක්ඛටසස, ඛදෙධි ආපතනී පාචිත්තියසස,
 මොවෙහීනී ආණාපෙනී ආපතනී දුක්ඛටසස, මුඛෙන ආපතනී පාචිත්තියසස.

අනාපකතී: අපලොකෙත්ථා හෙදපෙනී ච: ඵාලාපෙනී ච
 ධොවාපෙනී ච ආලිමපාපෙනී ච ඛන්ධාපෙනී ච මොවාපෙනී ච, යා
 කාචී විඤ්ඤ දුතිඨිකා³ මහානී, උම්මිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායානී.

දසමඝිකධාපද.

ආරාමවග්ගො ඡට්ඨො:

කඤ්ඤාදානා:

ආරාමකෙසාස වණ්ඨි ව — භුක්ඤ්ඤාස කුලම්චජරී,
 වසසපචාරණොවාද — දෙව ධම්මා පසාමෙන වානී.

1. ධොතෙ - සතා;
 2. ආලිතෙත - සතා,
 3. දුභියා - සතා.

'බ්‍රහ්මය' අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බුන් කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'පළව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පැළුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'දෙව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'ආලෙපනය කරව'යි. අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ආලෙපනය කළ කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'බ්‍රහ්මය' අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බැඳි කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'මුදව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මිදුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වේ

පිළිවිසැ බ්‍රහ්මයා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ ආලෙප කරවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ යම්කිසි නුවණැති දෙවැන්නක් වේ නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවට... ආදිකමමීකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ඡන්ද ආරාම වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

ආරාම යැ අකෙසාස යැ චන්දිකත යැ භුඤ්ජන යැ කුල-
මච්ඡරී යැ විසාස යැ පචාරණ යැ ඕවාද යැ දෙව ධම්ම යැ පසාම-
යෙන් දූ යි වර්ග වේ.

4. 7. 1

පදමසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනො අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන භමයෙන භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙතති. සා පිණ්ඩාය වරති.¹ මනුස්සා එවමාභංගු: දෙථ අයතාය භික්ඛං ගරුභාරා² අයතාති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාලෙතති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසෙතති”³ති. අසෙසාගුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං වියන්තානං විපාලෙතනානං, යා තා භික්ඛුනියො අසුච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාලෙතති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසෙතති”⁴ති, -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙතති. සච්චං භගවා. විගර්භි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසෙතති, නොතං භික්ඛවෙ අපසන්තනානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තා;

“යා පන භික්ඛුනී ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙයා පාවිකිය”⁵තති,

2. යා පතාති යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අජෙඤ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ගබ්භිනී නාම: ආපත්තසත්තා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙයාති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසෙතීති ගණං වා ආචාරීනිං වා පත්තං වා විචරං වා පරියෙයති සීමං වා සම්මනනති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤාත්තියා දුක්ඛට්ඨං ද්වීති කම්මවාචාහි දුක්ඛට්ඨා, කම්මවාචා පරියොසානො උජ්ඣායාය ආපත්ති පාවිකියස්ස. ගණස්ස ච ආචරීනියා ච ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස⁶.

ගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාවිකියස්ස⁷. ගබ්භිනියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ගබ්භිනියා අගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපත්ති.

අගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අගබ්භිනියා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අගබ්භිනියා අගබ්භිනී සඤ්ඤා අනාපත්ති.

1. තා පිණ්ඩාය වරතති - සිච්චා සිච්චා
 2. ගරුගභා-සතා.
 3. පාවිකියස්ස-සිච්චා සිච්චා
 4. දුක්ඛට්ඨස්ස-සිච්චා සිච්චා

4. 7. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනෙපිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගැබිනිය උපසපත් කරවත්. ඕනොමෝ පිටු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කීහු: ආයතීචච පිටු දෙවු, ආර්යා නොමෝ ගැබ්බර ඇත්තී යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුහු ද?”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුහු ද?”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවත් ද?”යි. සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගැබිනියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ”යි.

2. යා පන: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ගබ්හිනී නම්: පිළිසිදගත් දරු ඇත්ති කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවන්නේ යැ.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරියක හෝ පාත්‍රය හෝ සිටුරක් හෝ පොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියෙතෑ උවද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ගැබිනිය කෙරෙහි ගැබිනිසන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගැබිනිය කෙරෙහි වීමකි ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගැබිනිය කෙරෙහි නො ගැබිනි සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

නො ගැබිනිය කෙරෙහි ගැබිනිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබිනිය කෙරෙහි වීමකි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබිනිය කෙරෙහි නො ගැබිනිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාර්ශ්වයපාළි භික්ෂුනිවහමෙතා

6. අනාපතී: ගඛිනිං අගඛිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අගඛිනීං අගඛිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති උච්චන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පටමසිකඛාපදං.

4. 7. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවඪී නිදනං - තෙන මො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පායනතී. වුට්ඨාපෙතතී. යා පිණ්ඩාය වරති¹. මනුෂ්ඨා ඵවමාහංසු ඉදං අයාය භිංඛං සදුකිසිකා අයාති. මනුෂ්ඨා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො පායනතී. වුට්ඨාපෙත්ඤ්ඤානතී"ති. අනෙත්ඤ්ඤා මො භික්ෂුනියො තෙසං මනුෂ්ඨානං උජ්ඣායත්ඤ්ඤානං වියනත්ඤ්ඤානං විපාවෙනත්ඤ්ඤානං. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨනං -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී, "කථං හි නාම භික්ෂුනියො පායනතී. වුට්ඨාපෙත්ඤ්ඤානතී"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො පායනතී. වුට්ඨාපෙතතීති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො පායනතී. වුට්ඨාපෙත්ඤ්ඤානතී. තෙන භිංඛවෙ අපට්ඨනත්ඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තී:

"යා පන භික්ෂුනී පායනතී. වුට්ඨාපෙයා පාර්ශ්වය"නතී.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසථී. අනෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

පායනතී නාම: මාතා වා හොති ධාතී වා.²

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙත්ඤ්ඤානතී ගණං වා ආචාරීනී. වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති සීමං. වා සමුත්තනති ආපතති දුක්ඛට්ඨං. සදුකියා දුක්ඛට්ඨං දුට්ඨි කම්මවාචාති දුක්ඛවා, කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපතති පාර්ශ්වයස්ස, ගණස්ස ච ආචාරීනීයා ච ආපතති දුක්ඛට්ඨං.

පායනතීයා පායනතීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපතති පාර්ශ්වයස්ස. පායනතීයා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපතති දුක්ඛට්ඨං. පායනතීයා අපායනතීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපතති.

1. තා පිණ්ඩාය වරතී-සීලු සීලුභි
2. මාතා වා හොතු ධාතී වා-මජ්ඣ.

6. ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, නො ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට.. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අලමු සිකපද යි.

4. 7. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවති. ඕතොමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කිහු. 'ආර්යාවට පිඬු දෙවු, ආර්යා නොමෝ දෙවැන්නකු ඇත්තී' යැ යි. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තියක උපසපන් කරවුහු ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද" යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පායනභී නම: මව හෝ වෙයි, කිරිමව හෝ වෙයි.

වුධ්ධාලෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නොම් යි ගණයා හෝ ඇප්රක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ පෙයා නම්, සීමාව දෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හදප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියකැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්ර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි වීමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිනොපොවන්තියන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පාච්ඤායාමය පාළු භික්ෂුනීවීභවෙයා

අපායනථියා පායනථියඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසස. අපායනථියා චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටසස, අපායනථියා අපායනථියඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: පායනථියා අපායනථියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, අපායනථියා අපායනථියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසිකඛාපදං

4. 7. 3

තතියසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදානං - තෙන චො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනති, තා බාලා භොනථී අබ්බතො. න ජානනති කප්පයං වා අකප්පයං වා. යා තා භික්ෂුනීයො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ටීයසති විපා-චෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනීයො දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනති"ති -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනති. සච්චං හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිඤ්ඤා ධම්මං කථං කඤ්ඤා භික්ෂු ආමනොසි "අනුජානාමි භික්ඛවෙ සිකඛමානාය දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දතං". එවඤ්ඤා පත් භික්ඛවෙ දතඛො, තාය සිකඛමානාය සඛං උපසඤ්ඤාමිඤ්ඤා එකං උත්තරාසඛං කච්චො භික්ෂුනීනං පාදො වඤ්ඤා උක්ඛවීකං නිසිද්ධො අඤ්ඤා ලිම්පඤ්ඤා භෙඤ්ඤා එවමඤ්ඤා වචනීයො, අභං අයො ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය සිකඛමානා සඛං දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතඛො, තතියමි යාවිතඛො, බ්බතොය භික්ෂුනීයා පච්චලාය සඛො ඤාපෙනචෙඛො.

2. සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛො, අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය සිකඛමානා සඛං දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං යාවති, යදි සඛොස්ස පනකලලං සඛො ඉත්තනාමාය සිකඛමානාය දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දදෙයා, එසා ඤානති.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්තී සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි කිරි නො පොවන්තී සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

කිරිපොවන්තිය කිරි නො පොවන්තී සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, කිරි නො පොවන්තිය කිරි නො පොවන්තී සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 7. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි චනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කූපය හෝ නො කූපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවනු ද"යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවන් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දහමි කපා කොට හික්මුණු ඇමැතු යේක. 'මහණෙනි, හික්මනුවට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි'. මෙසේ ද චනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ හික්මනුව විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැබූ උතුරු සහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආයතීවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය සඛ්‍යයාගෙන් යදිමි යි. දෙවනවටද යැදිය යුතු යැ. තෙවන වටද යැදිය යුතු යි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඛ්‍යයාව පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාත්ති යි.

පාරික්ෂණය පිළිබඳව විකල්ප විකල්ප

සුභාසු මෙ අයෙකු සමඟ, අය. ඉන්ද්‍රියානු අයෙකු සිසුවානා සංඝ. දෙව වසරකට පසු ධර්මය සිසුවානා සමඟ, සමඟ ඉන්ද්‍රියානු සිසුවානා දෙව වසරකට පසු ධර්මය සිසුවානා සමඟ. දෙව. සසා අයෙකු බමන ඉන්ද්‍රියානු සිසුවානා දෙව වසරකට පසු ධර්මය සිසුවානා සමඟ, සා සුභාසු, සසා නාමය සා සාසය. දින සංඝන ඉන්ද්‍රියානු සිසුවානා දෙව වසරකට පසු ධර්මය සිසුවානා සමඟ, බමන සමඟ නමා සුභා ඵලය. ධර්මය.

සා සිසුවානා ඵල. වදනේ වනාහි: පාණානිපානා වෙරමන. දෙව වසරකට පසු ධර්මය සමඟ. අදිනාදනා වෙරමන. දෙව වසරකට පසු ධර්මය සමඟ. අනුභවය වෙරමන. දෙව වසරකට පසු ධර්මය සමඟ. මුසාවාද වෙරමන. දෙව වසරකට පසු ධර්මය සමඟ. සුරාමෙරය මරණය වෙරමන. දෙව වසරකට පසු ධර්මය සමඟ. වීකාලභොජනා වෙරමන. දෙව වසරකට පසු ධර්මය සමඟ. අඵ වෙර මහවා නා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුගරතා -ප- ඵලය පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉම. සිසුවානා උද්භවය:

“සා පන භික්ෂුනී දෙව වසරකට පසු ධර්මය අනිකම්බසිකම්බ. සිසුවානා. මුඛයාසය පාරික්ෂණය”නම්.

3. සා පනානි: සා යාදියා -ප- භික්ෂුනී: -ප- අය. ඉමසම්. අනෙ අධිපතනා භික්ෂුනී.

දෙව වසරකට පසු: දෙව සංවච්ඡරානි.

අනිකම්බසිකම්බ නාම: සිසුවා වා න දින සංඝන, දින සංඝන වා සිසුවා සුභාසු.

මුඛයාසයානි: උපසම්පාදය.

මුඛයාසයානීනි ගණ. වා ආචරිනි. වා පන. වා වීචර. වා පරියෙසනි, සිම. වා සමමනනි ආපනි දුකකට. සුභාසු. දුකකට. දුකකට. කමමවාචානි දුකකට, කමමවාචාපරියෙසන උපසම්පාදය ආපනි පාරික්ෂණය. ගණන ව ආචරිනියා ව ආපනි දුකකට.

1. අනිකම්බසිකම්බ - මරණ

ආර්යාවෙන්, සඛක තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛකයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදියි. සඛක තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තෝ නම් ඔ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්තෝ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සඛකයා විසින් මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛකයාහට රුස්තෝ යැ. එහෙයින් නිහඬියහ. මෙය මෙසේ දරමි''යි.

ඒ හික්මනු තොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. පණ්ඩායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අධිනාදනින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අටුම්සරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මුසවායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මදයට හා ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. විකල් බොජුතෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍රී වෙමි” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්මුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

දො වය්‍යානි: දැවුරුද්දක්;

අසිකම්මසිකං නම්: සික හෝ නො දෙන ලද්දී වෙයි. දෙන ලද සික කිපියා හෝ වෙයි.

වුඛියාපෙණා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අප්තියෙන් දුකුළා වෙයි, දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණට පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් මේ.

පාචිතියපාළි භික්ඛුනිච්චබෙයා

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපතති පාචිතියසංඝයං. ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපතති පාචිතියසංඝයං. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපතති පාචිතියසංඝයං.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨං. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛට්ඨං. අධම්මකමෙම, අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨං.

අනාපතති: දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති, උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමේකායානි.

තතියසිකඛාපදං

4. 7. 4

වතුසුසිකඛාපදං.

1. සාවතී නිදනං - නෙන ඛො පග සමයෙන භික්ඛුනියො දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සඛෙඤ්ඤා අසමමතං වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො එවමානංසු: "එඵ සිකඛමානා ඉමං ජානාඵ, ඉමං දෙඵ, ඉමං ආහරඵ, ඉමීනා අසො, ඉමං කප්පියං කරොඵා"ති. තා එවමානංසු: "න මයං අයො සිකඛමානා භික්ඛුනියො මය"නති. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උඤ්ඤායනති වීයනති වීපාවෙතී: "කඵං හි නාම භික්ඛුනියො දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සඛෙඤ්ඤා අසමමතං වුට්ඨාපෙසසනතීති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සඛෙඤ්ඤා අසමමතං වුට්ඨාපෙතීති. සච්චං හචො. වීගරහි බුද්ධො හචො. -පෙ- කඵං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සංසෙන අසමමතං වුට්ඨාපෙසසනතී. නෙනං භික්ඛවෙ, අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- වීගරහිතො ධම්මං කඵං කප්පා භික්ඛු ආමණොසී. "අනුජානාමී භික්ඛවෙ, දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨානසමමුච්ඡිං -දතුං" එවසඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ, දුතඛො. තාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සංසං උපසඛකමිතො එකංසං උක්ඛාරාසඛං කඵිතො භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතො උක්ඛවීතං නිසීදිතො අඤ්ඤාලිච්චඤ්ඤාහෙනො එවමස වචනියො: අහං අයො ඉසුසනාමා ඉසුසනාමාය අයතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං, සිකඛමානා සඛං වුට්ඨානසමමුච්ඡිං යාවාමීති. දුතියමෙ පාවිතඛො තතියමෙ පාවිතඛො. බාහතාය භික්ඛුනියා පච්චදාය සංසො ඤ්ඤපතඛෙඛො.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම් සංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පච්ඡි ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පච්ඡි ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම් සංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පච්ඡි ඇවැත් වේ.

අධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සික්මනුවක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 7. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපන් කරවත්. මෙහෙණේ මෙසේ කීහු: “එවු භික්මනුවෙනි, මෙය දැනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙන එවු, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවු” යයි. ඔහු මෙසේ කීහු: “ආර්යාවෙනි, අපි භික්මනුවෝ නො වමිහ. අපි මෙහෙණේ වමිහ”යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිය වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඹුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපන් කරවුහු ද?”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපන් කරවද්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. මහණෙනි, දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති ඒ භික්මනුව විසින් සඛ්ඛයා වෙත එළැඹූ උතුරු සහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලුයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙතම ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්මනු වූ මෙතම ඇති මම සඛ්ඛයාගෙන් වුට්ඨාන-සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛ්ඛ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. සුඤ්ඤානු මෙ අයො සඤ්ඤා අයං ඉක්කමාමා ඉක්කමාමාය අයාය දෙව වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සඤ්ඤා වුට්ඨානසමමුක්ඛිං යාවනී, යදි සඤ්ඤාස පතකකඤ්ඤං සඤ්ඤා ඉක්කමාමාය දෙව වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්ඛිං දදෙයා, එසා ඤාතී.

3. සුඤ්ඤානු මෙ අයො සඤ්ඤා අයං ඉක්කමාමා ඉක්කමාමාය අයාය දෙව වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සඤ්ඤා වුට්ඨානසමමුක්ඛිං යාවනී, සඤ්ඤා ඉක්කමාමාය දෙව වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්ඛිං දෙතී. යසසා අයාය ඛමනි ඉක්කමාමාය දෙව වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්ඛිංයා දනං. සා තුඤ්ඤාස, යසසා නකඛමනී සා භාසෙයා. දිනා සඤ්ඤාන ඉක්කමාමාය දෙව වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්ඛිං. ඛමනී සඤ්ඤාස තඤ්ඤා තුඤ්ඤා, එවමෙනං ධාරයාමීති.

අඵ ඤා භගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාසදං උද්දිසතතු;

“යා පන භික්ෂුනී දෙව වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සංසෙන අසමමතං වුට්ඨාපෙයා පාච්ඤාය”තී.

3. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීතී: -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤා අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ෂුනීතී.

දෙව වසානානීතී: දෙව සංවච්ඡරානී.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා.

අසමමතා නාම: ඤාතී දුතියෙන කචෙමන වුට්ඨානසමමුක්ඛි න දිනා භොතී.

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමීතී ගණං වා ආචරීතීං වා පතං වා ඵ්ඵරං වා පරියෙසනී සීමං වා සමමනනනී ආපනනී දුක්ඛාපයං. ඤාතීයා දුක්ඛං. ද්විභි කුච්චවාචාහි දුක්ඛවා. කම්මවාචා පරියොසානෙ උපච්ඤායාය ආපනනී පාච්ඤායසං. ගණසං ව ආචරීතීයා ව ආපනනී දුක්ඛාපයං.

2. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති මේ හික්වනු නොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්වනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාතී යැ.

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති මේ හික්වනු නොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. සඛ්‍ය තෙමේ දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්වනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙයි. දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්වනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්වනුවට සඛ්‍යයා විසින් වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ, සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිසි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් උහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඛ්‍යයා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්වනුවක උපසපන් කරවා නම් පවිත් වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්වුනි ... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි.

දෙම වසසානි: දැවුරුද්දක්.

සික්ඛිකසික්ඛා නම: සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇත්තී යැ.

අසම්මතා නම: ඥප්ති ද්විතීය කම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලද්දවා වෙයි.

වුට්ඨාසෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්පක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්ප මෙහණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තය පාළු හිතවුන් විභවෙන

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තයසං. ධම්මකමෙම වෙමතිකා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තයසං. ධම්මකමෙම අධම්මකමම සඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තයසං.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවසං. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛවසං. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවසං.

අනාපතති: දෙව වසානාති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛි සිකඛමානං සංසෙන සමෙතං පුට්ඨාපෙති, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදි-කමච්ඡායාති.

වතුප්පසිකඛාපදං.

4. 7. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවන්තී නිදනං - නෙන බො පන සමයෙන හිතවුන්තියො උනද්ධාදසවසං. ගිහිගතං පුට්ඨාපෙනති. නා අකඛමා හොනති සිතසං උණහංස ජීසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමෙසංසානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරිච්ඡානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඛරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොනති.

යා නා හිතවුන්තියො අපීච්ජා -පෙ- නා උප්පායනති ඛොනති චිපාවෙනති: "කථං හි නාම හිතවුන්තියො උනද්ධාදසවසං. ගිහිගතං පුට්ඨාපෙසංසනති" ති -පෙ- සච්චං කිර හිකඛවෙ, හිතවුන්තියො උනද්ධාදසවසං. ගිහිගතං පුට්ඨාපෙසංසනති. සච්චං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිකඛවෙ, හිතවුන්තියො උනද්ධාදසවසං. ගිහිගතං පුට්ඨාපෙසංසනති. උනද්ධාදසවසං හි හිකඛවෙ, ගිහිගතං අකඛමා හොනති සිතසං උණහංස ජීසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමෙසංසානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරිච්ඡානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඛරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොනති. ද්ධාදසවසං ව බො හිකඛවෙ, ගිහිගතං බමා හොනති සිතසං උණහංස ජීසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමෙසංසානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරිච්ඡානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඛරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොනති. නෙනං හිකඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය --පෙ-- ඵවඤ්ච පන හිකඛවෙ හිතවුන්තියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසග්ගං:

- 1. තිබ්බානං - මජ්ඣං,
- 2. අනධිවාසකජාතිකා, -මජ්ඣං,
- 3. උනද්ධාදසවසං - මජ්ඣං.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදුරුළු දහමිහි හික්වුණු සිංහ ඇති සභ්භයා විසින් සම්මත කරන ලද හික්වනු වන උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාචං ... ආදිකමුඛිකාචං ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 7. 5.

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. ඩාහාමාසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දා පහස ද දුබ්බි දුච්ඡා වදන්මග ද සිරිටි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනාවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවුනු ද? යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුදෙළොස් වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියා වූ වෙයි. ඩාහාමාසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දා පහස ද දුබ්බි දුච්ඡා වදන්මග ද සිරිටි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනාවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුලුවූවා වෙයි. මහණෙනි, දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස සිහිය හැකියා ද වෙයි. ඩාහාමාසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දා පහස ද දුබ්බි දුච්ඡා වදන්මග ද සිරිටි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනාවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු ඉවසන සුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිකතිය පාළු භික්ෂුනී විභවෙනා

“යා පන භික්ෂුනී උනදාදසමසං ගිහිගතං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාචිකතිය” නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමස්ථී. අපෙඤ්ඤාදිපෙපතා භික්ෂුනීනි.

උනදාදසමසං නාම: අපෙඤ්ඤාදසමසං.

ගිහිගතං නාම: පුරිසනිකරගතං වුච්චති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමීති ගණං වා ආචරීනිං වා පතං වා චීවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමමනනති ආපනති දුක්ඛං සං, ඤාතියා දුක්ඛං දුච්චි කමමවාචාති දුක්ඛං, කමමවාචාපරියොසානො උපරිකායාය ආපනති පාචිකතියසං, ගණසං ච ආචරීනියා ච ආපනති දුක්ඛං සං.

උනදාදසමසං උනදාදසමසං සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිකතියසං. උනදාදසමසං වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති දුක්ඛං සං. උනදාදසමසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපනති.

පරිපුණ්ණදාදසමසං උනදාදසමසං සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛං සං. පරිපුණ්ණදාදසමසං වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛං සං. පරිපුණ්ණදාදසමසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනදාදසමසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති පරිපුණ්ණදාදසමසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උමිකාරිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පඤ්චමසිකමාපදං.

4. 7. 6

ඡට්ඨසිකමාපදං

1. සාවඤ්චිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො පරිපුණ්ණදාදසමසං ගිහිගතං දො වසනාති ඡස්ස ධම්මස්ස අභිකම්ම සිකං වුට්ඨාපෙතති. තා බාලා ගොනති අබ්‍යන්තං, න ජානනති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනීයො අඤ්චන්තං -පෙ-

“යම් මෙහෙණක් උනුදෙළොස්වස් ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ”යි.

3. යා පත: යම්, යමබදු... හිතකුති... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

උනනආදසවයසා නම: නො පත් දෙළොස්වස් ඇතියා.

ගිහිගතා නම: පිරිමතියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මිඛ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හද්ඛියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස් වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 7. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්වුණු සිම ඇති, පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවති. ඕනු නො අනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ...

පාරික්ෂකයාගේ භීෂණය

තා උපකාරයෙන් භීෂණය වියාලියා: “කථා භීෂණය භීෂණය පරිපූර්ණයාදසවසා ගිහිගතා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු අසිකන්තසිකා වුට්ඨාපෙසසනාති” ති-පෙ-සවට කිර භීෂණය, භීෂණය පරිපූර්ණයාදසවසා ගිහිගතා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු අසිකන්ත-සිකා වුට්ඨාපෙසනාති සවට හගවා, විගරහි බුද්ධා හගවා, -පෙ-කථා භීෂණය භීෂණය, භීෂණය පරිපූර්ණයාදසවසා ගිහිගතා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු අසිකන්තසිකා වුට්ඨාපෙසසනාති. තෙතා භීෂණය, අපසසනානා වා පසාදස -පෙ- විගරහිනා ධම්මා කථා කථා භීෂණය ආමනෙතසි. “අනුජානාමී භීෂණය, පරිපූර්ණයාදස-වසානිය ගිහිගතා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු සිකාසමමුති දතා” එවසනි පන භීෂණය, දතානා: තා පරිපූර්ණයාදසවසානිය ගිහිගතා සභා උපසභිකන්තා එකාසා උත්තරාසභා කථනා භීෂණය පාදෙ වසනි උකභිකා නිසිදිනා අභුලිමපනනෙතා එවසන වටනියා: අහා අයා ඉක්කාමා ඉක්කාමා අයා පරිපූර්ණයාදසවසා ගිහිගතා සභා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු සිකා සමමුති-යාවනි. දුතියම පාරික්ෂකා - තනියම පාරික්ෂකා - බසනාය භීෂණය පරිපූර්ණය සභා භුජනෙතා.

2. පුණාකු මේ අයා සභා අයා ඉක්කාමා ඉක්කාමා අයා පරිපූර්ණයාදසවසා ගිහිගතා සභා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු සිකාසමමුති යාවනි. යදි සංඝා පනතලා සංඝා ඉක්කාමා පරිපූර්ණයාදසවසානිය ගිහිගතා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු සිකාසමමුති දෙයා. එසා භුක්ත.

පුණාකු මේ අයා සභා අයා ඉක්කාමා ඉක්කාමා අයා පරිපූර්ණයාදසවසා ගිහිගතා සභා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු සිකාසමමුති යාවනි. සභා ඉක්කාමා පරිපූර්ණ-යාදසවසානිය ගිහිගතා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු සිකාසමමුති-දෙති, සභා අයා බමනි ඉක්කාමා පරිපූර්ණයාදසවසානිය ගිහිගතා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු සිකාසමමුති යා දනා. සා කුණාසා, සභා නකමනි සා භාසෙයා. දිනා සංඝන ඉක්කාමා පරිපූර්ණයාදසවසානිය ගිහිගතා දෙව වසානි ජසු ධම්මසු සිකාසමමුති. බමනි සභාසා තසා කුණා. එවසන-ධාරයානි.

ඔහු ලබු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි නො හික්වුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි නො හික්වුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි නො හික්වුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස ගෝ නො වෙයි ... ගරභා දහමි කපා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනු-දැනීමි’යි. මෙසේ - ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක විසින් සධසයා වෙත එළැඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උළුයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙහි, මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෙ සධසයා ගෙන් දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදීමි යි. දෙවන වටදු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සධස තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙහි, සධස තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ සධසයාගෙන් දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය යදීයි. ඉදින් සධසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය දෙන්නේ යැ, මේ ඥප්ති යැ.

ආර්යාවෙහි, සධස තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ සධසයාගෙන් දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය යදීයි. සධස තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඕනොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්තේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ සධසයා විසින් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාට රුස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමියි.

පාචිත්තිය සාළි භික්ඛුනිච්චිතඥයා

සා පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා ගිභිගතා ඵවං වදෙහිති වසනධ්මා: පාණාතිපාතා වෙරමණිං දෙව වසසානි අච්චිකාමසමාදනං සමාදියාමී -පෙ- විකාලභොජනා වෙරමණිං දෙව වසසානි අච්චිකාමසමාදනං සමාදියාමීති. අථ ඛො භගවා නා භික්ඛුනියො අනොකපරියායෙන විගරහිතො දුභරතාය -පෙ- ඵවණ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු:

“සා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං ගිභිගතං දෙව වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමසමී අපඤ්ච අධිපෙපතා භික්ඛුනිති.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා නාම: පනද්වාදසවසසා.

ගිභිගතා නාම: පුරිසන්තාරගතා වුට්චති.

දෙව වසසානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

අසික්ඛිතසික්ඛා නාම: සික්ඛං වා හ දින්නා පොති. දින්නා වා සික්ඛං කුපිතා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසමපාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආචරිතිං වා පනතං වා විචරං වා පරියෙසති. ඕමං වා සමමන්තති. ආපඤ්ච දුක්ඛට්ඨසං. ඤාණියා දුක්ඛට්ඨං. දච්චි කම්මවාචාභි දුක්ඛට්ඨං. කම්මවාචාපරියොයායෙන උපඤ්චායාය ආපඤ්ච පාචිත්තියං. ගණසංච ආචරිතියා ව ආපඤ්ච දුක්ඛට්ඨසං.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපඤ්ච පාචිත්තියං. ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපඤ්ච පාචිත්තියං. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපඤ්ච පාචිත්තියං.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙමසඤ්ඤා! ආපඤ්ච දුක්ඛට්ඨසං. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපඤ්ච දුක්ඛට්ඨසං. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙමසඤ්ඤා ආපඤ්ච දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපඤ්ච: පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං ගිභිගතං දෙව වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙති උච්චිත්තියාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

ඡධ්මසික්ඛාපදං.

1. ධම්මකමෙම සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති - මහං.

පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ ඔ නොමෝ මෙසේ කියව සි කිය යුක්තී යැ. දෙවසක් පණිවායෙන් වැළකීම නො ඉක්ම වියයුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමිසි. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිති... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිති නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු . . . හික්මුනි. . . මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පරිපුණණදවාදසවය්‍යා නම්: පැමිණි දොළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගභා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දො වය්‍යාති: දැවුරුද්දක්.

අසිකම්මසිකම්මා නම්: ශික්ඛාව නො දෙන ලද්දී හෝ වෙයි; දෙන ලද ශික්ඛාව කොපා වුවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ සිවුරක් හෝ සෙය්‍යා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඝ්‍රාන්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකමවදුනින් දෙ දුකුළා වෙයි. කම්වදුන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරමෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්මයෙහි අධම්කම්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිති හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්තමසිකඛාපදං.

1. සාවච්ඡි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසං ගීහීගතං දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛං සමෙතන අසමනං වුට්ඨාපෙනතී. භික්ඛුනියො එවමාහංසු: "එච්ඡි සිකඛමානා, ඉමං ජාතාරි, ඉමං දෙච්ඡි, ඉමං ආහරච්ඡි, ඉමිනා අප්පො, ඉමං කසීයං කරොථා"තී. තා එවමාහංසු: න මයං අයො සිකඛමානා. භික්ඛුනියො මයනතී.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසීච්ඡා -ථෙ- තා උප්පායනාච්ඡි ඛියනතී විපාචෙතතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසං ගීහීගතං දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛං සමෙතන අසමනං වුට්ඨාපෙනසනතී"ති -ථෙ- යච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසං ගීහීගතං දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛං සමෙතන අසමනං වුට්ඨාපෙනසනතීති. -ථෙ- සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -ථෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසං ගීහීගතං දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛං සමෙතන අසමනං වුට්ඨාපෙනතීති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානාං වා පසාදය -ථෙ- වීගරහිතා ධමො කථං කථා භික්ඛු ආමනොතසි. "අනුජාතාච්ඡි භික්ඛවෙ, පරිපුණ්ණදාදසවසං ගීහීගතාය දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසමමුතී දඤං". එවංසො පන භික්ඛවෙ දනඛො: තාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගීහීගතාය දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛාය සඛං උපසච්චාච්ඡි ඵකංසං උතාරංසඛං කරිතා භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣිතා උතඤ්චිතං නිසීදිතා අඤ්චිමපගතහෙතා එවමස වචනියො: අහං අයො ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගීහීගතා දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛා සඛං වුට්ඨානසමමුතී යාවතී. දුතියමි යාවනඛො - තතියමි යාවනඛො - ඛානාය භික්ඛුනියා පච්චිලාය සමෙතා ඤාපෙනඛො.

3. සුභාතු මෙ අයො සමෙතා අයං ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණ දාදසවසං ගීහීගතා දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛං සඛං වුට්ඨානසමමුතී යාවතී. යදි සඛංස පතංකලං සමෙතා ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණ දාදසවසං ගීහීගතාය දො වසානානි ඡසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසමමුතී දදෙයා එසා ඤාතී.

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සබ්බසා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත්. හික්මුණු මෙසේ කීහු: "එවු හික්මනුවෙනි, මෙය දනිවු. මෙය දෙවු. මෙය ගෙන එවු. මෙයින් ප්‍රයොජන යැ. මෙය කැපකරවු" යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණෝ වමහ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සබ්බසා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුණු ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සබ්බසා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ, භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සබ්බසා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසංගයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දූහැමී කරා කොට මහණුන් ඇමතුයෙක. 'මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට වුටයාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි' යි. මෙසේ ද මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ ඇය විසින් සබ්බසා වෙත එළැඹූ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උඵලයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේයැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු 3ට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ මෙනම් ඇති මම සබ්බසාගෙන් වුටයාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සබ්බ තෙමේ දන්විය යුත්තේ ය.

3. ආර්යාවෙනි, සබ්බ තෙමේ මවදන් අසාවා: මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සබ්බසාගෙන් වුටයාන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සබ්බසාහට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ මෙනම් ඇත්තියට වුටයාන සම්මුතිය දන්නේය. මේ ඥප්ති යැ.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙතො

සුඤ්ඤානං මෙ අයොස සංඛේතො අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයොස පරිපුණ්ණදොදසවසංඝා ගිභීගතො දොව වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිතසිකංඛා සංඛං වුට්ඨානාසමුත්තිං යාවති. සංඛේතො ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණදොදසවසංඝාය ගිභීගතොය දොව වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිතසිකංඛාය වුට්ඨානාසමුත්තිං දෙනී, යසංඝා අයොස ඔමති ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණදොදසවසංඝාය ගිභීගතොය දොව වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිතසිකංඛාය වුට්ඨානාසමුත්තියා දනං, සා තුඤ්ඤාසංඝං, යසංඝා නාකංඛති සා භාගෙයො. දිනනා සංඛේතො ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණදොදසවසංඝාය ගිභීගතොය දොව වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිතසිකංඛාය වුට්ඨානාසමුත්ති. ඔමති සංඛේතො තපො තුඤ්ඤානං ධාරයාමීති.

අථ ඔවා භගවා තා භික්ඛුනීයො අනෙකපරියායෙන වීරෙහිත්වා දුභරතොස -පෙ- ඵවාඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකංඛපදං උදදියන්තො :

“යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණදොදසවසංඝං ගිභීගතං දොව වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිතසිකංඛං සංඛේතො අසමමතං වුට්ඨාපෙයො පාච්ඤාය”භානී.

4. යා පනානී: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීනී: -පෙ- අයං ඉමසංඝං අනෙක අධිපෙතො භික්ඛුනීනී.

පරිපුණ්ණදොදසවසංඝා නාම: පහණදොදසවසංඝා.

ගිභීගතා නාම: පුරිසනතරගතා වුට්ඨනී.

දොව වසානානී: දොව සංවච්ඡරානී.

සිකතිතසිකංඛා නාම: ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිතසිකංඛා.

අසමමතා නාම: ඤානදුතියෙන කමෙමන වුට්ඨානාසමුත්ති නා දිනනා භොනී.

වුට්ඨාපෙයොනී: උපසම්පාදෙයො.

වුට්ඨාපෙයොනීති ගණං වා ආචරිතීං වා පහනං වා වීචරං වා පරි-
ශයසනී, සීමං වා සමමනනනී ආපසානි දුක්ඛංඝං. ඤානියා දුක්ඛංඝං
දවීති කමෙමනානී දුක්ඛංඝං. කමෙමනානීපරියොසානෙන උපසම්පාදොය
ආපසානි පාච්ඤායසංඝං. ගණසංඝං ව ආචරිතීයා ච ආපසානි දුක්ඛංඝං.

ආර්යාවෙනි, සබ්බ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව තෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සබ්බයාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදීයි. සබ්බ තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සබ්බයා විසින් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සබ්බයාට රුස්නේය. එහෙයින් නිහඩියහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිබ ඇති සාසනා ඵසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවානම් පවිතිවේ” යයි.

4. යා පත: යම්, යම්බදු...හික්වුහි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහිලා අදහස්කරන ලද හික්වුණි යි.

සමිපුණණද්වාදසවසයා නම: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම: පිරිමනියක්හු අතරට ගියා කීයහු ලැබෙයි.

දෙව වසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකඛිතසිකඛා නම: සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිබ ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම: ඤාතිදුතියකම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය භනා දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කරවා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිකයෙන් දුකුලා වෙයි. දොකම්වදුතින් දුකුලා දෙකක් වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උඩද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපරට ද දුකුලා ඇවැත් වේ.

පාර්තීයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤාච්ච චුට්ඨාපෙතී ආපනනි පාර්තීයසසා,
ධම්මකමෙම වෙමනිකා චුට්ඨාපෙතී ආපනනි පාර්තීයසසා. ධම්මකමෙම
අධම්මකමමසඤ්ඤා චුට්ඨාපෙතී ආපනනි පාර්තීයසසා.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛට්ඨසා. අධම්ම-
කමෙම වෙමනිකා ආපනනි දුක්ඛට්ඨසා. අධම්මකමෙම අධම්මකමම
සඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛට්ඨසා.

අනාපනති: පරිපුණ්ණද්වාරදසවස්සං ගිභිගතං දොව වස්සානි ඡසු
ධම්මෙසු සිකන්තසිකඛං සඛෙතන සමමනං චුට්ඨාපෙතී, උමමෙතනකාය
-පෙ- ආදිකමමකායාතී.

සසකමසිකඛාපදං.

4. 7. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවච්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤා
භික්ෂුනී සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානි
න අනුග්ගණකාපෙතී. තා බාලා භොනති අබාසනා. න ජානනති
කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා
උඡ්ඡායනති වියසති විපාවොනතී: "කථං හි නාම අයං චුලලනඤ්ඤා
සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානි, න
අනුග්ගණකාපෙසසනී"ති -පෙ- සච්චං කීර හිකඛවෙ, චුලලනඤ්ඤා
භික්ෂුනී සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානි, න
අනුග්ගණකාපෙතීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුදොධා භගවා. -පෙ-
කථං හි නාම හිකඛවෙ චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො
දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානි, න අනුග්ගණකාපෙසසනී.
තෙනං හිකඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ණි පන
හිකඛවෙ, භික්ෂුනියො, ඉමං සිකඛාපදං උද්දියෙතු:

"යා පන භික්ෂුනී සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොව වස්සානි නෙව
අනුග්ගණකානා න අනුග්ගණකාපෙසසා පාර්තීය"නතී.

2. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං
ඉමසනී අපෙස අධිපෙසනා භික්ෂුනීති.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවුන් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවුන් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවුන් වේ.

අධරමකම්යෙහි ධරමකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවුන් වෙයි. අධරමකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවුන් වෙයි. අධරමකර්මයෙහි අධරමකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවුන් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඬ්භයා විසින් සම්මත කරන ලද පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවුන් නැත. උම්මසක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවුන් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 7. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසවයෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ඝුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරෙයි. නො මැ අනුග්‍රහ කරවයි. ඔහු නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලචුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ඝුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ඝුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ නම් නො මැ අනුග්‍රහ කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ඝුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

සහජීවිනී නාම: සද්ධිවිහාරිනී වුච්ඡිති.

වුට්ඨාපෙතොති: උපසම්පාදෙත්වා.

දෙව වසානීති: දෙව සංවච්ඡරානී.

නෙව අනුග්ගණනෙය්‍යාති: න සයං අනුග්ගණනෙය්‍ය උදෙසෙන පරිපුච්ඡාය ඔවාදෙත අනුසාසනියා.

අනුග්ගණනාපෙය්‍යාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙය්‍යා. දෙව වසානී න අනුග්ගණනාසාමී න අනුග්ගණනාපෙසසාමීති ධුරං නිකම්බනමනෙහ ආපක්ඛි පාච්ඤායසස.

අනාපක්ඛි: සති අනාරායෙ පරියෙසිත්වා න ලහති, ගිලානාය ආපදසු උච්චක්ඛිකාය -පෙ- ආදිකම්බකායාති.

අට්ඨමසිකවාපදං.

4. 7. 9

නවමසිකවාපදං

1. සාවජීනීදනං— නෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පච්ඤානීං දෙව වසානී නානුබන්ධනී. තා බාලා භොනතී අබ්‍රාහ්මා න ඡාතනතී කප්පියං වා අකප්පියං වා, යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාලෙනතී: “කථං භි නාම භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පච්ඤානීං දෙව වසානී නානුබන්ධනී”ති. -පෙ- සච්චා කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පච්ඤානීං දෙව වසානී නානුබන්ධනීති. සච්චා හගවා. වීගරහී බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පච්ඤානීං දෙව වසානී නානුබන්ධනී. නෙතං භික්ඛවෙ අසප්පසානානං වා පසාදය -පෙ- ඵච්ඤා පඤ භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී වුට්ඨාපිතං දෙව වසානී නානුබන්ධනියා පාච්ඤාය”නතී.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම් අනෙව අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

සහජීවීන් නම: සඤ්චිභාරීනිය කියනු ලැබෙයි.

වූටයාපෙකා උපසපන් කරවා.

දෙව වසසානි: දැවුරුද්දක්.

නෙව අනුග්ගණෙහසා: කොමෝ උද්දෙසයෙන් පරිපුච්ඡායෙන්. අවවාදයෙන් අනුසාසනායෙන් නො මැ අනුග්ග කරයි.

න අනුග්ගණාපෙසා: මෙරමාහට නො අණවයි. දෙවසක් නො මැ අනුග්ග කරන්නෙමී, අනුග්ග නො කරවන්නෙමී යි ධුර-නික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මක්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 7. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තින්දන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදා මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙති. ඔහු නො දුනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදා මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කරවුණු ද"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදා මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙත් ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදා මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කළහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදක පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

"යම් මෙහෙණක් උපසපන් කැරැවූ උවදා මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරේ නම් පවිති වේ"යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු...හිකුනී...මෝ නොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාරිභෝගික පාලන හිතවුන්ගේ සභාව

3. වූ ව්‍යාපෘතිය: උපසම්පාදිත.

පවත්වන නාම: උපරක්‍ෂා වූවකි.

දෙව වසරකින්: දෙව සංවිච්ඡරානි.

නානුබන්ධනයන්: න උපධිමයය,¹ දෙව වසරක නානු-
බන්ධනයන් වූරු නිකුත්වන මනෙත ආපණ පාරිභෝගික.

අනාපතිය: උපරක්‍ෂා බලා වා හොනි අලප්පි වා,
ගිලානාය, ආපද්‍රු, උලිකකාය -පෙ- ආදිකමකායානි.

නවමසිකතාපද.

4. 7. 10

දසමසිකතාපද.

1. සාවනී නිදනං - තෙන ඔබ පන සමයෙන ජුලලනඤ
හිතවුන් සහජීවිනි වූ ව්‍යාපෘතිය නෙව වූ පකාසෙසි.² න වූ පකාසාපෙසි.
සාමකො අග්ගහෙසි. යා නා හිතවුන්ගේ අසී ව්‍යා -පෙ- නා උපරක්‍ෂානි,
බියනි, විපාවෙනි: “කථං හි නාම අයා ජුලලනඤ සහජීවිනි වූ ව්‍යා-
පෙතා නෙව වූ පකාසෙසසි, න වූ පකාසාපෙසසි, සාමකො අග්ගහෙසි,
සවායං හිතවුන් පසකනතා අසා න ව සාමකො ගණකයා”නි -පෙ-
සාවං කීර හිතවුන්, ජුලලනඤ හිතවුන් සහජීවිනි වූ ව්‍යාපෙතා
නෙව වූ පකාසෙසි, න වූ පකාසාපෙසි, සාමකො අග්ගහෙසිනි. සවං
හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම හිතවුන්,
ජුලලනඤ හිතවුන් සහජීවිනි වූ ව්‍යාපෙතා නෙව වූ පකාසෙසසි,
න වූ පකාසාපෙසසි, සාමකො අග්ගහෙසි. නෙතං හිතවුන් අපසනකා-
නං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන හිතවුන්, හිතවුන්ගේ ඉම-
සිකතාපද. උද්දිසනතු:

“යා පන හිතවුන් සහජීවිනි වූ ව්‍යාපෙතා නෙව වූ පකාසෙසසා න
වූ පකාසාපෙසසා අනාමයො ජපසඤ්චයොජනානිපි පාරිභෝගික”නි.

2. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්: -පෙ- අයං
ඉමසමං අකෙඤ්ච අධිපෙතා හිතවුන්.

1. න සයං උපධිමයය, - මජ්ඣං
2. නෙව වූ පකාසෙසි, න වූ පකාසාපෙසි, - මජ්ඣං

මුට්ඨාසිතං: උපසපත් කරවන ලද.

පවත්නී නම්: උච්ඡා මෙහෙණ කියනු ලැබෙයි.

ඥා වසසානි: දැවුරුද්දක්.

නානුබන්ධයා: උච්චාත් නො කරයි. දෙවසක් උච්චාත් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්කෛපය කළ කෙණෙහි පවති ඇවැත් වේ.

උච්ඡා මෙහෙණ නො දැනුමැතියක හෝ ලජ්ජා නැතියක හෝ වේ නම්, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 7. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිතියක උපසපත් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා යැ. (ගෙනැ යන්නට) මෙරමාහට නො ඇණවූ යැ. සැමියා අල්වා ගත්තේ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිතියක උපසපත් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. ඉදින් මේ මෙහෙණ තොමෝ බැහැරට ගියා නම් සැමියා නො අල්වා ගත්තේ යැ" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිතියක උපසපත් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිතියක උපසපත් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

"යම් මෙහෙණක් සහජීවිතියක උපසපත් කරවා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොත්තකුදු නො මැ ගෙනැ යා නම් මෙරමාහට නො අණවා නම් පවති වේ" ය යි.

2. යා පත: යම්, යම්බඳු ... හික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාචිත්තය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙකා

සහජීවීනිං නාම: සද්ධිවිහාරීනී වුචන්ති.

වුට්ඨාපෙතොති: උපසම්පාදෙතො.

නෙව චූපකාසෙය්‍යාති: න සයං චූපකාසෙය්‍ය.

න චූපකාසාපෙය්‍යාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙය්‍ය.

නෙව චූපකාසෙය්‍යාමී න චූපකාසාපෙය්‍යාමී අනාමයො ජප්පඤ්ඤා-
යොජනානිපිති ධුරං නිකඛිතමනෙත ආපනනී පාචිත්තයස්ස.

අනාපනති: යති අනාගරායෙ, පරියෙසිනො දුනිසිකං භික්ෂුනී.
න උභති, ගිලානාය ආපදස්ස උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දසම සිකඛාපදං.

ගබ්භිනීවගෙගා සත්තමො

කසස්සද්දනා:

ගබ්භිං පායනතිං ජ ධම්මෙ අසමිතුනඤ්ඤාදස

පරිපුණ්ණඤ්ඤා සංසෙන සභ වුට්ඨා ජප්පඤ්ඤා ච

සහජීවීන් නම; සද්ධිවිහාරීන් කියනු ලැබෙයි.

වූවකාරයෝ: උපසපත් කරවා,

භාව වූපකාරයෝ: තොමෝ නො මැ ගෙනෑ යයි.

න වූපකාරයෝ: මෙරමාහට නො අණවයි.

යටත්පිරිසෙයින් සපස් යොත්තකුදු නො මැ ගෙනෑ යන්නෙමී, මෙරමාහට නො අණවන්නෙමී යි දුර නික්මෙපය කළ ආකණ්ඩ පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. හිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තීකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැතී.

දසවන සිකපද යි.

සත්වැනි ගබ්භීනී වර්ග යි.

එහි උද්දනක:

ගබ්භීනී යැ පායන්තී යැ ජධමුම යැ අසම්මත භෑ උනාද්වාරස යැ පටිපුණ්ණ (ද්වාදස) යැ සඛ්ඛ යැ සහජීවීනී යැ වූවකාරික යැ ජපකථ යොජන යැ යි.

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං චිහරති ජෙනවතො අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙහති. තා අකංචා හොති සීතස්ස උණ්ඤස්ස ජිසව්ජාය පිපාසාය ධංසමකසවාතාතපසිරිංසපසලෙස්සානං දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථානං උපසන්නානං සාරිරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඛරානං කවුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙහති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙහති"ති. සච්චං භගවා. චිහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙහති. උනව්සතිවස්සා භික්ඛවෙ, කුමාරිභුතා අකංචා හොති සීතස්ස උණ්ඤස්ස -පෙ- පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති. විසතිවස්සා ච ටො භික්ඛවෙ කුමාරිභුතා ඛමා හොති සීතස්ස උණ්ඤස්ස -පෙ- පාණහරානං අධිවාසිකජාතිකා හොති. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවක්ඛී පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං පිකාපදං උද්දියන්ත:

"යා පන භික්ඛුනී උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙයා සාවකීය"හති.

3. යා පනාති: යා යදිසා -පෙ- භික්ඛුනී: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

- උනව්සතිවස්සා නාම: අපසන්නවිසතිවස්සා.
- කුමාරිභුතා නාම: සාමඥොරා වුච්චති.
- වුට්ඨාපෙයාති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමීති ගණං වා ආචරිතං වා පත්තං වා විචරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමමනනති, ආපනති දුක්ඛංඝස්ස, ඤානතියා දුක්ඛංඝං දුරිභි කමමවාචාභි දුක්ඛංඝං. කමමවාචාපරියොසානො උපජ්ඣායාය ආපනති පාවිකතීයස්ස. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපනති දුක්ඛංඝස්ස.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය උපසපත් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාහිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. වැහැමැයි මදුරු වා හිරු රැස් දිගදෑ පහස ද දුබැසි දුටදනා වදන්-මග ද සිරිටි පිළිබැඳි වැ උපත් නො සිහිය හැකි බහල කියුණු රච නො මිහිරි නො මනවඩන දිවි හරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිකති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවත් ද යි ... සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුහු ද, මහණෙනි, උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) නො ඉවසනසුලු වූවා වෙයි. මහණෙනි, විසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) ඉවසනසුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පතා: යම්, යම් බදු ... හිකබුනී මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිඤ්ඤා යි.

ලංතාවිසිවසා නම්: නො පත් විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරැණිය කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිටුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ භම්මක කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි ඤාත්තියෙන් දුකුලා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුලා වෙති. කම් වදන් පිරියකැ උවදෑ මෙහෙණහට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුලා ඇවැත් වේ.

පාවිතය පාළු හිතවුන් විභවයා

උනවිසතිවසසාය උනවිසතිවසසසය ඤාණ වුට්ඨාපෙනි ආපනති පාවිතයසස. උනවිසතිවසසාය වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනති දුක්ඛටසස. උනවිසතිවසසාය පරිපුණ්ණස ඤාණ වුට්ඨාපෙනි අනාපනති.

පරිපුණ්ණවිසතිවසසාය උනවිසතිවසසානි ස ඤාණ ආපනති දුක්ඛටසස. පරිපුණ්ණවිසතිවසසාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටසස, පරිපුණ්ණවිසති වසසාය පරිපුණ්ණස ඤාණ අනාපනති.

අනාපනති: උනවිසතිවසසං පරිපුණ්ණස ඤාණ වුට්ඨාපෙනි, පරිපුණ්ණවිසතිවසසං පරිපුණ්ණස ඤාණ වුට්ඨාපෙනි, උමච්ඡතිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායානි.

පදමසිකතාපදං.

4. 8. 2

දුතියසිකතාපදං

1. සාවඤ්ඤිතං - තෙන ඛො පන සමයෙන හිතවුන්ගේ පරිපුණ්ණවිසතිවසසං කුමාරිභූතං ඉච්ච වසසානි ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිත සිකඛං වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොගානි අබ්බාසනා, න ජානානි කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා හිතවුන්ගේ අපිච්ඡා -පෙ- නා උපකායනානි බියනානි විපාචොගනි; “කථං හි නාම හිතවුන්ගේ පරිපුණ්ණවිසතිවසසං කුමාරිභූතං ඉච්ච වසසානි ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිත- සිකඛං වුට්ඨාපෙසසනති” ති -පෙ- සච්චං කීර හිකඛිචෙ හිතවුන්ගේ පරිපුණ්ණවිසතිවසසං කුමාරිභූතං ඉච්ච වසසානි ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිත- සිකඛං වුට්ඨාපෙසනති ති. සච්චං ගගවා. විගරහි බුද්ධො ගගවා -පෙ- කථං හි නාම හිකඛිචෙ හිතවුන්ගේ පරිපුණ්ණවිසතිවසසං කුමාරිභූතං ඉච්ච වසසානි ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං වුට්ඨාපෙසසනති. තෙනං හිකඛිචෙ අප්පසනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිකා ධම්මං කථං කතා හිතවු ආමනෙතසි. “අනුජානාමි හිකඛිචෙ අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතාය ඉච්ච වසසානි ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං දතුං.” එවඤ්ච පන හිකඛිචෙ දුතබ්බා: කාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතාය සඛ්ඤං උප- සඛ්ඤමිකවා එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිකා හිතවුන්ගේ පාදෙ වැදිකවා උක්ඛවිකං නිසීදිකවා අඤ්ඤප්පිච්චසනාහෙකවා එවමසස වචනිගො: අහ. අගො ඉක්ඛනාමා ඉක්ඛනාමාය අගාය අට්ඨාරසවසසා කුමාරිභූතා සඛ්ඤං ඉච්ච වසසානි ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා- තතියමි යාවිතබ්බා- බ්බාසනාය හිතවුන්ගේ පටිබලාය සඛ්ඤා ඤාපෙනනෙබ්බා.

උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් දැතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන්ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනු විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, පිරිපුන් විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නොවේ. උච්චන්තකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 8. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති ත්‍රිදා යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවති. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඳුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවනුද?" යි... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවන් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරඹු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... ගරභා දහමි කවා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. 'මහණෙනි, අටළොස් වස් ඇති හෙරැණියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි'. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි දිය යුතු යැ. ඒ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිය විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ සා වැද උප්ප්‍රයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙහි මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මම සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමියි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාර්ශ්විකයාට භික්ෂුන් විභවය

2. සුභාකු මෙ අයෝග සමයෙහි අයං ඉක්කමාමා ඉක්කමාමාය අයායා අධාරසවසාසා කුමාරිභුතා සමතං දෙඛ වසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකාසමමුතිං යාවති. යදි සමතසාස පනතකලලං සමයෙහි ඉක්කමාමාය අධාරසවසාසාය කුමාරිභුතාය දෙඛ වසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකාසමමුතිං දදෙයා. එසා සදුතා.

3. සුභාකු මෙ අයෝග සමයෙහි අයං ඉක්කමාමා ඉක්කමාමාය අයායා අධාරසවසාසා කුමාරිභුතා සමතං දෙඛ වසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකාසමමුතිං යාවති. සමයෙහි ඉක්කමාමාය අධාරසවසාසාය කුමාරිභුතාය දෙඛ වසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකාසමමුතිං දෙති. යසාසා අයායාය ඛමති ඉක්කමාමාය අධාරසවසාසාය කුමාරිභුතාය දෙඛ වසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකාසමමුතිං දනං. සා කුණ්භසාස. යසාසා නසමමති සා භාසෙයා. දිනතා සමයෙහි ඉක්කමාමාය අධාරසවසාසාය කුමාරිභුතාය දෙඛ වසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකාසමමුතිං. ඛමති සමතසාස තසමා කුණති. එවමෙතං ධාරයාමිති.

4. සා අධාරවසාසා කුමාරිභුතා එවං වදෙහිති වසතඛිං: පාණාතිපාතා චෙරමඡිං. දෙඛ වසානි අචිතිසාමසමාදනං සමාදියාමි -පෙ- විකාල-භාජනා චෙරමඡිං. දෙඛ වසානි අචිතිසාමසමාදනං සමාදියාමිති. අථ මො භගවා නා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතවා දුගරතාය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාසදං උග්ගිසතකු:

“යා පන භික්ෂුනි පරිපුණ්ණ වසතිවසා කුමාරිභුතං දෙඛ වසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකාසසිකං. වුට්ඨාපෙයා පාර්ශ්වික”නති.

5 යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමසං අනෙච අධිසෙතා භික්ෂුනිති.

පරිපුණ්ණවසතිවසා නාම: පනවසතිවසා.

කුමාරිභුතා නාම: සාමභෙරා වුමෙති.

දෙඛ වසානිති: දෙඛ සංවච්ඡරානි.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ජනමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහිවූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිවූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ජනගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ජනගට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඤ්ජනමේ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ භද්දකි සි.

3. ආර්යාවෙනි, සඤ්ජනමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ජනගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ජනමේ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියගට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය දෙයි. අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ, යමකට තොරුස්තේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ජන විසින් අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ජනගට රුස්තේයැ. එහෙයින් නිහඬය හ. මෙසේ මෙය දරමි සි.

4. අටළොස් වස් ඇති ඒ හෙරැණිය මෙසේ කියවයි කියා සුත්තී යැ. දෙවසක් පණ්ඩායෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදානයක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුතෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදානයක් කොට සමාදන් වෙමි සි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් වීසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්වුණු සිඛ ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවා නම් පවිත් වෙ” යයි.

5. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකවුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණි සි.

පරිපුණණවිසතිවසායා නම: පැමිණි වීසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම: හෙරැණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසානි: දැවුරුද්දක්.

පාච්ඤ්ඤා පාළු භික්ඛුනිවිභවෙනා

අසිකඛිතසිකඛි නාම: පිකඛි වා න දිකඛා භොති දිනනා වා පිකඛා කුපිතා

වුට්ඨාපෙයාසානී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාසානී ගණං වා ආචරිතීං වා පඤ්ඤා වා චිචරං වා පරියෙසනී, සීමං වා සමමඤ්ඤානී ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨසං, ඤාතඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨසං ද්විතී කමමචාවාහි දුක්ඛට්ඨසං, කමමචාවාපරියෙසානො උපජ්ඣායාය ආපඤ්ඤා පාච්ඤ්ඤා, ගණඤ්ඤා ච ආචරිතීයා ච ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨසං.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤ්ඤාසං, ධම්මකමෙම වෙමනීකා වුට්ඨාපෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤ්ඤාසං, ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤ්ඤාසං.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨසං, අධම්මකමෙම වෙමනීකා ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨසං, අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපඤ්ඤා: පරිපුණ්ණවිසතිවසං, කුමාරිභූතං දො වසානාති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛි වුට්ඨාපෙති, උමුඤ්ඤාසං -පෙ- ආදී-කමමනායානී.

දුතියසිකඛිපදං.

4. 8. 3

තනියසිකඛිපදං

1. සාවකීතිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවසං, කුමාරිභූතං දො වසානාති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛි සංඝෙන අසමුච්ඡා වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො ඵට්ඨානංසු. "ඵට්ඨ සිකඛිමානා, ඉටං ජානාට්, ඉමං ඉද්දං, ඉමං ආභරට්, ඉමීනා අඤ්ඤා, ඉමං කප්පියං නරොථා"නී. තා ඵට්ඨානංසු: "න මයං අයො සිකඛිමානා භික්ඛුනියො මයතඤ්ඤා".

අසිකතීකසිකතා නම: ශික්‍ෂාව නොදෙන ලද්දී හෝ වෙයි. දෙන ලද ශික්‍ෂාව කොපා වුවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇරඹ ක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතු උවදූ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇරඹහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියානම දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති හෙරුණියක උපසපත් කරවා නම ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 8. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිසුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඛ්‍යයා විසින් සම්මත නොකරන ලද හෙරුණියක උපසපත් කරවති. මෙහෙණේ මෙසේ කීහු: 'එවු හික්මනුවෙනි, මෙය දැනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙනඑවු, මෙයින් ප්‍රයොජන යැ, මෙය කැප කරවු'යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙතො

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියග්ගි විපාවෙතති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරී-භුතං දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං සමෙතන අසමචතං වුට්ඨාපෙත්තනං"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරීභුතං දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං සමෙතන අසමචතං වුට්ඨාපෙත්තනං. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරීභුතං දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං සමෙතන අසමචතං වුට්ඨාපෙත්තනං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතො ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෝසී. "අනුජානාමී භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභුතාය දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං වුට්ඨානසම්මුතිං දකුං". එවිඤ්ච පන භික්ඛවෙ දතබ්බො: තාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභුතාය දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං සමං උපසංකමීතො එකංසං උත්තරාසමං කරීතො භික්ඛුනීනං පාදෙ වඤ්චො උකකුට්ඨං නිසීදීතො අඤ්චි-මපභගෙතො එවමසස වචනීයො: "අහං අයො, ඉක්ඛනාමා ඉක්ඛනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීභුතා දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං සමං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවාමී"ති. දුතියමපි යාවිතබ්බං - තතියමපි යාවිතබ්බං - බ්වත්තාය භික්ඛුනීයා පටිබලාය සංඝො ඤාපෙතබ්බො.

3. සුණාකු මෙ අයො සමෙතො අයං ඉක්ඛනාමා ඉක්ඛනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීභුතා දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං සමං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. යදි සමත්තස පනකලං සමෙතො ඉක්ඛනාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභුතාය දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං වුට්ඨානසම්මුතිං දදෙයා. එසා ඤාතී.

4. සුණාකු මෙ අයො සමෙතො අයං ඉක්ඛනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීභුතා දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිත සිංඛං සමං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. සමෙතො ඉක්ඛනාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභුතාය දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං වුට්ඨානසම්මුතිං දෙති. යසො අයාය බමති ඉක්ඛනාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභුතාය දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං වුට්ඨානසම්මුතියා දනං, සා කුණ්ඨසී, යසො නකබමති සා භාසෙයා. දින්නා සමෙතන ඉක්ඛනාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභුතාය දො වසසානි ඡස්ඤ ධම්මෙසු සික්ඛිතසිංඛං වුට්ඨානසම්මුති, බමති සමත්තස තසො කුණ්ඨී. එවමතං ධාරයාමීති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලබු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඬායා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුහුදු"යි...සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඬායා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවන් ද යි. සැබෑවූ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවන් බුදුහු හැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඬායා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දූහුම් කරා කොට මහණුන් ඇමතුයේන. 'මහණෙනි, පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදන්මි.' ටෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති ඒ හෙරණිය විසින් සඬායා වෙත එළැඹූ උතුරුසඬා සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා දෑද උඵලුයෙන් හිද ඇදීලී බෑද ටෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මම සඬායා ගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඬා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඬා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬායාගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬායානට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬා තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන්තේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

4. ආර්යාවෙනි, සඬා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬායාගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදියි. සඬා තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ කියන්නී යැ. සඬායා විසින් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඬායාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬවහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාර්ශ්වය පාළු හිතකුණි වීභවෙහා

5. අළු බො හඟවා කා හිතකුණියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතවා දුහරතාය -පෙ- එවකදී පන හිතකුණියො ඉමං සිකුණිපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හිතකුණි පරිපුණණවීසතිවයසං කුමාරිභුතං දෙව වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකුණිසිකුණං සංඝොන අසමමතං වුට්ඨාපෙයා පාරිකතිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිතකුණිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා හිතකුණිති.

පරිපුණණවීසතිවයසා නාම: පනවීසතිවයසා.

කුමාරිභුතා නාම: සාමභෙරා වුච්චති.

දෙව වසසානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

සිකුණිසිකුණං නාම: ඡසු ධම්මෙසු සිකුණිසිකුණං.

අසමමතා නාම: ඤාණදුතියෙන කමමන වුට්ඨානසච්චුති න දික්ඛා භොති.

වුට්ඨාපෙයාති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති: ගණං වා ආචරිතීං වා පනං වා වීචරං වා පරියෙසති. සිමං වා සමමනනති, ආපනි දුක්ඛට්ඨස, ඤාණියා දුක්ඛට්ඨං. ද්විති කමමනාවාහි දුක්ඛට්ඨං. කමමනාවාපරියොසානෙ උපඡක්ඛායාය ආපනි පාරිකතියසස, ගණසස ච ආචරිතියා ච ආපනි දුක්ඛට්ඨස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාරිකතියසස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාරිකතියසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාරිකතියසස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙමසඤ්ඤා අපනි දුක්ඛට්ඨස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපනි දුක්ඛට්ඨස, අධම්මකමෙම අධම්මකමෙමසඤ්ඤා ආපනි දුක්ඛට්ඨස.

අනාපනති: පරිපුණණවීසතිවයසං කුමාරිභුතං දෙව වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකුණිසිකුණං සංඝොන සමමතං වුට්ඨාපෙති, උමාණිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

කතියසිකුණිපදං.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සංඝයා විසින් සම්මත නොකරනලද භෙරණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

6. යා පත: යම්, යම්බදු...හික්වුණි...මෝ නොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි:

පරිපුණ්ණවිසතිවසා නම: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම: භෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවවසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකතිසිකතා නම: සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇතියා යැ.

අසමානා නම: ඤාතිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාන සමමුතිය නොදෙන ලද්දී වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදෑ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහවද ඇජරහවද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඝයා විසින් සම්මත කරනලද භෙරණියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මකතිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නෙවන සිකපද යි.

වතුසුඛිකතාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනදවාදස වසසා වුට්ඨාපෙතී. තා බාලා භොනතී අබ්භතා න ජානහති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිභාරිනියොපි බාලා භොනතී අබ්භතා න ජානහති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ- තා උප්ඤායනතී වියහති විපාවෙහති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනදවාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසහතී”නි-පෙ- සච්ඤං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනදවාදසවසසා වුට්ඨාපෙහතීති. සච්ඤං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනදවාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසහතී. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසනහතං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී උනදවාදසවසසා වුට්ඨාපෙසා පාවිතතීය”නතී.

2. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීතී: -පෙ- අයං ඉමසමී- අනෙව අධිපෙතො භික්ඛුනීතී.

උනදවාදසවසසා නාම: අප්පසනදවාදසවසසා.

උට්ඨාපෙසානාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමීතී ගණං වා ආචරිනිං වා පහතං වා විචරං වා පරියෙසති සීමං වා සමාහතති ආපහං දුක්ඛංසස. ඤාතියා දුක්ඛං ද්විති කමවාචාති දුක්ඛං. කමවාචාපරියොසානෙ උප්ඤා යාස ආපහති පාවිතතීයස. ගණස්ස ච ආචරිනියා ච ආපහති දුක්ඛංසස.

අනාපහතී: පරිපුණ්ණදවාදසවසසා වුට්ඨාපෙතී, උමමහ් කාස -පෙ- ආදිකමමීකායාතී.

වතුසුඛිකතාපදං.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි උතු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිභාවිනීහු ද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් උතු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුහු ද"යි ... සැබෑද මහණෙනි, උතු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත් ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, උතුදෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උතු දෙලොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

ලානඛාදසවසා: නම්: නොපත් දෙලොස්වස් ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතැ ලවදෑ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තීකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පසුවමසිකඛාපදං

1. සාවස්තීතිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සංසෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙහති. තා බාලා භොහති අබාහතා න ජානහති කපපියං වා අකපපියං වා. සද්ධිභාරීතියොපි බාලා භොහති අබාහතා න ජානහති කපපියං වා අකපපියං වා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අස්ඵ්ඵා -පෙ- තා උපකායහති වියහති විපාවෙහති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සංසෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙහති” කී -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සංසෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙහති, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සංසෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙහති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කථවා භික්ඛු අමනෙහසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණද්වාදස වස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසම්මුතිං දතං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. තාය පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සාය භික්ඛුනියා සංසං උපසංකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කරිත්වා බුඩ්ධානං භික්ඛුනීනං පාදෙ වඤ්ඤිත්වා උකකුට්ඨකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: “අභං අයො ඉක්ඛන්තාමා පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා භික්ඛුනීසඛස්සං වුට්ඨාපන සම්මුතිං යාවාමි” ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා - තතියමපි යාවිතබ්බා. සා භික්ඛුනී සංඝෙනා පරිච්ඡිදිතබ්බා! බ්බාහතායං භික්ඛුනී ලජ්ජිති” ති. සචෙ බාලා ච භොති අලජ්ජිති න දතබ්බා. සචෙ බාලා භොති ලජ්ජිති න දතබ්බා. සචෙ බ්බාහතා ච භොති අලජ්ජිති න දතබ්බා. සචෙ බ්බාහතා ච භොති ලජ්ජිති ච දතබ්බා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. බ්බාහතාය භික්ඛුනියා පට්ඨලාය සංඝො ඤාපෙතබ්බා.

3. සුණ්ණානු මෙ අයො සංඝො අයං ඉක්ඛන්තාමා පරිපුණ්ණද්වාදස වස්සා භික්ඛුනීසංසං වුට්ඨාපනසම්මුතිං යාවිති. යදි සංසයස්ස පත්තකලලං සංසො ඉක්ඛන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපන සම්මුතිං දදෙය්‍ය. එසා ඤාති.

- 1. පරිපුණ්ණබ්බා, සීii
- 2. බ්බාහතායං - සීචුච්චි සීචුච්චි
- 3. ලජ්ජිති ච - සීචුච්චි සීචුච්චි.
- 4. අලජ්ජිති ච - සීචුච්චි සීචුච්චි.

පස්වෙනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීන්දන යි— එසමයෙහි වනාහි පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනීහුද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති; දෙස් පතුරුවන්. "කෙසේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු ද"යි...සැබෑද මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. ගරහා දහමේ කරා කොට මහණුන් ඇමතුයෙක. මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ; පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති ඒ මෙහෙණ විසින් සඬසයා වෙත එළඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැද උළුයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මම මෙහෙණසහනගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණ සහන විසින් පිරික්සිය යුත්තී යැ. මේ මෙහෙණ තොමෝ ව්‍යක්ත වුවා ද ලජ්ජිනී වුවාද යි. ඉදින් නො දනුමැති වුවා ද අලජ්ජිනී වුවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් නො දනුමැති වුවා ද ලජ්ජිනී වුවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වුවා ද අලජ්ජිනී වුවා ද වේ නම් නොදිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වුවා ද ලජ්ජිනී වුවා ද වේ නම් දිය යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඬස තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඬස තෙමේ ම වදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙ නම් ඇති මෝ තොමෝ හික්ෂුණි සඬසයා ගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬසයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬස තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ භද්දනි යි.

පාචිකතිය පාළු හිකඩුනිවිභවය

4. සුභාකු මෙ අයෝග සංඝෝ අයං ඉක්කතාමා පරිපුණ්ණ ද්වාදසවසසා හිකඩුනි සංසං වුට්ඨාපනසමමුතිං යාවති. සංඝෝ ඉක්කතාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසසාය හිකඩුනියා වුට්ඨාපනසමමුතිං දෙති. යසසා අයායාය ඛමති ඉක්කතාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසසාය හිකඩුනියා වුට්ඨාපනසමමුතියා දනං, සා තුණහසස, යසසා නකබමති සා භාසෙයා. දික්කා සංඝෙන ඉක්කතාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසසාය හිකඩුනියා වුට්ඨාපනසමමුති. ඛමති සංසසස තසමා තුණනී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

5. අථ ඛො භගවා තා හිකඩුනියො අනෙකපරියායෙන විගර- හිකා දුභරතාය -පෙ- එවසඤ්ච පන හිකබවෙ හිකඩුනියො ඉමං සිකබාපදං උඤ්චසඤ්ච:

“යා පන හිකඩුනි පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා සංඝෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙයා පාචිකතිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිකඩුනිති: -පෙ- අය. ඉමසමී- අසෙ අධිපෙතා හිකඩුනිති.

පරිපුණ්ණ ද්වාදසවසසා නාම: පක්කද්වාදසවසසා.

අසමමතා නාම: කුකුතිදුතියෙන කමමෙන වුට්ඨාපනසමමුති න දික්කා හොති.

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරීතිං වා පක්කං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සම්මහනති, ආපත්ති දුක්කට්ඨස. කුකුතියා දුක්කට්ඨං. දුච්චි කමමවාචාහි දුක්කට්ඨා. කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාචිකතියසස. ගණසස ව ආචරීතියා ව ආපත්ති දුක්කට්ඨස.

ධමමකමෙම ධමමකමමසඤ්ඤ වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියසස ධමමකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියසස. ධමමකමෙම අධමමකමමසඤ්ඤ වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියසස.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මේ මෙතම් ඇති මෙහෙණ සඤ්ඤා-ගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදියි. සඤ්ඤා තෙමේ පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මෙතම් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුති දෙනලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙන් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇතියා සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද්දී උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” ය යි.

6 යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පරිපුණ්ණදාදසවසා නම්: පැමිණි දෙලොස්වස් ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාතිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාපන සම්මුති නො දෙනලද්දී වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්. සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිදුතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිතර් යපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

අධිච්ඡෙදකමෙම ධම්මකමුච්ඡෙදසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසා. අධිච්ඡෙදකමෙම මෙමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසා. අධිච්ඡෙදකමෙම අධිච්ඡෙදකමුච්ඡෙදසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසා.

අනාපනති: පරිපුණ්ණද්වාරදසවස්සා සමෙහන සමච්ඡානා වුට්ඨාපෙනි, උමච්ඡන්තියාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 8. 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදිතං -- තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී භික්ඛුනීසඛං උපසංකමිතා වුට්ඨාපනසමුත්තිං යාථී'. අප ඛො භික්ඛුනීසමෙහා වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී පරිවර්ජිතා "අලං තාව තෙ අයෙස වුට්ඨාපිතෙනා"ති වුට්ඨාපනසමුත්තිං න අදසි. වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී සාධුති පටිසුඤ්ඤා. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීසමෙහා අඤ්ඤාසං භික්ඛුනීතං වුට්ඨාපනසමුත්තිං දෙනි. වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී උජ්ඣායති ධීයති විපාවෙනි: "අභමෙව නුන බාලා අභමෙව නුන අලංජරී යං සමෙහා අඤ්ඤාසං භික්ඛුනීතං වුට්ඨාපනසමුත්තිං දෙනි, මඤ්ඤාමෙව න දෙනි"ති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අප්පට්ඨා-පෙ- නා උජ්ඣායනති ධීයනති විපාවෙනති: කථං හි නාම අයා වණ්ඤකාළි අලං තාව තෙ අයෙස වුට්ඨාපිතෙනා'ති වුට්ඨමානා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පට්ඨා ධීයන ධම්මො ආපජ්ජසති'ති -පෙ- සච්චං නිර භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී අලං තාව තෙ අයෙස වුට්ඨාපිතෙනාති වුට්ඨමානා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පට්ඨා ධීයනධම්මො ආපජ්ජති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී අලං තාව තෙ අයෙස වුට්ඨාපිතෙනාති වුට්ඨමානා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පට්ඨා ධීයන-ධම්මො ආපජ්ජසති, තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අලං තාව තෙ අයෙස වුට්ඨාපිතෙනාති වුට්ඨමානා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පට්ඨා ධීයනධම්මො ආපජ්ජසා පාචිතර්"නති.

1. යාවනී - මජ්ඣ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇතියා සධ්‍යයා විසින් සමමන කරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

සස්වන සිකපද යි.

4. 8. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණ සහන වෙනෑ ඵලෑඹෑ වුට්ඨාපන සම්මුතිය යැදු යැ. එකල්හි මෙහෙණ සහ තෙමේ වණ්ඛකාළී භික්ෂුණීය පිරිසිදු ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ’ යි වුට්ඨාපන සම්මුතිය නො දුන්නේ යැ. වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මෑනෑවැයි පිළිවදන් දුනු යැ. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණසහ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ උමු කොට දිකයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. ‘මම මෑ එකැතින් බාලයෙම ද, මම මෑ එකැතින් අලප්පිනියෙම ද, යම් හෙයෙකින් සඩ්ඪ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දේ ද, මට මෑ නො දේ ද’ යි.

2. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය් වූවෝ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, ‘කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඛකාළී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මෑනෑවැයි පිළිවදන් දී පසුවෑ නුගුණ පවසන සෑහැවියට පැමිණියාද’ යි... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මෑනෑවැයි පිළිවදන් දී පසුවෑ නුගුණ පවසන සෑහැවියට පැමිණියා ද’ යි. සැබෑවෑ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරඹු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මෑනෑවැයි පිළිවදන් දී පසුවෑ නුගුණ පවසන සෑහැවියට පැමිණියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“ යම මෙහෙණක් තොමෝ ‘ ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මෑනෑවැයි පිළිවදන් දී පසුවෑ නුගුණ පවසන සෑහැවියට අවදී නම් පච්ඡි වේ” ය යි.

පාරික්ෂකයාට හිතවුන්වීහැට්ටා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිසවුන්ති: -පෙ- අයං ඉමං අපං අධිපොතා හිසවුන්ති.

අලං තාව නෙ අයො වුට්ඨාපිනෙතාති: අලං තාව නෙ අයො උපසමංදිනෙන, සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා වියනධම්මං ආපජ්ඣති ආපත්ති පාරික්ෂකයාස.

අනාපත්ති: පකතියා ඡන්ද දෙසා මොහා භයා කුරොන්තං වියති උමඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසිකිඛාපදං.

4. 8. 7

සතකමසිකිඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාකරා සිකිඛමානා ජුලලනාදු හිසවුන්ති උපසංකමිඤ්ඤා උපසමපදං යාචී. ජුලලනාදු හිසවුන්ති තං සිකිඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛසි, ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති. අථ ඛො යා සිකිඛමානා හිසවුන්ති ඵතමඤ්ඤා ආරොචෙසී.

2. යා තා හිසවුන්තියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයො ජුලලනාදු සිකිඛමානං සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙසසාමීති, න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති"ති -පෙ- සචං කීර හිසවෙව ජුලලනාදු හිසවුන්ති සිකිඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති"ති, සචං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම හිසවෙව ජුලලනාදු හිසවුන්ති සිකිඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙසසාමීති න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති, නෙතං හිසවෙව අපසසනානාං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හිසවෙව හිසවුන්තියො ඉමං සිකිඛාපදං උද්දිසනාදු:

3. යා පනා: යම, යමබද්ධ ... භික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිකෙන: ආර්යාවෙනි, උපසපන් කැරැවීමෙන් තොපට කම් නැති. මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

ප්‍රකෘතියෙන් ඡන්දයෙන් දොෂයෙන් මොහයෙන් හයෙන් කරන්නහුට නුගුණ පවසා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 8. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා සික්මනුවක් තොමෝ පුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසප්‍රච යැදු යැ. පුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ සික්මනුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ”යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවයි. උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනන්ද තොමෝ සික්මනුවට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මාහට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මාහට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවා ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යාවකුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුද්ධු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මාහට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාච්ඤාසපාළි භික්ඛුනීවීභවෙයා

“යා පන භික්ඛුනී සික්ඛමානාං සචෙ මෙ ඤාං අයො වීචරං දසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමීති වජ්ජා පච්ජා යා අනන්තරායිකීනී නෙච වුට්ඨාපෙසයා න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොයා පාච්ඤාස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අපෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

සික්ඛමානා නාම: දෙච වසසානී ජසු ධරෙචසු සික්ඛිතසිනඛා.

සචෙ මෙ ඤාං අයො වීචරං දසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමීති: එවාහනනං උපසමපාදෙසසාමී.

යා පච්ජා අනන්තරායිකීනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙච වුට්ඨාපෙසයාති: න සයං වුට්ඨාපෙසයා.

න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොයාති: න අනන්තරං ආණ්ඩපෙසයා. නෙච වුට්ඨාපෙසසාමී න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොයාමීති ධුරං නික්ඛිතමනෙත ආපනනී පාච්ඤාසස.

අනාපතති: සති අනන්තරායෙ පරිපෙසිනා න ලහති, ගීලානාය ආපදසු උච්චිතකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 8. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදනං — නෙත ඛො පන සමයෙන අනන්තරං සික්ඛමානා ධුලලනන්දං භික්ඛුනී. උපසමපදං යාචී. ධුලලනන්දං භික්ඛුනී නං සික්ඛමානං. “සචෙ මං ඤාං අයො දෙච වසසානී අනුබන්ධසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති වජ්ජා නෙච වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා භික්ඛුනීනාං එතමඤ්ඤා ආරොචෙසි.

1. සික්ඛමානං එතදචොච - මජ්ඣං
2. මෙ-සිච්චා සිච්චා

“යම් මෙහෙණක් භික්ෂුත්වකට ආයාච්චෙති, ඉදින් තෙපි මා හට සිටුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමු යි මෙසේ කියා පසුවූ ඕනෑමෝ අනතුරක් නැත්ති නොමැ උපසපත් කරවා නම් උපසපත් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිත්‍රී වෙ” ය යි.

3. යා පතා: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සිකට්ඨානා නම්, දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

සචෙ මෙ කං අයො වීචරං දසාසි ඵවාහතං වුට්ඨාපෙසාමී: මෙසේ මම තා උපසපත් කරවන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනතඨරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි,

නෙව වුට්ඨාපෙසා: නොමැ උපසපත් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපත් කරවන්නෙමි, උපසපත් කරවීමට වෑයම් නො කරන්නෙමි යි දුරන්තිකෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, යොයා නොලබා නම්, ගීලන්චුවාට ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 8. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා භික්ෂුත්වක් තොමෝ ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසප්‍රච්ච යැ යැ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ භික්ෂුත්වට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවටැත් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමු” යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපත් කරවයි. උපසපත් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ භික්ෂු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාච්ඤ්ඤා පාළි භික්ෂුනී විභවෙසා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- තා උඤ්ඤායනං වියනං විපාලෙකං: "කථං හි නාම අයා චූලලනාඤ්ඤා සිකුමානං සලෙ මං. ඤා අයො දෙව වසානානි අනුබන්ධිසසසි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසසාමීති වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙසසකි න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරිසසකිති -පෙ- සලෙ මං. කිර භික්ෂුවෙ, චූලලනාඤ්ඤා භික්ෂුනී සිකුමානං සලෙ මං. ඤා අයො දෙව වසානානි අනුබන්ධිසසසි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසසාමීති වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙසකි න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ චූලලනාඤ්ඤා භික්ෂුනී සිකුමානං සලෙ මං. ඤා අයො දෙව වසානානි අනුබන්ධිසසසි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසසාමීති: වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙසකි. න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරිසසකි. නෙතං භික්ෂුවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවංඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකුමාපදං උද්දිසනාඤ්ඤා;

"යා පන භික්ෂුනී සිකුමානං සලෙ මං. ඤා අයො දෙව වසානානි අනුබන්ධිසසසි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසසාමීති වන්තා යා පච්චා අනන්තරාධිකිති නෙව වුට්ඨාපෙසසා න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොයා පාච්ඤ්ඤා"නති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම්. අපෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

සිකුමානා නාම: දෙව වසානානි ඡත්ත ධම්මෙත්ත සිකුමාසිකා.

සලෙ මං. ඤා අයො දෙව වසානානි අනුබන්ධිසසසිති: දෙව සංවච්චරානි උපට්ඨතිසසසි.

ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසසාමීති: ඵවාහනං. උපසමාදෙසසාමී.

යා පච්චා අනන්තරාධිකිතිති: අපති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙසසාති: න සයං වුට්ඨාපෙසසා.

න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොයාති: න අසඤ්ඤා ආණාපෙසසා නෙව වුට්ඨාපෙසසාමී න වුට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරිසසාමීති ධුරං නික්ඛිතාමනෙත ආපති පාච්ඤ්ඤාසසස.

අනාපති: සති අනන්තරායෙ පරිපෙසසා න ලහති, ගිලානාය උඤ්ඤාකං -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

අට්ඨමසිකුමාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවේ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවු ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා” ද යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද හික්මනු තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවා ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් චූඡුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද හික්මනු තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවු ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් - තොමෝ හික්මනුවකට ආයතීවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා මී තොමෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්ති නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්මුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇතියා යැ.

සවෙ මෙ ත්වං අයො දෙව වසානි අනුමනයිසසසි: දෙවසක් උවැටන් කරන්නෙහි නම්.

ඵවාහතං වුධ්යාපෙසාමී: මෙසේ මම තොප උපසපන් කරන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිතී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වුධ්යාපෙසා: තොමෝ නො මැ උපසපන් කරවයි.

න වුධ්යාපනාය උඤ්ඤකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්නෙමි උපසපන් කරවීමට වැයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. හිලන්වුවාට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකිඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන මො පන සමයෙන ඉලලනානු භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසංසං සිකිඛමානං වුට්ඨාපෙනි. යා නා භික්ඛුනීයො අපසිච්ඡා -පෙ- නා උරුකායනී වියනී වීපාලෙනි: "කරං හි නාම අයනා ඉලලනානු පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසංසං සිකිඛමානං වුට්ඨාපෙනසනී"ති -පෙ- සච්චි කිර භික්ඛුවෙ ඉලලනානු භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසංසං සිකිඛමානං වුට්ඨාපෙනිති. සච්චි හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවෙ ඉලලනානු භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසංසං සිකිඛමානං වුට්ඨාපෙනසනී. තෙන භික්ඛුවෙ අපසකනානං වා පසාදය -පෙ- ඊවණ්ඨි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකිඛාපදං උද්දිනතු:

"යා ඝන භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසංසං සිකිඛමානං වුට්ඨාපෙයා පාවීතීය"නනී.

2. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීනී: -පෙ- අයං ඉමණ්ඨි අපෙඨ අධිපෙතො භික්ඛුනීනී.

- පුරිසො නාම: පසකවීසතිවසෙසා.
- කුමාරකො නාම: අපසකවීසතිවසෙසා.
- සංසට්ඨා නාම: අනතුලොමිකෙන කායිකවාචසිකෙන සංසට්ඨා.
- වණ්ඨි නාම: කොධනා වුච්චිති.
- සොකවසංසං නාම: පරෙසං දුකං උපපාදෙති සොකං ආවීසති.
- සිකිඛමානා නාම: දෙව වසානී ඡස්ථ ධරෙච්ච සිකිඛිතසිකිඛා.
- වුට්ඨාපෙයානනී: උපසමිපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමනී ගණං වා ආචරිතීං වා පකනං වා වීචරං වා පරියෙසනී සීමං වා සමමනනනී ආපනනී දුකකට්ඨසං. ඤනනියා දුකකටං දච්චි කමමවාචාහි දුකකටා. කමමවාචා පරියොසාතෙ උපජකියායං ආපනනී පාවීතීයසං. ගණසං ව ආචරිතියා ව ආපනනී දුකකට්ඨසං.

අනාපනනී: අජානනානී වුට්ඨාපෙනි, උමීඝනිකාය -පෙ- ආදිකමිකායානී.

නවමසිකිඛාපදං.

1. සොකාවාසං මණ්ඩකාදිං සිකිඛිමානං, මණ්ඩං - සොකාවසංසංසං.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඩ වූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්ය ජුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඩවූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවූ ද"යි... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඩ වූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවූ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු.. කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඩ වූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඩවූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපත්කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පනා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණි...මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

- පුරිස නම: පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.
- කුමාරක නම: නො පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.
- සංසධ්‍යා නම: අනුලොමී නො වූ කායික වාචසිකයෙන් මුසුවූවා යැ.
- චණ්ඩී නම: කිපෙනසුලු වූවා කියනු ලැබෙයි.
- සොකචසයා නම: මෙරමාහට දුක් උපදවයි, සෝ පිවිස්වයි.
- සිකඛමානා නම: දෙවසක් සවැරුරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.
- වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ ඡායා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්ති උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකධාපදං

සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී මාතෘපිතූහිපි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති. මාතෘපිතරොපි සාමීකොපි උජ්ඣායනාඨි බියනාඨි විපාවෙනාඨි: "කථං හි නාම අය්‍යා චූලලනාඤ්ඤ අතෙහි අනතුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනී"ති. අපෙඤ්ඤා ඛො භික්ඛුනියො මාතෘපිතූහනසීපි සාමීකසසපි උජ්ඣායනනානං බියනනානං විපාවෙනනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨනා -පෙ- තා උජ්ඣායනාඨි බියනාඨි විපාවෙනාඨි, "කථං හි නාම අය්‍යා චූලලනාඤ්ඤ මාතෘපිතූහිපි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනී"ති -පෙ- සච්චං කීර භීසබ්බෙව, චූලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී මාතෘපිතූහිපි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙතිති. සච්චං භගවා, චීගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භීසබ්බෙව, චූලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී මාතෘපිතූහිපි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනී. තෙනං භීසබ්බෙව අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භීසබ්බෙව භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී මාතෘපිතූහි වා සාමීකෙත වා අනතුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනී පාවිතනිය"නති.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙඤ්ඤා අධිපෙසනා භික්ඛුනීති.

මාතෘපිතරො නාම: ජනානා වුච්චන්.

සාමීකො නාම: යෙන පරිඤ්ඤානා හොති.

අනතුඤ්ඤතාහි: ඤාපුට්ඨා.

සිකඛමානා නාම: ඉච්ච වාසානි ජසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසසනී: උපසමපාදෙසා.

වුට්ඨාපෙසසනීහි ගණං වා ආවරිනීං වා පහනං වා වීචරං වා පරියෙසනී සීමං වා සමුච්ඤ්ඤති ආපහනී දුක්ඛටසස. ඤාපුට්ඨා දුක්ඛටං. දච්චි කමමවාචාහි දුක්ඛටා. කමමවාචාපරිපෙයාසානෙ උපජ්ඣායාය ආපහනී පාවිතනියං. ගණසස ව ආවරිනියා ව ආපහනී දුක්ඛටසස.

අනාපනතී: අජානහනී වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උච්චිතනියා -පෙ- ආදිකමමීකායානි.

දසමසිකධාපදං.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුවක උපසපත් කරවයි. දෙමාපියෝ ද හිමියා ද ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් නො අනුදන් සික්මනුව උපසපත් කරවූ ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන දෙමාපියන්ගේ ද හිමියාගේ ද (අකීර්ති ගබ්ඳය) ඇහුණු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපත් කරවූ" ද යි ... සැබෑද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපත් කරවා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

"යම් මෙහෙණක් දෙමාපියන් විසින් හෝ හිමියා විසින් හෝ නො අනුදන් සික්මනුව උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකඛුනී ... මෝ කොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

මාතෘපිතරෝ නම්: ජනකයෝ කියනු ලැබෙත්.

සාමික නම්: යමක්හු විසින් පරිගෘහිත වෙයි.

අනානුකඤ්ඤාතා: නො පිළිවිසැ.

සිකඛමානා නම්: දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිඛ ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සමමක කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙහ දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපත් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

එකාදසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා රාජගහෙ චිහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤතිවාසෙ. තෙන මො පන සමයෙන ඉලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී "සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති ඔරෙර භික්ඛු ඥාණීපාතෙතවා පහුතං මාදතියං තොජනියං පසසිතවා "න තාවාහං අයතා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති ඔරෙර භික්ඛු උයොතාපෙතවා දෙවද්දතං කොකාලිකං කටමොරකතියාකං ඛණ්ඩදෙවියා පුත්තං සමුද්දතං සනතිපාතෙතවා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසි. යා තා භික්ඛුනීයො අජීවිතා -පෙ- තං උජ්ඣායකතී වියකතී චිපාචෙකතී: "කථං භි නාම අයතා ඉලලනාඤ්ඤ පාරිවාසිකජන්දනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති -පෙ- සච්චිකීර භික්ඛවෙ ඉලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී පාරිවාසිකජන්දනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසිති. සච්චි. භගවා. චිහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ ඉලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී පාරිවාසිකජන්දනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසකතානං වා පසාදය -පෙ- ඊවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී පාරිවාසිකජන්දනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසා පාවිකතිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤ අපෙඤ්ඤ අධිපපතා භික්ඛුනීති.

3. පාරිවාසිකජන්දනෙනාති: වුට්ඨිතාය පරිසාය.

සිකඛමානා නාම: දෙව වසානානි ජසු ධමෙඤ්ඤ සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසසාමී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරිතං වා පත්තං වා චීවරං වා පරියෙසති සීමං වා සමමනනති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසං. ඤාණියා දුක්ඛකට්ඨං. දච්චි කමමවාචානි දුක්ඛකට්ඨං. කමමවාචාපරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාවිකතියකං. ගණං ව ආචරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසං.

අනාපතති: අවුට්ඨිතාය පරිසාය වුට්ඨාපෙති, උච්චිකතියා -පෙ- ආදිකමමකායාති.

එකාදසමසිකඛාපදං.

එකොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි වනාහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ නුවර කලන්දක-
 නිවාස නම් වෙළචන වෙහෙරෙහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි
 වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ භික්මනුවක උපසපත් කර-
 වන්නෙමි යි සථීර භික්ෂුන් රැස් කරවා බොහෝ කැ යුතු බිදිය
 යුතු දෑ බලා "ආර්යාවෙහි, එතෙක් මම භික්මනුව උපසපත් නො
 කරවන්නෙමි" යි සථීර භික්ෂුන් නඟා යවා දෙවදන්ත යෑ කොකා-
 ලිකයෑ කටමොරකකිස්ස යෑ බණ්ඩදෙව් පුත්‍ර යෑ සමුද්දන්ත යෑ (යන
 මොවුන්) රැස් කරවා භික්මනුව උපසපත් කරවූ යෑ. යම් ඒ මෙහෙණ
 කෙතෙක් අපිය වුවෝ... මහු ලඹු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
 දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිවෙස්
 සෑද දීමෙන් භික්මනුව උපසපත් කරවූ ද" යි... සැබෑ මහණෙහි,
 ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ පිරිවෙස් සෑද දීමෙන් භික්මනුව
 උපසපත් කරවූ ද යි. සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු
 ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙහි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ
 පිරිවෙස් සෑද දීමෙන් භික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙහි,
 මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ
 මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් පිරිවෙස් සෑද දීමෙන් භික්මනුවක උපසපත් කරවා
 නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පතා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි
 ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

සාරිවාසිකන්දදනෙන: පිරිස නැගීවී කල්හි.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි භික්මුණු සිම
 ඇතියා යෑ.

වුධ්ධාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්රක හෝ පයක්
 හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් පිමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම්
 දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා
 වෙති. කම්වදන් පිරිසකැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි.
 ගණයාහටද ඇප්රට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිස නො නැගීවී කල්හි උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත,
 උම්මත්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

ද්විතීයිකවිකල්පය

1. සාවිච්චි නිදහස - තෙත මො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙති, උපසංඝයො න සමුච්චති. මනුස්සො විහාරවාටිකං ආර්ථිකවත්තං පසේච්චා උප්පාදායතී' වියතෙති විපාචෙතෙති: "කරං භි නාම භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙතෙති උපසංඝයො න සමුච්චති" තී. අපෙකාසු මො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පාදායතානං වියතානං විපාචෙතානං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපේච්චා -පෙ- නා උප්පාදායතෙති වියතෙති විපාචෙතෙති: "කරං භි නාම භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙතෙති" තී. -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙතෙති. සච්චං භගවා. විගරහි පුද්දා භගවා. -පෙ- කරං භි නාම භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙතෙති. තෙතං භික්ෂුවෙ, අපෙකාසානං වා පසාදය -පෙ- ඵවෙඤ්ච පන භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිද්ධාපදං උද්දිසන්තී:

"යා පන භික්ෂුනී අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතො පාචිකෙතිය" තෙති.

3. යා පනාතී: යා, යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙක අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

අනුචක්ඛනෙති: අනුසංවච්චරං.

වුට්ඨාපෙතෙතෙති: උපසමපාදෙතො.

වුට්ඨාපෙතෙතෙතෙති ගණං වා ආචරිතීං වා පනං වා විචරං වා පරියෙසනී, සීමං වා සමුච්චනෙති ආපනෙති දුක්ඛංසං. ඤෙකෙතියා දුක්ඛංසං. ද්විතී කම්මවාචාති දුක්ඛංසං කම්මවාචාපරියෙසොසානෙ උප්පාදායාය ආපනෙති පාචිකෙතියංසං. ගණංසං ව ආචරිතියා ව ආපනෙති දුක්ඛංසංසං.

අනාපනෙති: ඵකන්තරීකං වුට්ඨාපෙතී, උමුච්චෙතියංසං -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ද්විතීයිකවිකල්පය.

1. මනුස්සං උප්පාදායතෙති - මෙසං.

දෙළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවිර නො පොහෝනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහු ද, මෙහෙණවිර නො පොහෝනේ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහුද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් චූද්‍රහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහු ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස භෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් වසක් පාසා උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි

අනුවසසා: වසක් පාසා.

වූධ්‍යාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා භෝ ඇඳරක භෝ පයක් භෝ සිවුරක් භෝ සොයා නම් සීමාව භෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇඳරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසක් අතර් තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. සාවතීන්දනං—තෙන ඔබ පන සමයෙන භික්ෂුනියො එකං වසං දෙව වුට්ඨාපෙතී. උපසංගො තරෙව න සඉමිති. මනුස්සා විහාර-චාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසීචා තරෙව උජ්ඣායනී වියනී විපාලෙතී. “කථං භි නාම භික්ෂුනියො එකං වසං දෙව වුට්ඨාපෙසනී උපසංගො තරෙව න සමමිති”ති. අඤ්ඤාසු ඔබ භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාලෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨනං -පෙ- තා උජ්ඣායනෙ වියනෙ විපාලෙනී “කථං භි නාම භික්ෂුනියො එකං වසං දෙව වුට්ඨාපෙතීති. සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො එකං වසං දෙව වුට්ඨාපෙතීති. සච්චං භගවා. විගරභි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො එකං වසං දෙව වුට්ඨාපෙසනී. තෙන භික්ෂුවෙ අපසංගනානං වා පසාදයං -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී එකං වසං දෙව වුට්ඨාපෙසා පාචිකතිය”තී.

යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙස අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

එකං වසනාතී: එකං සංවච්ඡරං.

දෙව වුට්ඨාපෙසනාතී : දෙව උපසමපාදෙයා.

දෙව වුට්ඨාපෙසනාමිති ගණං වා ආචරිතීං වා පක්ඛං වා විචරං වා පරියෙසනී, පිමං වා සමමනනී, ආපක්ඛි දුක්ඛටස්ස. ඤාතියා දුක්ඛටං. ද්විති මුඛචාලාති දුක්ඛටා. කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපක්ඛි පාචිකතියකං. ගණංච ච ආචරිතියා ච ආපක්ඛි දුක්ඛටස්ස.

අනාපනාතී: එකං වුට්ඨාපෙති, උච්චිකතියාය එකං වසං -පෙ- ආදිකමිකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

කුමාරිභූතවග්ගො අට්ඨමො.

කඤ්ඤානං :

කුමාරී දෙව ච සඤ්ඤාන දොදසා සමමතෙන ච අලං විචර දෙව වසං සංසට්ඨා සාමකෙන ච පාරිවාසිකානුවසං දුවෙ වුට්ඨාපනෙන වා'ති.

තෙළෙස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත්. මෙහෙණෙවර එසේම නො පොහොනේ වෙයි. විහාරවාටිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක එසේ මැ උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මෙහෙණෙවර එසේ මැ නො පොහොනේ යෑ යි. භික්ෂුණිහු උමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවේෆ් ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද” යි..... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පත: යම්, යම්බදු..... භික්ෂුනි..... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

එකං වසං: එක්වසෑ.

ඉච චුට්ඨාපෙයා: දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවයි.

දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇර්ථක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්-වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදෑ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇර්ථට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසෑ එකක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකා-වට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙළෙස්වන සිකපද යි.

අට වැනි කුමාරිභූතවර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කුමාරිභූත දෙසිඬි යෑ සඤ්ඤාසම්මත යෑ උනාද්වාදසවස්ස යෑ අසම්මත යෑ අලංකාව යෑ චීවර යෑ ද්වේවස්ස යෑ සංසච්ඨ යෑ (වර්ග වේ.) සාමීකය සමඟ පාරිවාසික යෑ අනුවස්ස යෑ ද්වේචුට්ඨාපතසිඬියෙන් ද යි

පදමසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවඤ්ඤාං වීභරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණධීක්ඛසස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භීතඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරොනතී, මනුසො උරුඛියඤ්ඤාං වියනාචී පිපාවෙනතී: "කරං භී නාම භීතඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරොක්ඛනතී සෙයාරාපි ගිඪී කාමභොගිනියො"ති. අසොකාසුං ඛො භීතඛුනියො තෙසං මනුසොනං උරුඛියනානං වියනානං විපාවෙනානං. යා තා භීතඛුනියො අඤ්චිජා-පෙ-තා උරුඛියනෙ වියනතී විපාවෙනතී: "කරං භී නාම ජබ්බග්ගියා භීතඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරොක්ඛනතී"ති -පෙ-සථවං කීර භීක්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භීතඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරොනතීති. සච්චං හගවා. වීභරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං භී නාම භීක්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භීතඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරොක්ඛනතී. තෙනං භීක්ඛවෙ අපසකසානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භීක්ඛවෙ භීතඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භීක්ඛනී ජතතුපාහනං ධාරොයා පාවිතභිය"නතී.

ඵවඤ්ඤාං හගවතා භීතඛුනිනං සිකඛාපදං පඤ්ඤානං භොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාකරා භීතඛුනී භීලානා භොති. තස්සා වීනා ජතතුපාහනා න ඵාසු භොති. හගවතො ඵතමසං ආරොවෙසුං -පෙ- "අනුජනාමී භීක්ඛවෙ භීලානාය භීතඛුනියා, ජතතුපාහනං" ඵවඤ්ඤා පන භීක්ඛවෙ භීතඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භීක්ඛනී අභීලානා ජතතුපාහනං ධාරොයා පාවිතභිය"නතී.

යා පනාතී: යා, යාදිසා -පෙ- භීක්ඛනීතී: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙඨ අධිපෙකා භීතඛුනීතී:

අභීලානා නාම: යස්සා වීනා ජතතුපාහනා ඵාසු භොති.

භීලානා නාම: යස්සා වීනා ජතතුපාහනා න ඵාසු භොති.

ජනනං නාම: තීණී ජනනාති සෙතච්ඡතං කීලඤ්ච්ඡතං පනභ්ච්ඡතං මණ්ඩලබ්බං සලාකාබ්බං.

ධාරොයාතී: සකිමිඨි ධාරොති ආපකති පාවිතභියස්ස.

1. ජතතුපාහනං-මජ්ඣ, 8

පළමුවැනි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් ධාරුහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන ඡෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙවිජ වුවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් ධාරුහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරත් ලැයි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධාරුහු ද"යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වුවා වෙයි. ඇයට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වෑ පහසු නො වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... "මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට ඡත්‍ර හා වහන් අනුදනිමි". මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො ගිලන්වෑ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යාපන යනු: යම්, යම් බදු ... හික්වුනී යනු ... මෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි.

- අගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වෑ පහසු වේද ඔ නොමෝ ය.
- ගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වෑ පහසු නො වේ ද ඔ නොමෝ ය.

ජත්ත නම්: මඩු බැඳි ලහබැඳි සේසත යැ, කළාලේසත යැ, පත්සකෑ යි ඡත්‍ර තුනෙකි.

ධාරෙය්‍ය යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාරිභෝගික සම්ප්‍රදායික භික්ෂුකම්පනා

අභිලාෂා අභිලාෂයෙන් ජනප්‍රවාහන. ධාරණී ආපණි පාරිභෝගිකයන්. අභිලාෂා වෙමනිකා ජනප්‍රවාහන. ධාරණී ආපණි පාරිභෝගිකයන්. අභිලාෂා භිලාෂයෙන් ජනප්‍රවාහන. ධාරණී ආපණි පාරිභෝගිකයන්.

ජනන. ධාරණී න උපාහන. ආපණි දුක්ඛයන්, උපාහන. ධාරණී න ජනන. ආපණි දුක්ඛයන්. භිලාෂා අභිලාෂයෙන් ආපණි දුක්ඛයන්. භිලාෂා වෙමනිකා ආපණි දුක්ඛයන්. භිලාෂා භිලාෂයෙන් අනාපණි.

අනාපණි: භිලාෂාය ආරාමේ ආරාමිපචාරේ ධාරණී ආපද්‍ර උමච්ඡන්කාය -පෙ- ආදිකම්පනායාති.

පටමසිකඛාපද.

4. 9. 2

දුකියසිකඛාපද.

1. සාවනීනිදන. - තෙන චො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යායතති. මනුසසා උරුකියතති වියතති වීපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො යානෙන යාධිසසනති පෙයාරාපි ගිහී කාමභොගීනියො"ති. අපෙසාසු. චො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උරුකියතානාං වියනානාං වීපාවෙනානාං. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- තා උරුකියතති වියතති වීපාවෙනති: "කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යාධිසසනති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යාධිසසනති. සච්චං හගවා. වීගරහි චුද්දො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යාධිසසනති. තෙන භික්ෂුවෙ අපසසනානාං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛපදං උද්දසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී යානෙන යායෙයා පාරිභෝගි"නති.

එවඤ්චදං හගවතා භික්ෂුනීනං සිකඛපදං පඤ්ඤතං භොති.

2. තෙන චො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී භිලාෂා භොති න සපෙසාති පදසා ගනතුං. හගවතො එතමසං ආරොවෙසුං. -පෙ- "අභුජානාමී භික්ෂුවෙ භිලාෂාය භික්ෂුනියා යානං" එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛපදං උද්දසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී අභිලාෂා යානෙන යායෙයා පාරිභෝගි"නති.

නො ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇති වූ ජත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වූ ජත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වූ ජත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජත්‍ර ධරා නම් වහන් නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වහන් ධරා නම් ජත්‍ර නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇත්තී දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇත්තී දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇත්තී ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලන් වූවාට ද ආරාමයෙහි ආරාමිපචාරයෙහි ධරා නම් ඇයට ද ආපදයෙහි ද උම්මත්තිකාවට ද ... ආදිකම්මිකාවට ද ඇවැත් නැති.

පළමු වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 2

දෙවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙති. ජිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් යානයෙන් ගියාහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් මුදුහු ගැරඹු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද? මහණෙනි, කෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ"යයි.

භාග්‍යවතුන් වීසින් මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. පයින් යන්තට නො හැකි වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දන්වූහ ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට යානය අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො ගිලන් වූ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ"යයි.

පාචිතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසීං අතෙ අධිපෙපනා භික්ෂුනීති.

අභිලානා නාම: සකෙසාති පදසා ගනතුං.

ගිලානා නාම: න සකෙසාති පදසා ගනතුං.

යානං නාම: වය්හං රථො සකචං සඤ්චානිකා සිචිකා පාචඛති.

යායෙයානාති: සකිමපි යානෙන යායති ආපතති පාචිතියසස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපතති පාචිතියසස. අභිලානා වෙමතිකා යානෙන යායති ආපතති පාචිතියසස. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපතති පාචිතියසස. ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛචය්හ. ගිලානා වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛචය්හ. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: ගිලානාය ආපදසු උමමතන්කාය -පෙ- ආදිකමචිකායාති.

දුතියසිකඛාපදං.

4. 9. 3

තතියසිකඛාපදං

1. සාවච්චී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරියසා ඉඤ්චියා කුලුපිකා භොති. අථ ටො සා ඉඤ්චී තං භික්ෂුනීං එතදවොච. "භඤ්ඤො ඉමං සඛතාණිං අමුක්ඛාය නාම ඉඤ්චියා දෙභී"ති. අථ ටො සා භික්ෂුනී සවාහං පඤ්ඤන ආදය ගමීයසාමී¹ විසසරො මෙ හවීයසතිති පච්චුඤ්චිතො අගමාසි. තය්හා රථියාය² සුතතකෙ ජිනෙන විපකිරිටීංසු. මනුසසා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනීයො සඛතාණිං ධාරෙසසතති සෙයාථාපි ගිචී කාමභොගිනීයො"ති.* සා භික්ෂුනී තෙභි මනුසෙසභි උපපණ්ඩියමානා මඩකු අභොසි. අථ ටො සා භික්ෂුනී උපසසයං ගනතො භික්ෂුනීනං එතමඤ්ච ආරොචෙසි. යා තා භික්ෂුනීයො අපිච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනී සඛතාණිං ධාරෙසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී සඛතාණිං ධාරෙසසති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී සඛතාණිං ධාරෙසසති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවසඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උඤ්චිතතු:

"යා පන භික්ෂුනී සඛතාණිං ධාරෙයා පාචිතිය"නති.

1. ගව්හම් - මජ්ඣ. 2. රථියාය - මජ්ඣ. * අගොසුං ටො භික්ෂුනීයොඤ්ඤාදියොඤ්ඤා සංදියතෙ 300000000000 30000

3. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හික්ඛුනී යනු: ... මෝ මෝ අඵයෙහි අභිප්‍රේත හික්ඛුණී යි.

අභිලාන නම්: පයින් යන්තට හැකි වෙයි.

භිලාන නම්: පයින් යන්තට නොහැකි වෙයි.

යාන නම්: වඤ්ඤා යැ රථ යැ ශකට යැ සාන්ධානිකා යැ සිවිකා යැ පාටඛා යි.

යායෙයා යනු: වරකුදු යානයෙන් යේ නම් පවිනී ඇවැත් වේ.

නො ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වූ යානයෙන් යේ නම් පවිනී ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමනි ඇති වූ යානයෙන් යේ නම් පවිනී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන් වූවා ගිලන්සන් ඇති වූ යේ නම් පවිනී ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වූ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමනි ඇති වූ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වූ යේ නම් ඇවැත් නැති.

අනාපක්ති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 3

තුන්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් එක්තරා ස්ත්‍රියකට කුලුපග වෙයි. එසඳ ඒ ස්ත්‍රී ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ කිව: "ඉඳ ආයතාවෙනි, මේ සඛ්ඛාණිය (කට් පලදනාව) අසුවල් ස්ත්‍රියට දෙව" යි එසඳ ඒ මෙහෙණ ඉදින් මම පාත්‍රයෙන් ගෙන යන්නෙමි නම් මට නො සිහි වන්නේ යයි පැළඳගෙන ගියා යැ. විටියෙහි දී එහි හුය සිදුණු කල්හි මිණි විසිරිණ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති නුඟුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් සඛ්ඛාණිය ධරුහු ද" යි. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මකු වූයැ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති නුඟුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඛ්ඛාණිය දරු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඛ්ඛාණිය දරු ලැ"යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඛ්ඛාණිය දරු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ ප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි මෙහෙණහු, මෙසේත් මේ චිත්තපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් සඛ්ඛාණිය ධරා නම් පවිනී ඇවැත් වේ" යයි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා පනානී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනී: -පෙ- අයං ඉමස්මී- අපෙඤ අධිපෙතා භික්ෂුනීනී.

සධිසාණි නාම: යා කාචී කට්ඨපිකා.

ධාරෙයානී: සකිමි ධාරෙනී ආපඤ්ඤා පාච්ඤාසාදි.

අනාපනතී: ආබාධපච්චියා, කට්ඨපිකා ධාරෙනී, උමභික්ෂුකාය -පෙ- ආදිකමමකායානී.

කතියසිකඛාපදං.

4. 9. 4

චතුස්සිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - නෙන ඛෙ පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතතී. මනුස්සං උජ්ඣායනතී වියනතී විපාලෙතතී: "කථං හි නාම භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතතතතතී සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමභොගීනියො"ති. අසෙසාසු ඛෙ භික්ෂුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනනානං විපාලෙනානං. යා තා භික්ෂුනීයො අපීචජා -පෙ- නා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාලෙතතී: "කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතතතතතී"ති -පෙ- සථං කීර භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතතතතතී. සච්චං භගවා. චිගරහි චුද්දො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතතතතතී. නෙන භික්ෂුවෙ, අපඤ්ඤානානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙයා පාච්ඤාසාදි"නතී.

යා පනානී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනී: -පෙ- අයං ඉමස්මී- අපෙඤ අධිපෙතා භික්ෂුනීනී.

ඉඤ්ඤාලඛිකාරො නාම: සීද්ධපගො ගීද්ධපගො භක්ඛපගො පාදපගො කට්ඨපගො.

ධාරෙයානී: සකිමි ධාරෙනී ආපඤ්ඤා පාච්ඤාසාදි.

අනාපනතී: ආබාධපච්චියා උමභික්ෂුකාය -පෙ- ආදිකමමකායානී.

චතුස්සිකඛාපදං

2. යා පත යනු: යම්, යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

සධ්‍යාණි නම: යම් කිසි කට් පලදනාවකි.

ධාරෙකි යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකි: ආබාධ හෙතෙසෙන් කට්සුත්‍ර ධරා නම් ඇවැත් නැත. උමතුටුවාට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තුන්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 4

සතරවැනි ශික්ෂාපදය

1 සැවැත් නිදන යි - ඵසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති. නුදැණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගීනීන් මෙන් ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුදැණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුදැණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරන්නලැයි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. මුහුණු ගැඹුණු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි .. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා.

"යම් මෙහෙණක් ස්ත්‍රී අලංකාර දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ"යි.

2. යා පත යනු: යම් යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

ඉසාලධිකාර නම: හිසැ පළඳනා යැ, ගෙල පළඳනා යැ, අත්පළඳනා යැ, පා පළඳනා යැ, කට් පළඳනා යි.

ධාරෙයා යනු: වරකුදු දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකි: ආබාධ හෙතෙසෙන් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතර වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 5

පඤ්චම සිකඛාපදං

1. සාවඤ්චිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණණකෙන නභායනතී. මනුස්සා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගන්ධවණණකෙන නභායීසසනතී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගීනියො"ති. අසොසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී "කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණණකෙන නභායීසසනතී"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණණකෙන නභායනතීති. සච්චං භගවා. වීගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණණකෙන නභායීසසනතී. තෙනං භික්ඛවෙ, අසප්පභතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී ගන්ධවණණකෙන නභායෙය්‍යා පාවිතතිය"නතී.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමිසිං අපෙඤ් අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ගණෙධා නාම: යො කොචී ගණො.

වණණකං නාම: යං කිඤ්චි වණණකං.

නභායෙය්‍යාතී: නභායතී. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපටියොසානෙ ආපක්ඛි පාවිතතියසස.

අනාපතතී: අඛාධාපච්චියා උච්චතීකාය -පෙ- ආදිකමිච්චිකායාතී'

පඤ්චම සිකඛාපදං.

4. 9. 6

ඡට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවඤ්චිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී. මනුස්සා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායීසසනතී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගීනියො"ති. අසොසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායීසසනතී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ- ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතීති. සච්චං

4. 9. 5

පස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවදින් හා පැහැගන්වන දැයින් යුතු වූ ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභෝගිනීන් මෙන් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැ"යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුහු ... "කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ"යි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිකබුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිතබුනී යි.

- ගන්ධ නම: යම් කිසි ගදෙති.
- වණණක නම: යම් කිසි වර්ණයෙනි.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවති ඇවැත් වේ.

අනාපකති: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. උමතු වූවාට ... ආදී කම්මික වූවාට ඇවැත් නැති.

පස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 6

සවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තල මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභෝගිනීන් මෙන් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු සුවදකැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැයි. සැබෑවූ

පාච්ඤායාමය භික්ෂුනීවිභවෙහා

භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභාධිසසකති. තෙන භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභායෙයා පාච්ඤායා”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

වාසිතකං නාම: යං කීංචී ගන්ධවාසිතකං.

පිඤ්ඤාකං නාම: තිලපිලාං වුළුති.

නභායෙයාති: නභායති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාච්ඤායාසස.

අනාපතති: ආබාධපපච්චයා පකතිපිඤ්ඤාකෙන නභායති උමමනති-කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 9. 7

සතතමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙකතිපි පරිමදදපෙකතිපි. මනුස්සා විහාරචාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසසිචා උජ්ඣායකති ඛියනති විපාවෙකති: “කරං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි සෙයාපාපි ගිභීකාමහොගිනියො”ති. අසෙසාසු ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා නා භික්ඛුනියො අපපිච්චා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කරං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙසසනති පි පරිමදදපෙසසනති පි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙනති පි පරිමදදපෙනති පිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙසසනති පි පරිමදදපෙසසනති පි. තෙන භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා උමමදදපෙයා වා පරිමදදපෙයා වා පාච්ඤායා”නති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි. ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිඤ්ඤා යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේශ හිඤ්ඤා යි.

වාසිතක නම්: යම් කිසි සුවදකවන ලද්දකි.

පිඤ්ඤාක නම්: තලපිටි යයි කියනු ලැබේ.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතභි: අබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. පියවි මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ ද, උම්මත්තිකාවට .. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 7

සත්වැනි ශික්ෂාපදය

සැවැත් නිදන යි- එසමයෙහි මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟඉලීම ද කරවති, සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනීන් මෙන් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහුදු යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිස්සුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අල්පේච්ඡවුවාහුද ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

පාචිකතිය පාළු හිතකුනීවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිකුනුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා හිතකුනීති.

හිතකුනීතියාති: අඤ්ඤාය හිතකුනීතියා.

උමමදදපෙයා වා ති: උබ්බට්ඨාපෙනි¹ ආපකති පාචිකතියසස.

පරිමදදපෙයා වා ති: සඤ්ඤාපාපෙනි ආපකති පාචිකතියසස.

අනාපකති: හිලානාය, ආපදසු, උමමානිකාය -පෙ- ආදි-කමෙකායාති.

යකකමසිකතාපදං.

4. 9. 8 - 10

අටයම-නාවම-දසමසිකතාපදං

1. යාවන්ති දිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හිතකුනීතියො සිකුමානාය උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි -පෙ- සාමඤ්ඤාය උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි. -පෙ- ගිහීනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි. මනුසසා විහාරචාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසංකා උප්පායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතකුනීතියො ගිහීනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි සෙයාපාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසෙසාසු ඛො හිතකුනීතියො තෙසං මනුසසානං උප්පායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා හිතකුනීතියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතකුනීතියො - ගිහීනියා උමමදදපෙනතිපි, පරිමදදපෙනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර හිකුමට්ඨො, හිතකුනීතියො ගිහීනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහි චුද්දා භගවා -පෙ- කථං හි නාම හිකුමට්ඨො, හිතකුනීතියො ගිහීනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි. තෙනං හිකුමට්ඨො, අපපසනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හිකුමට්ඨො, හිතකුනීතියො ඉමං සිකුමාපදං උද්දසනතු:

“යා පන හිතකුනී සිකුමානාය -පෙ- සාමඤ්ඤාය -පෙ- ගිහීනියා උමමදදපෙයා වා පරිමදදපෙයා වා පාචිකතිය”නති.

2. යා පනාති: යා, යාදියා -පෙ- හිකුනුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා හිතකුනීති.

සිකුමානා නාම: දො වසනාති ජසු ධම්මසු සිකුමාසිකා.

සාමඤ්ඤා නාම: දසසිකුමාපදිකා.

ගිහීනි නාම: අගාරිනී චුච්චති.

1. උමමදදපෙනි, මජ්. HO,

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හිකුටි යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකුණි යි.

හිකුටියා යනු: අන් මෙහෙණක ලවා.

උමඤ්ඤාපෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ උළවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමද්දපෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ගිලන් වුවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වුවාට ද ... ආදි-කම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

යන්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 8-10

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණහු ශික්ෂමාණාවක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... හෙරණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකා කරත්තාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමහොගිනීන් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙවිජ වුවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති. දෙස් පතරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනීන් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... “සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීමද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණිය ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ශික්ෂමාණාවක ... හෙරණියක ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හිකුටි යනු... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකුටි යි.

සිකබ්මානා නම: දැවුරුද්දක් සවැදැරුම් ධම්මයෙහි හික්වුණු ශික්ෂා ඇත්තී.

සාමණේරා නම: දඟ ශික්ෂාපද ඇත්තී.

ගිහිනි නම: ගෘහිණි කියනු ලැබේ.

පාච්ඤාය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙඤා

උමමඤ්ඤෙය්‍ය වානි: උබ්බට්ඨාපෙනි, ආපකං පාච්ඤායසං.

පටිමඤ්ඤෙය්‍ය වානි: සම්මාභාපෙනි, ආපකං පාච්ඤායසං.

අනාපකං: ගිලානාය ආපදසු උමමකංකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

අට්ඨම නවම දසම සිකධාපදති.

4. 9. 11

එකාදසමසිකධාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - නෙන චො පන සමයෙන භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදනං. භික්ෂු උපකායනං විසනං විපාචෙකං: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදිසංනං"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදනංති. සචං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදිසංනං. නෙන භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදෙය්‍ය පාච්ඤාය"නංති.

2. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

භික්ෂුසං පුරතොති: උපසමපනසංසං පුරතො.

අනාපුච්ඡාති: අනපලොකෙකො.

ආසනෙ නිසීදෙය්‍යානි: අනතමයො ඡමායපි නිසීදති, ආපකං පාච්ඤායසං.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙ නිසීදති, ආපකං පාච්ඤායසං. අනාපුච්ඡෙන වෙමනිකා ආසනෙ නිසීදති, ආපකං පාච්ඤායසං. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙ නිසීදති, ආපකං පාච්ඤායසං.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපකං දුක්ඛකට්ඨසං. ආපුච්ඡෙන වෙමනිකා ආපකං දුක්ඛකට්ඨසං. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපකං.

අනාපකං: ආපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදති, ගිලානාය, ආපදසු උමමකංකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

එකාදසමසිකධාපදං

උම්මඤ්ජෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ ඉළීම කරවානම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමඤ්ජෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදි-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 11

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණහු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හිඳගනිති. මහණහු අවමන් කොට සිතති, නුඟුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මහණක්හු පෙරට වූ නො විවාරා අසුන්හි හිඳිත් ලෑ”යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මහණක්හු පෙරට වූ නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හු පෙරට වූ නො විවාරා අස්නෙකු හිඳගන්නී නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකබුනි යනු... මෝ මේ අර්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබුනි යි.

හිකබුසා පුරකො යනු: උපසපනක්හු පෙරට වූ.

අනාපුච්ඡා යනු: අපලොකන නො කොට.

ආයනෙ නිසිදෙය්‍ය යනු: යටත් පිරිසෙයින් බීම ද හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වූ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විමනි ඇති වූ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වූ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විමනි ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපතති: විවාරා අස්නෙහි හිඳි ද ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

ද්වාදසමසිකධාපදං

1. සාවස්ථිතිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුත්‍රියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤභං පුච්ඡන්ති. භික්ඛු උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාලෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුත්‍රියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤභං පුච්ඡන්ති”ති. -පෙ- සචචං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුත්‍රියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤභං පුච්ඡන්ති”ති සචචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුත්‍රියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤභං පුච්ඡන්ති. නෙන. භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුත්‍රියො ඉමං සිකධාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුත්‍රී අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤභං පුච්ඡයා පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුත්‍රීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙඤ අධිපෙපතා භික්ඛුත්‍රීති.

අනොකාසකතන්ති: අනාපුච්ඡා.

භික්ඛුන්ති: උපසමපතනං.

පඤභං පුච්ඡයානි: සුඤ්ඤනෙත ඔකාසං කාරාපෙඤා විනයං වා අභිධමමං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස. විනයෙ ඔකාසං කාරාපෙඤා සුඤ්ඤනං වා අභිධමමං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස. අභිධමම ඔකාසං කාරාපෙඤා සුඤ්ඤනං වා විනයං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤ පඤභං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස. අනාපුච්ඡෙන වෙමතිකා පඤභං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤ පඤභං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤ ආපත්ති දුකකට්ඨස. ආපුච්ඡෙන වෙමතිකා ආපත්ති දුකකට්ඨස. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤ අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඔකාසං කාරාපෙඤා පුච්ඡති, අනොදියස ඔකාසං කාරාපෙඤා යඤ්ඤ කඤ්චි පුච්ඡති, උමච්ඡන්තියා -පෙ- ආදිකමච්ඡිකායාති.

දසමසිකධාපදං.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන සි - එසමයෙහි මෙහෙණු අවකාශ නො කළ මහණු අතින් පැන පුරවුස්නි. මහණු අවමන් කොට සිතනි. නුගුණ කියනි, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද"යි ... 'සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පුරවුසින් ලැ'යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි...මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසක්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො කළ අවකාශ ඇති මහණක්හු අතින් පැන පුරවුස්නි නම් පවිති ඇවැත් වේ" යයි.

2. යා පන යනු: යම්. යම් බදු ... හිකඹුනි යනු ... මෝ මේ අති යෙහි අභිප්‍රේත හිකඹුනි යි.

අනොකාසකතං යනු: නො විවාරා.

හිකඹුං යනු: උපසපනක්හු

පසාහං පුට්ඨයා යනු: සුත්‍රාන්තයෙහි අවකාශ කරවා වීනය හෝ අභිධර්මය හෝ පුරවුසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. චිතයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ අභිධර්මය හෝ පුරවුසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අභිධර්මයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ වීනය හෝ පුරවුසි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වූ පැන පුරවුසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි විමති ඇති වූ පැන පුරවුසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇතිවූ පැන පුරවුසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපසනි: අවකාශ කරවා පුරවුසි ද, අවධි නො කොට, අවකාශ කරවා යම් කිසි තැනෙක පුරවුසි ද, උමතු වුවාට ද... ආදී කම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවච්ඡියං විහරති **චෙතවතො** අනාඨපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන **අඤ්ඤාදාරා** භික්ඛුනි අසඛකච්චිකා¹ ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. තසසා රථිකාය වාතමණ්ඩලිකා සඛකාචියො උක්ඛිපිංසු. මනුසසා උක්ඛුච්චි-අකංසු සුඤ්ඤා අයාය ඵනුදරානි². සා භික්ඛුනි තෙහි මනුසොහි උපසංඝට්ඨිමානා මඛකු අහොසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනි උපසංඝ-ගතාවා භික්ඛුනීනං ඵසමක්ඛං ආරොචෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අසච්ච්ඡා -පෙ- තා උක්ඛායහති ඛියනති විපාවෙතති. "කථං හි නාම භික්ඛුනි අසඛකච්චිකා ගාමං පවිසිසසති"³ති -පෙ- සච්චි-කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඛකච්චිකා ගාමං පාවිසිති. සච්චිං භගවා විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඛකච්චිකා ගාමං පවිසිසසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියනතු:

"යා පන භික්ඛුනි අසඛකච්චිකා ගාමං පවිසෙය්‍ය පාවිතිය"³නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීනි -පෙ- අයං ඉමසීං අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීනි.

අසඛකච්චිකාති: විනා සංකච්චිකං.

සංකච්චිකා නාම:³ අධිකකං උඛහනාහි තසස පච්චිජාදනක්ඛාය.

ගාමං පවිසෙය්‍යාති: පරික්ඛිතඤ්ඤා ගාමඤ්ඤා පරිකෙඛප-අතිකකාමෙතස්සා ආපතති පාවිතියසස. අපරික්ඛිතඤ්ඤා ගාමඤ්ඤා උපවාරං මඛකමනථියා ආපතති පාවිතියසස.

අනාපතති: අච්චිකච්චිකාය, නච්චිකාය, භීලානාය, අසනියා, අජානනියා, ආපදසු, උමමිතියා ආදිකමමකායානි.

තෙරසමසිකඛාපදං.

ඡත්තපාහනවගෙගා නවමො

උද්දිට්ඨා ඛො අයායො ඡසට්ඨිසතා පාවිතියා ධම්මා. තත්ථයායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්දොක්ඛයායො. තසමා තුණහී. ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

1. අසඛක චාරිකා, - සසා.
 2. සුඤ්ඤා අයාය ඵනුදරොති-සිසු.
 3. සංකච්චිකං නාම-මඡසං.

තෙළෙස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැත්නුවට ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් සඩකව්විකා (සැටටය) රහිත වැ පිඬු පිණිස ගමට වන. වීරියෙහි වාසුළු ඇගේ සහළ සිවුරු නභාලී යැ. මිනිස්සු ආයතුවගේ පයොධර හා උදරය සුන්දර යැ යි ඔල්විරසන් නැඟූහ. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මකු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණ සඩකව්විකා රහිත වැ ගමට පිවිසියා ද”යි. -පෙ- සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඩකව්විකා රහිතවැ ගමට පිවිසියා ද යි. සැබෑව භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැඳහුව ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් සඩකව්විකා රහිත වැ ගමට පිවිසියා ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සඩකව්විකා රහිත වැ ගම් වදී නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකවුනී යනු ... මෝ මේ අර්ක්ථ-යෙහිලා අභිප්‍රේත හිතවුනී යි.

අසඩකව්විකා යනු: සඩකව්විකාව නැති වැ.

සඩකව්විකා නම්: අකු ඇටින් යට, නාභියෙන් උඩ. එය වසනු සඳහා.

ගාම: පවියෙයා යනු: පිරිකෙව් කරන ලද ගමහි පිරිකෙව් ඉක්ම-වන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. පිරිකෙව් නොකළ ගමහි උපවාරයට බැසගන්නියට පවිති ඇවැත්වෙ යි.

අනාපතනී: අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ගිලන්-වූවාට, නොසිතියෙන් ගියාට, නොදන්නියට, ආපදයෙහි, උමකු වූවාට, ... ආදිකම්මික දූවාට ද ඇවැත් නැති.

තෙළෙස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

නවවැනි ජනතුපාහන වර්ග යි.

ආයතුවෙහි, එක්සිය යසැටක් පාවිත්තිය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ආයතුවන් පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහු ද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? මෙහිලා ආයතුවෝ පිරිසුදු වෙති. එහෙයින් තුෂ්ණිමභුතයහ. තෙල මෙසේ ධරමි'යි.

පාචිකත්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතො

තසුද්දතං:

ජනනං යානංඤ්ඤි සංඛ්‍යාංඤ්ඤි ලංඛිතොරා ගජධි පිඤ්ඤාකා
භික්ෂුනී සිසුකම්මානා ච සාමංඤ්ඤො භික්ෂිනියා
‘අනාපුච්ඡා අනොකාසා අසංඛිතච්චිකාය තෙරසා’ති.

චග්ගද්දතං:

ලසුතං අජධිකාරංඤ්ඤි නඤ්ඤා තුච්චිච්චිකා ච
චිකාංරාම ගඛිතී ච කුමාරී ජතතුපාභනාති.

මුද්දතං නිධධීතං.

එහි උද්‍යතය:

ඡත්‍ර යැ යාන යැ සධ්‍යාණි යැ අලංකාර යැ ගන්ධපිඤ්ඤාක යැ හික්වුනි සිකමානා සාමණෙරා හිහිනි සම්බන්ධ උමමද්දන පරිමද්දන ශික්ෂා යැ අනාපුච්ඡා යැ අනොකාස යැ අසධ්‍යවර්තා පි ශික්ෂා තෙලෙසකි.

වර්ග උද්දතය:

ලසුන යැ අත්ඛකාර යැ නග්න යැ කුච්චටක යැ වීත්තාරාම යැ ගඬ්ඛිනි යැ කුමාරී යැ ඡත්තුපාහන පි.

මුද්දකය නිමි.

පාට්‍රිදේසනීයා

පයමපාට්‍රිදේසනීයසිකාපදං

ඉම මො පනයායො අධිම පාට්‍රිදේසනීයා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡතී :

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණධීකසීස ආරාමෙ. තෙන මො පන සමයෙන ජබ්බණ්ඩියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤතී. මනුසසා උරුකියනති බියනති විපාවෙතී : “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසතී. කසස සමපනනං න මනාපං, කසස සාදුං න රුච්චති”ති. අයෙසාසුං මො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උරුකියනතානං බියනතානං විපාවෙතානානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්ච්චා - ටෙ - තා උරුකියනති බියනති විපාවෙතී “කථං හි නාම ජබ්බණ්ඩියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසතී”ති - ටෙ - සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බණ්ඩියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසතී. සච්චං භගවා, විරෙහී බුද්ධො භගවා - ටෙ - කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බණ්ඩියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසතී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය - ටෙ - එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දීසනතු.

යා පන භික්ඛුනී සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසා පට්‍රිදේසෙ - තබ්බං තාය භික්ඛුනියා භාරණං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසපපායං පාට්‍රිදේසනීයං තං පට්‍රිදේසෙමීති.

එවඤ්ච භගවතා භික්ඛුනීනං සිකාපදං පඤ්ඤතං භොති.

3. තෙන මො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගීලානා භොතති. ගීලානපුච්ඡිකා භික්ඛුනියො ගීලානා භික්ඛුනියො එතදවොචුං : “කච්චි අයො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය”තී. “පුඤ්ඤ මයං අයො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාම. තෙන තො එසු භොති. ඉදනි පන භගවතා පටිකඛ්ඛනනති කුකඤ්චියානා න විඤ්ඤපෙම. තෙන තො න එසු භොති”ති. භගවතො එතමඤ්ච ආරොචෙසුං - ටෙ - “අනුජානාමී භික්ඛවෙ ගීලානාය භික්ඛුනියා සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාමු”. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දීසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අගීලානා සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසා පට්‍රිදේසතබ්බං තාය භික්ඛුනියා භාරණං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසපපායං පාට්‍රිදේසනීයං තං පට්‍රිදේසෙමීති.

4. යා පනාතී : යා යාදියා - ටෙ - භික්ඛුනීති - ටෙ - අයං ඉමස්මි - අනෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

පාට්‍රොලය

පළමු පිළිදෙස්නි සිකපදය

ආයතාවෙහි, මේ අපට පාට්‍රොලයෙහි ධර්මයේ උදෙසීමට පැමිණෙන්න.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තු ජනවත නම් අනේපිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වළඳන්. මිනිස්සු උමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වැළඳුණු ද”යි. කවරකුහට මිහිරිදය නො මැනැවි ද, කවරකුහට රසවත්දය නො රුස්නේ ද යි. භික්ෂුණිහු උමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීතී ශබ්දය) ආසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු උමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වැළඳුණු” යි ... සැබැඳ මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වළඳන්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වැළඳුණු. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් ගිනෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහිය යුතු වූ කුසුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවතකට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙසමි යි පට්‍රොලයනා කළයුතුයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පතවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණේ ගිලන්වුවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවස්නා මෙහෙණේ ගිලන් මෙහෙණන්හට කෙල කරුණ කීහු. “කිමෙක්ද ආයතාවෙහි ඉවසියහැකිද යැපිය හැකිද” යි. “ආයතාවෙහි ඇපි පෙඳ ගිනෙල් විනවා වළඳමු. එයින් අපට පහසු වෙයි. දන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙව් කරන ලද්දි කුකුස්කරන්නමෝ නො විනවමු. එයින් අපට පහසු නො වෙයැ” යි. කෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට ඇරොස්ස. ... මහණෙහි ගිලන් මෙහෙණන්හට ගිනෙල් විනවා බුද්ධන්ට අනුදැනිමි. මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වුවා ගිනෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහියයුතු වූ කුසුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවතකට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙසමියි.

4. යා පත යනු: යම් යම්බදු ... භික්ෂුහි යනු ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදාස් කරන ලද මෙහෙණ යි.

පාරිභෝගිකයාට හිතවුන්විභවෙනා

අභිලාෂා නාම: යසසා විනා සප්පිනා එසු හොනි. ගිලානා නාම: යසසා විනා සප්පිනා න එසු හොනි. සප්පි නාම: ගොසප්පි වා අඵකා සප්පි වා මානිසං වා සප්පි. යෙසං මංසං කප්පති තෙසං සප්පි.

අභිලාෂා අත්තනො අකාය විඤ්ඤපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුක්ඤ්ඤාමිති පටිගණනානි ආපත්ති දුක්ඛංසස. අජෙඤ්ඤාගාලෙ අජෙඤ්ඤාගාලෙ ආපත්ති පාවිදෙසනීයසස.

අභිලාෂා අභිලාෂසඤ්ඤා සප්පිං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤා ආපත්ති පාවිදෙසනීයසස. අභිලාෂා වෙමතිකා සප්පිං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤා ආපත්ති පාවිදෙසනීයසස. අභිලාෂා ගිලානසඤ්ඤා සප්පිං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤා ආපත්ති පාවිදෙසනීයසස.

ගිලානා අභිලාෂසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ගිලානා භුතා විඤ්ඤපෙති අභිලාෂා භුක්ඤ්ඤා, ගිලානාය සෙසකං භුක්ඤ්ඤා, ඤාතකානං, පවාටිකානං, අඤ්ඤාසකාය, අත්තනො ධනෙන, උමමනතිකාය, ආදිකම්මිකායානි.

පයමපාවිදෙසනීයසිකඛාපදං.

දුතිය—අට්ඨම පාවිදෙසනීයසිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ඡෙතවනො අනාට්ඨකභිකසා ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බණියා හිතවුන්තියො තෙලං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි. -පෙ- මට්ඨං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි -පෙ- එනිතං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි -පෙ- මච්ඡං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි -පෙ- මංසං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි -පෙ- ධීරං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි -පෙ- දධිං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි මනුසසා උජ්ඣායනානි බියනානි විපාවෙනානි. "කථං හි නාම හිතවුන්තියො දධිං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි, කසස සමපනගං න මනාපං, කසස සාදුං න රුච්චිති. අජෙඤ්ඤාසුං ඛො හිතවුන්තියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා නා හිතවුන්තියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනානි බියනානි විපාවෙනානි, "කථං හි නාම ඡබ්බණියා හිතවුන්තියො දධිං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි"ති -පෙ- සච්චං කිර හිතවුන්තියො ඡබ්බණියා හිතවුන්තියො දධිං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම හිතවුන්තියො ඡබ්බණියා හිතවුන්තියො දධිං විඤ්ඤපෙති භුක්ඤ්ඤානි, තෙනං හිතවුන්තියො අප්පසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵච්ඡෙති පන හිතවුන්තියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු.

1. මංසංසප්පිවා, මච්ඡං.

අභිලාෂා නම: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලාෂා නම: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. සසි නම: ගව ගිතෙල් හෝ එළ ගිතෙල් හෝ මිහි ගිතෙල් හෝ යි. යම් කෙනකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ ගිතෙල් යැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝති දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළදන්තෙමිසි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනී ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනීඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලනහට ගිලනක්වූ විනවා නොගිලනක්වූ වළදා නම්, ගිලනකගේ ශෙෂය වළදා නම්, නැයන්ගේ, පැවරීයන්ගේ, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, උන්මත්තිකාවට, ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු පිළිදෙස්නී සිකපදය නිමි.

දෙවන - අටවන පිළිදෙස්නී සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැකූ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ තලතෙල් විනවා වළදන්. ... මී විනවා වළදන් ... උක්පැණි විනවා වළදන් ... දියමස් විනවා වළදන් ... ගොඩමස් විනවා වළදන් ... කිරි විනවා වළදන් ... දිහි විනවා වළදන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස්පතුරුවන්. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දිහි විනවා ගෙන වැළඳුණුද" යි. කවරකුහට මිහිරිදය නොමැනැවිද, කවරකුහට රසවත්දය නොරුස්තෝ ද යි. ගික්සුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇහුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ. කෙනෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දිහි විනවා වැළඳුණුද යි ... සැබෑද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිහි විනවා වළදන්ද යි. සැබෑවූ භාගාවකුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු විගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිහි විනවා වැළඳුණුද. මහණෙහි මෙය අභ්‍යන්තරයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාච්ඤ්ඤාසාදි භික්ඛුණිච්ඡෙදනා

යා පන භික්ඛුණී දධිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤායා පට්ඨෙදෙසකඛං
තාය භික්ඛුණියා භාරයාං අයායා ධම්මං ආපඤ්ඤා ආපඤ්ඤා
සාච්ඨෙදසනීයං තං පට්ඨෙදෙසමිති.

එවඤ්ඤාදං භගවතා භික්ඛුණීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤායාං භොති.

3. තෙන ඔවා පන සමයෙන භික්ඛුණියො ගීලානා භොති.
ගීලානපුච්ඡිකා භික්ඛුණියො ගීලානා භික්ඛුණියො එතදවොච්චි: “කච්චී
අයායා ඛමනීයං කච්චී යාපනීයං”භනී. “පුච්චෙඛං මයං අයායා දධිං
විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාම”¹. තෙන නො එතසු භොති. ඉදනි පන භගවතා
පට්ඨකඤ්ඤානාන් කුසලඵලායනානා න විඤ්ඤාපෙම. තෙන නො න
එතසු භොති”භී. භගවතො එතමඤ්ඤා ආරොචෙච්චි. -පෙ- “අනුජානාමී
භික්ඛවෙ ගීලානාය භික්ඛුණියා දධිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤා”². එවඤ්ඤා
පන භික්ඛවෙ භික්ඛුණියො ඉමං සිකඛාපදං උඤ්ඤාසංඝා.

යා පන භික්ඛුණී අගීලානා දධිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤායා
පට්ඨෙදෙසකඛං තාය භික්ඛුණියා භාරයාං අයායා ධම්මං ආපඤ්ඤා
ආපඤ්ඤා සාච්ඨෙදසනීයං තං පට්ඨෙදෙසමිති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුණීති: -පෙ- අයං
ඉමංඤ්ඤා අපඤ්ඤා අධිපෙඤ්ඤා භික්ඛුණීති.

අගීලානා නාම: යඤ්ඤා විනා දධිනා එතසු භොති. ගීලානා
නාම: යඤ්ඤා විනා දධිනා න එතසු භොති. තෙලං නාම: තිලතෙලං
යාසපතෙලං මධුකතෙලං එරණ්ඩතෙලං වසාතෙලං. මධු නාම:
මකඤ්ඤාමධු. එතංඤ්ඤා නාම: උච්ඡුභො නිඛඛනං. මචේනා නාම:
මදනො වුච්චති. මංසං නාම: යෙසං මංසං කප්පති තෙසං මංසං.
වීරං නාම: ගොවීරං වා අභිකාචීරං වා මානිසවීරං වා, යෙසං මංසං
කප්පති තෙසං වීරං. දධි නාම: පෙඤ්ඤාපෙඤ්ඤා දධි.

අගීලානා අක්කන්තො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා පඤ්ඤාපට්ඨං. පට්ඨාගෙන
භුඤ්ඤාසාමීති පනිගණ්ඤාති ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨං. අපඤ්ඤාභාගෙර අපඤ්ඤාභාගෙර
ආපඤ්ඤා සාච්ඨෙදසනීයංඤ්ඤා. අගීලානා ගීලානපඤ්ඤා දධිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා
භුඤ්ඤාති ආපඤ්ඤා සාච්ඨෙදසනීයංඤ්ඤා.

අගීලානා අගීලානපඤ්ඤා දධිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාති ආපඤ්ඤා
සාච්ඨෙදසනීයංඤ්ඤා. අගීලානා වෙමනිකා දධිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාති
ආපඤ්ඤා සාච්ඨෙදසනීයංඤ්ඤා. අගීලානා ගීලානපඤ්ඤා දධිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා
භුඤ්ඤාති ආපඤ්ඤා සාච්ඨෙදසනීයංඤ්ඤා.

ගීලානා අගීලානපඤ්ඤා ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨං. ගීලානා
වෙමනිකා ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨං. ගීලානා ගීලානපඤ්ඤා අනාපඤ්ඤා.

1 භුඤ්ඤාමං - 080.

යම් මෙහෙණක් දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආයාචාවෙන් ගැරඹියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්කම පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙස්මයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවන්යා මෙහෙණෝ ගිලන් මෙහෙණන්හට කෙල කරුණ කීහ. “කිමෙක්ද ආයාචාවෙන් ඉවසියහැකිද කිම යැපියහැකිද”යි. “ආයාචාවෙන්, ඇපි පෙඳ දිනි විනවා වළඳවු. එයින් අපට පහසුවෙයි. දන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරනලද්දී කුකුස්කරන්නමෝ නො විනවවු. එයින් අපට පහසු නො වෙයි” යි. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන් හට ඇරෙන්නු. ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණන්හට දිනි විනවා වූදිත්තට දනුදැනිමි. මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ‘ආයාචාවෙන් ගැරඹියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්කම පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙස්මයි පච්චේදයනා කළයුතු යි.

4. යා පනා යනු: යම් යම්බදු ... ගිහබුනි යනු ... මෝනොමෝ මේ අච්චේදයා අදහස් කරන ලද මෙහෙණයි.

අභිලානා නම්: යම්කට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලානා නම් යම්කට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. තෙල නම් තලතෙල්, අබතෙල්, මිතෙල්, එරඹුතෙල්, වුරුණුතෙල් යැ. මධු නම් මැසිමියැ, එංකිත නම් උත්පැණියැ. මව් නම් දියමසයැයි කියනු ලැබේ. මංස නම් යම්කෙනකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ මස්යැ, බීර නම් ගවකිරි හෝ එළුකිරි හෝ මිනිකිරි හෝ යම්කෙනකුන්ගේ මස් කැපනම් ඔවුන්ගේ කිරි යැ. දඩ නම් ඔවුන්ගේමැ දිනියැ.

නොගිලන්වූවා කවා උදෙසා විනවා නම් පියෝහි දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළඳන්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනි ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාවිතකරියාලි භික්ෂුණිවිභවෙතො

අනාපතනී: ගිලානාය ගිලානා හුන්වා විඤ්ඤපෙත්වා අගිලානා භුඤ්ඤති, ගිලානාය සෙසකං භුඤ්ඤති, ඤාතකානං පටාරිකානං අසඤ්ඤාසකාය අත්තනො ධනෙන උම්මන්තිකාය ආදිකම්මකායනි.

අධම්මපාවිදෙසනීයසිකඛාපදං.

7. උඤ්චධාං ටො අයායො අධම්මපාවිදෙසනීයා ධම්මො. තත්ඤායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුඤ්ඤා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුඤ්ඤා. තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුඤ්ඤා. පරිසුද්ධොත්ඤායො, තස්මි භුණ්ඨි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

පාවිදෙසනීයානිඤ්ඤා.

6. සෙවියා

ඉමෙ ටො පනායායො සෙවියාධම්මො උදෙසං ආගච්ඡතී.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං වීභරති ජෙනවනෙ අනාරාධිණීකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බඝණියා භික්ෂුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙතතී. මනුස්සා උජ්ඣායනතී බියනතී විපාවෙනතී: කථං හි නාම භික්ෂුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙසස්සනතී සෙයාරාපි ගිහීකාමභොගීනියොතී. අසෙසාස්ස ටො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා නා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනතී බියනතී විපාවෙනතී: කථං හි නාම ජබ්බඝණියා භික්ෂුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙසස්සනතී -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බඝණියා භික්ෂුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙසස්සනතී. සච්චං භගවා. වීභරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බඝණියා භික්ෂුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙසස්සනතී. තෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උඤ්ඤාසතු.

පරිමණ්ඩලං නිවාසෙසස්සාමීති සිකඛා ක්ථණියානි.

3. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙකඛං නාභිමණ්ඩලං ජාණුමණ්ඩලං පටිට්ඨාදෙනතීයා. යා අනාදරියං පටිට්ඨ පුරතො වා පච්ඡතො වා ඔලලෙඛනතී නිවාසෙසස්ස ආපතනී දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතනී: අසඤ්ඤිච්ච, අසත්තියා, අජානනතීයා, ගිලානාය ආපදස්ස -පෙ- උම්මන්තිකාය ආදිකම්මකායානි.

1 ඔලලෙඛනා, ඔලු i ඔලු ii,

අනාපක්ෂී ගිලනහට, ගිලනක් වැ විනවා නොගිලනක් වැ වළලා නම්, ගිලනකගේ ශෛෂය වළඳා නම්, නැයන්ගේ නම්, පැවරියන්ගේ නම්, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන් නම්, උමතු වූවකට, ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවැනි පිළිදෙස්නී සිකපදයි.

ආයතාවනී අෂට පාට්දෙසනීය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිභුද්ධහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමග්ගහහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමියි.

පාට්දෙසනීය ශික්ෂා නිමි.

6. සෙවියා

ආයතාවනී මේ සෙවියධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාගාවන් බුදුහු සැවැතැ ජනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හදිත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති නුභුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. කෙසේ නම් මෙහෙණේ කාමහොගී ගිහියන් මෙන් ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි.

2. හික්කුණිහු ලමුකොට සිතන නුභුණපවසන දෙස්පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුභුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හදිත්දයි. සැබැවැ භාගාවකුන් වහන්ස. භාගාවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මහණෙනි මෙසේ මේ සිකපදය ද මෙහෙණේ උදෙසත්වා.

පිරිමඩුලු කොට හදින්නෙමියි හික්මිය යුතු යි.

3. නැබමඩල දණමඩල වසන්තිය වීසින් පිරිමඩුලු කොට හැන්ද යුතුයි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස ඉදිරිපසින් හෝ පසුපසින් හෝ එල්වමින් හදිනම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අනාපක්ෂී: නො සිතා කරන්නියට, නො සිහියෙන්කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ආපදයෙහි ... උමතුඇතියහට, ආදි-කමිකාවට ඇවැත් නැති.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුණීවගඛෙයා

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං වීභරතී ජෙතවනෙ අනාරාමිණධිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බඤ්ඤා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පාසාවමි ටෙළමි කරොන්ති. මනුස්සා උරුකියනති වියහති වීසාවෙහති, “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පාසාවමි ටෙළමි කරිස්සහති සෙයතරාපි භීතිකාමහොතිතියො” ති.¹

අනෙකාසු ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකියනස්සා වීසනානං වීසාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උරුකියනති වියහති වීසාවෙනති, “කථං හි නාම ජබ්බඤ්ඤා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පාසාවමි ටෙළමි කරිස්සහති” ති. අථ ටො භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. භික්ඛු භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

3. අථ ටො භගවා එතඤ්ඤං නිදනෙ එතඤ්ඤං පකරණෙ ධම්මං. කථං කථා භික්ඛුසංඝං සනතිපානාපෙඤා භික්ඛු පට්ඨවතී, සච්ඤං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බඤ්ඤා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පසාවමි ටෙළමි කරොන්තිති. සච්ඤං භගවා. වීභරති බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බඤ්ඤා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පසාවමි ටෙළමි කරිස්සහති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවණ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු.

න උදුකෙ උච්චාරං වා පසාවං වා ටෙළං වා කරිස්සාමීති සික්ඛා කරණියාති.

එවණ්ඤිදං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පණ්ණස්සා හොති.

4. තෙන ටො පන සමයෙන ගීලානා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පසාවමි ටෙළමි කාතුං කුසලුච්චායන්ති. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං -පෙ- “අනුජානාමී භික්ඛවෙ ගීලානාය භික්ඛුනියා උදුකෙ උච්චාරමි පසාවමි ටෙළමි කාතුං”. එවණ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු.

න උදුකෙ අගීලානා උච්චාරං වා පසාවං වා ටෙළං වා කරිස්සාමීති සික්ඛා කරණියාති.

5. න උදුකෙ අගීලානාය උච්චාරො වා පසාවො වා ටෙළො වා කාතමෙඛං. යා අනාරාමියං පට්ඨව උදුකෙ අගීලානා උච්චාරං වා පසාවං වා ටෙළං වා කරොති ආපස්සි දුක්ඛටස්සා.

1. භීතිතියො කාමහොතිතියො-මජ්ඣං භීතිකාමහොතිතියො-පිඤ්ඤා

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ කාමහොඹි ගිහියන් මෙන් දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්. මිනිස්සු ලලුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝද”යි.

භික්ෂුණ්හු ලලු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලලුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. එකල්හි මෙහෙණේ මහණුන්හට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. මහණහු තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහිලා මේ අවසර-යෙහිලා බික්සහන රැස්කරවා දුහුම් කරා කොට මහණුන් පුළුවන් සේක. සැබෑද මහණෙහි, සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි භික්ෂිය යුතු යි.

මෙසේත් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් මේ සිකපදය මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

4. එසමයෙහි ගිලන් වූ මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනුද සුළුදියටනුද කෙළගැසීම ද කරන්නට කුකුසත්. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ...මහණෙහි ගිලන්මෙහෙණහට දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කරන්නට අනුදැනිමි. මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

නො ගිලන්වෑ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි භික්ෂිය යුතු යි.

5. නොගිලන විසින් දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකළ යුතු යි. යම් මෙහෙණක් අනාදරීය පිණිස නොගිලන්වෑ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු ආර් කෙළගැසීම හෝ කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුභිව්භවෙයා

අනාපකභි: අසංඝ්ඛිච්ච අසකියා අජානානකියා ඕලානාය ඵලෙකතො උදකං ඔසුරකී, ආපදසු උමමතකිකාය විතතචිකතාය වෙදනවටාය ආදිකමමිකායාති.

පණණරසමසිකඛාපදං.

උද්දිට්ඨා ඛො අයායො සෙවියා ධම්මා. තත්ථයායො පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. දුතියමෙ පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. තතියමෙ පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධස්ථයායො තසමාතුණී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

සෙවියා නිට්ඨිතා.

7. අධිකරණසමථා

ඉමෙ ඛො පතයායො සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මො උදෙසං ආගච්ඡතී.

1. උපපනනුපපන්නානං අධිකරණානං සමථාය වූපසමාය සමමුඛා-විතයො දතඛෙඛා, සතීවිතයො දතඛෙඛා, අමුළාචිතයො දතඛෙඛා, පටිඤ්ඤාය කාරෙතඛෙඛං, යෙභුයාසිකා තසසපාපියාසිකා තිණවජ්ජාර-කොති.

2. උද්දිට්ඨා ඛො අයායො සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මා. තත්ථ අයායො පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. දුතියමෙ පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. තතියමෙ පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධස්ථයායො තසමා තුණී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

අධිකරණසමථා නිට්ඨිතා

3. උද්දිට්ඨා ඛො අයායො නිදනං. උද්දිට්ඨා අච්චපාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ථරස සඛ්ඤාදියො ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංසනිසසකතියා පාච්ඤාසාදි ධම්මා, උද්දිට්ඨා ඡසවසිකතා පාච්ඤාසාදි ධම්මා, උද්දිට්ඨා අච්චපාටිදෙසනියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සෙවියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මා, එතතකං තසස භගවතො සුඤ්ඤාගතං සුඤ්ඤාපරියාපනං අනවදාමාසං උදෙසං ආගච්ඡති. තත්ථ සඛොභෙව සමග්ගාහි සමෙමොදමානාහි අච්චදමානාහි සිකඤ්ඤාධරණී.

භික්ෂුභිව්භවෙයා නිට්ඨිතො.

පාච්ඤාසාදි නිට්ඨිතා.

අනාපතී: නොසිතා කරන්නියට, නො සිතියෙන් කරන්නියට, නො දන්නියට, හිලනහට, ගොඩබිම කරන ලද්ද දියටබැසයේ නම්, ආපදයෙහි, උචතුආතියාට, විසුරුණු සිත් ආතියාට, වෙදනායෙන් පෙළුණියට, ආදිකමකාවට ඇවැත් නැති.

පසළොස්වතු සිකපද යි.

ආයතාවෙහි සෙවියධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවියම්. කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවියම්, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවියම්, කිම පිරිසුදුවවු ද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමභුතයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරම් යි.

සෙවිය ගිණනා නිමි.

7. අධිකරණසමථ

ආයතාවෙහි මේ සප්ත අධිකරණසමථධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. උපතුපත් (විවාදී) අධිකරණයන්ගේ ශමනය පිණිස ව්‍යුපශ්‍රමය පිණිස සම්මුඛාවිනය දියයුත්තේ යැ. සත්විනය දියයුත්තේ යැ, අමුළුභවිනය දියයුත්තේ යැ. ප්‍රතිඥායෙන් කරවිය යුතුයැ, යෙභුයාසිකායැ, තසසපාපියාසිකා යැ, තිණවත්ථාරක යි.

2. ආයතාවරුහි සප්ත අධිකරණසමථ ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවියම්, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවියම්, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවියම්, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමභුතයහ. මෙසේ තෙල කරුණ දරම් යි.

අධිකරණසමථයෝ නිමියාහුයි.

ආයතාවෙහි නිදනය උදෙසන ලදී. අෂ්ට පාරාජික ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ, සතළොස් සහවෙසෙස් දහමිහු උදෙසන ලදහ. කිස් නිසැඟි පවිති දහමිහු උදෙසන ලදහ. එක්සියසයැටක් පවිති දහමිහු උදෙසන ලදහ. අට පිළිදෙස්නි දහමිහු උදෙසන ලදහ. සෙවිය දහමිහු උදෙසන ලදහ. සත් අධිකරණ සමථ දහමිහු උදෙසන ලදහ. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සුත්‍ර සංඛ්‍යාත හික්කුණි විහරිතයෙහි ආවාටු හික්කුණිවිහරිතයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් ගිණනාවෝ අධිමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙත්. සමහ වූ සතුටුවන විවාද නො කරන හැමදෙනා විසින් මැ මෙහිලා හික්මිය යුතු යි.

හික්කුණි විහරිතය නිමි.

පාවිසභියපාළි නිමියා යැ.

පාවිතනීය පාලි භික්ෂු නීවිභවගය

සඤ්ඤානාමානුකකම ණිකා

	පිට්ඨකයා		පිට්ඨකයා
අවිරවනී	184		104, 106, 122,
අනාරාමිණධික	30, 34, 40, 134,		128, 134, 166,
	184, 208, 234,		172, 188, 196,
	256, 350		198, 200, 202,
අරිට්ඨගඤ්ඤාධිපුබ්බ	18		204, 212, 214.
කටමොරකනිසසක	344		336, 340, 342,
කපිලවස්ත්‍ර	142, 274	දෙවදක්ඛ	344
කලඤ්ඤකනිවාස	154, 228,	නඤ්ඤවනී	2, 134
	230, 344	නඤ්ඤ	2, 134
කොකාලික	344	නිග්‍රොධාරාම	142, 274
කොසල	36, 44, 46	පසෙනදී කොසලො	36, 124, 128
කොසලෙසු	174	භද්දාකාපිලානී	40, 158, 160,
බණ්ඩදෙවියාපුත්ත	344		178, 212
වණ්ඤකාලී	48, 62, 70,	මහාපජාපනීගොතමී	142
	180, 220, 332	රාජගහ	154, 228, 230,
			344
ජබ්බණ්ඩියා	138	වෙසාලී	34
ජබ්බණ්ඩියා භික්ෂුනියො	350	වෙඵවන	154, 228, 232, 344
ජෙතවන	2, 14, 24, 30,	සමුද්දාක්ඛ	344
	34, 40, 42, 44, 46,	සාමෙත	42, 216
	158, 184, 234,	සාවනී	2, 14, 24, 30,
	256, 350.		34, 350
චූළනඤ්ඤ	2, 14, 18, 30,	සාළා (මීඨාරනඤ්ඤා)	2, 14
	36, 48, 96, 98, 100,	සුඤ්ඤිනඤ්ඤ	2, 14, 54, 48, 134

පාවිතත්‍ය පාලි ගිණුම් විගඩ්‍ය

විෂය සපදනු කකමණිකා

	අ	පිටවඩකා		අ	පිටවඩකා
අකත සභායං		20	අනවඤ්චාසං		276
අකාල චීවරං		96, 98	අපසාධකාය		86
අකමනාහි යා		84	අපලොකෙකඤා		342
අකමිමා		294	අපඤ්ඤානා		50
අච්චාචදථ		32	අපඤ්ඤාතරං		18
අච්චිකා		96	අපධංසිත		40, 42, 46
අඤ්ඤාදුඤ්ඤානෙත	110, 112, 114,		අභිධම්මං		366
	116, 120		අභයාපකෙතා		92
අඤ්ඤාදුඤ්ඤානෙත	110, 112, 114,		අරුණුග්ගමන		48
	116, 120		අච්චිකාය		86
අච්චකාරික		34	අච්චකෙඤ්ඤා		150
අච්චවස්ථානා		26	අච්චකා		14, 16
අච්චිකෙතොසාසපරමං		130	අච්චකුඤ්ඤා		4, 54, 60
අච්චිකානුකොදනං		92	අච්චිකකමස මාදනං		300
අච්චිකාරිණී		34	අස ච්චිකා		368
අධකමක		8	අසඤ්ඤාසස		24
අධිකරණකාරිකා		48	අසාතානං		294
අධොචාත		142			
අනධිවාසික ජාතිකා		294, 314	ආ		
අනනුඤ්ඤානං		342	ආච්චිකසෙය්‍යා		32
අනනනරාධිකිනී		336, 338	ආදිසස දිනනං		98
අනනනරිකා		58	ආපණිකසස		102, 116
අනපලොකෙකඤා		278	ආපනාධිකරණං		72
අනභිරඤ්ඤා		64	ආපනනසසසා		282
අනාපුච්චා		364	ආහතකො		34
අනුපොසථිකං		276	ආමකධංඤ්ඤා		146
අනුච්චසං		346	ආමකභිකාපණං		92
අනුචාදධිකරණං		72	ආරාමුපචාරෙ		352
අනුසංචච්චරං		346	ආච්චිකො		250
අනොසාරිතො		24	ආසඤ්ඤා		236
අනතරවාසක		48	ආහතචිතත		64
අනොකාජාත		34	ආහුඤ්ඤා		230

ඵඨෙසසපදනුකකමඡිකා

	ඉ	පිට්ඨකා	ක	පිට්ඨකා
ඉඛ්ඤ		58	කච්චුපිකා	356
ඉසාරාලඛ්ඤාරං		356	කසාරං	26
			කසො	36, 38
	උ		කච්චෙලං	124
උකකුචිකං		290	කයං	102, 106
උකඛිඤ්ඤානුච්ඤ්ඤාකා		18, 20	කරමරානිත	34
උඤ්ඤය		84, 86	කලහසාරිකා	48
උදකදනිකපොඡං		56, 60	කචාටො	162
උදකසාචිකා		184	කභාපඡං	106
උදකසුඤ්ඤිං		142		
උදෙඤ්ඤාසිතං		30	කා	
උපසකපොයා		346, 348	කාමභොගිනිපොයා	350, 352
උපොසපො		276	කාලචීචරං	98
උපොඡංචියමානා		354		
උඛ්ඤකඛක		10	කි	
උඛ්ඤජානුමඡංඡලං		8	කිලඤ්ඤජඤ්ඤා	350
උච්චුකං		150	කිලඤ්ඤන	162
උසසයචාදිකා		32		
උසසපො		134	කු	
උසසුකකං		336	කුකකුචිචිකා	62, 64
			කුචාරී	2
			කුචෙඛිත	162
	උඡ		කුච්චෙ	2
උඡාඤ්ඤාදසච්ඤ්ඤා		294, 296	කුච්චසමකා	148
උඡාඤ්ඤාදසච්ඤ්ඤා		326	කුමාරකසංසට්ඨං	340
උඡාචිසකිච්ඤ්ඤා		314	කුච්චොස	56
	උ		කුලානුච්චයකා	354
උකිඡ්චියං		228	කුලුපිකා	354
	උච		කු	
උචාචෙද		274, 276	කුචාභාරසාලායං	260
උචිත		46		
			උකා	
	ක		උකාඡුචියා	164
කඛ්ඤ		148	උකාඛිතා	340
කචාචෙ		150		
කච්චුකානං		294	ච	
			චරානං	294

විශේෂපදනුකකමිණිකා

	වි	පිටුවකයා	වි	පිටුවකයා
විලසත		64	වීචරකාලසමයෝ	202
	වි		වීචරසකමනීයං	194
වියනධමමි.		332		
	වෙ		වේ	
වෙණසාලෝ		134	වේකාපිතං	114
	වෙ		වේකාපෙතඤ්ඤා	126
	වෙ		වේකාපෙයා	106, 114
වොම.		130		
	භ		ඡ	
ගඤ්චණ්ණකෙන		358	ඡතකුපාහනං	350
ගරුපාපුරණං		126	ඡන්දකං (සංභරිඤ්චා)	110, 112, 116, 122
ගරුභාරා		282	ඡන්දගාමිනී	70
			ඡස්ස ධර්මෙස්සු	286, 288
	භ			
ගාමකාවාසෙ		272	ඡතම චට්ඨකෙන	140
	භි		ඡනකා	342
හිලානා		350		
හිභි		350, 352	ඡි	
හිභිගතං		294	ඡිසචජාය	294
හිභිගතා		304		
	භො		ඛ	
ගොටුමො		148	ඛංසමකසවානාතපසිරිංසප- සලෙඤ්ඤානං	294
	ච			
චණ්ඩි.		340	ඛණ්ඩුලං	116
චතුක්කංස පරමි.		126	ඛලසාතකං	138
චරණහිලානා		4		
	චා		ඛි	
චාවලසුනෙ		136	ඛිසෙපනං	294
	චි		ච	
චිකමලෝ		268	චතුදරා	368
චිණ්ණමානනා		90		
චිතොරුපං		54	චු	
චිතොගාරං		294	චුඛලා	70
			චුරාගතානං	294, 314
			චුරුනානා	294, 314

විසෙසපද්‍යුක්තමනිකා

	දෙ	පිටව බසා	ප	පිටව බසා
දෙසගාමීනී		70	පරිශුච්චිනො	44
			පලණ්ඩුකෙ	136
	බ		පලොබසං	236
ධනකකීත		34	පවසන්තී	310
			පසාමං	278
ධාතී	ධා	284	පසාමෙ (ජාතං)	276, 278
			පසාරෙසසනී	92
	චූ		පහුතං	344
ධුතතා		224		
	නී		පාටබකී	354
නිකුට		2	පාණහරානං	294
නිමාදන		2	පාදකට්ඨකං	50, 264
නිසසාරණිය		32	පාදපීඨං	50, 264
			පාදෙදකං	50
	ප		පානීයරාලකං	144
පසබ්බානාසනං		90	පාපසද්ද	76, 78, 84
පසබ්බ බසනාසා		270	පාපසිලොකා	76, 78, 84
පච්චකබ්බාමී		62	පාපාචාරා	76, 78, 84
පච්චාකතා		72	පායනතී	284
පච්චා		122	පාරිවාසික ඡන්දනෙන	344
පච්චෙකකාස		48	පාචාරිකසස	110, 112
පච්චෙකකාසනතී		78		
පච්චිවනා		50		
පණ්ඩක		56	පිඤ්ඤාකං	360
පණ්ඩුපලාසො		16	පිපාසාය	294
පණ්ණිච්චනං		350		
පණ්ණාචිණ්ණං		92		
පණ්ණිසතිවසෙසා		340	පුනාලිකෙන	122
පඤ්චාදනං		92	පුරීස නාගරගතා	296, 300
පරිකඛ්ඛන		46	පුරීසසංසධං	340
පරිනගභිතා		342		
පරිපුණ්ණද්ධාදසවසං	296, 298		පුග	36, 116, 118
පරිපුණ්ණද්ධාදසවසං	328, 330			
පරිබ්බාජකො		200		
පරිභව්‍යතාය		86	පෙසනීකං	30

විෂයසපදනුකකමණිකා

ඵ	පිටුවකිකා	රා	පිටුවකිකා
ඵරසු	2	රාජාගාරං	234
ඛ			
ඛසුභ	166	රු	
ඛභාරාමකොටුවක	4	රුභිතං	278
ඛභිච්චාරකොටුවක	4		
භ		උජ්ඣේදනියො	62, 64
භඤ්ඤානකෙ	136	උසුනං	134
භණ්ඩනකාරිකා	48	උසුනෙන	134
භණ්ඩකෙ	134	උභුපාපුරණං	130
භහගගන	58	ඉබ්චිවරා	96
භතකො	34		
භයගාමිනී	70	ච	
භසසකාරිකා	48	චචනපරානං	294, 314
		චචෙචන	46
භාණිකා	122, 124	චජ්ජපච්චජාදිකා	14, 76, 78, 84
		චජ්ජකං	36
ච		චජ්ජකං	38
චණ්ඩලබ්භිං	350	චජ්ජකිනියො	32
චසන්කාපකො	92	චයනං	354
චභාජනිකෙන	116, 120	චරකො	148
චභිච්චා	126	චරභණ්ඩං	36
චුණ්ඩා	32		
චො		චා	
චොභගාමිනී	70	චාතමණ්ඩලිකා	368
		චාසිතකං	360
ච		චාසිතකෙන	පිඤ්ඤකෙන
චචො	148	චාසී	2
		චාලා	268
චා		චී	
චාගු	116, 118	චීකසානුපගපච්චමං	102
චාවච්චිකං	268	චීසාසං	150
චාමකාලිකං	268	චීවාදකාරිකා	48
ච		චීවාදධිකරණං	72
චකතචකාමර	158	චීචුපනෙන	144
චචීයාස	354	චීචුනනා	270
චචො	354	චීසසර	4, 44

විෂයසඳහනකාමණිකා

	වී	පිටුවකයා	ස	පිටුවකයා
විෂයපරා		354	සංවාසා	274
විසාරද		122, 124	සඤ්චානීකා	354
විභෙසිකා		76, 78, 84	සලාකාබද්ධි.	350
			සහච්චිනි.	306, 308, 312
	වූ			
වුට්ඨානසමුත්ති		304, 328	සා	
වුට්ඨාසිත.		310	සාමමණරා	362
	වෙ		සී	
වෙහසසා		84	සිසඛමානා	286, 362
වෙහසසිකතාය		86	සිසඛසමුත්ති	286, 288, 298
	වෙ		සිච්චිකා	354
වෙහාරීකමහාමනන		30		
	ස		සොකවසස.	340
සකට.		354		
සඛකච්චිකා		368	හ	
සඛකාර.		150	හංසයානි.	134
සඛකණි		354, 356	හංසරාජ.	136
සංචච්චරානි		338	හරිතමෙ	136